

**ALZIRA
2025**

TRENCANT

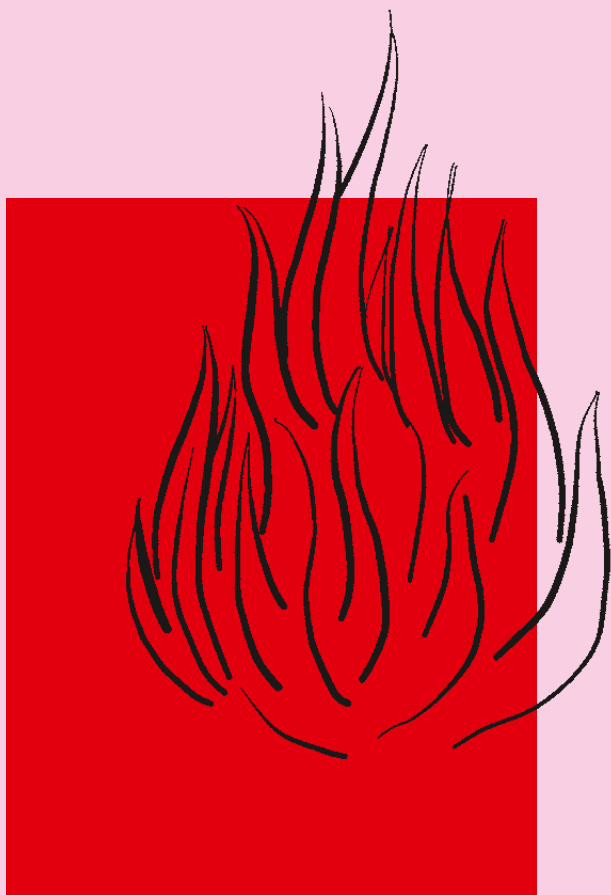
TRO D'AVÍS

FALLA PLAÇA MALVA

BARRERES

Difusió il·limitada
en valencià

Descarrega el *Pla*
d'accessibilitat en les falles

EL LLIBRE HA PARTICIPAT EN LA CONVOCATÒRIA
DELS PREMIS DE LA GENERALITAT PER A LA PROMOCIÓ DE L'ÚS
DEL VALENCIÀ DE L'ANY 2025.

Aquest llibre es publicarà en la plataforma: www.heyzine.com
I a les xarxes socials de la falla: <https://www.fallamalva.com/>

Associació Cultural Falla Plaça Malva

La delegació de cultura del llibret faller
de l'Associació Cultural Falla Plaça Malva reafirma
**el seu compromís de crear un entorn
accessible i inclusiu per a tots.**

Enguany continuem promovent la integració
de persones amb dificultats visuals.
A més, al llarg del llibre trobaràs diferents
**codis de Spotify que et permeten escoltar
cadascuna de les seues seccions.**

AUDIOLLIBRE

TRENCANT

BA RRERES

De vegades, els cims es fan eterns
i malgrat la bellesa d'un cel atzur
i delitós que ens els fa desitjar,
hi ha l'experiència cruel de l'injust
camí que ens assetja ple de paranys.

Mentrestant, hi ha rius que naveguen
la inconsciència dels dies i es creuen
deus infinits, sense remordiments
ni nostàlgia pels qui viuen ofegats,
atrapats per obstacles invulnerables.

Encara que també és cert que ningú
no és lliure de pecat, perquè el foc
que ens acull i ens encega no justifica
que altra gent no meresca, com tu
i com jo, trencar totes les barreres.

JOSEP ANTONI FLUIXÀ

TRO D'AVÍS

FALLA PLAÇA
ALZIRA 2025 MALVA

LA COBERTA DEL *TRO D'AVÍS* 2025

TÈCNICA

Es tracta d'una serigrafia a tres tintes sobre cartó gris. Els tres colors que he decidit utilitzar són el roig, el negre i un color coure metal·litzat. En conjunt, es tracta d'una combinació que pretén transmetre força i contrast, amb un toc especial gràcies a la llum que aporta la tinta metàl·lica. Cal destacar que es tracta d'un díptic (és a dir, de dos imatges connectades) ja que el treball de disseny i d'il·lustració s'ha dut a terme tant en la portada com en la contraportada.

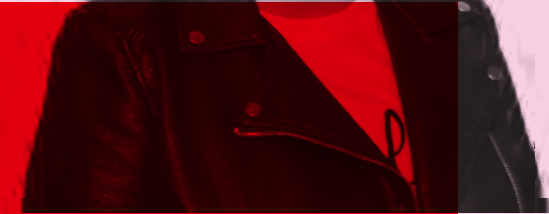
COMPOSICIÓ I SIMBOLOGIA

Les franges de colors fan al·lusió al concepte de barrera, representant les diverses barreres existents en la societat per a les persones amb discapacitat. Junt a aquests elements abstractes, he representat mitjançant dibuixos de línies clares i sintètiques, cadascun dels cinc tipus de discapacitat dels que parla el *Tro d'avís* 2025.

La discapacitat visual està simbolitzada mitjançant els ulls. La física la representen les cadenes de rodes. L'auditiva, per la seua part, la plasmen les orelles i la intel·lectual està indicada pel cap i els cervells. Per últim, la discapacitat psicosocial queda reflectida amb les dues escenes de mans que es toquen. He volgut utilitzar una simbologia pròpia, que resultara atractiva estèticament i suggeridora de tot allò que, posteriorment, es desenvoluparà a l'interior del llibre.

ALBA FLUIXÀ PELUFO

L'AUTORA DE LA COBERTA

Alba Fluixà Pelufo és artista plàstica, docent, gestora cultural i poeta. És llicenciada en Belles Arts, Màster en Gestió Cultural i Doctora en Indústries Culturals i de la Comunicació per la Universitat Politècnica de València.

Exerceix com a comissària d'art i és col·laboradora habitual en nombrosos llibres fallers, tant amb articles com amb poemes. Amb els seus versos publicats en llibres ha resultat guanyadora del Premi Joan Climent de Gandia i del Premi Portal de Valldigna de la Federació Lletres Falleres.

Com a il·lustradora, ha publicat *Dril, el cocodril*; *La pluja* i *Poalet de versos*.

Ha publicat els llibres de poemes *En el camí de l'alba* (Editorial Germania, 2013), *Geografies de l'atzar* (Edicions Bromera, 2018) i *Galeria d'incerteses* (Edicions Bromera, 2019), obra guanyadora del XIII Premi de Poesia Ibn Hafaja Ciutat d'Alzira. Ha participat en nombroses antologies poètiques i activitats literàries.

Els seus relats han aparegut en diverses publicacions com els llibres *Il·lusions* (Edicions Bromera), *Microrelats per la Igualtat* i *Relats a vora mar* (Editorial Neopàtria, 2019).

A més a més, tots aquests dibuixos s'han situat en una capa superior a les franges de color (és a dir, per damunt de les barreres). D'aquesta forma, es transmet la sensació que les barreres poden quedar enrere i que es poden travessar i trencar, tal com ho fan els elements dibuixats. Junt a tots els elements representatius del tema d'enguany, he situat dibuixos de flames de color coure, integrant així un dels símbols de la festa fallera. Aquesta unió pretén recordar com la tasca dels llibres fallers sorgeix des de l'àmbit festiu, però amb voluntat d'impactar positivament en tota la societat.

Finalment, la idea de superació s'ha volgut reforçar amb els elements metal·litzats que donen llum a les diverses discapacitats i, molt especialment, són els encarregats de centrar l'atenció en el lema que volem destacar enguany, ja que el *Tro d'avís* 2025 vol que el futur es construisca TRENCANT BARRERES.

Alba Fluixà Pelufo

AMB ELS POBLES

AFFECTATS PER LA DANA

El món faller sap bé què significa alçar-se després d'una adversitat. Les falles, que simbolitzen l'esperança i el renaixement a través del foc, representen també l'esperit de resistència i unitat davant les tempestes de la vida. Hui, des d'aquest univers de pólvora, art i germanor, volem dirigir el nostre homenatge més sincer als pobles que han van els efectes devastadors de la DANA.

UNA TRAGÈDIA QUE ENS TOCA A TOTS

Les imatges de carrers inundats, habitatges destrossats i camps devastats van colpir la passada tardor els nostres cors, però, sobretot, ens van afectar les més de dos-centes víctimes que han deixat d'estar entre nosaltres.

Som conscients que darrere de cada pedra arrossegada per l'aigua hi ha històries de lluita i pèrdues irreparables. Aquest desastre natural va afectar, especialment, municipis humils, treballadors que, en molts casos, van vore com l'aigua s'emportava no sols els seus béns materials, sinó també els fruits del seu esforç diari.

Com a valencians i valencianes, ens sentim profundament connectats amb aquests pobles

perquè formen part d'una mateixa xarxa de cultura, tradició i vida. I, com a fallers, no podem quedar-nos indiferents.

EL PODER DE LA GERMANOR FALLERA

El món faller, que naix i creix en els barris i pobles, entén la importància de la comunitat en moments difícils. Quan una DANA ens colpeja, no ho fa només a les cases o als camps, sinó també al cor d'una societat que es basa en la convivència i l'ajuda mútua. Així, des de les comissions falleres, de seguida es van activar iniciatives per a recollir aliments, roba i productes bàsics per als afectats. Però l'ajuda no és només material: és també emocional.

La presència d'una falla en un poble o barri significa molt més que una festa. És un punt de trobada, un símbol d'unitat. En aquest sentit, el món faller no es limita a encendre els carrers amb llums de colors, sinó que vol ser una flama d'esperança per als qui més ho necessiten.

APRENDRE DE LA NATURA, RESPECTAR EL NOSTRE ENTORN

Aquest episodi devastador ens obliga també a reflexionar sobre la nostra relació amb el medi ambient. Les falles, amb el seu respecte per les tradicions i els cicles naturals, ens recorden la importància de viure en harmonia amb el nostre entorn. És urgent que, com a societat, treballem per adaptar-nos al canvi climàtic i per a minimitzar el seu impacte en el nostre territori.

Els mateixos pobles afectats per la DANA són sovint guardians d'un patrimoni natural valuós i, ara més que mai, cal protegir-los. Des de la festa fallera, podem ser també altaveus per conscienciar sobre la necessitat de cuidar els nostres rius, camps i muntanyes, perquè són part del llegat que deixarem a les generacions futures.

LES FLAMES DE L'ESPERANÇA

Les falles són un ritual que ens parla del renaixement. Quan una falla es crema, no és el final, sinó el principi d'un nou cicle. Aquest mateix esperit és el que volem transmetre als pobles afectats per la DANA: la certesa que, malgrat la destrucció, és possible reconstruir, somiar i avançar.

En les pròximes falles, quan les flames dansen en la nit, pensarem en vosaltres, en aquells que esteu treballant per alçar-vos després de la tempesta. Des de cada casal, des de cada comissió, us enviem força i calor, la mateixa que ens unix com a poble.

El món faller no és alié al vostre dolor. Estem ací, amb vosaltres, oferint les nostres mans i els nostres cors. Perquè, al cap i a la fi, la festa, com la vida, és més bella quan es compartix. I junts, com sempre, farem que la llum torne a brillar en cada racó de la nostra estimada terra valenciana.

Endavant, perquè després de cada tempesta, torna a eixir el sol.

EDITA

Associació Cultural Falla Plaça Malva

DIRECCIÓ I COORDINACIÓ

Paula González Caballero

EQUIP DE REDACCIÓ

José Manuel Rubio, Miguel Àngel Martínez, María Isabel Pellicer, Alba Fluixà, Josep Antoni Fluixà, Pura Santacreu, Àngela Mondéjar i Santiago Sancho

COL-LABORADORS EQUIP DE REDACCIÓ

Immaculada Cerdà, Enric Lluch i Antonio Ortiz "Ortifus"

CORRECCIÓ DE TEXTOS

José Antoni Fluixà, Paula González i Pura Santacreu

POESIES DE L'ENCAPÇALAMENT DELS CAPÍTOLS

Miguel Àngel Martínez, Laia Fontana, Teresa Broseta, Carles Cano, Marta Moya i Marisol Moll

COL-LABORACIONS LITERÀRIES

José A. Fluixà, Alba Fluixà, Mònica Carrió, Macarena Tabacco, Xavier Cantera, Núria Santacreu, Vicent Baldoví, Lluch Part, Fernando Gay, Luis Hernando, Sergio Gay, Ricardo Ull, Mila Castelló, Laura Martínez, David Salvador, Carolina Sotos, Inés Brines, Pura Santacreu, Aureliano J. Lairón, Miguel Àngel Martínez Valls, Paula González, Miguel Àngel Martínez, Ricardo Calvo i María Amparo Parada

COL-LABORACIÓ FITXES

Nerea González i Paula González

COL-LABORACIÓ ENTREVISTES

Xavier Cantera (ADISPAC-PLENA INCLUSIÓ), María Antonia Sánchez (ADISPAC - PLENA INCLUSIÓ), Ana Martínez (LA NOSTRA VEU), María Jesús Ferrúz i Pura Santacreu (AFAA), Laura Morant (AFFIDEA) i Ana Maria Gil (AFFIDEA)

COL-LABORACIONS ÀUDIOS

José Antoni Fluixà, Alba Fluixà, Paula González, Marta Moya, Nerea González, Andrea Carrió, Inés Brines, María Isabel Pellicer, Miguel Àngel Martínez, Jaime J. Bohigues, Silvia Martínez, Jesús Brines i Marina Soler

IL·LUSTRACIONS

Alba Fluixà i Antonio Ortiz "Ortifus"
Maqueta monument gran: Maurício Moreira
Maqueta monument infantil: Laia Pio

PORTADA DEL TRO D'AVÍS

Alba Fluixà

LLIBRE INFANTIL. L'ANIVERSARI D'ANNA

Conte: Josep Antoni Fluixà
Activitats didàctiques: Josep Antoni Fluixà
Il·lustracions: Rubén Barriga Molero i Lucía Boscà "Espagueti con salsa"
Pictogrames: Paula González

FOTOGRAFIES

Digital Flash, Jaume Tomás, Valcano, Ariadna Garrigues, Àngela Mondéjar, Elisabeth García, Riberaesexpress.es, Alzira.Valcano, xarxes socials de la falla i fallers/es de la comissió

PUBLICITAT

María Isabel Pellicer Rubio

COL-LABORADORS DE PUBLICITAT

María Isabel Pellicer Rubio, Miguel Àngel Martínez, Javier Valls, Carlos Sanchis, José Manuel Rubio, Francisco Lázaro, Enrique Furió, Francisco J. Rosell, Sergio Parada, Alba Resa, María Resa, Ruth Camarena, Antonia Bohigues, Ana Montalvá, David Llorca, Mercedes Valls, Miguel Clari, Andrea Piera, Cristian Piera, José Parada, Adrián Molina, Jaime Bohigues Valls, Francisco Domínguez i Francisco Javier Monzó

MAQUETACIÓ I DISSENY

Santiago Sancho Gómez

IMPRESSIÓ

Paper Plegat, s.l.

SERIGRAFIA PORTADA I CONTRAPORTADA

Fingerprint, S.L.

PLA D'ACCESSIBILITAT FALLES

Enrique Furió Orba

DIPÒSIT LEGAL

V-200-2012

Edició de 700 exemplars

EL LLIBRE HA PARTICIPAT EN LA CONVOCATÒRIA DELS PREMIS DE LA GENERALITAT PER A LA PROMOCIÓ DE L'ÚS DEL VALENCIÀ DE L'ANY 2025.

Participa en el concurs de llibres en format gran de la Junta Local Fallera d'Alzira.

Este llibre participa en la concessió de la Subvenció per part de la Diputació.

L'A. C. Falla Plaça Malva és membre fundador de la Federació de Lletres Falleres.

Llibre imprés amb un paper respectuós amb el medi ambient.

<https://www.fallamalva.com/> • www.heyzine.com

L'Associació Cultural Falla Plaça Malva no s'identifica necessàriament amb les opinions manifestades en els articles dels seus col·laboradors.

GUARDÓ D'OR 18
Mónica Carrió Esteban

20 PRÒLEG
Trencant barreres

23

INTEL·LECTUAL

63

VISUAL

75

AUDITIVA

89

FÍSICA

PSICOSOCIAL

111

APARTAT FALLER

LLIBRE INFANTIL
245 Tro de Bac 2025

133

281
GUIA
COMERCIAL

POSTULAT
FINAL
318

Ín
dex
GENERAL

ÍNDEX

de continguts i codis SPOTIFY

Audiollibre.....3

Trencant barreres 5

Josep Antoni Fluixà

La coberta del *Tro d'Avís* 2025 8

Alba Fluixà Pelufo, l'autora

de la coberta 9

Record i solidaritat fallera amb els pobles afectats per la DANA 10

GUARDÓ D'OR 18

Mónica Carrió Esteban

Pròleg. *Trencant barreres*... 20

Josep Antoni Fluixà

INTEL·LECTUAL.....23

Di?..... 25

Laia Fontana i Bria

FITXA DESCRIPTIVA 26

Adispac.....26

La Nostra Veu.....27

RELAT BREU 28

Un matí com qualsevol.....28

Macarena Tabacco Vilar

ENTREVISTES 30

Entrevista a María Antonia Sánchez ..30

Entrevista a La Nostra Veu33

ARTICLES D'OPINIÓ 42

50 anys respectant les persones
amb discapacitat intel·lectual o del
desenvolupament.....42

Xavier M. Cantera Chocarro

L'educació com a eina de capacitat
massiva.....46

Núria S. Santacreu

Les nostres discapacitats54

Vicent Baldoví

L'autisme, aquesta condició tan
estigmatizada.....56

Lluch Part

VISUAL63

Tots els colors..... 65

Teresa Broseta

FITXA DESCRIPTIVA 66

ONCE.....66

RELAT BREU 68

Regles particulars.....68

Fernando Gay Laudes

ARTICLES D'OPINIÓ 70

Darrere d'una mirada apagada70

Luis Manuel Hernando Carrasco

Cent vuitanta graus72

Sergio Gay Laudes

AUDITIVA.....75

Senten les meduses?..... 77

Carles Cano

FITXA DESCRIPTIVA 78

APESORIAL.....78

RELAT BREU 80

La veu d'una imatge80

Ricardo Ull

ARTICLES D'OPINIÓ 82

Audiòfons: la moda que ens permet
sentir (o no)82

Mila Castelló Escrivá

Encara et puc sentir84

Laura Martínez Toboso

FÍSICA89

Un camí en cadira de rodes 91

Marta Moya Calero

RELAT BREU 92

La vida de Lúa.....92

David Salvador Sáez

ENTREVISTES 96

Entrevista a Laura Morant Cardona ...96

Entrevista a Ana María Gil

Sanchis.....100

ARTICLES D'OPINIÓ 104

¿Discapacitat física i fallera?.....104

Carolina Sotos Quirce

Un abans i un després106

Anònim

La celiaquia, una malaltia crònica i
silenciosa.....108

Inés Brines Pellicer

PSICOSOCIAL.....111

Aturat sotragueig..... 113

Marisol Moll

FITXA DESCRIPTIVA 114

AFAA114

AFARADEM115

DACMA.....116

ASPANION117

ASARI.....118

RELAT BREU 120
L'espill.....120
Pura Santacreu Berenguer

ENTREVISTA 122
Entrevista a M. Jesús Ferrús Sáez
i Pura Santacreu Berenguer122

ARTICLES D'OPINIÓ 126
Recordant una persona
compromesa: Antonio Albelda.....126
Aurelià J. Lairón Pla

Dificultats d'aprenentatge als instituts
actuals: una realitat que no es pot
ignorar128
Miguel Ángel Martínez Valls

APARTAT FALLER133

ARTICLE D'OPINIÓ 134
Trencant barreres: solucions per
a les falles en l'accessibilitat.....134
Paula González Caballero

POEMA DE L'EXPLICACIÓ DE LA FALLA 141
Miguel Ángel Martínez Tortosa

Falla Plaça Malva. A l'atac!, trencant
barreres142
Explicació de la falla.....143

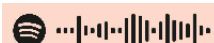
POEMA DE L'EXPLICACIÓ DE LA FALLA INFANTIL 161
Miguel Ángel Martínez Tortosa

Falla Plaça Malva infantil. Tropicàlia.. 162
Explicació de la falla infantil.....163

POEMA DE LA COMISSIÓ 175
Miguel Ángel Martínez Tortosa

Saluda del president176
Jaime J. Bohigues Valls

Silvia Martínez Valls, fallera major
Falla Plaça Malva180
Miguel Ángel Martínez Tortosa

Salutació de la fallera major183
Silvia Martínez Valls

A la cort d'honor186
Miguel Ángel Martínez Tortosa

Comissió194
Guardonats Majors 2025197
Saluda del president infantil198
Jesús Brines Pellicer

Marina Soler Pérez, fallera major
infantil Falla Plaça Malva.....202
Miguel Ángel Martínez Tortosa

Salutació de la fallera major infantil .. 205
Marina Soler Pérez

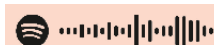
Als xiquets i xiquetes de la Falla
Plaça Malva208
Miguel Ángel Martínez Tortosa

Comissió infantil212
Guardonats infantils 2025.....213
Recompenses. Flama d'or, murta i
brillants Falla Plaça Malva 2025214
Valeria López Mira... i per què no puc
ser la fallera major infantil d'Alzira? ...216
Miguel Ángel Martínez Tortosa

Javi Sanchis, el mestre de la traca s'ha
amagat darrere d'un núvol blanc218
Miguel Ángel Martínez Tortosa

Un dejavú supenido o és que la
Malva és aixina?.....220
Ricardo Calvo

Terroríficament malvat226
María Amparo Parada Buendía

Trencant barreres: Paqui Vallés,
primera dona presidenta de la Junta
Local Fallera d'Alzira232
Miguel Ángel Martínez Tortosa

ACTIVITATS CULTURALS 235
Miguel Ángel Martínez Tortosa

LLIBRE INFANTIL TRO DE BAC 2025245

Introducció al Llibre Infantil.....246

L'aniversari d'Anna248
Josep Antoni Fluixà

Proposta didàctica.....256
Josep Antoni Fluixà
XVI Premi Malva Alzira de poesia
infantil i juvenil.....270
Alzira ulls verds.....272
Martina Climent Estarlich

Un hort, un món.....273
Roser Sala Escrihuela

La Murta.....274
Érika Gómez Sanmartín

La natura sempre ens acompanya ... 275
Estela Correal Bañón

El nostre llegat.....277
Pau Huerta Martínez

**Simfonia silvestre: majestuositat
de la naturalesa**278
Sara Suñer Soriano

GUIA COMERCIAL281

POSTULAT FINAL318

Miguel Ángel Martínez Tortosa

DESPLEGABLES (A L'APARTAT FALLER)

ACTIVITATS FALLERES
Miguel Ángel Martínez Tortosa

MÓNICA CARRIÓ ESTEBAN ÉS UNA ESPORTISTA ESPANYOLA QUE VA COMPETIR EN HALTEROFÍLIA.

VA GUANYAR DOS MEDALLES DE BRONZE EN EL CAMPIONAT EUROPEU D'HALTEROFÍLIA, EN ELS ANYS 1997 I 1998. A MÉS, VA ACONSEGUIR UNA MEDALLA DE BRONZE EN ELS JOCS MUNDIALS DE 1997.

PRIMERA CAMPIONA DEL MÓN JUNIOR 1995, TRES VEGADES CAMPIONA DE LA UNIÓ EUROPEA 1997, 1998, 1999.

SET MEDALLES EN CAMPIONATS EUROPEUS SÈNIORS 1997-1998-1999. DOS MEDALLES DE PLATA I BRONZE EN EL MUNDIAL SÈNIOR 1997-1998. TERCERA ALS JOCS MUNDIALS 1997.

PRIMERA DONA OLÍMPICA EN HALTEROFÍLIA SYDNEY 2000 OCUPANT EL NOVÉ LLOC EN LA CATEGORIA DE 75 KG, I 10 VEGADES CAMPIONA D'ESPANYA.

MÓNICA CARRIÓ ESTEBAN

GUARDÓ D'OR

Des de fa aproximadament nou anys recorre el centre d'Alzira per a acudir des del treball fins a la porta de la meua casa. M'encanta caminar pels carrers estrets i empedrats, fixar-me en les façanes i en les portes antigues de les cases que tenim en el nostre meravellós poble.

Falla Plaça Malva

Hi ha una d'elles, en concret, que dona pas a una zona molt especial, l'entrada a la plaça Malva. És una zona que gaudisc diàriament. Veig als xiquets jugar o als veïns xarrar. Gaudisc de la tranquil·litat que es percep davant el fred i la foscor de la nit. És una zona excepcional, però, si hi ha algun moment especial a l'any, és quan es troba allí plantada la falla Plaça Malva. Sens dubte, al meu entendre, **és una falla especial, sempre xicoteta i modesta**, però amb molt bona crítica, sempre innovant i reivindicant les injustícies visibles d'actualitat.

Els components de la falla feu que eixa meravellosa plaça tinga una imprevisible sorpresa cada any i, en este, heu decidit continuar trencant barreres.

L'esforç i la dedicació que l'equip feu cada any, **la implicació cultural per a innovar** és senyal d'il·lusió per a seguir endavant.

Quan alguns dels components de la comissió, es va posar en contacte amb mi per a transmetre'm la concessió d'este guardó no vaig poder contindre la meua emoció. Estic segura que **les barreres que cada dia trenca la vostra falla** ha fet que hui siga jo l'elegida. Sou una inspiració per a tota la Comunitat.

El meu recorregut esportiu, sempre fortament lligat a Alzira, també s'ha

caracteritzat pel trencament de barreres i sostres de cristall. Des dels meus inicis han existit i segueixen presents encara. **Queden moltes barreres per a derrocar** i estic segura que, amb el vostre treballar a través de la falla, continuareu travessant qualsevol mur que us proposeu.

És un honor i una immensa satisfacció rebre aquest guardó, que no sols representa el reconeixement a una trajectòria esportiva, sinó que **simbolitza la connexió que sempre he tingut amb Alzira** i amb la gent que fa gran aquest poble. És una gran responsabilitat, també, perquè sou un referent en la **lluita per un món més just**, més equitatiu i culturalment enriquidor. La vostra passió i el vostre compromís amb els valors de la festa fan que la falla siga una expressió viva del nostre poble, un espill que ens mostra els reptes que encara ens queden per superar.

La falla Plaça Malva, amb la seua manera única de trencar motles i d'encarar les injustícies, és una inspiració per a mi i per a molts. Em sent afortunada de ser part d'**aquest esperit de canvi que la comissió manté** any rere any, d'aquest entusiasme que no decau. Junt amb vosaltres, vull continuar lluitant per derrocar qualsevol barrera, per crear un futur on les noves generacions puguen expressar-se sense limitacions i on les tradicions es renoven sense perdre l'essència que les fa especials.

Gràcies per la vostra confiança, per la vostra força i **per la vostra llum**. Per molts anys més de falles reivindicatives, d'il·lusió i d'aquesta energia inesgotable que em fa sentir orgullosa de formar part de la vostra història.

2025 / trencant barreres

Les falles són primordialment una manifestació festiva. Això és, sense cap dubte, evident, però també, com s'ha tractat de reivindicar, almenys, en els últims trenta anys, una expressió cultural rellevant que representa una bona part d'un gran nombre de valencians i valencianes. Les falles —sobretot, amb el seu treball col·lectiu d'elaboració dels coneguts com a llibrets fallers, que, a hores d'ara, són ja vertaderes publicacions bibliogràfiques— han fet una més que interessant aportació a la cultura valenciana, no només en el seu vessant popular i folklòric, sinó també culte. Moltes falles, a més —com és el cas de la nostra, la falla Plaça Malva d'Alzira— han apostat per organitzar-se com a associacions culturals i per programar al llarg de l'any un bon nombre d'activitats culturals: conferències, recitals, exposicions, viatges, lectures col·lectives, tallers didàctics per a xiquets i xiquetes, representacions teatrals, etc.

Però, les falles són col·lectius humans en plena evolució i que, d'una manera més decidida o més lenta, s'han anat adaptant a la societat que l'envolta. Això significa que han adoptat també altres rols no exclusivament festius o culturals. Per exemple, hi ha falles que s'han implicat en el món esportiu de la seua ciutat, però, sobretot, han demostrat, quasi majoritàriament, la seua predisposició a mostrar la seua solidaritat i la seua ajuda quan ha fet falta a aquells col·lectius amb necessitats especials de caràcter social i econòmic. Una vocació que esclatà d'una manera espontània quan, desgraciadament, el passat octubre de l'any 2024 una forta DANA afectà a molts pobles de la nostra província inundant, amb l'aigua dels barrancs i d'algun riu, carrers i cases, emportant-se tota mena d'objectes i utensilis domèstics. I, el que és encara pitjor, moltes vides humanes. Les falles, de seguida, es van posar en funcionament, per recollir aliments, objectes de neteja i diners per a ajudar a les persones afectades.

Tot això és mostra evident que les falles tenen també un compromís social que posen en actiu dia a dia. I, per això, el llibre de la nostra falla, ja abans i tot que succeïra la desgràcia de la DANA, prengué la decisió de dedicar el nostre llibre d'enguany, el *Tro d'avís 2025*, a la necessitat de fer visible les barreres socials que existixen en

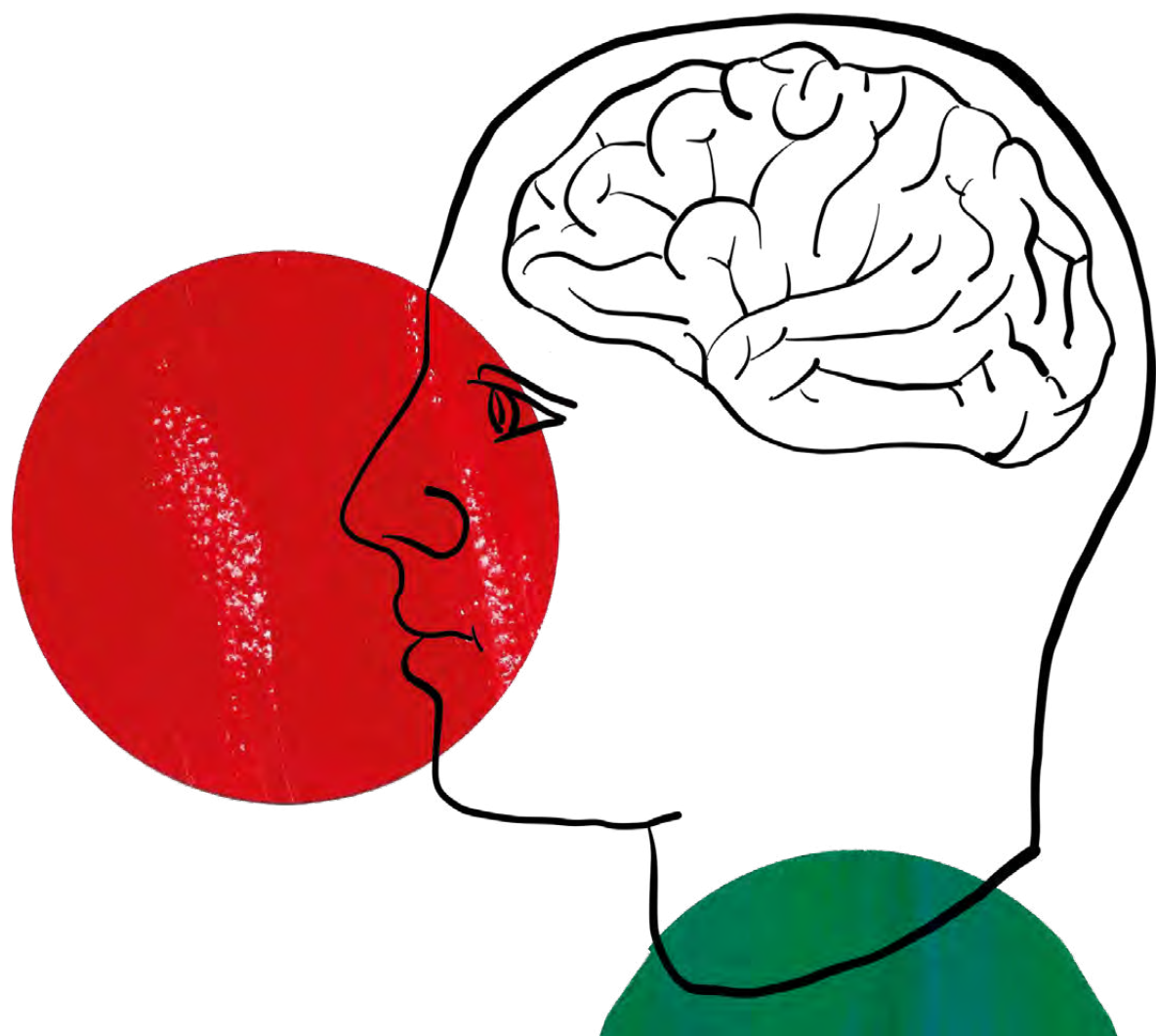
la nostra societat i que dificulten la vida diària de moltes persones que tenen diversitats funcionals diferents a les que tenen la majoria de la població. En el nostre voltant, ens trobem persones amb dificultats auditives, persones que tenen una nul·la o escassa visió, persones amb capacitats intel·lectuals diferents, amb problemes d'adaptació social, amb dificultats alimentàries o amb problemes de mobilitat física. En este sentit, el nostre *Tro d'avís 2025* ha estructurat el contingut de les aportacions literàries en cinc apartats o capítols que reflectixen els cinc grups principals de dificultats que afecten a un col·lectiu important dels nostres veïns.

Cada capítol s'inicia amb un poema fet expressament per al nostre llibre, al qual li segueix un relat breu original. A continuació, hi trobem una fitxa descriptiva de les diferents associacions o col·lectius existents a la nostra ciutat, Alzira, i que tenen com a objectiu facilitar l'adaptació a la vida quotidiana de les persones amb una determinada deficiència. Esta fitxa es complementa amb una entrevista a una de les persones que formen part del col·lectiu esmentat i que, sovint, s'encarreguen de la direcció de l'associació. Finalment, en cada apartat, hi trobem articles d'opinió de diferents col·laboradors que tracten aspectes relacionats amb les dificultats evidents que han de superar dia a dia les persones amb diversitats funcionals.

Per tot això, el lema del nostre llibre d'enguany és «trencant barreres», barreres invisibles i barreres ben visibles, barreres físiques i barreres mentals, barreres educatives i barreres socials. En són moltes, per desgràcia, les que, en el dia a dia, es troben les persones afectades i moltes són insuperables si no compten amb la complicitat i l'ajuda de la resta de la societat. Una complicitat o empatia que no és possible si la resta, els qui aparentment no tenim cap dificultat o deficiència, no som conscients de l'existència de les moltes barreres socials que té la nostra societat. Barreres que, modestament, la nostra falla, amb el seu llibre faller d'enguany, vol ajudar a fer visibles i, en conseqüència, a superar: a trencar.

En la resta del llibre també es fan visibles estes barreres, tant en la temàtica d'alguns textos de la part fallera com en la part que conforma el llibre infantil, sobretot, amb la proposta de la lectura d'una narració protagonitzada per una persona autista. Al mateix temps, estèticament, les il·lustracions que acompanyen els textos que es publiquen fan referència a l'existència d'eixa diversitat funcional pròpia de la nostra societat i tenen, per, altra banda, una coherència estilística intencionada amb l'objectiu de fer del nostre llibre d'enguany una publicació atractiva i digna de la trajectòria que hem portat des de fa més de trenta anys.

INTEL•LECTUAL

DI?

Si la discapacitat intel·lectual (DI) implica ritmes diferents, percepcions particulars, emocions singulars, sabers especials, no hauria de rebre una nomenclatura més justa?

La resposta que hauria de donar la intel·ligència normativa és que sí. Perquè aquesta s'ha esforçat a posar el nom perfecte a l'artificial però no a la no convencional. Així que, per què no es canvia la DI per la IA i es parla d'intel·ligència alternativa?

LAIA FONTANA I BRIA

Adispac

adreça

C/ Gremis, 12. 46600 Alzira

web

<https://www.adispac.es/>

contacte

centro@adispac.es

adispac.ribera@gmail.com

DEFINICIÓ. QUI SÓN?

És una associació, sense ànim de lucre, de famílies de persones amb discapacitat intel·lectual d'Alzira i la comarca. És també l'entitat titular del Centre Ocupacional de la Ribera. Té per objectiu millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual i a donar suport a les famílies.

ACTIVITATS

Realitzen activitats dins del centre, com la celebració de les falles, creant una falla pròpia. A més, han posat en marxa un programa per a famílies, on estes reben formació, acompanyament en l'educació de les persones amb discapacitat intel·lectual, assessorament i molt més servicis.

A QUÈ ES DEDICA

Es dediquen a contribuir a que cada persona amb discapacitat intel·lectual i els seus familiars puguin desenvolupar el seu projecte de qualitat de vida, com també a promoure la inclusió com a persones ciutadanes de ple dret en una societat justa i solidària. Este compromís ètic es basa en els valors de dignitat i valors de la persona, inclusió i igualtat, i autodeterminació.

La Nostra Veu

Associació per la diversitat funcional

adreça

C/ Ronda d'Algemesí, 15. 46600 Alzira

web

<https://www.lanostraveu.es/>

contacte

lanostraveualzira@gmail.com

DEFINICIÓ. QUI SÓN?

La Nostra Veu és una Associació sens ànim de lucre, legalment constituïda el 28 de gener de 1970, amb l'objectiu de treballar per defensar els drets de les persones amb diversitat funcional i donar suport a les seues famílies.

ACTIVITATS

La nostra veu du endavant una sèrie de programes dedicats a ajudar el major nombre de persones segons les necessitats de cadascú. A més, fa tallers d'estimulació pedagògica en habilitats socials on treballen un ampli conjunt d'aspectes com el llenguatge verbal o no verbal, les creences, etc. Té com objectiu fomentar els recursos personals de cada jove amb el fi de poder establir relacions interpersonals gratificants.

A QUÈ ES DEDICA

A defensar els drets de les persones amb diversitat funcional i els seus familiars, des del punt de vista físic, intel·lectual i psíquic, tant en el procés de rehabilitació i recuperació individual, com en el procés familiar, professional, social i econòmic.

Un matí com qualsevol...

Macarena Tabacco Vilar

Un matí com qualsevol altre, la meua mare se'n va a treballar: em saluda, em convida a alçar-me, em diu que ha preparat el desdijuni, l'escolte, no li faig cas, continue dormint... Desperte, no sé quina hora és, em té igual, han acabat les classes: ja no hi ha Aula UECO, no estan les meues professores omplint-me el cap de contingut interessant ni puc comptar amb la mà d'ajuda de l'educadora. No hi ha amics ni enemics, ningú em mira al pati. Recorde aquella sensació de sentir-me observat. A vegades em donava per córrer sense més, com el gat que veu acostar-se l'hora d'anar-se'n al llit i encara té ganes de jugar. Em miraven, em miraven com es mira al diferent, però m'agradava. No sé si van ser abans amics o eixa mania meua per cridar la seua atenció... Però alguns dels meus crits demanant atenció van ser respostos, alguna de les meues carreres degué ser el far que no em va fer donar voltes, sinó que va aconseguir que ells m'envoltaren. La meua mare sempre diu que «més val caure en gràcia que ser graciós»; jo vaig tindre sort i vaig acabar tenint amics malgrat les meues no habilitats socials. En alguns patis vaig deixar de córrer, ens asséiem i parlaven i parlaven mentre esmorzàvem i jo escoltava, escoltava atent; però era incapaç d'expressar-me. I en uns altres corria, corria d'un lloc a un altre buscant els meus companys, jugàvem a l'amagatall, quasi sempre pagava jo, no m'importava. Em divertia, em sentia part del grup. Comptaven amb mi, encara que fora per a complir amb la meua part de la seua diversió. Li ho vaig contar a la meua mare. I ella va parlar amb la tutora de l'aula de referència i la tutora amb l'educadora i les meues professores de l'Aula CIL — com es deia abans — i elles amb el Departament d'Orientació i...

TRIA LA TEUA PRÒPIA AVENTURA

- Segons sembla van controlar la meua activitat d'alguns patis, jo corria buscant-los; ells reien des del seu amagatall mentre esmorzaven tranquils. Però al final de cada pati, quan sonava el timbre, ells em buscaven a mi. Em donaven colpets a l'esquena mentre semblaven contents dient-me que «ni tot un pati havia sigut suficient per a trobar-los». No els importava arribar tard a classe, em buscaven, rèiem junts. I jo després arribava a la meua aula, tranquil, orgullós, content. Era l'únic de la classe que havia aconseguit tindre amistat amb alguns companys de l'ESO. En l'hora de l'esbarjo, la resta de l'alumnat de l'aula acostumava a mantindre's unit, s'asseien en

cercle en el lloc en el qual menys pogueren molestar —però no en cap lloc amagat, no, allí solien posar-se els que fumaven, els que buscaven un altre tipus de soledat, els que no volien ser vistos per altres motius i tampoc no ens volien veure a nosaltres, ni a ningú per allí— i esmorzaven mentre parlaven dels temes de sempre, de les classes, de la vida entre nosaltres i les nostres famílies... Que no estava mal, clar que no! Però és que jo havia aconseguit l'atenció de l'alumnat de l'ESO; jo havia triomfat, passava temps fora de l'aula amb els altres, i podia sentir com la resta dels meus companys em miraven amb admiració. A poc a poc, jo també vaig arribar a admirar-me, a sentir-me orgullós de la meua gesta a separar-me més i més dels meus companys de l'aula. Però em sentia bé... arribaria el dia en què els meus nous amics de l'ESO em convidarien a berenar amb ells? Algun dia després de les classes? El cap de setmana?

- Al final de cada pati, els veia marxar-se. Alguns em saludaven des de lluny. Sempre em cridava l'atenció que, abans que pujaren l'escala que els portava cap a les seues aules, semblava que anaven a parlar amb la meua educadora. La nostra aula estava baix, era més fàcil arribar per a tots nosaltres. Encara que, de vegades també havíem de pujar a altres aules. La nostra integració en els centres educatius ordinaris comportava que algunes matèries les compartira amb els meus companys del grup de referència al que estava adscrit, això sí, sempre anava acompanyat de l'educadora o d'alguna professora de l'aula UECO. Eixes classes em solien posar nerviós —i de vegades, fins i tot, furiós—, em costava seguir-les i, encara que, tant la professora titular de la matèria com les meues professores, feien tot el possible per ensenyar-me i perquè em sentira còmode, ni l'un ni l'altre. Tant de bo relacionar-me i entendre (uns) certs conceptes em resultara tan senzill com escriure el que sent, com llegir sobre allò que m'agrada. Saps quants trens circulen cada dia pel territori espanyol? I de quin tipus són la majoria dels avions que ens sobrevolen? La majoria són d'Iberia, avions de fuselatge ample, predominen els «A320NEO».

Quan s'arreplega el monyo, la meua educadora sembla una d'eixes hostesses d'avió que sempre recorre el passadís quan la necessites i intenta que et trobes bé. Ma mare pensa que els caic bé, perquè sé molt d'avions, però diu que soc molt pesat amb elles, que he de deixar-les treballar. Cristina, la meua educadora, va vindre a parlar aquell dia amb mi. En l'institut tenen un projecte nou, trauen de classe a l'alumnat més conflictiu perquè col·labore en diferents tasques del centre. Es tracta de treballar o aprendre d'una altra manera i d'ajudar perquè l'institut no sols siga un lloc on se'ns integre, sinó que també hi haja una inclusió real. Serà possible? Algun dia comptaran amb mi també fora del centre? Els cap de setmana?

Entrevista a María Antonia Sánchez

Presidenta de la junta directiva d'ADISPAC-Plena Inclusió

ADISPAC
Plena
inclusió
Comunitat
Valenciana

1. DES DE QUAN ESTÀ L'ASSOCIACIÓ A ALZIRA?

ADISPAC (Associació de famílies de persones amb discapacitat intel·lectual d'Alzira i comarca) és una associació sense ànim de lucre que, l'any 1975, va nàixer com a Associació de Pares i Mares

d'Alumnes del Col·legi d'Educació Especial d'Alzira per a donar un servei d'atenció terapèutica i ocupacional a l'alumnat que acabava esta etapa. D'esta manera, va començar la seua marxa el Centre Ocupacional la Ribera.

La missió d'ADISPAC és contribuir, des del compromís ètic, amb suports i oportunitats, al fet que cada persona amb discapacitat intel·lectual i la seua família puguin desenvolupar el seu projecte de qualitat de vida, així com promoure la seua inclusió com a ciutadans i ciutadanes de ple dret en una societat justa i solidària.

2. QUIN TIPUS DE DISCAPACITAT ACULL L'ASSOCIACIÓ?

El centre ocupacional és un recurs que atén persones amb diagnòstic de discapacitat intel·lectual majors de 16 anys.

3. QUANTS PROFESSIONALS TREBALLEN I QUINS PERFILS TENEN EN L'ASSOCIACIÓ?

En el centre ocupacional treballen 18 professionals. 1 directora/cap d'administració, 7 monitors/es ocupacionals, 2 psicòlogues, 2 fisioterapeutes, 3 auxiliars ocupacionals, 2 auxiliars de transport i 1 persona de serveis.

4. TENEN BASTANTS AJUDES PER PART DE LES ADMINISTRACIONS, LOCAL, AUTONÒMICA I ESTATAL?

El Centre Ocupacional La Ribera, l'entitat titular de la qual és ADISPAC és un centre concertat per la Conselleria de Serveis Socials integrat en el Sistema Públic Valencià de Serveis Socials.

El capítol més deficitari per a l'associació és el transport dels usuaris al Centre Ocupacional, ja que no està subvencionat íntegrament i és un recurs necessari, pel fet que el Centre està situat fora del nucli urbà de la població d'Alzira.

ADISPAC té un concert signat amb l'Ajuntament d'Alzira i rep subvencions i ajudes de l'Ajuntament d'Algemesí i de l'Ajuntament d'Albalat.

5. QUANTS MEMBRES ACULL EN AQUEST MOMENT L'ASSOCIACIÓ?

ADISPAC actualment compta amb 118 persones associades. I al Centre Ocupacional La Ribera assisteixen 60 usuaris.

6. HI HA CAPACITAT PER A ACOLLIR A MÉS PERSONES EN L'ASSOCIACIÓ?

De l'associació poden ser socis i sòcies totes les persones que vulguen. El Centre Ocupacional La Ribera té acreditades 60 places per part de Conselleria de Serveis socials, Igualtat i Habitatge.

7. COM ES POT ACCEDIR A SER MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ?

Qualsevol persona que estiga interessada, tinga o no un familiar amb discapacitat intel·lectual, pot fer-se soci/sòcia, contactant amb el Centre Ocupacional La Ribera a través del telèfon 962405048 o e-mail adispac.ribera@gmail.com. Podeu visitar la nostra web ([www](http://www.adispac.com)).

adispac.es) i Facebook (C O La Ribera Adispac) per a conèixer les nostres activitats.

Per a poder assistir al Centre Ocupacional, han de posar-se en contacte amb l'assistenta social de la seua població, ja que totes les places del Centre són concertades.

8. AMB QUINES AJUDES COMPTEN, SUBVENCIONS, QUOTES...?

L'associació rep per al recurs del Centre Ocupacional les ajudes i subvencions que ja he descrit en la pregunta número quatre. A més l'associació obté ingressos de les quotes de les persones associades, loteries i dels donatius d'empreses i particulars.

9. QUINA ÉS LA DIFICULTAT MÉS GRAN DEL DIA A DIA?

Obtindre subvencions i ajudes per al projecte de la reforma de les instal·lacions del Centre Ocupacional La Ribera, ja que el nostre centre aquest any pròxim

celebra el seu 50é aniversari i amb les noves exigències de la normativa, així com les característiques dels usuaris fan necessària l'adaptació i renovació dels espais del nostre centre. A més, tal com he comentat anteriorment la despesa del transport dels usuaris perquè no és subvencionat íntegrament.

10. COMPENSA L'ESFORÇ I EL TREBALL FET? ÉS A DIR, ESTEU CONTENTS AMB EL TREBALL I ELS RESULTATS ACONSEGUITS?

Sempre compensa treballar en benefici de les persones i, en este cas encara més, ja que un dels nostres objectius i el més important és millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual i qualsevol millora o avanç és un assoliment que compensa tot l'esforç realitzat.

11. CONTA'NS UNA ANÈCDOTA CURTA, UNA SITUACIÓ VISCUDA INTENSAMENT QUE DEIXE ENTENDRE EL QUE FEU DIA A DIA.

Un dia, uns pares ja molt majors em van manifestar la seua preocupació en pensar què seria del seu fill amb discapacitat intel·lectual si ells faltaren i es quedara sol com que no té germans, arribant, fins i tot, a esperar que faltara el fill abans d'ells per a descansar en pau en morir. A partir d'aquest moment, decidim associar-nos a FUNDISVAL, Federació Tutelar de la Comunitat Valenciana.

Entrevista a **La Nostra Veu**

1. DES DE QUAN ESTÀ L'ASSOCIACIÓ A ALZIRA?

Constituïda legalment el 28 de gener de 1970. El 21 de març de 1969 es fa la primera reunió per a constituir comissió sense ànim de lucre i federats en PLENA INCLUSIÓ A través de PLENA INCLUSIÓN CV.

2. QUIN TIPUS DE DISCAPACITAT ACULL L'ASSOCIACIÓ?

La nostra associació, LA NOSTRA VEU (Associació per la diversitat funcional), compta amb diferents programes que comprenen des del naixement fins a l'edat adulta, cobrint així totes les etapes del cicle vital de qualsevol mena de diversitat funcional.

3. QUANTS PROFESSIONALS TREBALLEN I QUE PERFILS TENEN EN L'ASSOCIACIÓ?

Actualment, l'Associació compta amb 485 socis, una plantilla de 30 professionals, 5 voluntaris, alumnes

en pràctiques i atén 300 famílies setmanalment, amb un total de 10 programes que cobrixen moltes necessitats de les persones amb diversitat funcional des del seu naixement fins a la seua vida adulta, així com necessitats de suport, informació i acompanyament de les seues famílies.

ESTRUCTURA DE L'ASSOCIACIÓ:

- Assemblea de socis (famílies, usuaris, socis i col·laboradors).
- Gerència
- Junta directiva.
- Professionals.
- Voluntaris.
- Alumnes en pràctiques

Des de l'any 2020, La Nostra Veu, Associació per la Diversitat Funcional, és centre acreditat per a la impartició de Servicis de Promoció de l'Autonomia Personal per a les persones en situació de Dependència.

Amb la concessió dels 3 servicis següents, per a les persones amb la dependència concedida:

1. Servici d'Estimulació i Activació Cognitiva.
2. Servici de Teràpia Ocupacional
3. Servici d'Habilitació i Desenrotllament de l'Autonomia Personal

PROGRAMES

1. CENTRE DE DESENROTLLAMENT INFANTIL I ATENCIÓ PRECOÇ "LUIS SUÑER SANCHIS"

- Núm. Registre: 2411. Núm. places concertades: 70. Any d'inauguració: 2005
- El programa ha anat dirigit a xiquets de 0 a 6 anys, amb trastorns en el seu desenrotllament o risc de patir-los, treballant amb la família i l'entorn. La zona d'actuació ha sigut l'àrea 10 de salut-àmbit de l'Hospital La Ribera-Departament 11, i engloba quasi 30 poblacions.
- Objectiu General: Atendre de manera assistencial i/o preventiva a xiquets amb problemes de desenrotllament, risc de patir-los per causes d'origen prenatal, perinatal o postnatal. Este 2024 s'han atés 294 xiquets.

2. CDI, CENTRE DE DESENVOLUPAMENT INFANTIL

- Beneficiaris: Xiquets i xiquetes d'edats compreses entre 6 a 14 anys amb dificultats en el seu desenrotllament.

Actualment, es beneficien d'este programa un total de 64 xiquets i xiquetes.

- Contingut: Es realitza un abordatge global i individualitzat dels xiquets segons les seues necessitats específiques.
- Professionals: El grup de professionals que intervenen en este programa és de caràcter multidisciplinari i està format per: 1 logopeda. /1 psicòloga. /1 fisioterapeuta. /1 terapeuta ocupacional. /2 pedagogues.
- Intervenció:
 - Valoracions, elaboració d'informes i intervenció familiar.
 - Sessions de logopèdia.
 - Sessions d'estimulació cognitiva.
 - Sessions de teràpia ocupacional
 - Sessions de fisioteràpia.

3. MUSICOTERÀPIA:

- Beneficiaris: Persones amb diversitat funcional sense límit d'edat. En l'actualitat,

hi ha un total de 7 xiquets i xiquets.

- Contingut: Teràpia a través de la música per a desenrotllar la comunicació, l'aprenentatge, la mobilitat, l'expressió i l'organització.
- Professionals: 1 musicoterapeuta
- Intervencions:
 - Valoracions i elaboració d'informes per a altres recursos.
 - Sessions de musicoteràpia individualitzades segons les necessitats dels xiquets o xiquetes.

4. IDINEA (Programa específic de persones dins de l'espectre autista) (Acreditat per la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, com a Programa de Promoció a la Dependència)

- Beneficiaris: Totes les persones dins de l'espectre autista, encara que principalment xiquets i adolescents. En l'actualitat atén més de 110 persones autistes.
- Contingut: És un programa especialitzat en l'espectre autista que atén totes les àrees del desenrotllament.
- Professionals: El grup de professionals que formen IDINEA està format per un equip multidisciplinari. 1 psicòloga/ 2 logopedes/ 2 psicòlogues i logopedes/ 1 mestra amb menció en educació especial.
- Intervenció:
 - Valoració i elaboració d'informes

- Intervenció terapèutica individualitzada.
- Intervenció en centres educatius
- Intervenció en contextos naturals

- Intervenció en competència social
- Escola d'estiu
- Coordinació amb servicis educatius i sanitaris
- Assessorament i formació familiar
- Assessorament i formació a professionals
- Adaptació d'espais
- Taller de suport emocional per a familiar.

5. CLUB D'OCI "BONESTAR":

- Beneficiaris: El club d'oci està dirigit a adults i joves amb necessitats específiques.
- Contingut: Dur a terme activitats d'oci que enriqueixen el temps lliure de les persones amb necessitats específiques, que potencien la identitat de

grup i la integració social. Actualment, hi ha un total de 29 usuaris i usuàries.

- Professionals: 4 monitores de temps lliure i oci. Tècnic d'integració social, Educador social, Màster en atenció a persones amb discapacitat intel·lectual.
- Intervenció: Activitats destinades a l'oci dels usuaris i usuàries, segons necessitats, les seues preferències i aficions.

6. CDA, CENTRE DE DESENROTLLAMENT D'ADULTS (acreditat per la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, com a Programa de Promoció a la Dependència):
- Beneficiaris: Joves a partir

- de 14 anys i adults amb necessitats específiques
- Usuaris de CDA: 82.
- Contingut: Es realitza un abordatge global i individualitzat dels joves i adults segons les seues necessitats específiques.
- Professionals: 1 logopeda / 1 fisioterapeuta. / 1 psicòloga
- Intervenció:
 - Realització de valoracions i informes.
 - Sessions de logopèdia.
 - Sessions de fisioteràpia.
 - Sessions d'estimulació cognitiva.

7. TALLER D'HABILITATS SOCIALS I AUTONOMIA (acreditat per la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, com a Programa de Promoció a la Dependència):
- Beneficiaris: Persones amb diversitat funcional a partir de 6 anys que necessiten este recurs. En l'actualitat, hi ha un total de 15 usuaris.
 - Contingut: Desenrotllar totes les habilitats que potencien al màxim l'autoconeixement, l'autonomia i l'autoestima. Es duen a terme grups d'intervenció de necessitats similars.
 - Professionals: 2 terapeutes amb formació específica en habilitats socials.
 - Intervenció:
 - Valoració i elaboració d'informes per a altres recursos.
 - Activitats grupals fora del centre amb l'objectiu

d'aportar les estratègies necessàries per a relacionar-se de manera correcta amb l'entorn.

8. TALLER DE TEATRE
- Beneficiaris: Tots els xiquets i xiquetes, joves i adults amb necessitats específiques que estiguen interessats a desenrotllar les seues habilitats de dramatització. En l'actualitat hi ha un total de 32 usuaris.
 - Contingut: Donar a conèixer i potenciar les capacitats que poden desenrotllar les persones amb diversitat per mitjà de l'art de la dramatització, potenciant el gaudi i el treball en grup.
 - Professional: 2 monitores especialistes en dramatització.
 - Intervenció: Posada en escena de coreografies, musicals i obres de teatre. ÚLTIMA OBRA: Musical "El nostre Rei León"
9. TALLER DE MANUALITATS
Subvencionat al 100% per l'Excm. Ajuntament d'Alzira. S'ha impartit en dependències de la Casa de la Cultura de la ciutat d'Alzira, de dilluns a dijous en dos grups alterns. Sessions grupals d'art plàstic. Professional: 1 Monitora de taller arts plàstiques.

4. TENEN BASTANTS AJUDES PER PART DE LES ADMINISTRACIONS, LOCAL, AUTONÒMICA I ESTATAL?

La nostra oficina d'administració dedica una gran part de la seua jornada a la busca, sol·licitud i justificació de subvencions. Locals, autonòmiques i estatals, però sempre és necessari, per a poder continuar el nostre treball, tindre una base econòmica sòlida que de continuïtat i solidesa al nostre treball i compromís amb el col·lectiu de la diversitat funcional.

5. QUANTS MEMBRES ACULL EN ESTE MOMENT L'ASSOCIACIÓ?

Actualment l'Associació compta amb 485 socis.

6. HI HA CAPACITAT PER A ACOLLIR A MÉS PERSONES EN L'ASSOCIACIÓ?

En estos moments podem assumir més usuaris en els tallers grupals, però, de moment, per falta d'espai, en les teràpies individuals estem arribant al límit de la nostra capacitat.

El que en un principi semblava un edifici molt gran se'ns està quedant molt limitat per a poder atendre tots els nous diagnòstics que van sorgint.

Per això hem fet arribar la nostra necessitat a les administracions locals, perquè ens donen suport i poder disposar d'un espai digne, d'una altra manera, la necessitat d'atendre nous usuaris es veurà en un futur molt pròxim limitat a l'espai que disposem.

7. COM ES POT ACCEDIR A SER MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ?

Per a ser soci de La Nostra Veu només cal abonar una quota anual.

8. AMB QUINES AJUDES COMPTEN, SUBVENCIONS, QUOTES?

- Comptem amb les quotes anuals dels nostres socis, la venda de loteria de Nadal i sorteig del Xiquet.
- Diputació de València: Projectes específics - Centre de Desenrotllament Infantil.
- Conselleria de Servicis Socials, Igualtat vivenda C.V.:
 - Programes de convivència promoció d'oci i temps lliure.
 - Programes i servicis d'intervenció per a la prevenció i inserció social
- Ajuntament d'Alzira:
 - Activitats que promoguen la integració i el suport a les persones amb diversitat funcional i les seues famílies.

- També comptem amb aportacions puntuals d'associacions de la cultura d'Alzira: falles, festes de moros i cristians, setmana santa, confraries, etc.
- Aportacions puntuals de departaments de l'Ajuntament d'Alzira (cultura)
- Aportacions puntuals de centres educatius: actes en els quals recapten entrades de concerts, obres de teatre, mercats ambulants, tallers...
- Aportacions puntuals de comerços de la ciutat (loteria de Nadal...), regals per a sortejos, productes per als nostres actes, aportacions per a la carrera solidària de l'autisme, mercat ambulant de Nadal...
- Aportacions de particulars que donen en les seues celebracions com a alternativa als detalls als seus convidats (bodes, batejos, etc.)
- Recaptacions d'esdeveniments.

9. QUINA ÉS LA MAJOR DIFICULTAT DEL DIA A DIA?

El nostre treball és professional, però, a més, és vocacional. És un treball molt professionalitzat i que requerix una atenció constant i individualitzada de cada usuari.

El nostre repte és aprofitar tot el potencial dels usuaris i el nostre objectiu és crear una societat on no es parle d'inclusió: l'objectiu és la convivència de tots els éssers humans que compartim este món.

10. COMPENSA L'ESFORÇ I EL TREBALL FET? ÉS A DIR, ESTEU CONTENTS AMB EL TREBALL I ELS RESULTATS OBTINGUTS?

En el nostre treball cada xicotet avanç és un gran assoliment; es pot aconseguir molt amb l'esforç dels professionals, els usuaris i les famílies (pilar fonamental per a la nostra associació) i SÍ, EN MAJÚSCULA, COMPENSA L'ESFORÇ I EL TREBALL, perquè són la base per a complir propòsits; si tots treballem en el mateix

rumb els resultats poden ser molt gratificants. Cal veure el potencial de cada persona i no sols centrar-nos en les seues limitacions, amb estes premisses podem arribar a una vida satisfactòria i funcional i donar felicitat a les famílies i usuaris pel treball ben fet.

11. COMPTA'NS ALGUNA ANÈCDOTA CURTA, UNA SITUACIÓ VISCUDA INTENSAMENT QUE DEIXE ENTENDRE EL QUE FEU DIA A DIA

EL TREBALL MÉS BONIC DEL MÓN

Us contarem una història real viscuda en el nostre Centre de Desenrotllament Infantil i Atenció precoç “Luis Suñer Sanchis”, el titular de la qual és La Nostra Veu Associació per la Diversitat Funcional que treballa des de fa 20 anys amb xiquets entre 0 i 6 anys amb discapacitat o risc de patir-la.

El 8 de novembre de 2005 va entrar per la porta una família amb dos filles, Àngela i Andrea. Havien sigut grans prematures, i s'havien debatut entre la vida i la mort. Faltava una tercera germana que encara romania a l'hospital després de 4 mesos, Alba que la vam conèixer un mes més tard. Als pares se'ls va demanar que triaren quines volien que sobrevisquera, perquè era quasi impossible que pogueren fer-ho les tres. Davant esta tessitura els pares van voler arriscar i apostar per la VIDA com ho continuen fent fins hui.

Les trigèmimes que és com les coneixem, presentaven una PCI inicial, però, en l'evolució, el diagnòstic d'Àngela va acabar amb PCI, Andrea amb una hemiplegia i Alba amb una hipoacúsia.

En el nostre centre, des del principi, se li va oferir suport per tot l'equip, intervenint directament fisioterapeutes, tècnics en atenció precoç, logopeda i psicòloga.

Les vam acompanyar en el seu desenrotllament fins que el col·legi els va oferir els recursos de suport. Primer a Àngela que va ser escolaritzada, en un inici en un col·legi d'educació especial, fins que es va aconseguir que passara a un col·legi ordinari, ja que, a pesar que la seua limitació física, era gran, la seua capacitat cognitiva era major.

Hui amb 19 anys i després d'haver-se tret el batxillerat amb matrícula d'honor, Alba es troba cursant 2n d'Història per la Universitat de València i les seues germanes estan en 2n del Grau superior de Gestió de Vendes i Espais Comercials.

No cal dir que els vincles s'han mantingut amb les famílies i les companyes del centre considerem a estes tres dones, un poc com a nostres. Quan ens visiten sempre recordem vells temps i totes ens sentim orgulloses dels seus triomfs i d'haver participat, sent part de la seua història i de les seues vides.

50 ANYS RESPECTANT LES PERSONES AMB DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL O DEL DESENVOLUPAMENT

Xavier M. Cantera Chocarro

QUÈ ÉS PER A NOSALTRES RESPECTAR?

La nostra missió és contribuir, des d'un compromís ètic, amb suports i oportunitats, al fet que cada persona amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament i la seua família pugui desenvolupar el seu projecte de qualitat de vida.

QUÈ SIGNIFICA DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL O DEL DESENVOLUPAMENT?

És una condició que apareix abans dels 18 anys i que fa que la persona tinga limitacions intel·lectuals i per a executar algunes activitats de la vida diària. A les persones amb discapacitat intel·lectual els

costa més que als altres aprendre, comprendre i comunicar-se en diferents situacions com, per exemple: en fer les faenes de casa, relacionar-se amb altres persones o administrar diners. La discapacitat intel·lectual depèn tant de la mateixa persona com de les barreres o obstacles que té al voltant. Si l'entorn és inclúsiu les persones amb discapacitat intel·lectual poden desenvolupar moltes habilitats.

AIXÍ VAM NÀIXER

En 1975, quan no hi havia res per a aquestes persones excepte un Col·legi d'Educació Especial i una Associació de Mares i Pares d'Alumnes, de la qual vam nàixer ADISPAC-PLENA INCLUSIÓ per a fer-nos càrrec de l'aula de formació per a l'ús de l'alumnat que no podia, per l'edat, seguir en el col·legi. Per descomptat que en aquesta època no hi havia ajudes reglades i eren les famílies les que aportaven tot el que rebien de l'Estat com a ajuda pels seus fills amb discapacitat intel·lectual. Un aula de 40 metres quadrats va ser el nostre primer taller ocupacional.

LA NOVA INSTAL·LACIÓ

Ja en 1980, en ocasió de l'Any de la Discapacitat, presentem a Madrid un projecte per a comprar i equipar una nau industrial amb uns terrenys enjardinats, entorn del polígon de la carretera d'Albalat, on està i funciona ara nostre Centre Ocupacional La Ribera, amb representació sindical des dels primers anys.

LA FAMÍLIA IMPORTA

La nostra missió diu: "i que la seua família pugui desenvolupar el seu projecte de qualitat de vida". Aquest és el veritable sentit de l'existència de la nostra associació: ajudar a les famílies per a aconseguir el grau màxim de qualitat de vida en la seua tasca diària amb els seus fills, perquè elles són el suport més fonamental per a ells i per a assegurar la continuïtat de l'Obra Social de Adispac com a servei especialitzat per a aquestes persones que tenen tots els seus drets a ser ateses superant totes les barreres que es puguin presentar en el seu camí.

OBERTS AL NOSTRE ENTORN

I això és el que ha fet Adispac-Plena Inclusió durant aquests 50 anys. Han passat pel nostre centre, des de la seua fundació, més de 150 persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament d'Alzira i de la comarca. En ocasió de la publicació de la LISMI (1982), la Llei per a la

Integració Social dels Minusvàlids, comencem a rebre millors ajudes. També enfortim la relació amb les empreses més importants d'Alzira: Presència Filatures, Cartonatges, Grefusa, Grafiquate, Roda Ibèrica, Maxfrut, Plasal, Miralls Sánchis i altres, que ens faciliten treballs senzills.

DIMENSIÓ COMARCAL AMB ALIANCES

Amb l'aparició dels Ajuntaments Democràtics, la majoria d'ells governats, a la comarca, pel PSOE, impulsem la necessitat de crear en cada població un Centre Ocupacional. És el moment del reconeixement de totes les entitats més representatives del sector com Copava, Fevadis, Fecova i Fundisval, a les quals estem federats i de les quals vam ser cofundadors, i en les quals les famílies i els professionals van trobar els suports i el reforç necessari per a afrontar la constitució dels Serveis Socials Especialitzats com el nostre. Vam ser acreditats en 1988 per la Conselleria de Benestar Social per a prestar el servei com a Centre Ocupacional de mitja pensió.

MÉS PROTAGONISME DE LES FAMÍLIES

De l'oferiment de nous serveis i programes i de la modernització del Moviment Associatiu de Famílies en el qual ADISPAC participa en primera línia. El sector, mitjançant el Moviment Associatiu PLENA inclusió (fins ara Feaps) redacta el seu Codi Ètic que regeix en tots els tractaments i impulsa l'especialització dels professionals i la formació dels directius de les associacions. Les famílies ocupen un paper important i actiu en l'organigrama de Adispac i en la interlocució amb les administracions. Membres de Adispac ocupen càrrecs en la Junta Directiva de Feaps Comunitat Valenciana, en la Patronal Fead i en la Fundació Tutelar.

EL RECONeixEMENT SOCIAL

És l'etapa de la concessió de la Insígnia d'Or de la Ciutat d'Alzira i del nostre agraïment a l'Ajuntament d'Alzira que, des del primer ajuntament democràtic, no ha deixat d'ajudar-nos, governés qui governés. És el moment històric del reconeixement del dret subjectiu a la promoció de la seua autonomia i a l'atenció a la dependència amb

la publicació de la Llei de la Dependència. Però també és l'etapa de les retallades econòmiques i dels copagaments compensats amb la solidaritat de les persones i de les organitzacions socials, cíviques i culturals i amb la donació dels solars per a la Residència i per a l'Ampliació del Centre Ocupacional.

MOVIMENT SOCIAL DE FAMÍLIES AMB DIFICULTATS

Es produeix un nou impuls del moviment de famílies obrint-se més al seu entorn, a la seua comunitat, executant activitats formatives i conferències a la casa de la Cultura d'Alzira. Però Adispac, davant l'absència de subvencions públiques, es veu obligada a suspendre els dos projectes, iniciats tots dos a petició de la mateixa Conselleria de Benestar Social, que ja té tècnicament acabats i pagats: la Residència i Habitatge Tutela i l'Ampliació i Modernització del Centre Ocupacional. Les famílies que es van il·lusionar amb la publicació de la Llei de la Dependència, davant l'absència de fons públics, es veu obligada a recórrer als actes benèfics-solidaris que des de fa uns set anys ens estan ajudant a cobrir els dèficits econòmics, amb la satisfacció de comprovar que la solidaritat d'Alzira i de la Comarca està sent extraordinària.

ASSOCIACIÓ PARTICIPATIVA

Una altra etapa important és la de Adispac «Som totes les famílies». Atès que les famílies són el millor i més important suport que tenen les persones amb discapacitat intel·lectual, i per això la nostra entitat concedeix un lloc prioritari al treball amb l'entorn familiar mitjançant programes de suport, formació, participació i representació de les famílies en totes les activitats

ELS NOUS PROJECTES PER AL FUTUR

Estem obstinats en l'ampliació i adequació del Centre Ocupacional a la llei de la Dependència i a la nova Llei de Serveis Socials de la Comunitat Valenciana, amb la creació de dues unitats per a majors de 45 anys en procés d'envelliment. També en la construcció de la Residència i habitatge tutelat, per a això hem lliurat a l'Ajuntament d'Alzira el projecte tècnic ja acabat. En l'actualitat, 60 famílies confien en la nostra Associació, arribant a aconseguir un alt grau de satisfacció de famílies, d'atesos i de professionals.

ETAPA D'ESPERANÇA

Amb l'arribada del Govern del Botànic, es va retornar a les famílies el cobrat en els copagaments injustos, es van signar concerts pluriennals, es va aplicar la Llei de la Dependència, va augmentar el finançament segons l'IPC, es van formar les taules participatives d'estudi i per fi, s'ha signat l'acord entre Conselleria, Patronal i Sindicats per a l'homologació dels centres de serveis socials especialitzats concertats. La justícia va portar respecte als drets d'aquestes persones, alegria i tranquil·litat. Esperem que amb el nou govern valencià continuem així.

L'EDUCACIÓ COM A EINA DE CAPACITACIÓ MASSIVA

Núria S. Santacreu
MÀSTER EN PSICOPEDAGOGIA

REPENSAR LA DISCAPACITAT: DEFINICIÓ, INTEL·LIGÈNCIES I SOCIETAT

Canviem la manera de mirar el món: ja que tenim l'expressió “destrucció massiva” busquem pegar-li la volta i si ha de ser massivament, fem per construir, millorar, cuidar, capacitar persones. Com? L'educació és la clau.

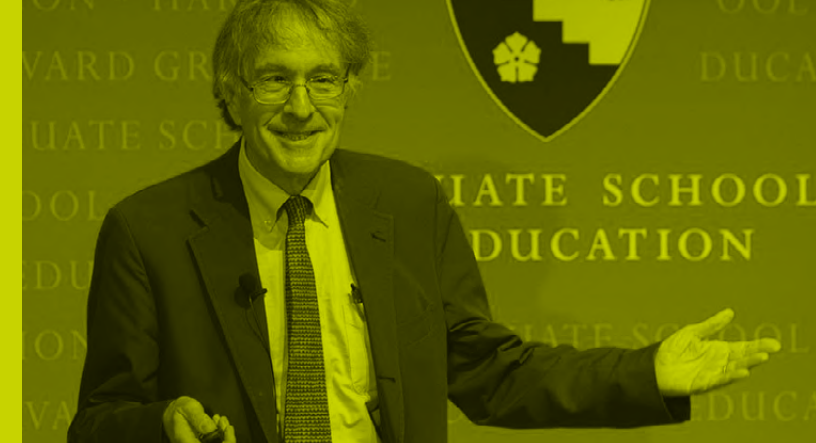
Anem per la definició de discapacitat intel·lectual (DI). Segons defineix l'Associació Americana de Psiquiatria, és un trastorn que s'inicia en el període de desenvolupament i que inclou limitacions en el funcionament intel·lectual i en la conducta adaptativa de l'individu quant al domini conceptual, social i pràctic.

És a dir, la discapacitat intel·lectual té tres dimensions, la social, la conceptual i la pràctica. La conceptual és una d'eixes tres i l'associem erròniament a la capacitat per a fer un tipus de raonament (deductiu, per exemple). Però

la intel·ligència no té només una via d'expressió. Això ho saben molt bé els i les professionals de la pedagogia i la docència, i vol dir que en cadascú de nosaltres hi ha una manera més fàcil de ser intel·ligent (el que sempre s'ha conegut com ser de lletres o de ciències, artista, tindre habilitats per als treballs manuals...). Açò es correspon al que van estudiar Gardner i el seu equip de la Universitat de Harvard als anys 90, hi ha múltiples intel·ligències: lingüística, matemàtica, visual-espacial, musical, corporal i cinestèsica, intrapersonal, interpersonal i naturalista. La intel·ligència és l'habilitat a través de la qual els individus comprenem conceptes, afrontem i resollem certs obstacles a través de processos cognitius. Altres maneres de mesurar aquesta capacitat intel·lectual són la conducta adaptativa, la participació, la interacció, i la consciència i implicació dels rols socials. La dimensió social és inalienable

de l'ésser humà i és el terreny on es posa a prova la nostra intel·ligència. Si volem revisar i poder repensar la nostra definició de *discapacitat* cal tindre en compte aquest vessant; el context juga un paper cabdal.

Les persones amb DI presenten discrepàncies entre la seua competència individual i les demandes de l'entorn (demandes justes o injustes generades per un sistema social de vegades poc inclusiu i incapacitant). Per tant, podem afirmar que la realització, la felicitat i la salut d'una persona ve determinada per la qualitat del grau d'integració amb l'entorn de manera física, mental i social. Ara bé, com veu la societat les persones que no encaixen en la “normalitat”? Per a començar, adaptar-se és faena de dos, l'individu a la societat i viceversa. I fins fa ben poc, les persones diagnosticades de discapacitats eren marginades, recloses i inclús com sabem, exterminades.

La percepció de la discapacitat ha evolucionat al llarg del temps, sempre seguint estructures sociopolítiques i culturals majoritàriament, i ha resultat sovint en formes d'estigmatització i aïllament o institucionalització fins ben entrat el s. XXI. Des dels anys 80 els col·lectius defensors

de polítiques socials inclusives han bregat per fomentar l'ús d'expressions com "persona amb discapacitat" per tal que la societat "capacitada" no oblidem que es tracta de persones: és a dir, perquè no oblidem el vessant humà al darrere de tota etiqueta, que tot i resultar necessària, sempre és limitant. Les noves perspectives bandegen inclús l'ús del terme *discapacitat* i canvien la perspectiva, ja que aquesta discapacitat ve causada per una restricció de l'entorn, no de la persona. En l'última dècada el terme amb més acceptació és *persona amb diversitat funcional*, ja que les funcions i les capacitats de les persones, com altres components dels éssers humans (sexe, ètnia) són diverses i cal acceptar-les com a punt de partida per a una convivència sana.

AUTISME, TRASTORNS MENTALS I VIOLÈNCIA SISTÈMICA

Hi ha diversitat funcional física (motora o no motora), sensorial (visual o auditiva), diversitat funcional derivada de les limitacions en el llenguatge (dificultats tant en l'expressió o en la recepció, sense que hi haja una dificultat sensorial o cognitiva) i en la comunicació (dificultats d'aprenentatge lligades a la interacció social), intel·lectual (dificultat per a dur a terme certs processos cognitius) i finalment mental (alteracions significatives de la capacitat per a la regulació de les emocions o el comportament i una distorsió o exageració de la realitat). És a dir, els problemes de salut mental no venen condicionats per una discapacitat intel·lectual però tota persona amb diversitat funcional física o intel·lectual també és susceptible de patir malalties mentals perquè naturalment tenen emocions i participen d'un entorn que les afecta. La complexitat de cada cas exigeix un estudi, detecció, diagnosi i acompanyament adequats. Les persones amb autisme són discapacitades intel·lectuals? Doncs antigament moltes eren directament diagnosticades erròniament com a tals i, si bé és cert que la línia que les diferencia de vegades és imperceptible, no hi ha una relació directa. Hui dia les investigacions han confirmat que la

discapacitat intel·lectual pot estar present o no, i que no és una condició que vaja sempre associada amb el TEA. De fet, existeix la doble excepcionalitat, hi molts casos TEA que presenten altes capacitats.

L'OMS també cataloga com a discapacitat la dificultat per a la integració social que pateixen les persones amb diversitat funcional. Aquesta institució utilitza el terme *discapacitat psicosocial*. És a dir, les malalties mentals són discapacitants perquè representen la dificultat de les persones amb diagnòstic de trastorn mental que han patit els efectes de factors socials negatius, com l'estigma, la discriminació i l'exclusió. Malauradament encara hui dia, per falta de recursos o per excés d'interessos de moralitat dubtosa, els engranatges de la nostra societat perpetuen models socials que discapaciten les persones (i no a l'inrevés) i consoliden maneres de funcionar discriminatòries i poc sostenibles o gens coherents amb la realitat.

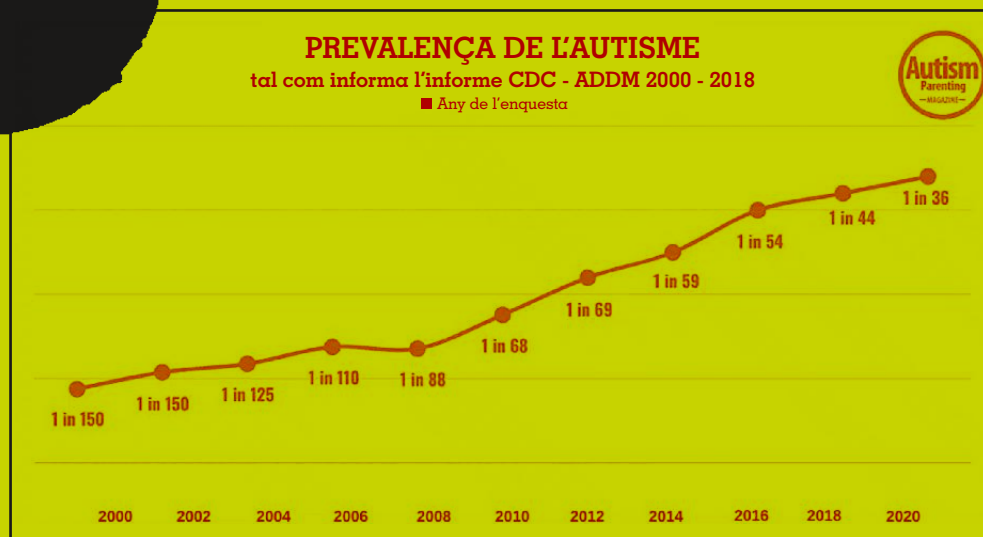
En la dimensió individual, alienats i embeguts per com pensa, actua i valida el nostre sistema social, nosaltres també solem mostrar certes tendències discriminatòries envers les persones que se n'ixen de la norma. I compte, perquè si ens enroquem, no només podem arribar a exercir com a conjunt un tipus de violència sistèmica cap a aquestes persones "no normals", sinó cap a nosaltres mateixos. I podem arribar a naturalitzar el fet de sentir-nos malament per les nostres particularitats o excentricitats, en lloc d'assentar-nos en els

trets que ens individualitzen i ens fan únics. És còmode de primeres ser una ovella més però potser després acabem amb una crisi vital d'identitat si descurem la nostra essència i les nostres necessitats individuals, i una d'elles és el reconeixement i la validació social, és a dir, que quan la gent ens mire no faci cares d'incomoditat.

ÉS POLÍTICAMENT CORRECTE PARLAR DE DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL?

Al pati de les escoles i des de ben menuts els xiquets i xiquetes solen assenyalar el que els crida l'atenció, però assenyalar no és jutjar ni

discriminar i s'assenyalen particularitats, no defectes. Depèn de les famílies que aquests trets individuals es convertisquen en motius de discriminació. A les escoles se sol treballar identificant les particularitats de cada alumne i des de l'acceptació i la inclusió per a evitar la segregació. Es graduen i s'adapten els continguts (per exemple seguint la taxonomia de Bloom, que de segur que n'heu sentit parlar) i es redirigeix qualsevol comentari discapacitant, perquè al cap i a la fi limita les possibilitats de tot el grup. Cal educar en la pràctica de les fortaleses de cada u per a fer més sa el grup. Els centres amb projectes més integradors capaciten els seus estudiants perquè el dia de demà normalitzen formar part d'una societat diversa, perquè eixa és la realitat ja hui dia. Podem parlar de *diversitat*, *necessitats especials*, però també és políticament correcte parlar de discapacitat intel·lectual, sempre que ho fem amb respecte i sensibilitat. El terme està àmpliament acceptat i s'utilitza a la comunitat mèdica i educativa per a descriure una condició que afecta el desenvolupament cognitiu i adaptatiu d'una persona. Ara bé, és important evitar termes despectius o antiquats com "retard mental" o "subnormal", per ofensius i estigmatitzants. Cal que ens reeduquem en identificar fins a quin punt és l'entorn el que incapacita l'individu i no és l'individu el que té discapacitats *per se*. Tots i totes som persones completes, acabades i mereixedores de les oportunitats que ofereix la vida.

COM S'HA OBERT PAS AQUESTA INCLUSIÓ A LES AULES?

D'acord amb les investigacions recents (Revista *Poiésis*, núm. 41, de psicologia educativa, 2021), es pot concloure que, si bé els propòsits de l'atenció pedagògica als subjectes amb discapacitat intel·lectual estan emmarcats en els principis de l'educació inclusiva, a les aules s'evidencia una gran

diferència entre les intencions i la realitat de les institucions educatives. Així, els i les alumnes amb discapacitat intel·lectual lleu, tot i ser integrats a l'aula regular, no reben l'atenció educativa requerida. Això al seu torn evidencia el gran desconeixement i la falta de recursos i formació, majoritàriament per part dels docents, d'estratègies pedagògiques útils que abordarien de manera més eficient les particularitats educatives d'aquesta població. I per estrany que parega, aquestes particularitats en els processos d'aprenentatge són comuns a tota la població en edat escolar perquè a tots i totes els beneficia un cert grau d'adaptació dels continguts i motivació extrínseca derivada de la validació plena.

Com sabeu, cada criatura aprén de manera diferent. En aquest sentit, Maria Montessori, la pedagoga i precursora de l'ús del joc com a eina d'aprenentatge, va començar precisament detectant aquesta carència en la manera d'ensenyar xiquets i xiquetes amb discapacitat intel·lectual. Gradualment va anar desplaçant el seu interès inicial cap als alumnes regulars, als quals, per a sorpresa de tots, van resultar molt beneficiosos els mètodes

pedagògics de Montessori. Per què? Doncs perquè prioritzava l'alumne i treballava a partir de les particularitats de cada criatura i no a l'inrevés. Premiava l'espontaneïtat de l'individu, treballava les emocions i el reforç positiu, validava la diversitat i no la castigava. Montessori va observar que tots els seus alumnes (amb discapacitat i sense) aprenien més si el mètode d'aprenentatge se'ls hi adaptava. Era millor si no se'ls forçava a entendre conceptes només d'una manera, sinó que se'ls permetia explorar altres vies i generar emocions i sentiments de pertinença, els quals estan directament lligats amb l'aprenentatge a llarg termini. L'important és arribar a Ítaca, què més té per on anem?

COM HAN DE SER HUI DIA ELS CONTINGUTS PEDAGÒGICAMENT EFECTIUS?

Si allò que s'ensenyà no és comprensible per a qui intenta aprendre haurem realitzat una instrucció, però no un aprenentatge educatiu. Tenim dos qüestions a resoldre: a) com s'ensenyà de manera pedagògica?, i b) quin tipus de contingut és pedagògic perquè comporta una metodologia integradora, respectuosa i equitativa per a tot l'alumnat?

Per una banda, segons el catedràtic en teoria de l'educació i pedagog José Manuel Esteve, un contingut i com el transmetem (metodologia) són educatius si segueix els quatre criteris educatius fonamentals: contingut, forma, ús i equilibri. El criteri de contingut: cal ensenyar continguts moralment irreprotxables. Han d'humanitzar l'individu, fer-lo millor. Seguim amb el criteri de forma: la metodologia ha de respectar la dignitat i la llibertat de l'educand. Coaccionar no és

educatiu. Passem al criteri d'ús: cal saber fer servir un concepte en el context per al qual s'ha après amb idees pròpies, incorporant-lo manera personal d'entendre el món o d'entendre's a si mateix. I l'últim criteri, el d'equilibri: el contingut ha de buscar la integració i la integritat de la persona, de manera individualitzada, amb una visió del jo completa. Aquest últim punt és especialment important quan abordem l'adaptació de continguts en persones amb discapacitat intel·lectual.

Passem per tant a respondre la qüestió b): com fem que l'aprenentatge siga útil i pedagògic per a l'alumnat? Partint del que ens va llegar Montessori, entre d'altre pedagogs, tenint en compte que tot alumnat necessita un grau d'adaptació dels continguts, intentant adaptar el currículum a l'alumnat en la mesura del possible (això vol dir, com a societat i com a centre, evitant la segregació per criteris de capacitat adaptativa o per models de processament cognitiu) i implicant més agents professionals docents. Açò últim requereix la transformació a tres nivells: el ministeri ha de dotar els centres amb diners i personal; el centre ha d'oferir un projecte conscient de la diversitat a les aules i cal traçar un pla individualitzat (PI) amb una planificació i avaluació que garantisca uns resultats assolibles per al centre i per a l'alumnat NESE amb DI (Necessitats Específiques de Suport Educatiu derivades per Discapacitat Intel·lectual).

Pel que fa a la planificació educativa, prioritzarem:

- les habilitats que donen accés i participació en aprenentatges en les activitats i els entorns significatius (essencials perquè faciliten la independència, la relació, la participació i el benestar de la persona, per exemple: participar en l'hort escolar), i ajuden l'individu a conformar el seu aprenentatge de vida;
- les estratègies d'aprenentatge autodirigit i d'autogestió perquè permeten a l'alumnat amb necessitats especials regular i modificar la pròpia conducta (ús de pictogrames) i que aquest tinga més consciència d'autosuficiència perquè tria, decideix i participa del seu aprenentatge (graelles de compliment de tasques, ús d'aplicacions mòbils, coavaluació);
- la competència social: és el resultat de la combinació de la conducta adaptativa, les habilitats socials i l'acceptació dels iguals. Treballem-ho amb metodologies de treball cooperatiu, l'apadrinament lector, el treball per racons sensorials, per temàtiques, amb tallers intercicles, amb jocs d'atenció precoç, aollida i tallers amb famílies, educació psicoemotiva, revisió en grup dels hàbits de treball, dinàmiques entre iguals...

POSEM-NOS LES ULLERES DE LA INCLUSIÓ PLENA

L'ésser humà és gregari i necessita sentir-se part del que l'envolta, d'una família, d'un barri, d'una falla, d'un poble... Els centres són els primers entorns on ens modelem com a subjectes socials, fem servir les eines que ens ofereix per a capacitar-nos i acceptar-nos i valorar-nos plenament, primer com a persones i després com a societat. Així davant la pregunta: "som persones amb capacitats o amb discapacitats?" Sabrem que la resposta sempre dependrà de la finalitat perseguida, del context i de la perspectiva del que parla. No creieu que és millor centrar-nos en el que podem fer en lloc del que no podem fer? Adaptar-se al context és una manera de ser intel·ligent. La nostra capacitat d'adaptació és el que ens ha fet sobreviure i evolucionar com a espècie i la nostra imaginació és el que ens diferencia de la resta d'animals; usem-la doncs per a visualitzar un entorn (casa, escola, entorns laborals i d'oci) més inclusiu, facilitador i adaptat a la diversitat de persones que conformem aquest món.

La manera com ens veiem com a poble i tractem tots els membres que el componen dirà quina classe de societat som per a les generacions futures. Triem veure la bellesa en totes les seues formes, no només en aquelles dins de la norma..., com va dir Francis Bacon: "la bellesa està als ulls del que mira" o si voleu referències musicals més actuals, escolteu el raper Kase.O: "Todo es del color de la luz que recibe".

LES NOSTRES DISCAPACITATS

Vicent Baldoví
EDUCADOR SOCIAL

El secret de la vida no és fer el que t'agrada, sinó que t'agrade el que fas.

Soc Vicent, un educador social que se sent molt afortunat. Treballa al Centre Ocupacional de Sueca amb persones amb discapacitat intel·lectual on compartim diàriament infinitat d'aventures. No hi ha cap dia igual a l'altre. No ens avorrim, la intensitat amb la que vivim al centre és molt gratificant. Les persones que atenem tenen una vida plena d'activitats. Les seues capacitats són infinites i sempre estan disposats a aprendre noves tasques.

Aconseguir la inclusió real és l'objectiu dels centres ocupacionals que treballen amb persones amb discapacitat intel·lectual. En l'edat adulta han de fer front a dos reptes, la inclusió en el mercat laboral i també la independència personal. Fem treballs per a empreses externes, treballs en cadena que acoblem segons les seues capacitats a més de tallers artesanals que tenen com a objectiu millorar la qualitat de vida i potenciar les capacitats de les 40 persones que assisteixen diàriament.

Però aquesta és només la part laboral, també desenvolupen la part física i mental. Amb sessions de lectura, estimulació cognitiva, consergeria

o una de les més divertides, expressió corporal, on els fem ballar i ens divertim amb les coreografies i vestuari tan espectacular. Últimament hem participat en un festival de cine i hem presentat un curt on ens han seleccionat.

La part esportiva també és molt variada, amb sessions de fisioteràpia personalitzada, piscina, petanca, senderisme, futbol i bàsquet. No es podeu imaginar quin nivell tenen alguns dels nostres jugadors i jugadores. Per cert, fa uns anys va vindre a Sueca el director de la pel·lícula Campeones, dins d'un festival que es va organitzar al nostre poble on participarem jugant un partit de bàsquet i va eixir encantat.

També tenen una vida social envejable. Moltes i molts d'ells formen part de diferents associacions i una gran part són fallers i falleres. Viuen la festa com ningú.

Les famílies són part important, ens donen molt de suport i ens ajuden moltíssim cada vegada que els necessitem per qualsevol activitat que duquem a terme.

Als que no coneixen aquest món els diria que no els heu de tractar de manera especial, ni sentir cap llàstima, ni veure'ls de manera diferent, són persones amb diferents capacitats de les que he après moltíssim des de que compartim el dia a dia.

Com va dir el savi Confuci:

Tria una feina que t'agrade i no hauràs de treballar ni un dia més de la teua vida

L'AUTISME, AQUESTA CONDICIÓN TAN ESTIGMATIZADA

Lluch Part

PSICÒLOGA I COORDINADORA DEL PROGRAMA IDINEA
LA NOSTRA VEU

Em diuen Lluch Part, soc psicòloga i coordinadora del programa IDINEA, programa específic d'autisme que es troba en l'associació La nostra veu, d'Alzira.

M'agradaria, a través d'aquest article, donar visibilitat a una condició que cada vegada està més extensa en la societat i que cada vegada s'escolta més, però que es coneix poc i està molt estigmatitzada. Aporte el meu granet de sorra i convide a la reflexió al voltant de l'autisme, conegut també com a trastorn de l'espectre autista (TEA).

Voluntaris de teràpia canina

Pràctiques de formació

L'autisme és una condició neurològica i del desenvolupament que afecta a la comunicació i el llenguatge, a la flexibilitat mental i a les relacions socials. A més, és caracteritzada per una alteració sensorial, és a dir, que tots aquells estímuls de l'entorn que s'interioritzen a través dels nostres sentits, en els autistes no s'integren de la mateixa manera com amb les persones neurotípiques. Aquests estímuls solen afectar de forma diària a aquestes persones condicionant el seu dia a dia, per tindre un entorn molt agressiu, del qual no som conscients la majoria de persones.

El TEA afecta a un de cada 36 xiquets i xiquetes, i les senyals d'alarma són distintes en els diferents sexes, per tant, fins al moment, es pensava que l'autisme afectava més als xiquets, ja que els patrons descrits reflectien la conducta masculina, però no la femenina, passant aquesta desapercebuda, i s'hi observaven menys casos. Les dones tendeixen a emmascarar les senyals pròpies de l'autisme. Aquest trastorn és present de forma molt diversa a cada persona, per això s'anomena espectre, per l'amplia variabilitat.

També trobem que hi ha persones que mostren grans habilitats en algunes àrees com pot ser la música, l'art, la tecnologia o els idiomes, encara que poden requerir d'ajuda en altres.

Ara toca desmuntar els mites i les realitats de l'autisme. Sent este un dels grans problemes i la molta desinformació que hi ha al respecte. Per exemple:

CDIAT

Teatre

1. **Mite:** les persones amb autisme no volen relacionar-se amb altres persones.
Realitat: algunes persones autistes poden tindre dificultats per entendre certes normes socials o interpretar el llenguatge corporal, açò interfereix a l'hora de relacionar-se, volen però no saben com.
2. **Mite:** les persones autistes no tenen empatia.
Realitat: tenen la capacitat d'empatia però ho expressen de forma diferent al que estem acostumats. Senten compassió i emoció al igual que qualsevol persona.
3. **Mite:** totes les persones autistes tenen habilitats especials.
Realitat: la majoria de persones tenen habilitats concretes i úniques, però no tenen perquè coincidir amb els estereotips de la genialitat.
4. **Mite:** Les persones TEA no els agrada el contacte físic.
Realitat: Pot passar amb algunes persones, però no sempre, hi ha moltes persones que els agraden les abraçades, les cosconilles, però com a qualsevol persona.
5. **Mite:** l'autisme va acompanyat d'una discapacitat intel·lectual.
Realitat: no necessàriament, depenent del grau d'afectació, però poden estar per baix de la mitja o inclús per damunt.

Club d'oci

IDINEA

REFLEXIONEM SOBRE L'AUTISME EN LA SOCIETAT

Entenc que hi ha molta desinformació i això condueix a la poca consciència que hi ha al respecte, però observem diàriament la quantitat de barreres a les que s'enfronten i la falta de comprensió que trobem a tots els àmbits. Les dificultats a les que s'enfronten no venen sols per la condició sinó per una societat poc empàtica i gens adaptada a les necessitats, per a poder desenvolupar-se plenament.

La falta de coneixements i acceptació afecta a estes persones des de l'educació, la sanitat, el món laboral i les relacions socials. En general, a tots els àmbits de la seua vida. És essencial comprendre que l'autisme no és alguna cosa que hi ha que "arreglar", sinó que requereix d'inclusió i suport, cosa que sembla difícil. Totes les persones tenim dret a viure en un món on les diferències siguen valorades, i les seues capacitats potenciar-les per aportar visions i potencials únics a la societat.

Les persones autistes poden fer aportacions valuoses a la societat en diferents àmbits, gràcies a les seues habilitats i perspectives úniques com per exemple: la innovació i creativitat, la seua atenció pels detalls i l'habilitat per a pensar de forma lògica que els permet, destacar en aquests camps i fer contribucions creatives, innovadores i d'alta precisió. Com pot ser la creativitat i peculiaritat que trobem a les pel·lícules de Tim Burton.

L'empatia i el suport en la salut mental. Algunes persones autistes tenen una gran capacitat per a identificar i connectar amb altres que també estan dins de l'espectre o en condicions semblants. Açò dona lloc a crear xarxes de suport i la creació de programes que promouen la inclusió, a través de xerrades i tallers per conscienciar a la societat sobre la neurodiversitat i la importància d'acceptar les diferències.

Aportacions en tecnologies, al ser tan detallistes i tindre una visió molt analítica, destaquen al desenvolupament de software i programacions, ajudant a empreses tecnològiques, que avui en dia beneficien a tots. Com pot ser Elon Musk, que està dins de l'espectre.

També el fet de tindre presència en diferents sectors, fomenta el fet de tindre una societat més inclusiva i tolerant. Açò ja no sols repercuteix en la visió de treball, sinó que, a més a més, impulsa lleis i polítiques per assegurar l'accessibilitat i la inclusió tant en àmbits laborals, com educatius i de salut. Ací podem trobar a Greta Thunberg, aquella xiqueta de trenes que va ser capaç de moure el món pel canvi climàtic.

I, per últim, el fet de que siguen persones amb una alta capacitat de concentració en els temes del seu interès, el perfeccionament, i la tolerància al treball repetitiu pot tindre avantatges significatives en llocs de treball com pot ser la investigació científica, ací trobem a Temple Grandin, revolucionària de la ciència animal.

Al respecte, podem educar-nos i educar, aquesta és la clau per enderrocar mites i prejudicis. Si no ens informem i formem no podem actuar com agents del canvi en la comunitat, promovent una visió més inclusiva, i quan parlem d'inclusió no parlem de tots estigam junts, sinó que proporcionen aquelles

CDI/CDA/musicoteràpia

eines necessàries que necessita cada persona per desenvolupar-se.

Fomentar la inclusió a les escoles i llocs de treball, element fonamental, poder implementar certs ajustos que facilitaran les seues tasques, com espais tranquils o amb poc soroll ambiental, ja que interfereix de forma significativa en el seu estat d'ànim i conducta, flexibilitat amb els horaris, suports visuals, etc. Hi ha moltes ajudes, que poder ser realment útils en el seu dia a dia.

Promoure una comunicació accessible, tenint en compte que quan parlem

d'alteracions en la comunicació i el llenguatge, no sols ens referim a dificultats de poder parlar, sinó a que tendeixen a ser molt literals, dificultats per entendre el sarcasme, la ironia, dobles sentits... Per tant, un llenguatge clar i directe, facilitarà la seua comprensió. Sense tindre la necessitat d'estar desxifrant el missatge.

I, per últim, valorar la neurodiversitat, és realment enriquidor conviure amb la diversitat, amb formes distintes de viure i observar la vida. Cada persona, amb o sense autisme, pot aportar *algo* molt valuós.

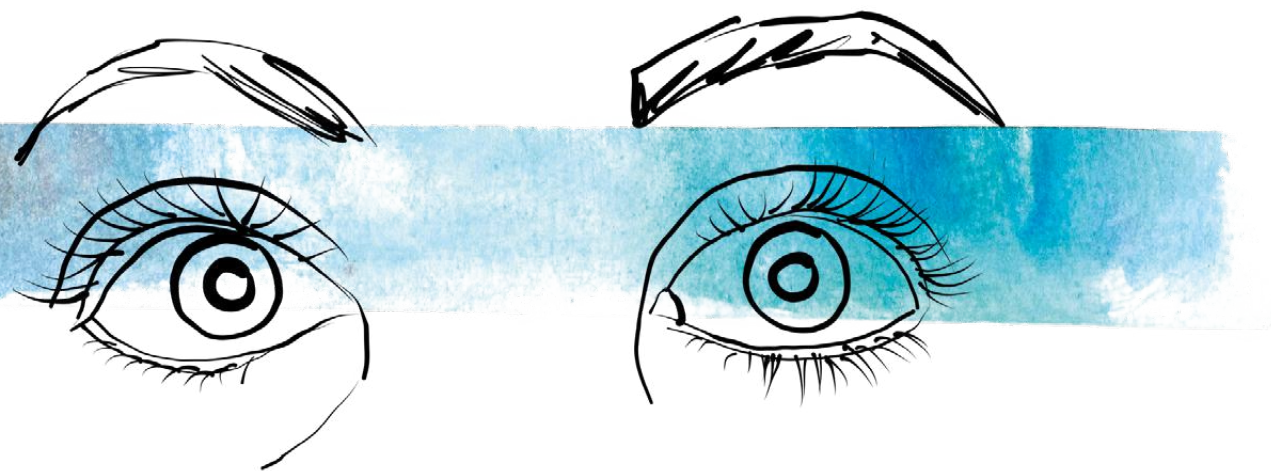
I, per acabar, l'autisme ens recorda que la diversitat és part de la naturalesa humana i que cada persona té un valor inherent. Entendre i acceptar l'autisme no sols enriqueix als qui estan en l'espectre, sinó a tota la societat, ja que ens permet construir un món millor, on tots independentment de les nostres diferències, podem conviure i prosperar, però, perquè açò passe cal un canvi de visió, més informació i formació.

Reflexionem sobre com poder aportar, a nivell individual i col·lectiu, per fer d'aquest món un lloc millor, més inclusiu i empàtic.

VISUAL

Tots els colors

No ha vist mai els colors, la meua Abril.
No sap que té a les galtes
la dolça llum de les flors primerenques,
que als seus cabells es trenen
el groc del blat i el marró de la terra.
No sap tampoc que als ulls
li habita un mar blauverdós, sempre en calma,
que el foc li esclata als llavis.
No ha vist mai els colors, la meua Abril,
però tots me'ls regala
cada dia,
cada hora.
Cada instant.

TERESA BROSETA

ONCE

Organització Nacional de Cecs Espanyols

adreça

C/ Pere Morell, 6. 46600 Alzira

web

<https://www.once.es/>

contacte

info@gruposocialonce.com

DEFINICIÓ. QUI SÓN?

L'Organització Nacional de Cecs Espanyols (ONCE) és una corporació de dret públic de caràcter social sense ànim de lucre que té el propòsit fonamental millorar la qualitat de vida de les persones cegues, persones amb disminució visual i persones amb discapacitats diverses de tota Espanya.

ACTIVITATS

ONCE dona suport a les persones en la seua integració al món laboral i educatiu, a més, fa activitats culturals i d'oci per a integrar plenament en la societat a les persones cegues i també adapta esports i tecnologies per a poder practicar i obtenir recursos per a millorar la vida de les persones en el seu dia a dia.

A QUÈ ES DEDICA

La missió principal de la ONCE és millorar la qualitat de vida i l'autonomia personal de persones cegues o amb discapacitat visual greu amb la prestació d'una ampla oferta de serveis socials que permet la seua inclusió social plena.

Regles particulars

Fernando Gay Laudes

“EL CEGUET DE PORTER! EL CEGUET DE PORTER!”

Jordi no era cec del tot, però la seua discapacitat visual li impedia moure's i córrer com la resta dels xiquets per això acceptà les regles vàlides en el futbol que es juga al carrer o en el pati de l'escola. El seu germà, Mauro, formava part d'un equip important, i disputava tornejos en la categoria infantil. I per això, quan es trobaven a casa, ell li donava indicacions: “Alfons és esquerrà, Joan té un potent xut des de fora de l'àrea, Ignasi intenta sempre rematar de xilena...”

Un plujós matí arribà la fatalitat. La mestra els demanà que no isqueren al pati, però els xiquets i les xiquetes no feren cas. Jordi va rebre, sense voler, un colp en l'ull sa i va perdre la poca visió que li quedava.

Mauro ho passà tan malament que deixà de fer les coses que li agradaven per posar-se en la pell del seu germà. Quan ningú el veia tancava els ulls o se'ls tapava amb un mocador. Sa mare el va descobrir i li preguntà:

—Què fas, Mauro?

—Vull experimentar com se sent Jordi.

—Em sembla perfecte, però ell ens necessita forts per a no enfonsar-se.

—Ja però...

—M'ha dit la tutora que no vols participar en el concurs literari.

—No tinc ganes.

La mare buscà una solució que agradà a tots. Cridà Jordi i entre els tres van escriure una redacció conjunta per expressar com se sentien i vivien cada dia.

Va convèncer la cap d'estudis i encara que cada estudiant havia de presentar un text, permeté de manera excepcional la coautoria dels germans.

Com que eren conscients d'haver-se saltat una norma, el departament de Llengua i Literatura del col·legi optà per no premiar la redacció. A canvi els germans protagonitzaren l'entrega de premis ja que tant el professorat com l'alumnat prestà la màxima atenció al testimoni que tots dos explicaren i en acabar el lliurament, volgueren saber-me més.

Quan Jordi acceptà la seua situació comprovà, per exemple, que malgrat totes les barreres podia fer moltes coses, i, que, sobretot, amb les adaptacions corresponents aconseguiria fins i tot practicar el seu esport favorit, sense necessitat de jugar com a porter només.

DARRERE D'UNA MIRADA APAGADA

Luis Manuel Hernando Carrasco

FALLER DE LA FALLA PLAÇA MALVA

Diuen que les falles són llum i color i que estan plenes de monuments grans i xicotets amb la seua sàtira. Però què passa amb aquelles persones que tenim una deficiència visual i no podem gaudir d'elles de la mateixa manera que la resta de persones?

Des de la meua perspectiva, com a faller invident, sempre he necessitat algú al meu costat, una persona de referència que em faça de guia en el dia a dia faller, desplaçar-me pel casal, anar a la “despertà”, a les cercaviles, a l’ofrena... que diuen que és molt bonica, però quan és de nit sols mire la persona que tinc davant. No siga cosa que acabe en

una altra falla —que coneixent-me— no m’estranyaria el més mínim. Tant les mascletades amb colors, com els castells de focs artificials són un mite per a mi, dels quals sols em limite a escoltar.

La part positiva de tot açò, és que hi ha una gran GERMANOR FALLERA, on sempre em sent molt protegit per la gent que forma part del meu voltant, sempre disposats a tirar-me una maneta quan cal. Només dir que soc conegut allà on vaig amb l’afectuós renom de *Luís el Cego*. Si he de destacar alguna cosa bona de les falles és l’ambient que es respira per tot arreu estos tres dies tan intensos. Jo no sé si serà per la festa en sí, pel cansament acumulat o per les tres cassalletes de més, però és arribar al casal i ja em canvia la cara per complet, ací em sent com a casa! Encara que els últims sis anys a causa de la meua delicada salut no he pogut participar de forma tan activa com a mi m’haguera agradat.

Parlant del monument, per una banda he tingut la gran sort de comptar amb persones d’esta comissió interessades en la meua opinió, per a fer-lo més accessible per a les persones com jo i han anat adaptant i acoblant la informació per aconseguir que fora el més inclusiu possible. Per una altra banda, i per seguir millorant en este aspecte, per poder “veure” els monuments es podria posar, a banda de la crítica en Braille, un codi QR enllaçat a una gravació de veu per escoltar tant la crítica com l’explicació de la falla. També caldria la possibilitat de poder apropar-te i tocar el monument i els ninots...

Resumint un poquet i deixant de costat allò negatiu, no serà tan mala la meua experiència quan després de trenta anys d’haver perdut la vista, continue formant part de la mateixa comissió. Així que sols em queda dir que espere seguir gaudint d’esta experiència per molts més anys.

CENT VUITANTA GRAUS

Sergio Gay Laudes

FUNCIONARI DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Recorde que el dos d'octubre de 2020 va ser un dia amb molt de vent a Alzira. En eixa època la meua vida era molt diferent de l'actual. Venia feliçment cupons de l'ONCE al quiosc enfront de Correus d'Alzira, la meua ciutat de sempre. Estaven sent uns mesos de tornada a la normalitat després del tancament pandèmic que ho havia paralytitzat tot, i en aquest tot també, com no podia ser d'una altra manera, la notícia que portava esperant més de mig any. Efectivament aquell dia va canviar tot perquè van sortir les notes del tercer exercici de l'oposició al cos de gestió processal i administrativa que em convertirien —amb presentació de mèrits, elecció de plaça i burocràcies diverses— un any després en funcionari de carrera. Mesos més tard vindria l'aprobat en tramitació processal, el cos immediatament inferior, però l'important ja havia succeït.

Crec que quan una persona en la meua situació de cec total aprova una oposició a algú de l'administració li dona una torba i un bon maldecap perquè si bé existeixen normes que regulen l'accessibilitat en els seus diferents vessants, en la pràctica estem molt lluny d'aconseguir tan sols el mínim indispensable, almenys en l'administració de justícia. Tots els programes que s'utilitzen en l'administració de Justícia són impossibles

d'emprar per a una persona cega, per la qual cosa quan algú com jo aprova és quan es comença a improvisar, i quan dic improvisar em referisc al fet que a marxes forçades cal buscar acomodament en algun departament on, siga com siga, es puga treballar amb certa dignitat i d'acord amb la seua categoria professional.

En el meu cas va significar que havia d'analitzar les diferents aplicacions informàtiques, coordinar-nos amb l'ONCE i altres qüestions que afortunadament hui em semblen llunyanes. Finalment em van trobar acomodament (en comissió de serveis), en el lloc menys pensat: L'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses, abans l'institut anatòmic forense, probablement el destí més desconegut i a priori menys idoni per a mi, per ser allà on es realitzen les autòpsies i altres qüestions no gaire agradables. Però el cert és que va ser l'únic lloc on els programes informàtics es podien utilitzar amb un lector de pantalla.

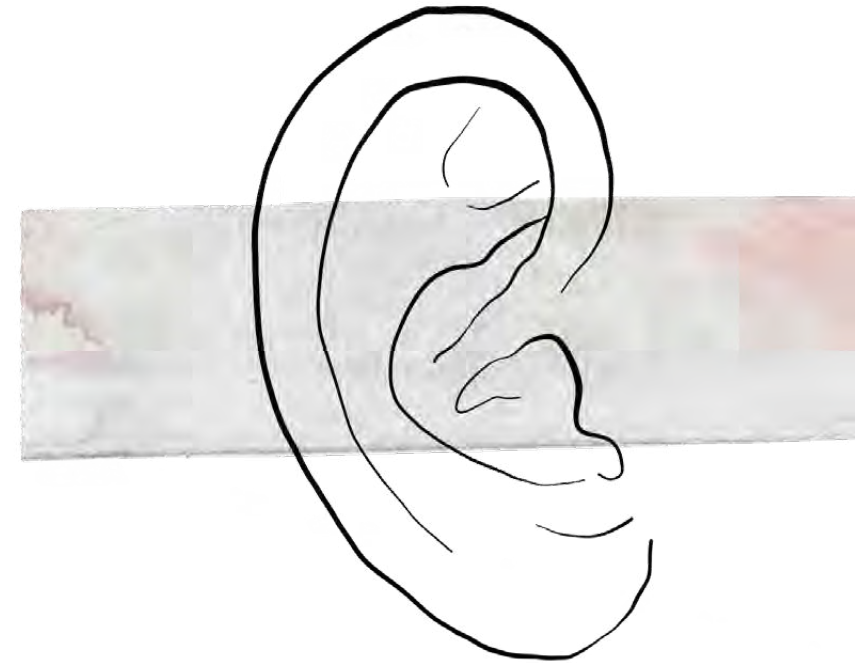
Aquesta situació em feia estar bastant assenyat i nerviós. A més a més, a nivell personal aquest canvi de rumb en la meua vida suposava canviar-me de casa, venir a València, independitzar-me amb la meua parella i dedicar-me a una cosa que, tot i haver passat temps preparant-me, estava molt lluny de la meua zona de confort. Si soc sincer crec que sempre vaig pensar que no arribaria mai a ser funcionari de carrera. Moltes temors n'hi havia. Tanmateix, havent complert el meu primer trienni han estat tots o quasi tots infundades. Els problemes d'accessibilitat que he exposat ací són reals, les dificultats són enormes en qualsevol dependència de l'administració de Justícia. Hi ha molt a millorar, però l'ajuda que a mi se m'ha prestat ha estat immensa. Des de Conselleria se m'ha donat suport en el que he necessitat, he tingut una directora i una subdirectora que m'han valorat des del principi, tot i que els inicis no van ser fàcils, i tinc uns companys, molts d'ells els considere amics avui en dia.

Estic treballant en el que m'agrada, aprenc tots els dies i el que per a mi és més important, em sent útil. No tot ho puc fer, per exemple, les guàrdies són impossibles perquè encara s'utilitza el paper i són unipersonals i la informatització no és completa, però amb l'esforç de tots quasi sempre puc arribar a realitzar la major part del que se m'encarrega.

El meu agraïment etern cap als meus companys i companyes, directores, i personal. Res d'això hauria estat possible sense el suport dels meus pares i de la meua família, de la meua parella, sobretot en els primers dies, i de tots aquells que en aquest llarg camí m'han acompanyat i continuen amb mi. Els obstacles continuaran existint, però estic segur que per als pròxims companys cecs que aproven s'aniran a poc a poc mitigant. L'experiència m'ha demostrat que l'esforç mutu, l'empatia, l'interés i el sentit comú sempre ajuden.

AUDITIVA

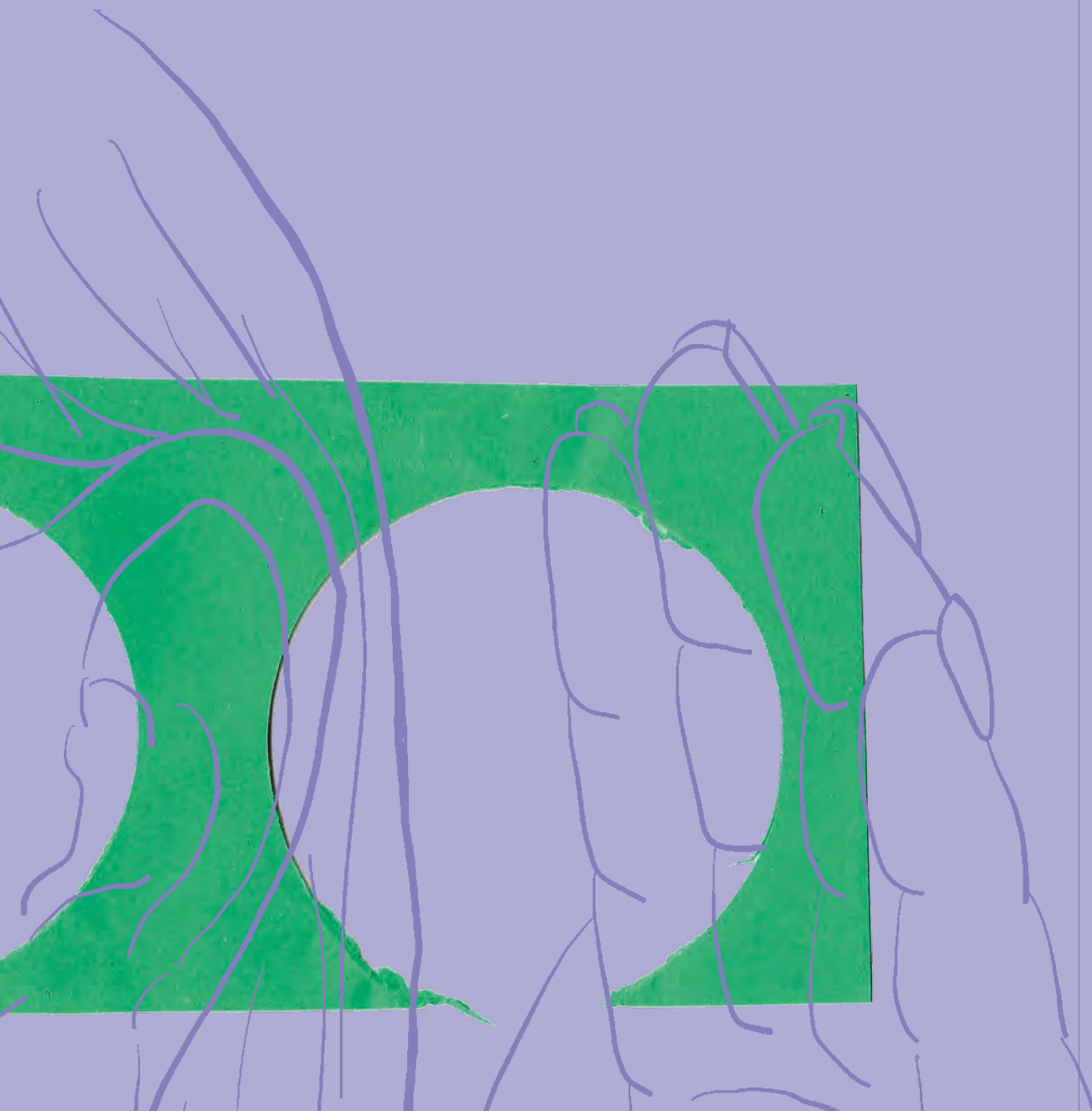

Senten les meduses?

Estic sord, com una rella,
Sord com una tàpia,
Com una rajola o
Com una medusa.
Sentiran les meduses?
Però, per sort, que sona
Igual que sord (quina sort!)
Només d'una oïda.
Així que, quan no m'interessa
Una conversa, un discurs,
Una música o una pel·lícula,
Pose l'orella roïna i passe.
El mal és que quan m'interessa,
I em parlen pel costat roí,
A voltes agafe *torticolí!*

CARLES CANO

APESORIAL

Agrupació de Persones Sordes La Ribera Alzira

adreça

C/ Hort dels Frares, 11. 46600 Alzira

web

https://www.facebook.com/ApesorialAlzira/?locale=es_ES

contacte

apesorialzira@hotmail.com

DEFINICIÓ. QUI SÓN?

L'associació Agrupació de Persones Sordes la Ribera Alzira (en endavant APESORIAL) és una Organització No Governamental de nacionalitat espanyola, sense ànim de lucre, que va ser fundada el 15 de Març de 1980, constituint-se com a tal el 20 de Juliol de 1980.

ACTIVITATS

L'organització realitza activitats culturals i d'oci, a més disposa d'un servei de mediació social/intèrpret de llengua de signes.

A QUÈ ES DEDICA

Participa i col·labora amb l'ajuntament d'Alzira, està afiliada a la Federació de Persones Sordes de la Comunitat Valenciana i a la Confederació Estatal de Persones Sordes. Té com a objectiu donar suport a les persones amb dificultats auditives i a la reivindicació dels seus drets socials i la integració social de les persones sordes.

La veu d'una imatge

Ricardo Ull

Ha arribat març, i no és un mes qualsevol per a mi. Són eixos dies on les meues amigues i jo ens escrivim eufòriques dient-nos que ja queda res, i activem el compte regressiu amb fotos nostres de marços anteriors “Sols queden quinze dies... (Foto de la Crida anterior)”. Si les fotografies parlaren, qualsevol de vosaltres podria escoltar la veu de la felicitat, de l'alegria i de l'emoció de cadascun dels fallers i falleres vivint intensament el seu més anhelat festeig.

Fa quatre anys que vaig descobrir que escoltar ja no anava a significar el mateix per a mi que per a la resta. Així i tot, no he deixat de sentir-me dir a mi mateix: vinga, carinyet, tu eres igual que els altres, tu mereixes el mateix que tots, clar que sí, continuaràs gaudint com ho has fet anys anteriors.

En la vida sempre hi ha canvis i hem d'aprendre d'ells. Ara, per a mi, la paraula “escoltar” ha mudat en un altre sentit. El so de les mascletaes, la música de la xaranga, les bombolles de l'oli bullent dels bunyols, les riallades de les meues amigues, el famós “Ja estem en falles!”... Tot això són imatges amb veu pròpia, que no necessiten d'oïdes per a ser escoltades, que estan dins de mi, parlant-me i recordant-me que tot segueix el seu curs, que tot està bé. Així que hui, a tan sols quinze dies de falles, trac el tratge, les pintes, les sabates d'espart i la banda. Somric, i puc arribar a escoltar la felicitat en mi. Estic més que preparada per a fotografiar sons plens de flors, de llum i d'amor.

AUDIÒFONS: LA MODA QUE ENS PERMET SENTIR (O NO)

Mila Castelló Escrivá
ÓPTICA SANTOS PATRONOS

En un món ple de soroll, els audiòfons han arribat com la nova tendència. Qui ho diria? Ara la capacitat de sentir no només és una necessitat, sinó també un accessori de moda. “Què portes, una jaqueta de cuir? No, gràcies, jo porte audiòfons!”.

Abans, ser sord significava aïllament, però ara, gràcies als audiòfons intel·ligents, tothom pot ser “inclusiu” i participar en converses sobre el temps o l’últim programa de televisió. I el millor de tot: pots sentir com les coses es desintegren a la teua vida social sense que es perden de vista. Amb aquests petits *gadgets*, fins i tot les xafarderies sobre la veïna es tornen accessibles!

Els audiòfons d’avui no són com els d’abans. Ara s’adapten de manera intel·ligent a cada entorn sense necessitat que els manipules. Entres a un restaurant bulliciós? Ells ajusten automàticament el volum per a eliminar el soroll de fons. Vas a una reunió? Canvien la configuració per centrar-se en les veus. Només falta que et facen el cafè!

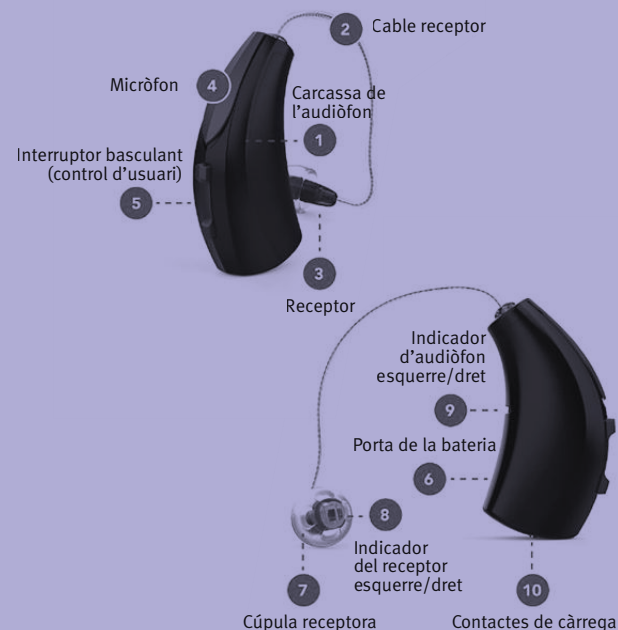
Però no tot és tan senzill. Hi ha qui s’embolica amb la tecnologia. “Espera, que he apagat el *bluetooth* del meu audiòfon. Ara, sí, digues-me com t’ha anat el cap de setmana... o millor, em puc imaginar que ha estat avorrit, no cal que m’ho expliques!”.

A més, els audiòfons serveixen per a evitar converses incòmodes. “Oh, perdona, no t’he sentit. Tenia el volum molt alt!” O el clàssic: “Això ho sent, m’he quedat sense bateria. No sé quan podré tornar a connectar-me amb el món!”.

La realitat és que aquests aparells són una benedicció, però la societat ha de fer un esforç per normalitzar-los. No és una debilitat portar audiòfons; és una elecció. Al cap i a la fi, si ara ser “invisible” és un *trending topic*, potser ser “inaccessible” també ho hauria de ser.

La propera vegada que veges algú amb audiòfons, recorda que no només està “sentint” el món; està transformant la seua experiència amb tecnologia d’avantguarda. Els audiòfons no són només una solució a un problema, sinó el nou *must-have* del segle XXI. I si alguna vegada et sents sol, recorda que, amb un bon audiòfon intel·ligent, sempre podràs fer-te sentir. O, almenys, sentir el que t’interessa... o ignorar el que no. Benvingut al futur, on sentir és opcional i la moda, inevitable!

ENCARA ET PUC SENTIR

Laura Martínez Toboso

EDUCADORA SOCIAL ESPECIALITZADA EN L'ATENCIÓ A PERSONES
AMB DISCAPACITAT I LES SEUES FAMÍLIES

Imagina't per un moment, només un moment, que sols amb l'ajuda d'una altra persona pots desplaçar-te. Que no pots ni eixir a comprar —i no per falta de ganes—. Que molt poques persones poden compartir amb tu els gestos quotidians que et fan el món comprensible. I ara, imagina't que eixes persones hi són lluny i no pots estar amb elles. Cal que imagines més encara... que no hi ha recursos per poder facilitar-te l'apropament. Que sols tens el tacte per poder comunicar-te amb el món. Que no coneixes els colors o que fa temps que no pots distingir-los ni ja quasi recordar-los. Tranquil, tranquil·la... solament estàs imaginant. Però per algunes persones, aquesta és la realitat contínua.

La **sordceguesa** és la carència de la vista i de l'oïda, bé per naixement o adquirida. Francesc, Clara, Maria Josep, Rosa Maria, Robert i tants i tantes altres que viuen així el dia a dia. Sí, compten amb guies intèrprets de llengua de signes i amb les noves tecnologies per tindre certa autonomia. Però, hui per hui, no són suficients per viure i gaudir plenament. No només s'insta al Ministeri o

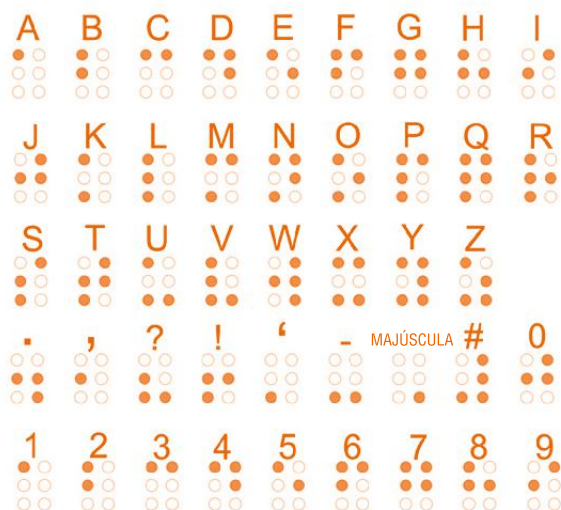
a la Conselleria corresponents, sinó que som totes les persones les que ens hem de conscienciar dels problemes que tenen per equiparar-se a la resta de la ciutadania. Cal mirar, sí, mirar, les necessitats de les persones amb sordceguesa perquè quan es tracta d'una persona que ha nascut amb aquesta discapacitat les barreres comencen amb el desconeixement familiar i social.

Imagina que als pocs mesos de vida te n'adones que alguna cosa no va bé, que la teua criatura no és com la resta, fins que el personal sanitari et diu: "sorda i cega..." I ara què? Les primeres preguntes envolten qüestions com què serà d'ella, quin futur li espera o com em comunicaré amb ella. Què puc fer? On vaig? Qui m'ajudarà? I busques recursos per garantir el seu correcte desenvolupament i trobes l'ONCE i ASOCIDE, entitats que treballen amb aquesta discapacitat única, i que no és la suma de sordesa+ceguesa on el tacte ho és tot.

Durant els primers anys de vida, vas setmanalment a sessions d'estimulació primerenca. No saps si apuntar-la a l'escoleta perquè no comprendran la vostra manera de comunicar-vos, amb un conjunt de gestos (carícies, besos, mossos, patades, manotades...) que amb el temps adquireixen significat.

Poc a poc, família i criatura aprenen llengua de signes en la que la persona que emet el missatge s'ha de limitar a un espai concret mentre la que el rep recolza les mans per captar els moviments.

Alfabet BRAILLE

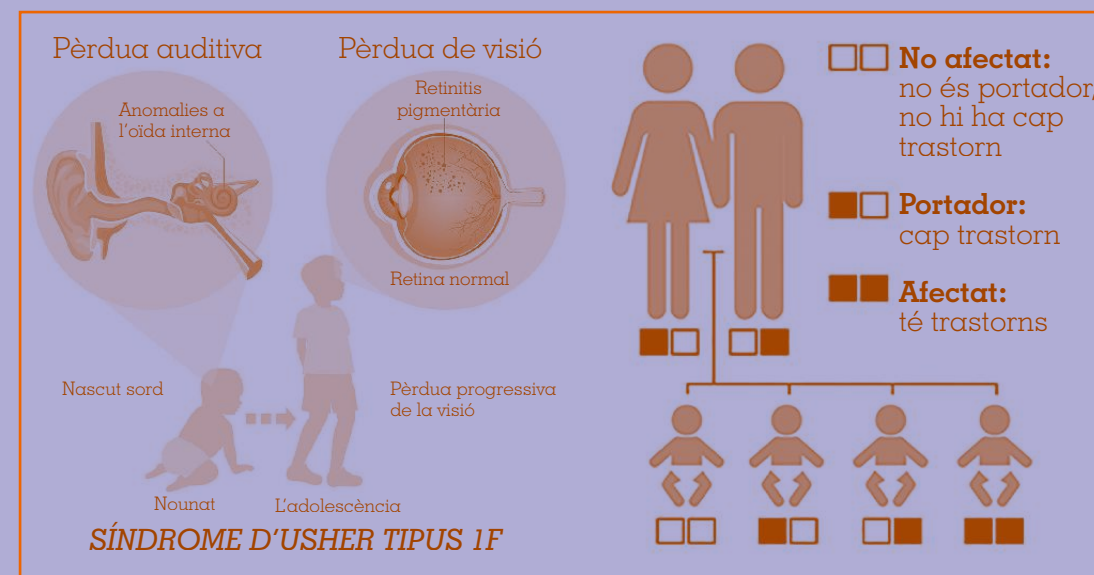
Als sis anys comença l'educació reglada, amb molta sort en una escola preparada, però no sol ser així... L'ONCE facilitarà professionals que acompanyaran la criatura durant la seua jornada, l'ensenyaran a llegir amb el sistema de Braille, a més de números i a comprendre l'entorn amb les diverses assignatures necessàries per a ell com per la resta de companys. Com penses que passarà el seu temps de lleure? Anirà al parc? Jugarà amb tots?

Tot dependrà de com s'ho *curre* la societat... I vindrà la Secundària. A més de seguir estudiant conceptes, matemàtiques i història, igual que tot l'alumnat, viurà l'adolescència. Com serà per a una persona que sempre tindrà limitat l'accés a la informació i que sembla que no s'entera? Serà apartada? Li faran *bulling*? Després la universitat! Sí, has llegit bé, Universitat, doncs, igual que la resta de persones. Vos deïxe un exemple: Gennet Corcuera, la primera dona sordcega amb estudis universitaris i de la que podeu saber més amb la pel·lícula "Me llamo Gennet".

Ara que se'n feu una idea, anem a seguir imaginant, doncs l'exemple posat és en cas de nàixer amb la discapacitat, però com ja vos he dit abans, pot ser adquirida. Vos ho explique:

La síndrome d'Usher combina la pèrdua gradual de visió amb la pèrdua gradual d'oïda. Algunes persones primer es queden cegues i amb un nivell baix d'oïda i altres es queden sordes amb poca visió.

En el primer cas, si la ceguesa es dona prompte amb sort aprendrà Braille. Pel contrari, si la ceguesa és més tard, no l'haurà après i serà una tasca pendent més. Com que sempre s'ha comunicat amb la llengua oral, segurament quan

perda l'oïda, aprenga el sistema de comunicació dactilològic en palma, consistent a lletrejar les paraules amb l'alfabet dactilològic en la mà de la persona receptora.

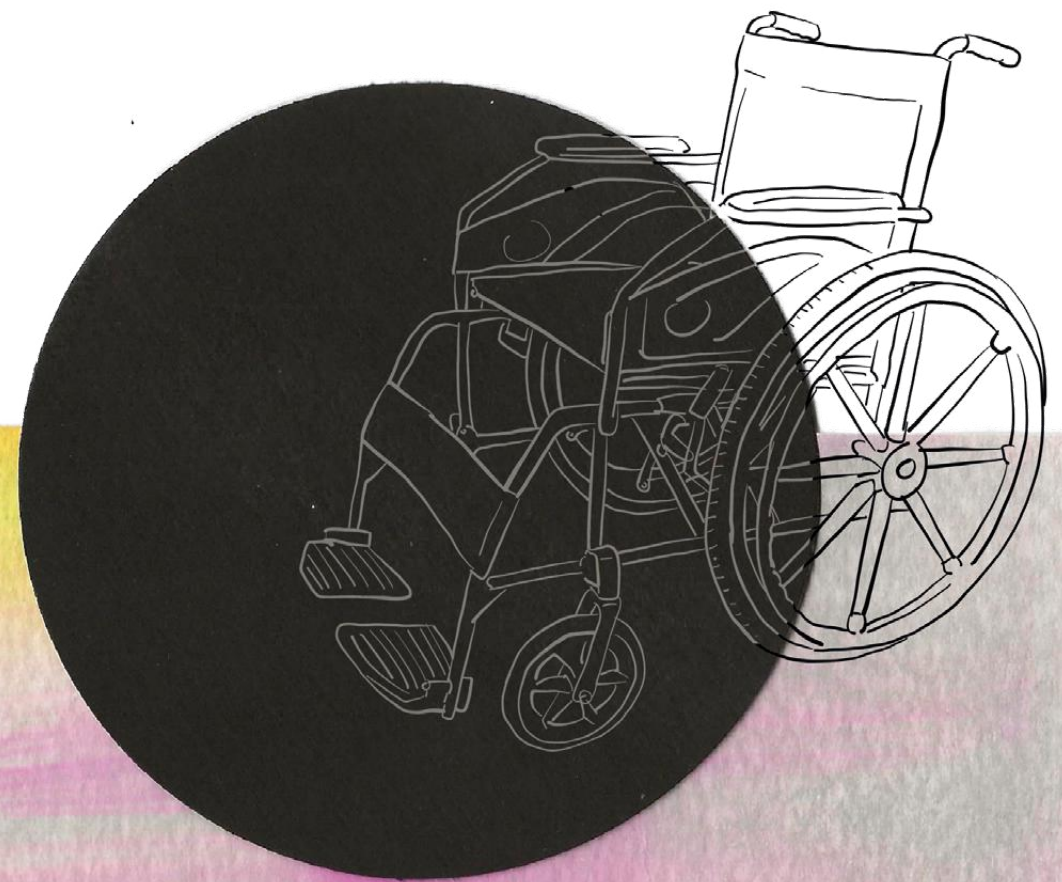
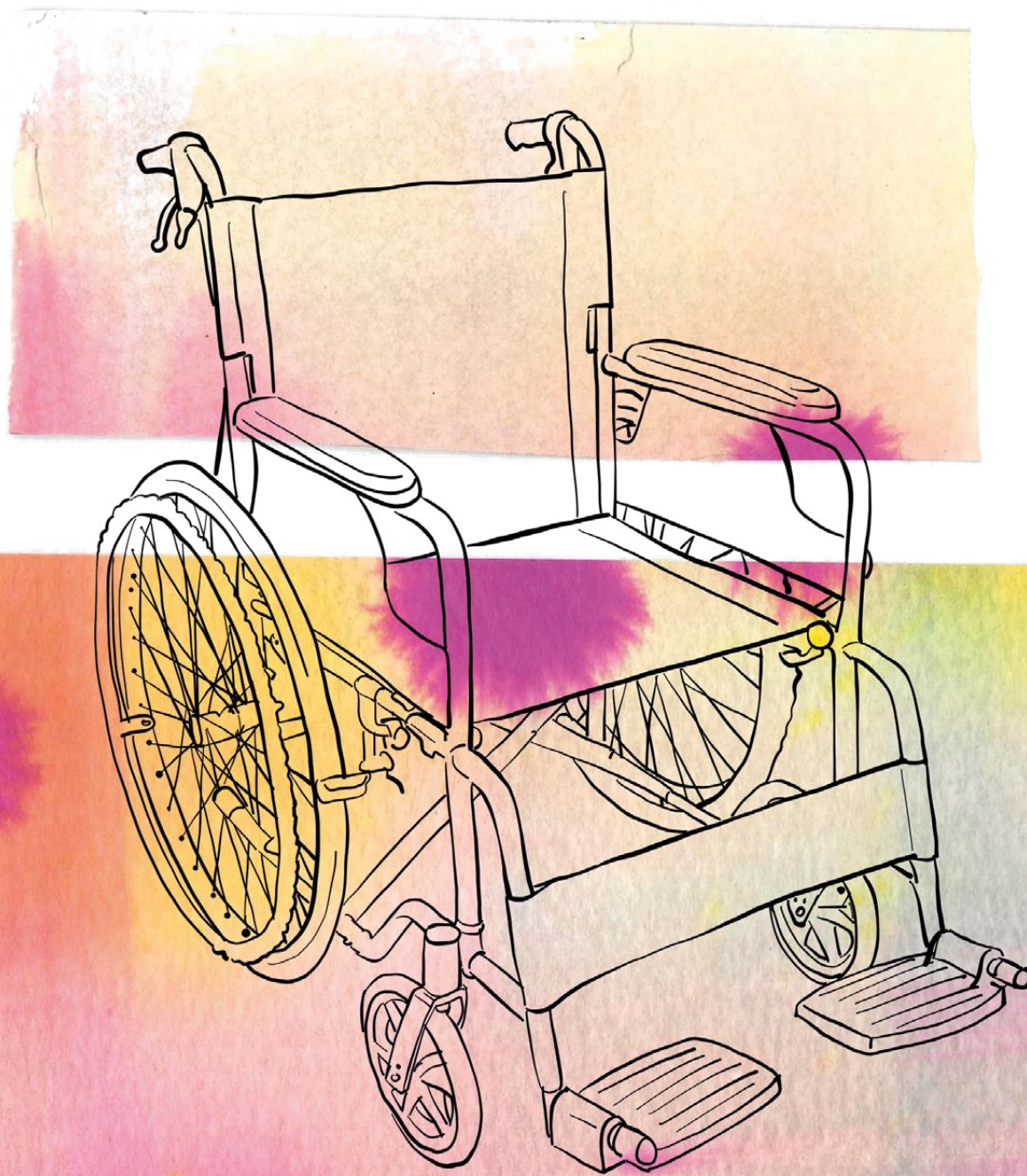
En el segon cas, si la persona té dificultats auditives de menut, pot ser aprenga llengua de signes, el que li facilitarà la comunicació visual fins que perda la vista. Una vegada perduda, passarà a recolzar les mans en les de la persona que signe. En qualsevol dels dos casos sols queda el tacte com a mitjà de comunicació amb l'exterior.

Imagina't l'esforç que suposa aprendre altra manera de relacionar-te amb el món, la repercussió en la salut mental de qui pateix aquesta síndrome; la anticipació amb que s'ha de contemplar el probable desenllaç per suavitzar el final.

I si un accident cerebral esdevé sense més i no t'has preparat? Quedar-se incomunicada, de sobte, sense entendre el que passa... Com ja vos he dit, solament estàs imaginant... amb un exercici d'empatia que ens trasllada a altres realitats.

La discapacitat no s'escull, ocorre sense més. Per això, quan més en sabrem, millor podrem adaptar l'espai. Per exemple, que deixen tocar monuments, que adapten al Braille els llibrets, que passes als actes amb acompanyant amb prioritat... Són algunes de les mesures d'acció positiva que ja es fan, i que pense que hauria de ser "lo normal".

FÍSICA

Un camí en cadira de rodes

“Més, més! Més ràpid, pare!”

**Estic volant sobre rodes,
Com Alonso a la televisió.
Els meus amics miren entre rialles:
Comença la funció.**

“Gràcies de nou, Doctor”

**Tornarem a la consulta,
I no serà l'última vegada,
Que em sent una derrota,
Que em jutgen amb la mirada.**

“I així em quedí sense cama”

**Mire els ulls blaus del meu nebot,
Sembren el mar en sentir la història.
Plens d'aigua, ell pega un bot.
El meu cor sent la victòria.**

MARTA MOYA CALERO

La vida de Lúa

David Salvador Sáez
MESTRE I ESCRIPTOR

Nervis, incertesa i il·lusió, molta il·lusió. Estes són només algunes de les emocions que cada any sent el primer dia de curs escolar quan isc per la porta de la meua aula per a rebre el meu nou alumnat. Per a un docent cada curs és únic, diferent i irrepetible. No obstant això recorde un que va marcar d'una forma especial la meua vida.

Aquell primer dia de classe, vaig eixir al centre del pati escolar. Allí vaig començar a donar-los la benvinguda a tots i cadascun d'ells i, després d'una salutació a les famílies, vam pujar a l'aula per a donar inici a un curs escolar que esperava que estiguera ple de moments màgics i únics. Tan únics com ho eren tots i cadascun dels meus alumnes que vindrien cada dia amb una motxilla carregada de somnis.

Ens vam seure en cercle i em vaig presentar com el seu mestre. Ràpidament vaig començar a escoltar-los i observar-los amb deteniment. Podia veure la llum de la vida en les pupil·les dels seus ulls. Sentia la seua alegria en cada paraula, en cada gest. No obstant això, em va cridar l'atenció una xiqueta que semblava molt diferent de la resta, però que, estic segur, se sentia volguda per tots.

El seu nom era Lúa, que significa "lluna" i parlava amb bastant dificultat. Tenia el pèl de color negre, era un poc més baixa d'alçada que la resta dels seus companys, portava ulleres i tenia els ulls ametllats. El seu coll un poc més curt i el seu somriure era permanent. Podia notar el carinyo que ella també sentia pels seus companys. Lúa era més diferent que la resta.

Després d'aquell dia el curs va anar transcorrent i vaig tindre l'oportunitat d'anar coneixent-los a poc a poc. Eren un grup amb dificultats, però també amb moltes capacitats on la seua major fortalesa era l'ajuda que entre tots s'oferien. Succeïa el mateix amb Lúa que, malgrat ser una xiqueta amb síndrome de down, cada dia s'esforçava per millorar i oferir tot el que tenia bo ella al seu grup de companys i a l'escola.

Els primers mesos van ser difícils per a tota la classe, però més ho van ser per a Lúa. Una cosa normal de menuts i xiquets de sis anys que comencen l'Educació Primària. Amb ajuda de moltes de les meues companyes, a poc a poc Lúa va anar coneixent les lletres del abecedari, formant síl·labes i arribant, fins i tot, a llegir paraules. Ella presentava necessitats específiques de suport educatiu, però mostrava tant d'interés per aprendre a llegir els seus contes favorits que, a poc a poc, va anar millorant.

Un dels dies més bonics, que vaig poder viure com a docent al costat del meu alumnat, va ser durant el festival de Nadal. Malgrat les dificultats en el llenguatge que tenia Lúa, el festival era un bon moment per a demostrar a tota la comunitat educativa que, amb esforç i constància, eixes dificultats es poden anar superant. Per aquest motiu, vaig tindre molt clar, des del principi, que volia que Lúa presentara la nostra actuació amb unes paraules breus, però plenes d'esperit nadalenc. Vam estar algunes setmanes treballant entre tots les paraules que Lúa havia de dir. El dia del festival davant de famílies i companys, Lúa estava molt nerviosa i, encara que ella no volia dir-m'ho, ho vaig poder notar simplement observant-la. Vaig agafar la seua mà i li vaig dir:

—Lúa, no tens res de què preocupar-te. Has treballat molt i ho faràs molt bé. Els teus companys i jo estem amb tu. Endavant.

Lúa va eixir a l'escenari amb tots els seus companys darrere d'ella i jo mirant-la des d'un lateral. Al costat d'ella, la seua polsera de la sort de color arc de Sant Martí. Un element que li donava molta seguretat, ja que era un regal de la seua iaia. Quan tot l'auditori va caure en un profund silenci, Lúa va començar a presentar als seus companys. A poc a poc, sense pressa, però sense pausa, Lúa va anar llegint les paraules que entre tots havíem escrit en classe per a eixe dia. Totes les famílies la miraven i escoltaven fins que van trencar el silenci amb un gran aplaudiment per a la nostra alumna. Lúa va aprofitar eixe aplaudiment per a col·locar-se en el seu lloc, entre els seus companys per a començar a interpretar la nadala "La nit de Nadal".

Després de les vacances de Nadal, el nou any va presentar nous reptes. Vam continuar aprenent a llegir i escriure, sumar i restar i creixent com a bones persones.

Durant el segon trimestre, Lúa va emmalaltir. I va haver de deixar de vindre a l'escola durant algunes setmanes. Va ser en eixe moment quan la seua família i nosaltres els mestres vam estar més coordinats, perquè l'aprenentatge de Lúa poguera continuar al seu ritme, però aquesta vegada des de casa. La seua família va col·laborar en tot fins que Lúa va millorar i va poder tornar a classe.

Quan retornà, tots van córrer a fer-li una abraçada i, amb l'arribada de la primavera, prompte ens vam anar d'excursió. Un dia especial molt esperat per tot l'alumnat. Vam anar a un parc d'educació vial i, en arribar, vam tindre la sorpresa que al costat de nosaltres havien més xiquets d'altres escoles. Els mestres vam fer grups xicotets amb el nostre alumnat per a poder assistir als tallers proposats pels monitors.

Durant l'esmorzar al parc vaig poder observar com uns xiquets es van acostar a Lúa per a parlar amb ella. De sobte, vaig poder veure com, entre riures, intentaven llevar-li la seua polsera amb els colors de l'arc de Sant Martí. Just quan anava a intervindre, vaig veure com Lúa al costat de la seua millor amiga Andrea es dirigia cap a ells. Llavors em vaig acostar i vaig poder escoltar:

—No em llevés la polsera, perquè jo no et leve les teues ulleres— va dir Lúa.

—En comptes de llevar-li la polsera, perquè no vos assenteu al nostre costat i ens coneixeu. Podem ser amics— va afegir la seua companya Andrea.

En finalitzar eixes paraules, els xiquets van deixar d'intentar llevar-li a Lúa la seua polsera i es van assentar al costat d'elles. Em vaig sentir molt orgullós de les meues alumnes, perquè havien aconseguit solucionar un problema sense utilitzar la violència. Crec que el meu alumnat, sent encara tant menut estava començant a entendre la diferència entre fer el bé o el mal.

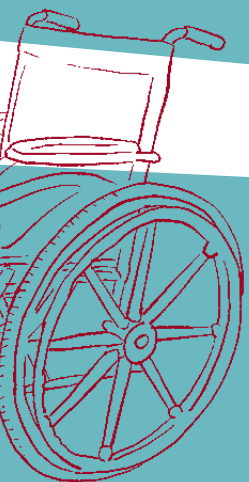
Els dies i les setmanes van anar passant, com les fulles dels arbres caient a la tardor. Fins que un matí, el curs va arribar a la seua fi i amb ell el comiat de tot el meu alumnat.

Hui, ja jubilat de la meua professió, veig amb orgull com he utilitzat la meua vida professional per a ajudar a moltes persones i especialment, aquelles que més ho necessitaven. Lúa va ser un exemple d'això. Cada vegada que camine per la meua ciutat, em trobe amb antics alumnes que em paren pel carrer i em fan recordar velles anècdotes de quan van estar en classe amb mi. Encara que, sense cap dubte i per casualitats del destí, a qui sempre em trobe és a Lúa, en el centre de majors de la tercera edat al qual acudisc cada dia per a parlar amb amics, practicar algun esport o, fins i tot, veure pel·lícules de la nostra època. Lúa treballa en la recepció del centre de majors i tots els dies s'alça de la seua cadira per a donar-me una abraçada. Cada dia veig en ella el somni de tots els docents. Ella va ser un exemple per a tots de superació, amb les seues dificultats però també amb capacitats que, des de l'escola pública, els docents vam potenciar perquè tots els xiquets i les xiquetes pogueren algun dia ser autònoms i aportar el seu talent a una societat en ple segle XXI.

Més enllà de la discapacitat intel·lectual, Lúa només necessitava una oportunitat per a demostrar al món el que una persona amb dificultats pot arribar a aconseguir amb treball, esforç i una família educativa que crega en ella.

Espere que no t'oblides d'aquest testimoni i mai deixes de donar una oportunitat a cap persona per diferent que te parega. Recorda la història de Lúa i recorda que ajudar i fer feliços als altres és allò que dona sentit a la vida.

Entrevista a Laura Morant Cardona

PSICÒLOGA. AFFIDEA-CLÍNICA TECMA

1. COM INFLUÏX UN ACCIDENT O UNA MALALTIA GREU EN LA SALUT MENTAL DELS PACIENTS?

La majoria de persones que han tingut un accident o reben el diagnòstic d'una malaltia greu senten por, aquesta por es transforma en moltes ocasions en un trastorn d'ansietat.

2. QUINS TIPUS D'EMOCIONS I REACCIONS PSICOLÒGIQUES SOLEN EXPERIMENTAR ELS PACIENTS DESPRÉS D'UN ESDEVENIMENT TRAUMÀTIC COM UN ACCIDENT O EL DIAGNÒSTIC D'UNA MALALTIA GREU?

Les primeres reaccions solen ser la por, la incertesa, ira, angoixa,

tristesa, desesperança. Després de rebre una notícia d'aquest tipus o patir una situació traumàtica també poden entrar en estat de negació.

3. COM AFECTA L'ESTAT EMOCIONAL DEL PACIENT AL PROCÉS DE RECUPERACIÓ FÍSICA?

Sense cap dubte, les emocions juguen un paper fonamental en la recuperació de les lesions.

4. QUIN ÉS EL TEU ENFOCAMENT TERAPÈUTIC EN TREBALLAR AMB PACIENTS QUE HAN PASSAT PER SITUACIONS TRAUMÀTIQUES COM UN ACCIDENT?

Una de les formes de teràpia cognitiva conductual (TCC) utilitzada en el tractament del trastorn d'estrés posttraumàtic (TEPT) és la teràpia d'exposició. Esta ajuda a confrontar els records del trauma i les situacions temudes de manera terapèutica.

5. COM S'ADAPTA EL TRACTAMENT PSICOLÒGIC A LES DIFERENTS FASES DE LA RECUPERACIÓ FÍSICA? HI HA UN MOMENT IDEAL PER A COMENÇAR LA INTERVENCIÓ PSICOLÒGICA?

Com més prompte millor s'iniciï el tractament psicològic molt millor. D'aquesta manera es pot evitar que augmenten la simptomatologia. Depèn de cada pacient, es valora el seu estat i es du a terme el pla d'intervenció adaptant-se al moment vital de la persona.

6. QUIN TIPUS DE TÈCNIQUES FAS SERVIR PER A AJUDAR ELS PACIENTS A SUPERAR EL XOC O L'IMPACTE EMOCIONAL DESPRÉS D'UN ACCIDENT O DIAGNÒSTIC?

No es pot intervenir en estat de xoc, cal esperar que el pacient es desbloquegi emocionalment.

7. COM TREBALLES AMB PACIENTS QUE EXPERIMENTEN ANSIETAT O POR AL FUTUR DESPRÉS D'UN ACCIDENT O UNA MALALTIA CRÒNICA?

Mitjançant la relaxació (mindfulness) i la reestructuració cognitiva.

8. DE QUINA MANERA AJUDES ELS PACIENTS A GESTIONAR L'ESTRÉS ASSOCIAT A LA INCERTESA SOBRE LA SEUA RECUPERACIÓ O QUALITAT DE VIDA?

El primer que es treballa amb el pacient és l'acceptació, hi ha coses que no depenen de nosaltres i no podem canviar i és important acceptar el moment actual. Molts d'estos canvis no són immediats i requereixen un temps. Sabem que en un moment on existix esta incertesa afloren molts sentiments i pensaments intrusius i treballem molt el canvi de perspectiva,

intensem que desenvolupen una actitud més positiva abans els desafiaments que ens marca la vida. Treballem amb els pensaments per a poder modificar-los i amb això modificar les nostres conductes i les nostres emocions.

Això s'aconsegueix mitjançant la reestructuració cognitiva i la teràpia d'acceptació i compromís.

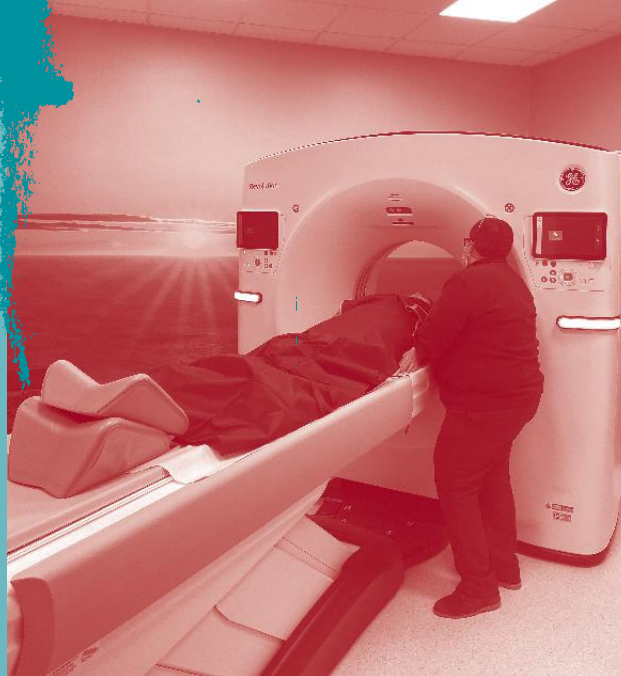
9. COM ABORDES CASOS EN ELS QUALS EL PACIENT EXPERIMENTA DEPRESSIÓ O UNA FALTA DE MOTIVACIÓ DURANT EL PROCÉS DE REHABILITACIÓ?

Quan comencem a treballar amb el pacient s'inicia el que anomenem un en un procés terapèutic i si el pacient no està disposat a treballar o se situa en fase de negació és poc probable que es pot dur a terme, si no existix adherència al tractament per part del pacient és poc probable que s'obtinguen els objectius relacionats amb els tractaments.

10. QUIN PAPER JUGA EL SUPORT FAMILIAR EN LA RECUPERACIÓ EMOCIONAL DEL PACIENT? COM INTEGRES LA FAMÍLIA EN EL PROCÉS TERAPÈUTIC?

La família en el procés terapèutic és el nostre gran aliat perquè fa de co-terapeuta des de casa i ajuda al pacient perquè estiga motivat al canvi i això fa que es done una recuperació exitosa.

11. COM LÍDIES AMB SITUACIONS EN LES QUALS

ELS FAMILIARS TAMBÉ ESTAN EMOCIONALMENT AFECTATS PER L'ACCIDENT O MALALTIA DEL PACIENT?

En aquest cas es recomana tractament psicològic individualitzat a cada component de la família.

12. QUINES ESTRATÈGIES RECOMANES ALS PACIENTS PER A MANTINDRE UNA PERSPECTIVA POSITIVA O RESILIENT DURANT EL PROCÉS DE RECUPERACIÓ?

Tindre molt clar els propòsits terapèutics i acceptar la situació viscuda.

13. EN CASOS DE DISCAPACITAT PERMANENT O CANVIS FÍSICS IMPORTANTS, COM AJUDES ALS PACIENTS A ACCEPTAR I ADAPTAR-SE A LA SEUA NOVA REALITAT?

S'acompanya al pacient en el procés i s'ajuda a gestionar les emocions

que sorgixen mentre van acceptant la situació actual.

14. COM TREBALLEM AMB PACIENTS QUE TENEN DIFICULTATS PER A REPRENDE LA SEUA VIDA QUOTIDIANA O REINCORPORAR-SE A ACTIVITATS LABORALS O SOCIALS?

Després d'un diagnòstic o un accident els projectes de vida, la situació laboral i l'entorn es paralitzen, per això, és important que una vegada els pacients superen la malaltia o estiguen recuperats, puguin recuperar la seua vida anterior, així com la seua vida social i laboral.

Nosaltres anem reforçant els canvis que va realitzant i recalcant la importància de recuperar la vida que teníem abans del succés. Anar tornant a poc a poc a la nostra rutina suposa rescatar la seua identitat de persona.

Ajudem a planificar objectius a curt termini per a complir metes a llarg termini participant de manera activa en la seua motivació.

15. QUIN IMPACTE TÉ LA PERCEPCIÓ DEL PACIENT SOBRE LA SEUA PRÒPIA IMATGE CORPORAL O IDENTITAT DESPRÉS D'UN ACCIDENT O MALALTIA GREU?

Depén molt de les lesions o situació personal de cadascun.

Acceptar uns certs canvis són molt complicats i porten un procés emocional llarg.

16. COM ABORDES ELS PROBLEMES D'AUTOESTIMA O D'ACCEPTACIÓ PERSONAL QUE PUGUEN SORIR ARRAN D'UN TRAUMA FÍSIC?

Ajudem al pacient al fet que aprenga parlar-se amb respecte, a no ser tan crític amb aquest, potenciem els seus valors i l'ajudem a anar aconseguint els propòsits perquè se senta millor.

Entrevista a Ana María Gil Sanchis

COORDINADORA DE FISIOTERÀPIA. AFFIDEA-CLÍNICA TECMA

Índex de Barthel activitats bàsiques de la vida diària *ENFERMERIA creativa*

	DEAMBULACIÓ	TRASLLAT LIT - BUTACA	ÚS D'ESCALES	ANAR AL VÀTER	DEPOSICIÓ	MICCIÓ	MENJAR	VESTIR-SE	RENTAR-SE (BANYAR-SE)	NETEJA PERSONAL ARREGLAR-SE
0	DEPENDENT	DEPENDENT	DEPENDENT	DEPENDENT	INCONTINENT	INCONTINENT	DEPENDENT	DEPENDENT	DEPENDENT	DEPENDENT
5	INDEPENDENT	GRAN AJUDA	NECESSITA AJUDA	NECESSITA AJUDA	<1 vegada per setmana	màx. 1 episodi en 24h	INCONTINENT OCASIONAL	INCONTINENT OCASIONAL	NECESSITA AJUDA	NECESSITA AJUDA
10	NECESSITA AJUDA	NECESSITA AJUDA	INDEPENDENT	INDEPENDENT	CONTINENT	CONTINENT	INDEPENDENT	INDEPENDENT		
15	INDEPENDENT	INDEPENDENT								

Puntuació mínima: 0 PUNTS: < 20 20 - 35 40 - 55 ≥60 100
Puntuació màxima: 100*
* (90 SI VA AMB CADIRA DE RODES)
DEPENDÈNCIA: TOTAL GREU MODERADA LLEU INDEPENDENT

Font: Abizanda Soler, P., Píores Ruano, T. (2020). Valoración funcional en el anciano. A Tratado de medicina geriátrica (2a ed., pp. 330-341). Elsevier.
Càlcul: Índex de Barthel-Fisterra, (p. 1). Recuperat 16 de febrer de 2023, de <https://www.fisterra.com/ayuda-en-consulta/calculos/indice-barthel/>

1. QUIN ÉS EL TEU ENFOCAMENT PRINCIPAL EN TRACTAR PACIENTS QUE HAN PATIT UN ACCIDENT O UNA MALALTIA GREU?

L'enfocament ha de ser sempre recuperar la seua màxima autonomia possible del pacient, millorant la seua funcionalitat i suprimint el possible dolor en la mesura que siga possible.

2. QUINES DIFERÈNCIES TROBES EN EL PROCÉS DE REHABILITACIÓ D'UN PACIENT QUE HA TINGUT UN ACCIDENT ENFRONT D'UN QUE HA PASSAT PER UNA MALALTIA, COM UN ICTUS O UNA MALALTIA DEGENERATIVA?

La gran diferència es troba en l'acceptació del pacient de la seua

lesió, ja que en ser una mica sobtat, inicialment sempre passen per una fase de no entendre molt bé que està passant. Una vegada acceptada la lesió, és cert que la recuperació pot ser bona.

3. COM AVALUES EL PROGRÉS D'UN PACIENT AL LLARG DE LES SESSIONS DE FISIOTERÀPIA?

En fisioteràpia avaluem el progrés d'un pacient mitjançant escales, tant el dolor i la força per exemple amb les escales d'EVA i Daniels, com la funcionalitat del pacient per exemple amb les escales de Barthel, Katz, Lawton i Brody...

4. QUINES SÓN LES PRIMERES ETAPES EN LA REHABILITACIÓ DESPRÉS D'UN ACCIDENT GREU? COM COMENCES A TREBALLAR AMB UN PACIENT QUE RECENTMENT HA PATIT UN TRAUMA FÍSIC?

El primer que intentem és alleujar el dolor i possible inflamació, i després millorar la mobilitat del pacient i anar recuperant la força, per a poc a poc guanyar la funcionalitat.

5. QUINA IMPORTÀNCIA TÉ LA FISIOTERÀPIA EN LA RECUPERACIÓ A LLARG TERMINI DE MALALTIES NEUROLÒGIQUES COM L'ICTUS O L'ESCLEROSI MÚLTIPLE?

La fisioteràpia és possiblement el més important després del

diagnòstic per part del metge. Al final, en aquests pacients el tractament dels quals és de llarga duració, és importantíssim la constància a acudir a fisioteràpia, ja que és el que l'ajudarà a recuperar la seua màxima funcionalitat.

6. QUIN TIPUS D'EXERCICIS SÓN MÉS COMUNS EN LA REHABILITACIÓ DE PACIENTS QUE HAN PATIT FRACTURES O ALTRES LESIONS TRAUMÀTIQUES?

Inicialment es fan exercicis de mobilitat activa dins de les possibilitats del pacient i progressivament es van introduint

exercicis de potenciació per a guany de força muscular.

7. QUIN PAPER JUGUEN LES TERÀPIES MANUALS ENFRONT DE LES TECNOLÒGIQUES (COM A ULTRASÒ O ELECTRO-ESTIMULACIÓ) EN EL PROCÉS DE RECUPERACIÓ?

La teràpia manual en aquests casos és molt important, necessitem mobilitzar al pacient, fer-li estiraments, massatges... diferents tècniques manuals que fan millorar al pacient. La part tecnològica hui dia ens ajuda moltíssim, cada vegada hi ha més eines tecnològiques i novetats que ens ajuden en el tractament dels pacients. Crec que la teràpia manual i la tecnologia poden anar de bracet perfectament i complementar-se.

8. QUINES DIFERÈNCIES VEUS EN LA RECUPERACIÓ D'UN PACIENT AMB UNA LESIÓ AGUDA EN COMPARACIÓ AMB ALGÚ QUE VIU AMB UNA MALALTIA CRÒNICA?

La diferència principalment és el ritme d'evolució, normalment un pacient amb lesió aguda evoluciona més ràpidament que un pacient amb malaltia crònica.

9. EN EL CAS DE MALALTIES DEGENERATIVES, COM POTS AJUDAR ELS PACIENTS A MANTINDRE UNA QUALITAT DE VIDA EL MÉS ALT POSSIBLE?

Millorant la seua mobilitat, funcionalitat i independència física dins de les seues possibilitats

10. QUINES RECOMANACIONS SOLS DONAR ALS PACIENTS PER A PREVIURE RECAIGUDES O NOVES LESIONS DESPRÉS D'UN ACCIDENT O MALALTIA?

Continuar realitzant exercicis de mobilitat i força per a mantindre funcionalitat aconseguida.

11. QUIN ROL TÉ L'EDUCACIÓ DEL PACIENT QUANT A POSTURES, EXERCICIS A CASA I AUTOCURA?

És importantíssim conscienciar als pacients perquè entenguen que a fisioteràpia acudixen com a màxim

1-2 hores al dia, però la resta del dia, fins i tot els dies que no vengen, han de continuar treballant contínuament en la seua evolució perquè la millora siga l'adequada i persistent.

¿DISCAPACITAT FÍSICA I FALLERA?

Carolina Sotos Quirce
FALLERA MAJOR FALLA PLAÇA MALVA 2015

Fa exactament onze anys, degut a un càncer, me tingueren que amputar la cama dreta. Duc, per tant, una pròtesi i és el meu “dia a dia”.

L'any de la malaltia volia presentar-me a fallera major de nostra comissió però el diagnòstic no me va permetre poder presentar-me. La comissió va estar donant-me molt de suport, així com ajudes per a poder fer la pròtesi, una pròtesi que vaig poder posar-me per a eixes primeres falles del 2014. Aleshores, en eixes falles, molt diferents, vaig voler cremar tots els mals sentiments i, com diuen els fallers, ressorgir com un “ave fènix” de les cendres d'un any difícil, així mateix, em vaig presentar a fallera

major en el 2015. Volia normalitzar la meua discapacitat de la millor manera possible i, a més a més, poder complir el meu somni i, ahora, vaig poder demostrar que era com qualsevol altra fallera.

La meua discapacitat no va ser cap problema per a dur a terme aquell exercici faller. Però no vos vaig a enganyar, la meua major por és i va ser les escales del gran teatre. Tota fallera que esta llegint-ho sabrà o haurà passat per la mateixa por. Vos fique en situació. El vostre cap diu “fallera a terra”. Puc sonar un poc exagerada, però és una forma de mostrar que em maneja millor en terrenys plans. L'accessibilitat per a pujar a l'escenari d'El Gran Teatre no és un dels meus punts forts.

Al meu casal, tinc la gran sort que està tot en pla, i els wc són d'obra. Això no passa a la resta dels caus fallers que, quan vas de visita, millor no beure molt per a no haver d'anar als seus wc que sempre són químics. Millor no vos explique el que és anar vestida de fallera i entrar en un wc químic on pel volum del vestit de fallera de normal no entres i per la pròtesi millor no explicar-ho.

Per altra banda, açò no és molt d'inconvenient, a l'hora de vestir-se de fallera, el meu dia amb la indumentària valenciana és ficar-te la cama i la calça damunt i ningú es dona compte. El problema el tinc amb els tacons, perquè el meu peu es rígid i no hem permet dur-los, així és que duc una sabata de fallera, però sense tacó. Això també m'ajuda a poder aguantar millor el pes dels trages, perquè després de dues hores vestida de fallera, el trage pesa, i molt. I si a això, li sumes que a Alzira els actes són com fer la marató de Valencia, que camines i camines... on la música i ballar no pot faltar en tot el dia, clarament, per a mi era com una carrera de fons.

Soc una apassionada de la indumentària i això es pot veure reflectit a la meua pròtesi. Les pròtesi es poden decorar com vulguem. No deixa de ser un complement, com les ulleres, i com soc un poc atrevida vaig decidir decorar-me-la amb tela de fallera. Perquè què millor que unir indumentària amb diversitat, però tot no pot ser tan perfecte, com tot superheroi tenim una criptonita, la meua és “la pólvora”, una pròtesi d'una estètica d'espuma molt inflamable, així que, en termes fallers, soc com un ninot indultat, sempre lluny de les flames.

UN ABANS I UN DESPRÉS

Anònim

PERSONA AFECTADA PER UN ACCIDENT DE MOTO

Este text té la intenció de resumir el cas de la meua discapacitat com més prompte millor, per si amb això poguera ajudar o inspirar a altres persones.

Entre altres aficions, m'apassionava eixir a rodar amb moto. Solia quedar els dissabtes per a eixir de ruta i esmorzar, entremig també solíem assistir als grans premis que se celebren en els circuits espanyols, en fi la vida que sol practicar qualsevol motero.

Un mal dia quedàrem per a esmorzar a Cullera i passar el matí perquè se celebrava un homenatge al mític 12+1, Ángel Nieto. Quan acabe el matinal ens acomiadem i cada ocell al seu niu com se sol dir, sense saber que jo anava a tardar un llarg

i angoixant temps a arribar al meu. Ja entrant al meu poble i a causa d'una greu imprudència de l'altre vehicle, un tot terreny amb el qual vaig tindre un xoc frontalment sense donar-me temps ni a tocar el fre. Este fatídic accident em va enviar un llarg temps a l'hospital, debatent-me entre la vida i la mort. Finalment, gràcies a Déu li vaig guanyar la batalla a la mort encara que em van donar la notícia que la meua major seqüela anava a ser quedar-me en cadira de rodes per a la resta de la meua vida. Al principi semblava impossible acceptar-lo, pensava que, per a mi, s'havia acabat la vida, almenys tal com la coneixia. Vaig passar un temps bastant afonat moralment fins que un gran dia vaig mirar a la meua dona i els meus fills i vaig pensar, només hi ha dos opcions, continuar amargant-me la vida i, amb això la de la meua família, o canviar el xip, acceptar la realitat i tractar de revertir la situació dins de les meues limitacions. El primer que vaig fer va ser adaptar-me el cotxe per a tornar a conduir. Una altra de les meues grans aficions era practicar diversos esports. Estava clar que no anava a poder, per exemple, córrer com abans per la muntanya, però segur que hi hauria algun que podria practicar. Hui dia nade, isc amb bici adaptada de muntanya (*handbike*), faig exercici de força, juche al pàdel en cadira de rodes que, a més de ser molt divertit, és summament gratificant perquè socialitzes amb molta gent en situacions similars.

Quant a les barreres que et sols trobar en el dia a dia en establiments públics i altres, he de dir que la gent, siga per obligació o per devoció, està conscienciada i cada vegada més està tot amb accessibilitat i adaptació en la mesura del possible. Potser la major barrera que ens trobem és el car que està tot el material ortopèdic quan saben que no és cap luxe sinó una necessitat. O inclús quan busquem un aparcament fàcil a les places que ens corresponen, cada vegada és més complicat trobar aquestes places, perquè la targeta blava hui en dia li la donen a qualsevol persona, amb un percentatge de discapacitat alt o baix per igual, és un tema que deuria mirar-se amb més ulls.

En resum, anime a qualsevol persona que com jo, per circumstàncies diverses, la vida li pose a prova, que accepti al més prompte possible i que tracte de viure dins de les seues limitacions, perquè és un punt i a part, l'única cosa que marca un punt i final és la mort.

LA CELIAQUIA, UNA MALALTIA CRÒNICA I SILENCIOSA

Inés Brines Pellicer

MALVERA DE SOCA-REL

FALLERA MAJOR INFANTIL DE L'A. C. FALLA PLAÇA MALVA 2018

FALLERA MAJOR INFANTIL D'ALZIRA 2019

El 16 de maig es celebra el dia de la malaltia celíaca, una malaltia crònica i autoimmune que es desencadena per la ingesta de proteïnes presents en el blat, l'avena, l'ordi i el sègol, afectant l'intestí prim i que altera l'absorció de les vitamines, minerals i altres nutrients que contenen estos aliments.

Les persones que la patim hem de seguir per a tota la vida una dieta estricta sense gluten.

Cal pensar que, fa uns anys, la malaltia celíaca, eixa que hui és present en quasi tots els mitjans de comunicació, en la carta dels restaurants i en el menú de tots els col·legis era pràcticament desconeguda per a la majoria de tota la societat.

Tenia díhuit (18) mesos quan em realitzaren una biòpsia intestinal i els van confirmar als meus pares de la meua malaltia, cosa que els va sorprendre, ja que fins al moment el meu estat de salut era bo i no hi havia en la família altre cas.

La notícia els va vindre com si els hagueren tirat un pitxer d'aigua freda i es van preocupar molt, però després es van informar bé i es van adonar que, amb una dieta rigorosa sense gluten, era suficient, perquè la meua vida fora completament normal.

Com que era molt xicoteta tampoc van tindre molts problemes per a controlar-me la dieta.

A més es van posar en contacte amb ACECOVA, associació de celíacs de la Comunitat Valenciana, on els van facilitar el llistat d'aliments adaptats per a mi.

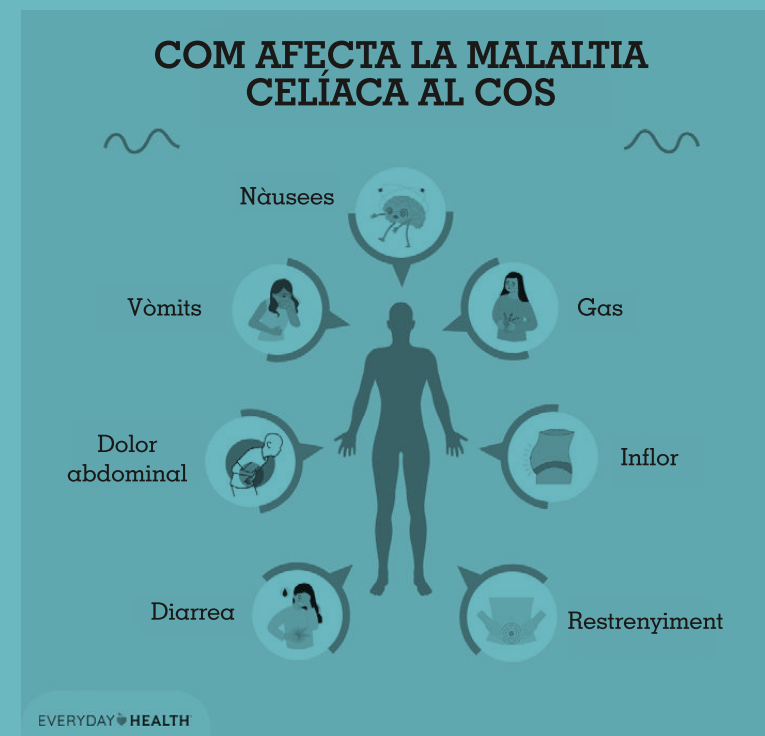
Vaig tindre molta sort i la meua recuperació, en deixar de menjar aliments sense gluten, va ser prou ràpida. D'altra banda la meua vida i la de la meua família no s'ha vist afectada perquè jo siga celíaca. Tots s'han acostumat ràpidament. De fet perquè el meu menjar no siga diferent utilitzem aliments que tinguen aspecte similar.

Recorde quan vaig començar el parvulari que sempre portava una bosseta amb pa, galetes i xuxes i així podia menjar com tots els meus companys. Quan isc amb els meus amics i amigues a prendre alguna cosa, procurem anar a llocs on jo puga menjar sense problema.

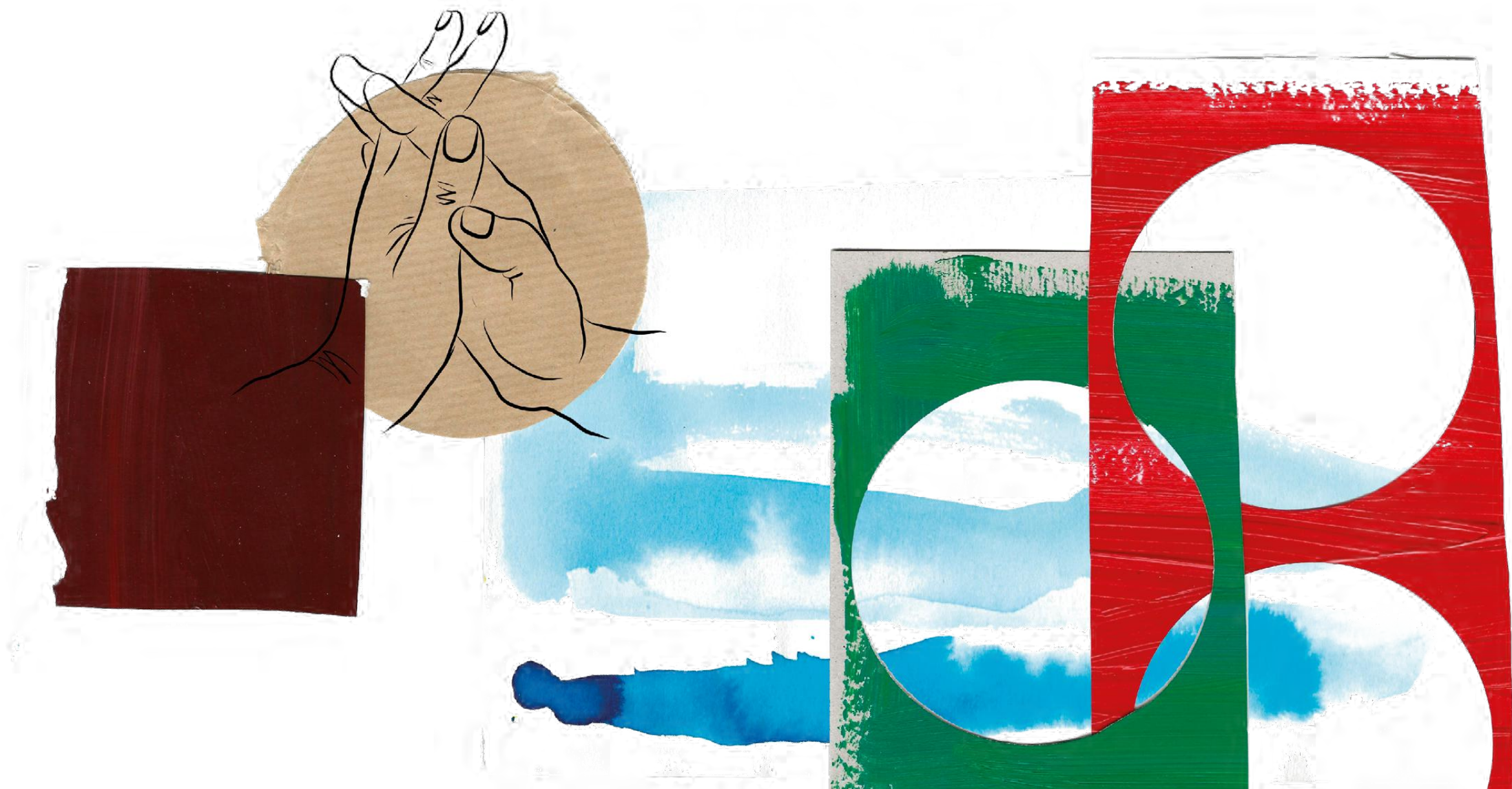
Però el ser celíaca, a vegades, és un poc complicat des que soc adolescent, comence a anar a festivals de música i, en eixos llocs, no hi ha menjar per a nosaltres. Sempre he de portar un justificant del metge per a poder entrar menjar.

He de donar les gràcies perquè malalties hi han moltes i molt greus, i ser celíaca no suposa més que un poc de disciplina en el que puc menjar i en el que no. Aprofite el fet d'escriure este article per a dir que Espanya és un dels pocs països en Europa sense ajudes per al col·lectiu celíac. Necessitem ajudes directes, ja!!!!.

Agrair a tot l'equip del Tro d'Avís l'oportunitat que m'ha donat per poder escriure este article.

PS/COSOCIAL

Aturat sotragueig

*A Pedro Guijarro
Síndrome de Down*

**Canta el vent: ring-ring, ring-ring; somriu vida.
Rigorós viatge, exactes petjades,
ring-ring, ring-ring, renou de bicicleta.
Estel somniador, ment adormida
que amb alegria calmes marinades,
ring-ring, ring-ring, so; paraula quieta.
Camins empedrats, pors i obscuritat
allunyen tranquils ramals de conhort,
important confident agermanat,
aixopluc balsàmic d'agra dissort.
Ring-ring, al pas, pedaleja acuitat.
Balla costum, balla! Irromps prest a port.
Dolorosa demència ha avançat
mentre flux vida.**

Endarrereix-te mort!

MARISOL MOLL

AFAA

Associació de familiars i amics de l'Alzheimer d'Alzira

adreça

C/ Salvador Perlés, 80 1r-2n pis.
46600 Alzira

web

<https://afa-alzira.com/>

contacte

afa.alzira@gmail.com

DEFINICIÓ. QUI SÓN?

L'Associació de Familiars i Persones amb Alzheimer i altres demències d'AFA ALZIRA és una entitat encaminada a millorar la qualitat de vida de les persones amb malaltia neurodegenerativa així com la dels seus familiars cuidadors.

ACTIVITATS

Duen a terme un taller d'estimulació cognitiva, es realitzen activitats que tenen correspondència directa a les necessitats de les persones perquè continuen sent autònomes a tots els nivells.

A QUÈ ES DEDICA

Gestiona un Servei acreditat d'Atenció en el qual les persones usuàries reben atenció personalitzada i estimulació cognitiva, promocionant així la seua autonomia personal i oferint d'esta manera una ajuda i un descans a les famílies

AFARADEM

Associació de familiars i afins de la Ribera Alta per als drets del malalt mental

adreça

C/ Tavernes, 1. 46597 Alzira

web

<https://consaludmental.org/directorio-asociaciones-antiguo/asociacion-de-familiares-y-allegados-de-la-ribera-alta-para-los-derechos-del-enfermo-mental-afaradem-valencia/>

contacte

afaradem@hotmail.com

DEFINICIÓ. QUI SÓN?

AFARADEM és una associació sense ànim de lucre la finalitat de la qual és la rehabilitació de les persones amb problemes de salut mental.

ACTIVITATS

La Confederació gestiona a nivell estatal un ampli catàleg de programes d'intervenció social que ofereix a les seues entitats membre perquè, des del nivell local, realitzen atenció directa amb persones amb trastorn mental i familiars.

Programes que pretenen fomentar l'acompanyament integral o la inserció laboral, iniciatives que cobrixen necessitats específiques com les que tenen les persones amb malaltia mental que es troben en centres penitenciaris o que fomenten l'exercici de drets d'estes persones. A més, es duen a terme una altra sèrie de programes que tenen com a objectius facilitar el gaudi de l'oci i temps lliure del col·lectiu, que ofereixen suport a les seues famílies i afins o que fomenten la seua autonomia oferint-los facilitats d'accés a una vivenda.

A QUÈ ES DEDICA

Les persones amb problemes de salut mental i els seus familiars i persones pròximes són les i els protagonistes de la nostra missió i el seu benestar, el nostre principal motor. A partir dels nostres coneixements i de l'experiència directa de les persones amb problemes de salut mental i els seus familiars, canalitzades a través del moviment associatiu SALUT MENTAL ESPANYA, procurem donar resposta a les necessitats d'atenció social de les persones amb trastorn mental.

DACMA

Associació Dones Afectades de Càncer de Mama d'Alzira

DONES AFECTADES DE CÀNCER DE MAMA D'ALZIRA

adreça

Pl. Casassús, 4, 1r pis. 46600 Alzira

web

<https://www.facebook.com/p/DACMA-100068634515911/>

contacte

asociaciondacma@gmail.com

DEFINICIÓ. QUI SÓN?

Associació sense ànim de lucre sobre Dones Afectades de Càncer de Mama d'Alzira, DACMA.

ACTIVITATS

Atenció psicològica individual. Tallers de relaxació: ioga. Tallers de Dansa Teràpia. -Rehabilitació. Taller de Memorització. Taller de Canto. Taller d'informàtica. Col·laboració i participació amb

l'Associació de lluita contra el càncer (AECC). Conferències divulgatives i formatives: autoestima, prevenció, reconstrucció. Col·loquis amb finalitats preventius. Activitats recreatives i socials. Difusió en els mitjans de comunicació: ràdio, TV i premsa.

A QUÈ ES DEDICA

Es dediquen a facilitar a les seues associades tots els mitjans necessaris durant i després del seu tractament. Suportar les limitacions físiques

i psicològiques, afavorint el desenvolupament integral de les dones. Facilitar atenció psicològica, realitzant teràpies de grup i individuals. Assessorament jurídic. Promocionar la formació i divulgació en tot el relatiu al càncer de mama. Fomentar les campanyes preventives. Promoure una estreta i fraternal solidaritat entre totes les dones. L'associació pretén ser un lloc d'informació permanent. Suport a l'àmbit familiar. Establir relacions i cooperar amb altres associacions similars.

ASPANION

Associació de Mares i Pares de Xiquetes i Xiquets amb Càncer de la Comunitat Valenciana

adreça

**C/ de l'Illa Cabrera, 65
(Quatre Carreres). 46026 València**

web

<https://aspanion.es/>

contacte

valencia@aspanion.es

DEFINICIÓ. QUI SÓN?

Associació de Mares i Pares de Xiquetes i Xiquets amb Càncer de la Comunitat Valenciana. Creada en 1985. Declarada d'Utilitat Pública.

ACTIVITATS

ASPANION ofereix un gran equip de psicòlegs des del moment del diagnòstic, també al llarg de l'any es desenvolupen diferents activitats de convivència, oci i temps lliure on es realitzen tallers, campaments, grups terapèutics, etc. A més, duen a terme un programa de cooperació social i voluntariats, un programa d'inserció social i un altre de suport per a la investigació.

A QUÈ ES DEDICA

ASPANION és la associació de mares i pares de xiquets i xiquetes amb càncer de la Comunitat Valenciana, tenen com a objectiu millorar la qualitat de vida dels xiquets i dels adolescents amb càncer de manera activa, intervenint directament en el procés de la malaltia, tractant de minimitzar els efectes negatius que el càncer té en la vida familiar, escolar i social del xiquet i del seu entorn.

ASARI

Associació de Síndrome d'Asperger de la Ribera

adreça

C/ Actor Daniel Benítez, s/n. 46014 Valencia

web

<https://www.facebook.com/asociacionsindromedeaspergerdelaribera/>

contacte

ipolo@aspergervalencia.org

DEFINICIÓ. QUI SÓN?

ASARI ajuda a persones amb síndrome d'Asperger i als seus familiars. L'associació es va crear a Alzira en el 2003.

ACTIVITATS

L'associació fa activitats com gales benefiques, xerrades, sessions de recolzament familiar, activitats d'oci i cultural com, per exemple, teatre.

A QUÈ ES DEDICA

L'associació té com a objectiu fer visible el Síndrome d'Asperger entre els professionals de la salut, de l'educació, de la psicologia i, sobretot, en la societat en general. A més, atén a les famílies i a les persones amb esta condició per a facilitar-los el seu dia a dia des de el respecte i la integració.

L'espill

Pura Santacreu Berenguer

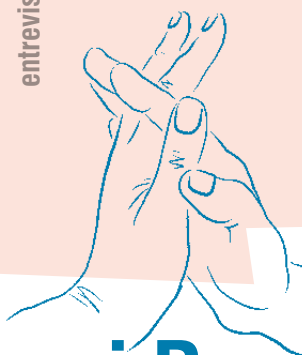
Em mira! Sempre es posa davant de mi. Em mira i no em parla. La conec i no sé de què. Estarà enfadada amb mi? Serà família meua? Alguna amiga? Últimament no veig ningú que conega, ni família ni amigues ni conegudes que tenia més a prop. Els haurà passat alguna cosa? No venen a veure'm. No conec els que tinc al voltant, i no em sé els noms. Tinc el cap! I si vull anar a veure'ls no puc. Tinc les cames malament i em costa aguantar-me. Ja sé, ja sé que no em puc queixar: els anys que no perdonen i ja en són molts i van passant. Entre el cap i les cames no vaig avant.

—Serà possible? Quina poca vergonya! Mira-la! Davant de mi amb eixa cara de llavanera que té! Quant més la mire més em recorda algú. Tot i que em sembla familiar no puc caure en qui és. Tinc un cap! Encara que no li faig cas, no se'n va i em clava la mirada, què no podrà parlar? A veure si li passa com a mi que tinc la llengua enredada i no puc dir el que vull. Tots em fan repetir el que dic poquet a poquet. Això podem fer! Parlar espaiet jo! Ja no diré res més i que s'apanyen com puguen.

—Altra volta! Mira-la, ja està mirant-me i sense dissimular, eh? Cara a cara, amb els ulls clavats en mi. Quina por em fa! Tancaré els ulls i així se n'anirà. Si veu que no li faig cas se n'anirà... dic jo, què ha de fer si no li faig cas? No hi ha manera! Si no fora mirar! Li pegaria una bona galtada. Vories si em parlava o no.

—Mare! Què fa altra volta cara l'espill? Em caurà un bac si no s'agarra bé de la pica! Perquè tanca els ulls? Torne a dir-m'ho! Parle'm més espaiet que no l'entenc.

Entrevista a M. Jesús Ferrús Sáez i Pura Santacreu Berenguer

AFAA. ASSOCIACIÓ DE FAMILIARS D'ALZHEIMER D'ALZIRA

Torne a l'edifici on l'AFA treballa ajudant les persones amb Alzheimer al carrer Salvador Perlés, n. 80, 1a i 2a planta. I dic torne perquè vaig estar una bona temporada anant per acompanyar els meus pares al centre. Al lloc, ben agradable i clar, abunden els somriures amb que s'atenen els "clients" i els seus familiars. Difícil no pensar en ma mare que passà uns mesos acompanyada per mon pare que no la deixava i protegia constantment. L'alegria amb que de bon matí se n'anaven a l'escola, com deien ells.

M'atén **M. Jesús Ferrús Sáez**, directora del centre AFAA, sempre amb mil i una cosa pendent però que diligentment està en tot i va resolvent els diferents assumptes del dia. I la conversa va sorgint agradablement i rigorosament perquè l'Alzheimer i les malalties que genera no gasta bromes.

I anem anant:

La directora em conta com funcionen en l'AFA d'Alzira, entitat sense ànim de lucre, creada en l'abril de l'any 2000 amb l'objectiu d'establir un recurs útil per a ajudar les famílies amb un membre diagnosticat de demència o deterioració cognitiva. Atenen les discapacitats derivades que açò provoca i que no són poques. A més a més tenen una Unitat Terapèutica, un recurs per als malalts que viuen a casa dels familiars però que els cal una ajuda per a poder valdre's per ells mateixos i que permet als familiars desenvolupar una vida social i laboral, en definitiva, millor qualitat de vida per a ells i per a les famílies.

Per això ofereixen tots aquests serveis:

- Estimulació per dominis cerebrals
- Promoció de les AVD's
- Gerontogimnàsia
- Logopedia i comunicació
- Oci, Manualitats, Teatre

- Teràpia Canina
- Activitats Intergeneracionals
- Participació ciutadana

El centre d'Alzira compta amb col·laboradors i 14 professionals qualificats que dia a dia treballen amb els malalts que hi tenen:

- 1 psicòloga-directora
- 1 administrativa
- 1 neuropsicòleg
- 1 logopeda
- 1 TASOC (Tècnic Superior d'Animació Sociocultural)
- 2 TIS (Tècnics d'Integració Social)
- 4 TASSPA (Tècnics en Atenció Socio-Sanitària)
- 2 TCA (infermeria)

El centre ofereix

- Horari diari de dilluns a divendres, matí i vesprada
- Taller d'estimulació
- Transport d'usuaris
- Menjador
- Assessorament en les sol·licituds d'ajudes a la dependència
- Ajuda al cuidador

En l'actualitat em diu que estan al 95% de l'ocupació del centre, tot i que encara podrien atendre 1 o 2 persones més. En total tenen 73 socis que venen a ser 43 usuaris, perquè l'Associació treballa amb socis que fan una sol·licitud i paguen una quota per a col·laborar amb el manteniment del centre.

Li pregunte quina cosa, quin problema els dona més maldecaps, i em diu a mitja veu que les averies de l'ascensor. Detecta la meua estranyesa i em diu:

“Clar, el centre està en la 1a i 2a planta de l'edifici i atenem persones amb mobilitat reduïda o nul·la. Com poden accedir a les dependències sense l'ascensor? Com podem pujar-los o baixar-los per les escales? I davant una emergència, com podríem eixir?”

En quant les ajudes amb que compta el centre podem dir que majoritàriament és l'ajuntament de la ciutat qui aporta més a l'associació, tot i que directament no reben ajuda. Es paga pels servicis que és finançat per ser dependència. Conselleria de Serveis Socials, Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, Conselleria de Participació i Transparència... Si entreu a l'enllaç, podreu veure tot açò:

<https://afa-alzira.com/transparencia/>

Amb tot, les necessitats dels malalts i centre són superiors a les ajudes que reben oficialment i per això organitzen festivals, concerts, teatre on amb una entrada mòdica perquè tots i totes puguem ajudar.

Per acabar la conversa i després de tanta dada, li dic que els compensa davant tot l'esforç diari de cuidar i ajudar els malalts. I M. Jesús i les persones que estan al despatx contesten molt contentes que els familiars els conten que els malalts volen anar el dissabte també encara que està tancat, que s'alcen i diuen “me'n vaig a l'escola” i alguns

s'escapen per anar-hi. Podem dir que se senten volguts i volgudes. I també em remarca que passe el que passe els familiars continuen vinculats a l'associació. I com a mostra ací em teniu!

I s'acaba la conversa, ens conviden de bon grat a passar-nos pel centre, a ajudar, a col·laborar i els donem les gràcies per l'atenció i afecte que tenen dia a dia amb totes les persones i familiars que atenen. Moltes gràcies pel temps i l'amabilitat que haveu tingut en atendre'm!

RECORDANT UNA PERSONA COMPROMESA: ANTONIO ALBELDA

Aurelià J. Lairón pla
CRONISTA OFICIAL D'ALZIRA

Va treballar molt pels més desfavorits. Estava molt conscienciat en tindre el problema ben a prop. Es va dedicar en cos i ànima per donar visibilitat una situació que no es tenia perquè amagar. Treballà molt i bé per la dignitat d'unes persones: els xiquets minusvàlids físics i psíquics. Em referisc a Antonio Albelda Roses.

Antonio va nàixer el 1933 a Carcaixent. Era assistent tècnic sanitari i va desenrotllar la major part de la seua activitat professional a Cartonatges Suñer d'Alzira, empresa en la qual va arribar a ocupar el lloc de cap de personal i va ser regidor del nostre Ajuntament (ho va ser per tal d'influir en benefici "dels seus") entre finals de 1973 —quan va resultar elegit, en celebrar-se les "eleccions" de llavors pel terci de representació familiar i en ser qui més vots va obtindre (2.133)— i 1979.

A mitjans d'abril de 1970 es va constituir a Alzira l'Asociación Alcireña Pro Subnormales, Asprona-Alzira. La primera gestora la va presidir Antonio. Poc després va ser elegit president efectiu.

Des del moment en què es va constituir l'associació, juntament amb els membres de la mateixa, es va posar a treballar. Des de l'any següent aconseguí la complicitat de la Societat Musical d'Alzira que, mostrant la seua solidaritat, anava a oferir tots els anys en el Gran Teatre (una volta acompanyada per l'Orfeó Universitari de València, altra per la Coral Polifònica d'Alcàsser, altra per la coral Juan Bautista Comes, etc.) un concert benèfic.

Les iniciatives del grup que va encapçalar eren moltes i variades. Organitzaren festivals infantis, projecció de pel·lícules, campaments, acaptes públics, xarrades, conferències, taules redones i jornades, en les quals van participar experts (Concepción Aldomar, Soledad Carreño, Ana Medes, Miguel Cid, M. Gracia Martínez, M. Victoria Pérez, Ricardo Peris, M. Nieves Juan, Delfín Lliso, Ana Ruíz, Manuel Ávila, el doctor Ruíz, etc.) al voltant de la problemàtica que patien els seus i ells i, fins i tot, van disposar la celebració de partits de futbol, concursos de tir de coloms, setmanes de conscienciació... tot amb l'ànim de recaptar diners, tan necessaris ahir com hui.

L'any 1973 Asprona passà a ser Prosub. Sovint s'alternaven els dos noms.

Del seu pas per la Corporació Municipal cal destacar el seu interès pels temes relacionats amb la cultura, l'educació, la sanitat, els senyals d'identitat local (va ser un ferm partidari de valencianitzar de nom de la ciutat) i de la regió i el patrimoni històrico-artístic.

Va instituir la celebració de la festivitat de la Mare de Déu de l'Esperança, celebració que aprofitava per a distingir a les persones i a les entitats col·laboradores de l'associació, entre les quals va destacar especialment l'empresari Luís Suñer que va cedir uns terrenys en les immediacions de l'estadi que du el nom del seu fill per a la construcció del Centre d'Educació Especial "Carmen Picó".

El 15 de febrer de 1977 Ràdio Alzira el va distingir amb el títol d'Alzireny de l'any 1976 en l'apartat de labor social.

En 1978 va ser substituït al front de Prosub per Bernardo Cucarella Fuster.

Antonio ens va deixar el 2 de novembre de 1999. La seua memòria sempre estarà present en aquells que el vam tractar i valorarem el seu tarannà i el seu compromís ferm amb una part molt important de la nostra societat.

DIFICULTATS D'APRENENTATGE ALS INSTITUTS ACTUALS: UNA REALITAT QUE NO ES POT IGNORAR

Miguel Ángel Martínez Valls
PROFESSOR DE SECUNDÀRIA

En els darrers anys, l'educació ha estat un tema central de debat a la societat. Els instituts, com a institucions claus en la formació dels joves, s'enfronten a múltiples desafiaments en relació amb l'aprenentatge dels seus alumnes. Les dificultats d'aprenentatge, que abans es consideraven una excepció, s'han convertit en una realitat comuna per a molts xiquets i adolescents. En aquest article, analitzarem les causes d'aquest fenomen, les conseqüències que pot tindre per als estudiants i les possibles solucions que podrien millorar la situació.

Un context complex: l'actual sistema educatiu està dissenyat per a atendre a la diversitat de necessitats, però sovint no aconsegueix adaptar-se a les realitats dels seus alumnes. Les dificultats d'aprenentatge poden manifestar-se de diverses maneres: des de l'ansietat i la frustració fins a la manca de motivació. Factors com l'estrés, la pressió acadèmica, l'ús intensiu de la tecnologia i les diferències individuals en el ritme d'aprenentatge han contribuït a crear un entorn que pot ser advers per a molts.

Amb la meua experiència com a docent, puc ressaltar algunes de les causes de les dificultats d'aprenentatge en els alumnes d'hui en dia, com:

- **Estrés acadèmic:** l'augment de les exigències acadèmiques és un dels principals factors que afecta l'aprenentatge. Els alumnes d'avui en dia es veuen sotmesos a una càrrega de treball elevada, amb exàmens que determinen el seu futur acadèmic i professional. Aquesta pressió pot desencadenar ansietat, que a la vegada afecta la capacitat d'aprendre.
- **La tecnologia com a *Double Edged Sword*** (espasa de doble fil): l'ús de la tecnologia en l'educació ha portat a molts avantatges, però també ha creat una sèrie de distraccions. Els alumnes poden passar hores davant de pantalles, la qual cosa pot perjudicar la seua concentració i la seua capacitat d'assimilar continguts. A més, la dependència de recursos digitals pot minvar la seua capacitat per a l'aprenentatge autònom.
- **Diferències Individualitzades:** cada xiquet té un ritme d'aprenentatge diferent. Alguns poden absorbir informació ràpidament, mentre que altres poden necessitar més temps i suport. La falta d'atenció personalitzada en molts instituts dificulta que aquells amb necessitats específiques reben el suport necessari.

- **Problemes emocionals i socials:** les dificultats d'aprenentatge no són només acadèmiques; sovint estan relacionades amb problemes emocionals i socials. *Bullying*, dificultats en la relació amb els companys i la falta de suport familiar poden afectar negativament l'autoestima dels alumnes, la qual cosa repercuteix en el seu rendiment escolar.

CONSEQUÈNCIES DE LES DIFICULTATS D'APRENTATGE

1. Baix rendiment acadèmic

Una de les conseqüències més evidents de les dificultats d'aprenentatge és el baix rendiment acadèmic. Els alumnes que lluiten per a assimilar els continguts poden acabar obtenint notes baixes, la qual cosa pot afectar les seues oportunitats futures, com l'accés a estudis superiors.

2. Desmotivació i abandó escolar

La frustració davant l'aprenentatge pot portar a la desmotivació. Els alumnes que no veuen resultats positius en els seus esforços poden acabar abandonant l'escola o mostrant una actitud negativa envers l'educació en general.

3. Problemes emocionals

Les dificultats d'aprenentatge estan sovint vinculades amb problemes emocionals com l'ansietat i la depressió. L'estrés constant pot afectar la salut mental dels alumnes, amb conseqüències a llarg termini que poden perdurar més enllà de l'educació.

4. Relacions interpersonals

Els alumnes amb dificultats d'aprenentatge poden tindre dificultats per a relacionar-se amb els altres. Això pot conduir a l'aïllament social, fet que agreuja encara més les seues problemàtiques.

SOLUCIONS PER MILLORAR L'APRENTATGE

1. Personalització de l'educació

Un dels passos més efectius per abordar les dificultats d'aprenentatge és la personalització de l'educació. Adaptar els mètodes d'ensenyament i els continguts a les necessitats individuals dels alumnes pot millorar significativament la seua experiència educativa. Això inclou el suport addicional per aquells que ho necessiten, així com la flexibilitat en els ritmes d'aprenentatge.

2. Formació docent

Els professors juguen un paper clau en la detecció i suport d'alumnes amb dificultats d'aprenentatge. La formació contínua dels docents en tècniques d'ensenyament inclusiu i en la identificació de necessitats específiques és essencial. Els mestres han de sentir-se preparats per a abordar la diversitat a l'aula i per a implementar estratègies que fomenten un entorn d'aprenentatge positiu.

3. Suport emocional

La creació de programes de suport emocional a les escoles pot ajudar els alumnes a gestionar l'estrés i les ansietats. Això pot incloure teràpia individual, grups de suport i formació en habilitats socials. Promoure un ambient escolar positiu on els alumnes se senten segurs i valorats pot millorar significativament la seua autoestima.

4. Col·laboració familiar

La implicació de les famílies és essencial en el procés d'aprenentatge. Les escoles han de fomentar la comunicació entre professors i famílies per a identificar ràpidament les necessitats dels alumnes i treballar conjuntament per trobar solucions. Les sessions informatives i els tallers per a pares poden ajudar a crear un entorn d'aprenentatge més coherent i integrat.

5. Ús de tecnologia educativa

Encara que la tecnologia pot ser una font de distraccions, també ofereix moltes eines útils per a l'aprenentatge. Plataformes educatives, aplicacions d'estudi i recursos digitals poden proporcionar suport addicional als alumnes amb dificultats. És fonamental que els docents aprenguen a integrar aquestes eines de manera efectiva en les seues pràctiques d'ensenyament.

Les dificultats d'aprenentatge són una realitat que afecta a molts alumnes als instituts d'avui en dia. Identificar les causes, comprendre les conseqüències i buscar solucions és fonamental per garantir que tots els xiquets tinguin accés a una educació de qualitat.

A través de la personalització de l'educació, la formació docent, el suport emocional, la col·laboració familiar i l'ús de tecnologia educativa, podem crear un entorn en què els alumnes se senten valorats i capaços d'assolir el seu potencial. El sistema educatiu ha de ser flexible i adaptable, reflectint la diversitat de la societat actual i treballant per a la inclusió de tots els seus membres. Només així podrem construir un futur en què tots els alumnes puguin aprendre i prosperar.

APARTAT **FALLER**

TRENCANT BARRERES: SOLUCIONS PER A LES FALLES EN L'ACCESSIBILITAT

Paula González Caballero
VICEPRESIDENTA DE L'A. C. FALLA PLAÇA MALVA

Què fem les falles i què es podria fer? Les falles d'Alzira són una de les festes més importants, però perquè realment siguen inclusives i gaudides per tots, és essencial prestar especial atenció a l'accessibilitat de les persones amb diferents tipus de dificultats. Per això des d'estes pàgines volem fer algunes propostes que podrien millorar l'experiència d'estes persones durant la celebració fallera.

Durant les falles, els carrers i les places s'omplin de monuments, carpes i barreres que poden dificultar el trànsit. A fi de millorar la mobilitat de persones amb deficiències físiques, podrien prendre's les mesures següents:

- **Instal·lar rampes** en tots els accessos als monuments, casals i àrees d'esdeveniments per a facilitar l'accés a les persones

en cadira de rodes o amb mobilitat reduïda. Assegurar-se que les rampes siguen segures, estables i amb la inclinació adequada.

- **Crear àrees de descans** amb seients accessibles per a persones amb mobilitat reduïda. Estes zones han d'estar situades prop dels principals punts d'interés, com és el cas de la mascletà, l'ofrena o l'acte de premis, per a facilitar el seu accés.
- **Designar rutes accessibles i segures** per a persones amb deficiència motora. Estes rutes han d'estar ben senyalitzades i lliures d'obstacles.

A Alzira hi ha falles, com és el nostre cas, el de la Falla Plaça Malva o la Falla l'Alquenència que ja compleixen amb alguns requisits:

És necessari que les persones amb deficiència visual puguem gaudir plenament de les falles. Per a això, podrien implementar-se les mesures següents:

- Els programes de festes, la crítica o una cosa tan senzilla com el lema dels monuments podrien **estar disponibles en Braille o en format QR**.
- Hui en dia amb un mòbil i un QR es poden aconseguir grans coses, per això es poden realitzar **descripcions detallades dels monuments fallers** (mides,

colors o explicar el que es veu sense fer ús de la crítica) **que ajuden les persones cegues** a gaudir dels monuments fallers.

- Assegurar que la **senyalització i la informació visual** de les festes tinguen un alt contrast i siguen de fàcil lectura per a persones amb baixa visió.
- Crear **maquetes en 3D o esbossos amb relleu**, perquè puguem reconèixer les formes.

Per poder millorar les condicions de les persones amb deficiència auditiva, cal incloure les mesures següents:

- Poder assegurar la presència d'interprets de llenguatge de senyals en els actes més importants, com l'exaltació o l'Ofrena, així com en les mascletades, per a garantir que les persones sordes estiguen ben informades.
- Proporcionar subtítols en pantalles i transcripcions en temps real per a la Crida i presentacions. Això ajudarà a les persones amb dificultats auditives a seguir els actes.

Per poder fer més accessible les deficiències intel·lectuals serà necessari el següent:

- Presentar la informació dels actes de manera clara i senzilla, utilitzant un llenguatge comprensible i evitar la complexitat. Incloure pictogrames i gràfics per a ajudar a la comprensió.
- Minimitzar el volum dels altaveus i la música en àrees públiques, i evitar esdeveniments amb nivells de soroll excessius en àrees pròximes a les zones de descans.
- Considerar la possibilitat de programar esdeveniments de focs artificials o mascletades en horaris específics i anunciar anticipadament perquè les persones amb sensibilitat al soroll puguem planificar la seua assistència o evitar eixos moments, com és el cas de la mascletà, l'homenatge al foc antic, els castells de focs o la cremà.

A més a més, caldria tindre en compte que des de l'autonomia local cal seguir uns aspectes generals:

- El personal involucrat en l'organització de les falles, com a voluntaris, cossos de seguretat i personal sanitari, hauria de rebre capacitació sobre l'atenció a persones amb deficiències. D'esta manera, podrien oferir assistència personalitzada i millorar l'experiència general.
- Involucrar a associacions i col·lectius de persones amb deficiències en la planificació i execució de les mesures d'accessibilitat és crucial perquè estes siguen eficaces.

Millorar l'accessibilitat en les falles per a persones amb deficiències no sols és una qüestió de compliment normatiu, sinó també de respecte i equitat. En implementar estes estratègies, s'assegura que tots els assistents puguin gaudir de la celebració, experimentant la riquesa cultural de les falles sense barreres. Unes festes inclusives no sols beneficia a les persones amb deficiències, sinó que enriqueix l'experiència per a tots, creant un ambient més amable i acollidor.

La Crida va alçar les veus del cor,
les Falles van vibrar amb gran fervor.
Al crit d'un poble ple de color,
es va iniciar la festa amb tota l'esplendor.

Activitats falleres

Les fotografies al llibret,
deixen fidel empremta,
i la gent sempre està atenta,
ara que disparem sense carret.

Ral·li i festes al casal,
presentacions, cavalcada,
la plantà, que tant agrada,
i a gaudir de la falla com cal.

La Malva vol comboi, vol desfici,
dona igual, matí, vesprada o nit,
la qüestió eixos dies és no tocar el llit
perquè la comissió és un gran bullici.

MIGUEL ÁNGEL MARTÍNEZ TORTOSA

PRE SENTació

En la Malva, la festa es va encendre,
M. Amparo i Neus el cor van sorprendre.
Amb la seua llum, la plaça es va estendre
i la tradició en elles es va comprendre.

Poema de l'explicació de la falla

**Anem ara a entrar a l'atac
en l'explicació de la falla,
i entre palla i borrumballa,
contaren els versos en un àbac.**

**L'explicació ha de ser punxosa,
a la vegada que elegant,
això sí, sempre criticant
en vers, i per a mi mai en prosa.**

**És difícil fer una bona explicació,
encara que els polítics i la Junta Local,
ho posen fàcil per a fer un repàs com cal,
perquè ells són d'Alzira, l'atracció.**

MIGUEL ÁNGEL MARTÍNEZ TORTOSA

Falla Plaça Malva

Lema: A L'ATAAC! TRENCANT BARRERES

CATEGORIA: SEGONA

ARTISTA: MAURICIO MOREIRA (MAURI)

POETA: MIGUEL ÁNGEL MARTÍNEZ TORTOSA

Pla d'accessibilitat
en les falles

PRÒLEG ■ Un any més contaré vers a vers,
les diverses escenes de la falla,
posaré molt de gra i poca borumballa,
per a explicar-ho en estos fulls o papers,
intentant fer bé els meus quefers.

L'explicació de la falla va sobre Alzira,
lluitaré carregant contra la violència,
donant a les diversitats funcionals presència,
afinant prou per a no dir cap mentira,
i mirant als polítics i a la JLF que m'inspira.

INICI ■ A l'atac!, «trencant barreres»,
és el lema de l'explicació,
tema que tractaré amb educació,
per ser complicat, de veres,
i prendré totes les mesures.

**L'exercici va de lluita de veritat,
la violència de gènere, acabar,
que el respecte torne a guanyar,
és molt greu que la nostra societat,
del bon camí s'ha apartat.**

És greu que, amb tanta modernitat,
l'amor siga violència disfressada,
tots han de tindre la confiança assegurada,
i recuperar el camí perdut de la dignitat,
cal educar amb valors de veritat.

A L'ATAC!, TOTA LA SOCIETAT ■ S'ha de trencar barreres,
que el color de les banderes
no confonga ni al més pintat,
i actuem sempre amb llibertat.

Plora amargament per la violència,
llàgrimes que s'embruten de sang,
sumint a la societat en el fang,
d'unes morts innocents i herència,
d'una superioritat que actua en vehemència.

Una xacra de la societat
és la violència de gènere,
no volem que es vulnere,
el dret que hem abastat,
i per tot el que hem lluitat.

Al silenci no s'ha d'esperar,
un minut és tan sols un gest
que acaba en un manifest,
una mort és un fet bàrbar,
i no deixa a la societat avançar.

Hi ha molts tipus de violència,
física, psicològica i emocional,
econòmica, social i sexual,
totes s'executen amb vehemència,
per a fer botar la convivència.

MANS CONTRA LA VIOLÈNCIA ■ Alcem les mans de les dones,
lluitem per acabar esta xacra
i per la violència que massakra,
actuem com a bones persones,
i mà dura als qui no tenen neurones.

Mans de feminisme,
mans de dir prou,
mans que guanyen un sou,
mans plenes d'heroisme
amb un toc d'optimisme.

**Que ningú quede enrere en el camí,
i en esta falla alçarem la veu,
perquè el seu esforç es veja arreu,
i que el respecte siga el nostre destí,
per a totes les persones, amb el cor ple i fi.**

A L'ATAC, AMB LA DIVERSITAT FUNCIONAL ■ També a l'atac volem anar,
per a així donar visibilitat,
a la gent amb discapacitat,
perquè així puguen estar,
i amb dignitat avançar.

Volem parlar dels més desfavorits,
persones amb diversitat funcional,
persones que cal tractar-los normal,
per això ben alt peguem dos crits,
i en esta falla seran ben acollits.

Enguany, amb trellat,
busquem a les persones,
siguen homes o dones,
lluitem per la igualtat,
i per un món en pau i dignitat.

Busquem un món més just,
amb força, lluita i coratge,
la diversitat serà el nostre bagatge,
volem que la societat faça un ajust,
perquè estes persones es troben a gust.

Els seus gestos són creadors,
de somnis i de futur,
i amb cada aspecte pur,
fan més lleugers els seus dolors
posant estima, cura i amors.

Són guerrers en silenci, sense límit,
amb somriures que mai es trenquen,
tot i les dificultats que els envolten,
ens ensenyen el veritable sentit,
d'un cor valent, ferm i decidit.

Una gran Barrera es va trencar
va caure de madur en la Cultura,
perquè manava allí en usura,
un senyor que entrava a matar,
i no tenia mirament en descabellar.

Tot allò que era valencià
siga del dret o del revés,
de Fuster o d'Estellés,
ho enviava a fer la mà,
sense tindre la cara *soflamà*.

Venen temps de dificultats,
quan qui mana fa el seu parer
i a l'hora de fer i desfer,
tot són preses i destrellats,
encara que siguem atropellats.

**Però el pacte es va trencar,
i ara estan fora del govern,
pensaven que tot era etern,
i des de Madrid els feren canviar,
i al càrrec no es pogueren aferrar.**

A l'atac!, també en l'Ajuntament,
trencant tota classe de barreres,
ja que hi ha en el govern, i ho dic de veres...
dos partits d'esquerres amb convenciment
i un de dretes que ara té prou moviment.

Estan tirant avant la legislatura,
amb VOX i la seua violència verbal.
Ricardo, pilota un partit especial,
ell és menut, però amb geni i figura,
que rasant li veus baix de la pintura.

A l'atac!... cadascú en el seu partit,
Compromís és qui més regidories té,
d'onze, sis, i així mana i esdevé,
el full de ruta amb socis compartit,
que fan possible manar amb tripartit.

FIGURA CENTRAL

En la falla, la figura central,
és qui mana en l'Ajuntament
amb la vara de comandament,
Alfons capeja com pot el temporal,
d'una oposició *buitre* prou visceral.

De moment el govern del tripartit,
no havia mostrat tensions ni fissures,
ja que estaven a les verdes i madures,
però en una decisió sense sentit,
Mar Chordà trencà el seu partit.

REMAT DE LA FALLA

La figura superior del nostre remat,
simbolitza a UCIN i als socialistes,
lluïtant a braç partit contra els cronistes
que anunciaven un pacte rar i acabat,
que pronosticaven amb més d'un forat.

Voltors i pardals de tota classe,
intenten fer caure el pacte,
buscant de València algun contacte,
simulant els 'Encontres en la III fase',
espere que qui s'arrime al foc, no s'abrase.

Alfons Domínguez, no li agafa el puntet,
sembla sempre absent i desorientat,
del núvol pareix que no ha abaixat.
A València el tenen en un altaret,
perquè és l'alcaldia més gran que han tret.

Ell du directament Medi Ambient,
preocupat pel foc i les inundacions,
cal parar el perill en parcs i urbanitzacions,
actuar amb la neteja conseqüentment,
i al riu i barrancs actuar de manera adient.

Ens cal protegir els boscos frondosos,
previndre incendis amb prudència i cura,
que el foc no creme la nostra natura.
Els arbres i arbustos, els camins sinuosos,
són el pulmó natural que ens fa sentir joiosos.

Les pluges fortes, els rius desbocats,
cal canalitzar les aigües, ser conscients,
netejar llits i marges, sense endarreriments,
evitar inundacions, imprudències i temeritats,
que omplin de fang els forts aiguats.

Però el que cal també sense distracció,
és que, quan venen fortes riuades,
no vinguen en embolics i bovades
i sàpien avisar com toca a la població,
i així evitar, si es pot, morts i destrucció.

El canvi climàtic és més que evident,
quan ens avisen que ve la Dana,
els polítics fan els que ens ve en gana,
i els valencians del cel estem pendent,
i ells no avisaren de manera imprudent.

I ara, segons ells la culpa, sempre l'altre,
al final el poble vol saber la veritat,
i demanar a veure quina és l'autoritat,
és la gran responsable del desastre,
i ara parlen en la tele fent molt de teatre.

En esta assassina i brutal Dana,
ha arribat a repartir primer Amazon,
que el president de la Generalitat Mazón.
Ell dinava en el Ventorro de bona gana,
amb la periodista Maribel Vilaplana.

Andrés Gomis mana en Hisenda,
Contractació i Urbanisme
ell és la mesura i realisme,
fent bon ús del pressupost com a llegenda,
amb una tasca difícil i tremenda.

Els números i plans són el seu guió,
cercant solucions sense cap error,
treballa amb rigor, sense cap temor,
i amb el seu saber i la seua visió,
avança la ciutat amb gran decisió.

Però la feina no és mai fàcil,
molts desitgen veure'l fracassar,
però amb determinació lluita sense parar,
i ell continua, sempre immòbil,
amb el seu parar seriós i molt hàbil.

Israel Pérez, l'adalil de la Cultura,
és un home amb el somriure obert,
que, en la seua travessia pel desert,
ha de mantindre molta cura,
i no mostrar davant ningú cap fissura.

Igual el veus en una processó,
que a la llotja d'un concert,
vol que la seua gestió siga un encert,
també inaugurant una exposició,
i a l'Art al Carrer és l'amo de la funció.

El que ja és moltíssim més complicat,
és traure-li la pasta de la subvenció,
diu que els tècnics li donen un escabussó,
va amb les tisores molt aplicat,
i amb bones paraules quedés notificat.

Xavi Pérez, de Patrimoni el nou regidor,
en plena lluita per defensar les muralles,
gestionant totes les noves troballes,
i traure-li a Alzira el passat amb brillantor,
però el Palau de Justícia deixa un paisatge estremidor.

És l'únic regidor de l'anterior legislatura,
en esta nova tasca està més asserenat,
perquè quan duia Festes anava passat,
de tanta processó sense ordre ni mesura,
que al final en la salut li passa factura.

Ara té un problema per abordar,
del Muma i l'Arxiu se li han jubilat,
els dos responsables que amb trellat,
el nostre patrimoni van treballar,
i ara haurà de buscar gent per a rellevar.

Virtuts Piera és la qui mana en Educació,
amb uns col·legis que s'han fet molt vells,
i en la seua tasca no li cauen els anells,
i amb els seus tècnics té bona connexió,
per trobar cada dia i a cada problema solució.

Ella és l'ama d'anar en bicicleta elèctrica,
movent-se per places, avingudes i carrers,
en la cistelleta du tots els papers,
persona que en la realitat i la pràctica,
té molta bona paraula i gramàtica.

Però, tot i el seu gran esforç i dedicació,
dels col·legis vells no n'ha fet gran millora,
i alguns lamenten que arriba massa tard a l'hora,
queixant-se amargament d'esta situació,
però ara, amb la protesta, cal passar a l'acció.

Amelia Blanquer, responsable de Serveis Socials,
Igualtat, Polítiques Inclusives i Vivenda,
en definitiva, li ha caigut bona prenda.
Massa fronts oberts tots de manera presencials,
i amb un treball amb persones molt especials.

Però a cada pas hi ha qui li posa entrebancs,
molt esforç per aconseguir resultats reals,
així i tot el camí sovint està ple d'obstacles vitals,
tot no són colors negres ni blancs,
per això ella lluita en tots els flancs.

Amb el coratge de qui no es deixa desanimar,
en els Serveis Socials, on les necessitats són moltes,
i en Igualtat, on encara hi ha debats i massa voltes,
treballa cada dia per poder-ho solucionar,
i als més desfavorits així poder colze a colze ajudar.

**A l'atac!, van a braç partit,
els socialistes en Alzira
miren si la rutina capgira,
una situació on no trauen pit,
per caure en un gran buit.**

Gemma Alós regidora de Seguretat,
ella, dels socialistes és la capitana,
du també la Participació Ciutadana,
en Desenvolupament Econòmic es bat,
i en Comerç i Idea posa seny i treballat.

Encara que té un caràcter especial,
no saluda ni a la de tres,
ni regala somriures en excés,
serà que dins del partit té algun mal?
O que se sent l'ama del carrer i el corral?

Vicent de la Concepción té difícil tasca,
regidor d'Obres i Infraestructures,
ha d'estar a les verdes i a les madures
i en Esports també és qui actua i rasca,
intentant dels clubs desviar la borrasca.

Somriure obert d'orella a orella,
amb dos regidories complicades,
intentant anar davant de les tronades.
Als clubs els du entre cella i cella,
i el Fontana és una bona contarella.

Javier Fernández, en el govern,
és regidor de Personal
un home seriós i com cal
també ho és de Règim Intern,
per anotar les faltes al quadern.

Responsable del funcionament
de la gestió administrativa,
els expedients sempre amb IVA,
els acords municipals naturalment,
i de la paperassa de l'Ajuntament.

Laia Ferrer és la responsable
de Salut Pública i Benestar Animal,
també de Joventut, tasca brutal,
sol ser discreta i prou amable,
i no destaca per un treball admirable.

En l'Escoleta d'Estiu, ella es quedà erta,
molts xiquets no tingueren plaça,
els pares els enviaren a jugar a la plaça.
L'Ajuntament amplia els servicis, cosa certa,
però la demanda encara superà l'oferta.

El cas d'**Enrique Montalvá**,
és digne d'estudi en les escoles,
va fer molts bots i cabrioles.
De PP i de Vox es va soltar de la mà,
i ara en UCIN la seua força abrivà.

Regidor de Serveis per a la Ciutadania,
com no, de Plagues i d'Agricultura,
home treballador que sempre procura,
resar precis i més d'una lletania,
i al seu sanedrí li demana la vènia.

Mar Chordà semblava la reina Mora,
desfilava en tota classe de festes,
traient sempre pit a tota hora,
ja fora Nadal, Sant Bernat, conquestes,
Falles, Barris i Partides o que duguen vestes.

L'ú i el dos és un cant d'estil valencià,
en UCIN tocaven i cantaven la cançó,
però la dos prengué una mala decisió,
un vot en contra de Mar Chordà,
i l'alcalde, la regidoria de Festes li retirà.

No es pot anar a missa i repicar,
és allò que diu la dita del poble,
i ella s'ho jugà al res o al doble,
en una acció on tot ho va arriscar,
i del govern la van descavalcar.

A l'atac!, sempre està l'oposició
massa temps per al **Partit Popular**,
que no acaba d'arrancar per a manar,
el desert és llarg i no té distracció,
sobretot quan pequen d'inacció.

S'han comprat un canó per a matar,
que dispara en tan sols una direcció,
volen de Montalvá la seua execució,
sense adonar-se compte ni pensar,
que són onze als qui caldria disparar.

José Luis Palacios, és el cap visible
etern record d'un passat gloriós,
on la bastida era dura com un os,
es pensava en esta lluita invencible,
però estar a l'ombra sempre és horrible.
Bernat Rios, el gran repetidor,
no ha aprovat com a comunicador.
Maria Luisa Castells, està, però no,
li falta l'espurna en la seua locució.
Benjamín Ferrer, el xic templat,
crec que no ha trencat mai un plat.
Álvaro Peris, crec que és regidor,
parlant amb dolçor i sense gens d'agror.
Rubén Palau, el nou substitut,
un home que entra ja abatut.

VOX és de tots la contraposició
Ricardo Belda, el seu portaveu,
és baixet, però alça molt la veu,
i és de tots la gran atracció,
per una prou mala educació.

Per contra, **Rosana Peris**, la dos,
s'ho ha agafat en molta calma,
lluïx alta i esvelta com una palma,
però en el debat que si vols arròs,
i no entra en el terreny fangós.

Ciudadanos està desaparegut,
li queden dos informatius,
i és que no dona raons o motius,
un home que està prou dolgut,
perquè manar ell, haguera pogut.

Miguel Vidal, el supervivent,
té una tasca fosca i poc productiva,
i si en el que queda no s'activa,
passarà a millor vida en l'Ajuntament,
i direm, aquí jau un que no va estar atent.

LA SERP ÉS LA POLÍTICA QUE MOSSEGA I PICA ■ La serp és la política,
símbol de tot el mal,
que amb una enveja brutal,
i que l'elecció posa i fica,
encara que es carreguen l'ètica.

Política i societat han de lluitar,
perquè no hi haja violència,
i treballar amb vehemència,
per a les desigualtats erradicar,
i així tots junts hem de caminar.

Política té nom de dona,
i ara sempre busquem la paritat,
però la crua i vertadera realitat,
és que la vàlua és la persona,
encara que algun elegit faça la mona.

Els polítics tracten de lluitar,
contra la violència de gènere,
una xacra gran que reitere,
s'ha de combatre i acabar,
i entre tots l'hem d'eliminar.

No cal ni una mort més,
les persones som racionals,
no actuem com els animals,
mai ens girem del revés,
i que les morts siguen guarismes.

**JUNTA LOCAL FALLERA D'ALZIRA,
CONTINUEM EN LA BURRERA** ■

La JLF no acaba de tindre-ho clar,
passen i passen directives,
del dèficit sempre captives,
es peguen bufetades per entrar,
i després com sempre a malgastar.

Un pressupost molt exagerat,
dedicat a la seua pompa i boato,
i les comissions fem el moniato,
perquè no mengem del seu plat,
i ells acaben l'any sempre apurat.

Indumentària que s'endú quasi la mitat,
en el nostre espolí ciutat d'Alzira,
per mirar-nos el melic dient "toca tira",
bufant el plat faller en caldo gelat,
però som segona potencia, en destrellat.

**Segona potencia mundial en Falles,
encara que sembla juguem en regional,
hem deixat de ser la gran Junta Local,
perquè fan massa cagades i bovades,
i pel descontrol que cada dia va a més.**

Més caldria posar diners sense favades,
i premiar el teatre econòmicament,
recompensar als llibrets, evidentment,
dotar com cal el concurs de portades,
i no pensar sempre eixir debades.

Destituïren a un vicepresident,
responsable de l'àrea de cens,
llançaren una nota de consens,
i després l'afectat, evidentment,
ell va dir que se n'havia anat calent.

**L'elecció de la Fallera Major,
va ser una altra barbaritat,
dos candidates i l'embolic armat
pels presidents que en un clamor,
volgueren crear un any en buidor.**

Falla Plaça Malva

No fa falta traure el dit,
per protestar contra els casals,
tots s'ho passen per les engonals.
Les normes sembla que han abolit,
els fallers que tenen al veïnat acovardit.

Però no tan sols som els censats,
en vindre la setmana fallera,
els pares comprem en la cacauera,
i amb caixes de fusta ben aviats,
els xiquets tiren petards a grapats.

No hi ha cosa en este món més maleïda
que et toque un casal baix de casa,
els divendres, et tornes carabassa,
i en acabar la reunió eixen d'estampida,
deixant la botella de cassalla buida.

Els divendres no són el mal,
també el Mig Any Faller,
les festes que ho fan tot un femer,
i no crides a l'orde al personal
perquè t'envien a llaurar el bancal.

Crec que devíem parlar i dialogar,
comerços, usuaris de vehicles i veïnat,
arribar a seure les bases amb trellat,
així la festa fallera podria millorar,
i a la fi tots poder en actituds guanyar.

Esta iaia trau el dit ja cansada,
al final se n'anirà al Cavall Bernat,
perquè el soroll faller suportat,
des de la nit fins a l'albada,
no li deixen fer la seua becada.

L'homofòbia ha tornat,
cal respectar a les persones,
siguen homes o dones,
no importa la seua sexualitat,
el que cal és tindre trellat.

Respectem la diversitat,
junts fem un món més complet,
on tothom tinga el seu dret.
I que predomine la veritat,
el respecte i la sinceritat.

Sense por, odi al cor ni opressió
que cadascú visca en llibertat,
amb fermesa, fe i al nostre costat,
i que ningú, en cap racó,
no patisca més rebuig o submissió.

El camí és l'acceptació,
on tots en pau i llibertat
visquem amb plena dignitat.
El respecte és la nostra missió,
i junts canviem esta nació.

No mirem a un altre costat,
que no hi haja odi ni cap barrera,
i sols brille la primavera.
Davant el mal, seny i trellat,
canviem així la nostra societat.

Són Gokū, protagonista de Dragon Ball,
i Krillin, que és el *shaolin* de la castanya,
personatge a qui sempre acompanya,
es barallen en tots els saraus i algun ball,
defensant als menys forts fent un bon treball.

Són Gokū simbolitza l'esperit combatiu,
sempre a l'atac amb qui no té trellat,
això és el que li falta a la nostra societat:
tindre un caràcter molt competitiu,
i amb la gent que patix ser més afectiu.

El món està del tot embolicat,
guerres i baralles omplin el planeta,
tant se val siguen d'esquerra o dreta,
les vides humanes s'han menyspreat,
armes i els diners els han cegat.

Sempre hi ha un dimoni i un àngel
en tots els conflictes del present,
però això sí, cal estar atentament,
per a distingir l'infern del cel,
als governs, als fanàtics i algun càrtel.

El món gira ple de violència,
els poderosos juguen amb foc,
mentre els innocents patixen el xoc.
La pau sembla una absència,
i el futur es pinta amb impotència.

Cal alçar la veu, sense por ni engany,
dels qui dominen amb la foscor,
perquè només l'amor serà el motor,
buscar la pau i evitar l'afany
i que el món no caiga en el seu parany.

Els javalins i la nostra Alzira,
viu un problema de massificació,
horta, muntanya o qualsevol racó,
les famílies van marxant en tira,
creuant barrancs, camins.

Alzira viu enmig d'un dilema,
hi ha una superpoblació brutal,
no es poden controlar com cal,
els javalins són el greu problema,
i no es poden eliminar per sistema.

**La Plataforma Animalista insisteix,
que també respectem la fauna,
sense violència ni cap trauma.
Que una solució ètica es mereix,
mentre la població de javalins creix.**

És un equilibri difícil de trobar,
per trobar una via més civilitzada,
on la natura no siga maltractada,
així que cal treballar i dialogar,
i una solució digna constatar.

Carreres volia portar la platja a Alzira,
va voler agafar l'aixada pel mànec,
la seua idea, posar flamencs i algun ànec,
un projecte pel qual molta gent sospira,
i que a mi em ve fenomenal per a fer sàtira.

Els ànecs porten la pinça al nas,
l'aigua de Xúquer fa molta pudor,
el cabal és poc i sense remor,
els peixos s'ofeguen, buscant el pas,
i la gent en general no li fa cas.

Fent un breu repàs,
del que ha passat en un any,
i sense cap classe d'afany,
posaré dins del cabàs,
el que veig entre ulls i nas.

Ja tenim Ciutat de la Justícia,
menut edifici que s'han arreat,
muralls, palmeres han tapat,
fent de l'entrada a Alzira propicia,
a declarar-la lletja amb avarícia.

Quan cediren els terrenys,
cap persona pensà amb judici,
ara ja està fet tot el malefici,
què gràcia han tingut en els dissenys,
sembla que no ha utilitzat els senys.

No sé de qui haurà sigut l'IDEA,
però els divendres s'ompli Alzira.
Pel *tardeo* més d'un bar sospira,
i la música a tota castanya arrea,
produint a molts veïns cefalea.

**Mentre els bars estan plens,
la resta de negocis es buiden,
amb esta IDEA, d'ells s'obliden,
i en ells no han pensat gens,
en fi, una acció sense fonaments.**

El *tardeo* ompli places i terrasses,
gent a bars, rialles i copes plenes,
però en les tendes, caixes ben serenes.
Mentre els comerços veuen hores escasses,
quin futur queda per a qui no ven *copasses*?

Dins de les coses a tractar,
són les fustes en mal estat,
del passadís que dona al Mercat,
no sé quant de temps sense passar,
i l'Ajuntament sense idea d'arreglar.

Que bonic que fa l'aigua en les muralles,
al costat, cintes i tanques per a no passar,
i el Mercat, ferit de mort i el cap sense alçar,
mentre algú es posa sempre les medalles,
per ser una ciutat turística de mil batalles.

**En l'Anell Verd hi ha una escalinata,
uns bons diners s'hauran gastat,
i en tanques i filats l'han tapat,
feta de pedra de manera sensata
i si preguntem diran que és barata.**

No sé per a què servirà
perquè no va a cap part,
i el ciutadà ja està fart,
al final l'Obra flairà,
que cap utilitat complirà.

Els Amics de la Murta, preocupats,
el futur de la torre dels Coloms,
patixen per si hi ha desploms,
perquè no actuen les autoritats,
i al final serem tots els alzirenys afectats.

Així i tot, cal celebrar efusivament,
que fa trenta-cinc anys que és del poble,
un espai que per als alzirenys és noble,
caldrà estrènyer des de l'Ajuntament,
perquè restauren conseqüentment.

Però enguany tenim motius per celebrar,
per este racó històric, ple de pau i verdor,
que ens connecta amb el passat amb fervor,
fa trenta-cinc anys que el poble pot passejar,
i el seu paratge màgic poder disfrutar.

La Biosfira s'ha polititzat,
posant-li cognom final,
i Ucin de manera frontal,
després d'haver analitzat,
va dir que no volia el destrellat.

Cinc anys de patiment,
el Fontana sense acabar,
i els xiquets per a entrenar
protesten amargament
a la porta de l'Ajuntament.

Un any més, i ja en van..., per Nadal,
faig en el llibret un repàs municipal,
als regidors i algun que altre *concejal*,
de la seua tasca, treball i suor anual.

En este anuari i com és molt normal,
té un destacat espai i lloc principal,
la molt il·lustre i insigne Junta Local,
per a glòria i satisfacció del personal.

Ja senyores i senyors pose punt final,
i ho faig de manera sincera i cordial,
demanant perdó a tots en general,
dient-los que és crítica fallera actual.

Alzira terra de gasolineres,
dos ja han pogut desmuntar,
ara cal, el sol descontaminar,
veurem si posem un parc en oliveres,
o si s'omplin de cotxes les voreres.

El programa d'Alzira Ràdio "Comptat i debatut",
el govern municipal ha decidit suspendre,
l'oposició es lamenta i no ho pot entendre,
encara que algun regidor es pense imbatut,
i a pesar de ser baixet, se sentia crescut.

Conte de manera satírica i real,
des de la mateixa Alzira fluvial,
on les falles i la ciutat fan un ritual
d'humor, crítica i amor, en un equilibri total.

Ara, en el tancament d'esta història local,
agraisc als lectors la seua paciència jovial,
esperant que en esta sàtira fallera i cabdal,
no haja obert a cap persona en canal.

Gràcies a tots en este adeu informal,
per llegir els versos fets a posta i com cal,
per a poder traure un somriure puntual
i així fer de la nostra vida un carnaval.

Espere haver tractat en general,
amb este atac, el tema principal,
hi ha molta palustrada en el casal,
en les falles i en la Junta Local.

**He volgut fer l'explicació descomunal,
niquelada i sense cap de rodal,
perquè hi ha molt a dir en esta bacanal,
que és Alzira, la nostra ciutat reial.**

PLanTÀ

La plantà va vestir el carrer.
Els ninots entraren en la plaça,
un fet que sempre la tradició abraça
i que li dona sentit al faller.

DESPER taDES

La despertà va alçar els matins
amb música i coets fins als confins.
La xocolata va unir tots els camins
i la Malva despertà a tots els veïns.

Poema de l'explicació de la falla

infantil

Mirem ara amb detall,
la nostra falleta infantil,
menuda, didàctica i subtil,
on hi ha animalets a destall.

Tropicàlia és un nou paradís,
un espai on en el Medi Ambient,
posarem tot el nostre accent,
per no fer d'ell un trencadís.

Les espècies de la fauna,
viuen allí amb tranquil·litat,
sense baralles com el gos i el gat,
perquè estar allí és una fortuna.

MIGUEL ÀNGEL MARTÍNEZ TORTOSA

Falla Plaça Malva infantil

Lema:
TROPICÀLIA

CATEGORIA: **SEGONA**

ARTISTA: **LAIA PIO**

POETA: **MIGUEL ÀNGEL MARTÍNEZ TORTOSA**

Pla d'accessibilitat
en les falles

PRÒLEG

Un any més, la nostra explicació seguirà fidel les normes i el guió, volem que siga, educativa, didàctica, pedagògica, formativa i pràctica.

Els menuts s'han d'acostumar a llegir, i amb la lectura s'han de divertir, a més que fomentem el vocabulari, i així aprenen paraules a diari.

**TROPICÀLIA,
EL PARADÍS
DE L'HARMONIA**

Laia Pio és enguany la nostra artista, eficient, treballadora i detallista. Ens proposa un tema exuberant, Tropicàlia, sobre el que aniré xarrant.

**La nostra artista, no diu ni *pio*,
però ha treballat de valent, Laia Pio.
Tot un món d'animalets representats,
tots i cadascun d'ells seran nomenats.**

Tropicàlia és bressol de llum i quietud,
on el vent suau acaricia aquella latitud,
les palmeres dansen, es mouen al compàs,
i l'horitzó, sempre serè, es va obrint pas.

Els ocells pinten el cel amb el seu cant
melodies vives que el cor encanten.
Entre verds intensos, la vida florix,
i cada racó, amb bellesa, s'embellix.

Els animals, amb passos lleugers,
creuen la jungla, sense por ni quefers,
una simfonia de colors i moviments,
en aquest paradís on estan contents.

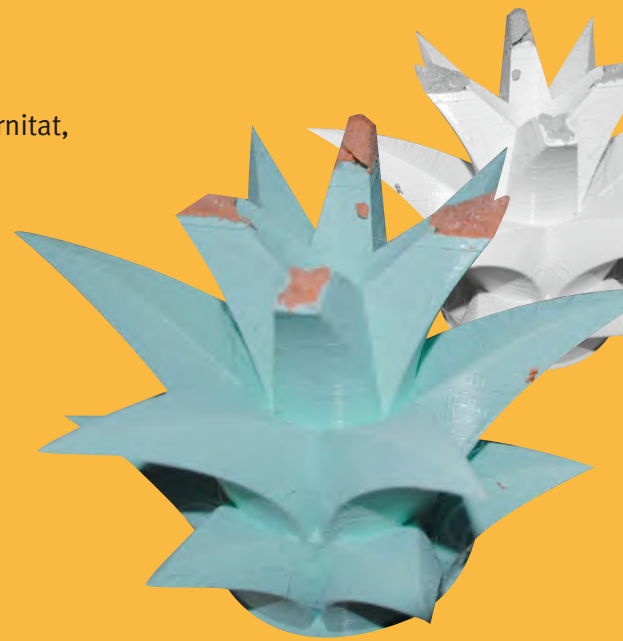
Els núvols, com cotó, decoren el cel,
mentre el sol s'inclina amb un daurat anhel.
La llum dibuixa camins silenciosos,
on els somnis volen lliures i curiosos.

Els arbres majestuosos, sentinelles d'eternitat,
guarden secrets d'una natura en llibertat.
Tropicàlia, regne de la calma i la bellesa,
és un cant a la vida, a la seua puresa.

I així, en aquest lloc d'encanteri profund,
la màgia fa que el vent gire vagabund.
La natura i l'home, en perfecta unitat,
viuen en un somni de serena veritat.

El temps ací no corre, només fluix,
com el riu seré que l'ànima ennoblíx.
Els dies són dolços, les nits de claror,
tot s'unix en un ritme de lenta esplendor.

Tropicàlia, paradís on res no és finit,
on el cor troba calma i el cos, el seu crit.
L'harmonia regna, la natura somriu,
Tropicàlia, eterna, el seu somni viu.

ROSALIA LA DAMA DE TROPICÀLIA

Rosalia en la falla està representada,
per esta bella dama de dolça mirada,
guapa, senzilla i sobretot elegant
amb aires de gentilesa, però brillant.

Tropicàlia, en la falla, pren vida amb encant,
amb ella, aquesta dama de posat radiant.
Dolça la seua mirada, com un raig de sol,
que il·lumina la festa i en fa un gran vol.

Guapa i senzilla, amb ella sempre s'aprén,
amb una gràcia que a tots ens sorprén.
Elegant com les flors d'un jardí en flor,
amb passos suaus i plens d'amor.

I, tot i els aires d'importància al seu pas,
el seu cor és humil, sense fer gaire cas.
Brillant és la seua llum en cada instant,
com una reina, al foc de la festa constant.

LA MONA RAMONA

Ramona és una mona travessa, àgil, valenta i amb molta destresa, puja per tots els arbres constantment, buscant refugi i el seu aliment.

Menja fulles i fruita, principalment, les bananes i plàtans especialment, encara que també ous, i verdures, per a estar forta en les seues aventures.

PARLEÓ EL CAMALEÓ

Parleó és un camaleó divertit, canvia de corbata i de vestit, té una pell per al camuflatge que li fa tindre un avantatge.

Es posa en una rama verda i no el veus,
en un tronc de fusta tampoc, tu que creus?
Passa desapercebut i amagat totalment,
Perquè per a sobreviure ha de ser intel·ligent.

Falla Plaça Malva

LISARD EL LLEOPARD

Lisard és el nostre guardià lleopard, atrevit, intrèpid, vigorós i gens covard. Ell té cura de Tropicàlia, la nostra dama, que si algú la molesta s'encén en flama.

Son carnívors i mengen tota classe de bestiar,
a més d'aus, rèptils, que els agrada rosegar.
Son molt ràpids a l'hora de caçar la presa,
i quan la té ben a prop, es llança a tota pressa.

TRUCÀ EL TUCÀ

Tucà és un au cridanera i exòtica, de plomes de colors i estrambòtica. El pic és llarg i l'utilitzen com a tenalla, i s'alimenten de llavors, fruits i alguna baia.

Compten amb un estómac molt xicotet, i el que mengen, en mitja hora, és rebutjadet. A vegades mengen insectes i altres preses, Colomins, ous d'altres aus i sargantanes xicotetes.

**Dril és el nostre cocodrill famós,
és brau, viu i molt animós.
Amb una boca plena de grans dents,
Quan estàs a prop d'ell cal estar atents.**

La seua pell és dura seca i escatosa,
té una aparença molt aparatosa.
La seua mossegada és la més poderosa
per això és tan és tan temerosa.

**Paó, titot o en castellà *pavo real*,
és un au elegant, com l'aura boreal.
Poseix un plomatge majestuós,
de colors variats i molt vistós.**

El paó és un símbol de la bellesa,
la glòria, la immortalitat i la saviesa.
La seua majestuositat va cridar l'atenció,
i per a l'home sempre és una gran atracció.

**Flit és un mosquit molt impertinent,
que té per mala costum picar a la gent.
Quan pica et deixa alguna bufa i rojor,
i un desfici, ja que et rasques sense por.**

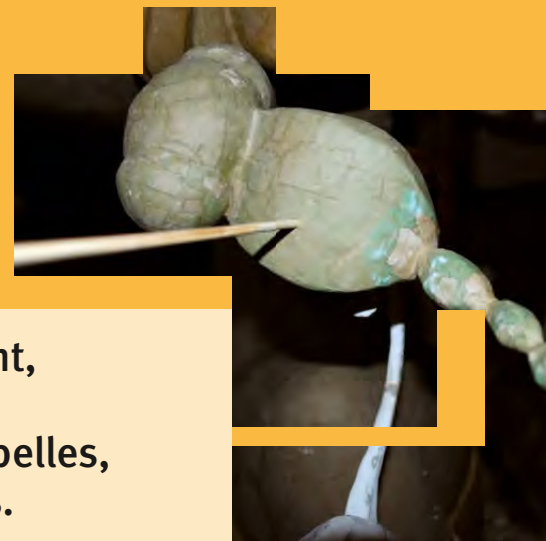
Si el maleït mosquit que et pica és tigre,
per baixar la inflamació cal posar vinagre.
Si les aigües estan brutes i estancades,
son molt més perilloses son les picades.

**Abril i els mandrils són éssers socials
que viuen en grans grups colossals.
Els mandrils són omnívors i mengen insectes
altres animals xicotets i diverses plantes.**

Els mandrils són fàcilment recognoscibles,
pel pelatge i els colors tan visibles.
Són els micos més grans del món,
són incomparables, semblen tots un clon.

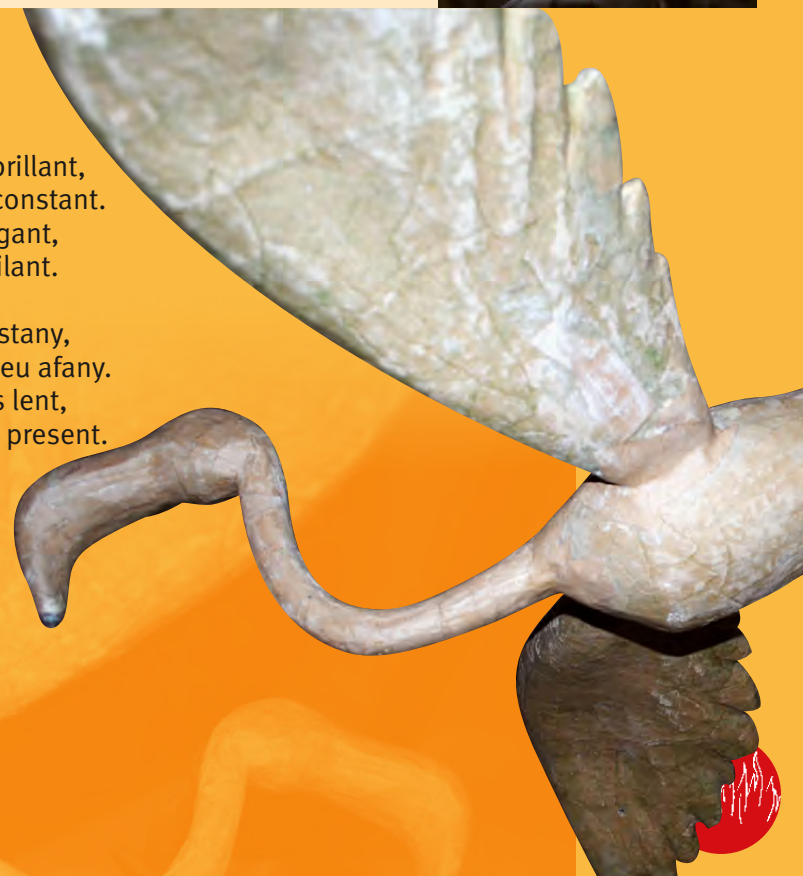
**Úrsula la libèl·lula, insecte d'ulls grans,
amb amples ales i no té mans.
El cos molt prim i estirat,
i que vola amb molta velocitat.**

**Posseïxen una vista excel·lent,
i no piquen mai a la gent.
S'alimenten de mosquits i abelles,
mosques, arnes i papallones.**

**Albuferenc és un flamenc brillant,
amb plomes rosades i vol constant.
Les potes llargues, coll elegant,
balla a l'aigua, sempre vigilant.**

Viu en deltes, albuferes i estany,
entre els canyissars, fa el seu afany.
Busca aliment, amb un pas lent,
fidel al seu hàbitat sempre present.

MAI EL GUACAMAI

Mai és un guacamai com tots, colorits, amb plomatges espectaculars i lluits. Amb ales que pinten el cel brillant, és dels més grans i el més elegant.

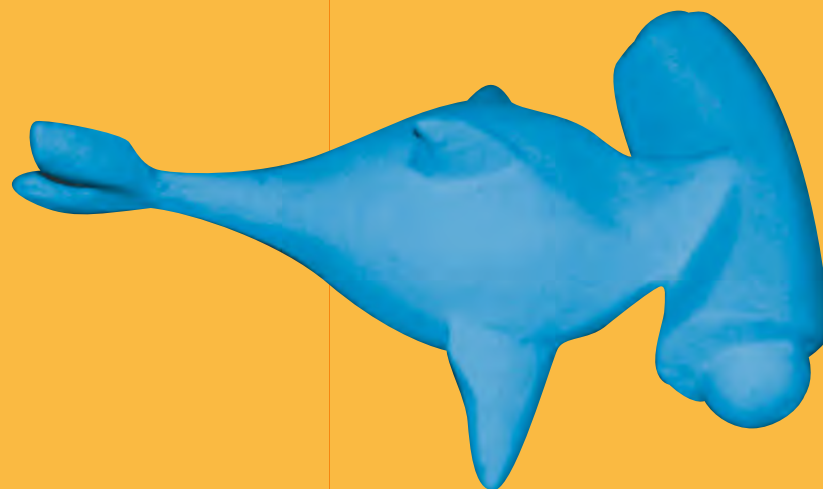
Vola per selves de verd infinit, on el seu cant ressona fort i seguit. Entre els arbres, lliure i valent, és un espectacle en cada moment.

VIBRÍ EL COLIBRÍ

Vibrí és un colibrí de color iridescent, amb plomes altament especialitzades, i moltes espècies li donen noms com a exòtics, com gemma solar, i estrella de fusta, en tons màgics.

Amb el vol ràpid, un veritable artista, salta de flor en flor, i no les perd de vista. El seu cant és suau, com una melodia, un símbol de vida i d'alegria.

DENTELL EL PEIX MARTELL

Dentell peix martell que els té acovardits, ja que nada i viu per les proximitats. Amb el cap aplanat i una mirada ferotge, és un caçador astut que mai no mira el rellotge.

Amb un somriure irònic i una gran habilitat, navega per mars amb ferocitat. Dentell, el peix martell, un veritable atleta, el temen les criatures, en una dansa secreta.

TIMÓ I PUMBA, DOS QUE BALLEN LA RUMBA

Timó i Pumba eixen en el Rei Lleó, personatges que ens omplin de diversió. Amb rialles i balls, mai no paren de jugar, Timó i Pumba, amics que sempre saben animar.

Amb un estil únic, sempre estan de bon humor, cada aventura amb ells és un gran clam d'amor. Timó, el suricata, astut i ple de vida, i Pumba, el porc, de gran amistat compartida.

CLETA LA GRANOTETA

Cleta, a les aigües clares, s'amaga astutament, amb un verd lluïdor, com un regal del present. El seu cant ressona en les nits estrellades, un deliciós murmuri entre les fulles encantades.

Cleta explora el món amb curiositat, saltant de fulla enfulla amb agilitat. Una granoteta valenta i juganera, que amb cada salt, ens regala primavera.

Dory és una simpàtica peix blau, amb història amb seriosos problemes de memòria. Protagonista d'una aventura en l'oceà, del famós dibuixant que la creà.

Amb Marlin i Nemo, compartix el camí, en un escull vibrant, viuen amb màgia el destí, Però els records d'infància, sobtadament, com una melodia trista, tornen a la seua ment.

Peruga, amb paciència infinita, avança pel camí, en un món ple de sorpreses, amb calma i amb fi. Els seus ulls curiosos, mirant l'entorn, descobrixen els detalls d'un món en constant torn.

En els dies de sol, s'estira a la sorra, on l'ona suau canta amb un murmur que s'adora. Peruga sap que la vida és un viatge lent, cada pas és un regal, cada moment, un sentiment.

Però en Tropicàlia no tot és tranquil·litat, l'home de vegades sembla no tindre trellat. L'avarícia i els diners pesen sempre massa, i acaben fent una gran destrossa.

Els arbres que cauen, el mar que es tanca, la bellesa perduda, la natura que plora i es franca. I tots els animalets, en un acte de valentia, decidixen unir-se per salvar la seva via.

Però ací tenim la icona del Medi Ambient, enamorat de la fauna, lluita constantment per a protegir les espècies en extinció, Frank de la Jungla, amb el mateix guió.

Amb el seu coratge, s'enfronta a la injustícia, lluitant pels animals amb gran consistència. Els seus ulls brillen amb passió i esperança, cada vida que salva és una nova aliança.

Frank ens ensenya que tots podem ajudar, a preservar el planeta, a cuidar i estimar. Amb cada menut gest, fem gran la diferència, i junts construïm un futur amb més consciència.

Frank, s'ha enamorat de la Murta, i veu al govern que la seua visió és curta, i comprova com la Torre dels Coloms, si no s'espavilen, sofrirà desploms.

Hem arribat al final amb goig i plaer, ara volem que visites la nostra falla, que, si la memòria no em falla, lluirà el 17 de març al carrer.

paeLLES DE DIUMengE

El diumenge, el foc es va encendre,
les paelles a tots ens van sorprendre.
Amb l'arròs i l'aroma vam comprendre,
i la tradició i el comboi es va estendre.

cER CaviLES

Les desfilades lliguen amb els matins,
la música no para ni un moment,
la Malva bota amb alegria i sentiment,
fent més de mil balls i volantins.

Poema de la comissió

La comissió de la Malva,
també entra en el seu atac,
ja que ser faller és afrodisíac,
i et recompensa a mansalva.

Xiquets i xiquetes que no fallen,
sempre la falla dins del cor,
dones i homes amb estima i amor,
que per la festa amb il·lusió treballen.

Som una grandíssima comissió,
que està en una plaça menuda,
amb gent insistent i molt cabuda,
que estimem la falla sense compassió.

MIGUEL ÁNGEL MARTÍNEZ TORTOSA

Jaime J. Bohigues Valls

SALUDA DEL PRESIDENT

Falla Plaça Malva, tres paraules que m'han acompanyat al llarg de la meua vida des que tinc ús de raó. Una comissió que m'ha vist nèixer, créixer, jugar i treballar amb l'únic propòsit de fer falla. La Malva és allí on puc sentir que tinc als meus amics i amigues, i com no, a la meua família, que s'ha encarregat, des de ben menut, d'engrandir la flama interior que et fa sentir aquesta comissió. Ací, a ma casa, he pogut viure infinites experiències. Pocs fallers poden dir que han sigut fill i germà de la Fallera Major, fill del President i el primer en ser president de les dos comissions, la infantil i ara, de l'adulta.

Decidir donar el pas per a presentar-me com a President no ha sigut fàcil. Amb els anys i el pas dels exercicis fallers, a poc a poc va madurant eixe fruit interior que et diu "és el moment", com si el cos i l'ànima ho sabera. I ací estic, ple d'il·lusió i orgull per poder escriure al nostre i tan reconegut *Tro d'Avís*.

Un president ho és tot en el moment en què té la possibilitat i la sort d'estar acompanyat d'una directiva com la meua. Conformen una família disposta a lluitar per la festa fallera i no han dubtat en cap moment d'estar al meu costat; cadascú

abordant els seus fronts, amb l'objectiu de millorar el present i futur de la nostra comissió. Els podria definir com una font de treball incansable, que se superen diàriament amb l'únic objectiu de seguir fent falla, de seguir fent Malva.

Com a president, junt a la meua directiva, farem tot el possible per a cuidar cada detall, donant-ho tot per tal d'aconseguir que la setmana fallera, puga arribar plena d'èxits i de reconeixements i, com no, tindre un ambient faller immillorable que ens permeta gaudir al màxim de les falles.

Si he de parlar de sorts, he de referir-me als meus tres acompanyants: Silvia, Marina i Jesús.

En primer lloc, m'agradaria poder expressar, dins de les possibilitats que les paraules em permeten, la gran il·lusió que em fa que la meua cosina, Silvia, siga la meua Fallera Major. Era un somni anunciat, de fa molts anys, però, a la vegada, sempre miràvem al futur pensant què ja arribaria el moment. El moment ja ha arribat i ací té un amic, un cosí i un germà per acompanyar-la en cada ocasió, gaudir de la complicitat que ens uneix i, com no, dibuixar uns records que guardarem per sempre.

I en aquest mar de tranquil·litat, és quan arriben Jesús i Marina, malvers de naixement. Puc dir que els he vist créixer i no tinc cap dubte que junts viurem un any inoblidable en el que exaltarem la nostra vitalitat i alegria que tant ens caracteritza.

Qui fa possible la nostra falla són els fallers i falleres que la formen, i, per tant, he de dirigir-me a la meua família malvera, gràcies per la confiança dipositada en mi des del primer minut i gràcies per acompanyar-me, junt a la meua directiva. Tots i cadascú de nosaltres formem la Malva, un nucli de Cultura, Monument, Festa, Casal i Solidaritat, entre altres, que mai seria possible si no fora pels granets d'arena que, de manera totalment desinteressada, aportem tots i totes. Espere poder aconseguir el nostre objectiu i que puguem tindre un gran any disfrutant com sols nosaltres els malvers i malveres sabem.

Per acabar, voldria convidar-vos a vosaltres, lectores i lectors a visitar el nostre monument que amb tanta il·lusió plantarem el pròxim mes de març i com no, destacar la importància i la llavor per l'accessibilitat que cada any realitza la nostra falla, reforçant-se hui al *Tro d'Avís*, que aquest any arriba "Trencant barreres".

Gràcies, Malva, és moment de disfrutar.

**Conformen
una família disposta
a lluitar per la festa
fallera**

SILVIA, MARTÍNEZ VALLS

FALLERA
MAJOR
FALLA
PLAÇA MALVA

Falla Plaça Malva

Desig complit,
foc de joventut,
passió controlada,
anhel que sobrevola.

Somriures compartits,
records inesborrables,
flama que no s'apaga,
amistats indestructibles.

Moments de dolçor,
i també de lluita,
que forgen el caràcter,
i l'ànima que es cultiva.

Mirades que parlen,
silencis que abracen,
un món en construcció
amb cada pas caminat.

Perquè cada instant viscut
és un pas cap endavant,
una peça del trencaclosques
del destí i el demà.

Amb el desig com a guia,
i el foc de la joventut,
la passió ben controlada,
i l'anhel sempre a punt.

Seguiràs somiant,
vivint intensament,
perquè la vida és un poema,
que s'escriu incessantment.

La Malva et corre en vena
i un enyor gentil t'alena.
Fallera des del primer instant,
ara desperta del somni flotant.

Miguel Ángel
Martínez Tortosa

jaume tonda
fotografia

jaume fons
fotografia

SALUTACIÓ de la fallera major

SILVIA MARTÍNEZ VALLS

La Malva és per a mi un sentiment, una manera de viure.

Obrim un any més, esta finestra des del nostre benvolgut *Tro d'Avís*, per a oferir la salutació de la Fallera Major de la Falla Plaça Malva. I, sí, amics, enguany em toca a mi, cosa que m'ompli d'orgull i satisfacció.

De menuda, no vaig voler ser Fallera Major Infantil, però amb els anys i l'experiència açò ha canviat. En ma casa es viu la Malva de manera inusual, res es concep sense esta paraula, per a la meua família és un sentiment, una manera de viure que duguem arrossegant des de l'inici de la comissió.

A poc a poc, este esperit faller es va impregnant en tu. Al principi, són els somriures dels pares, les històries contades entre amics en el casal, i el

Com no, celebre i molt contenta amb la parella encantadora de representants de la falla infantil, Marina i Jesús, dos fallers soca real, que, de segur, i junt amb les seues famílies, passaran un any fantàstic amb molta alegria, joia i comboi.

A totes les falleres i fallers, vos anime que disfruteu de cada moment, des de la plantà fins a la cremà. Cada pas, cada detall, és part d'un mosaic únic que només nosaltres entenem i sentim amb tanta intensitat.

I així, des del nostre *Tro d'Avís*, done la benvinguda a unes Falles que seran inoblidables. Que comencen els actes, que se senta la pólvora i que la Plaça Malva siga, com sempre, l'epicentre de la festa, la nostra festa.

Visca la Plaça Malva, i visca les Falles!

xicotet esforç de cada any, que quasi, sense adonar-te'n, et fan formar part d'este engranatge de tradicions, colors i foc.

Hui, com a Fallera Major, entenc millor que mai la responsabilitat i l'honor que això representa. Representar la nostra falla, la nostra gent, la nostra història, és un privilegi que no totes tenen la sort de viure, i vos assegure que el disfrutaré al màxim.

Les Falles, per a nosaltres, són més que festa. Són una herència. Cada monument, cada ninot, cada traca ens parla d'anys de dedicació i d'esforç. És un treball col·lectiu, on cadascú aporta la seua part, i jo, com a Fallera Major, tinc l'oportunitat de ser el rostre visible d'esta comissió tan apassionada i entregada. Però també vull compartir este goig amb la meua família, pilar bàsic i fonamental, perquè jo hui vos estiga saludant dels del llibre com a la Fallera Major 2025 de la Falla Plaça Malva.

Este any, més que mai, ens espera un viatge ple d'alegries, d'amistat, i de moments únics. Junt amb tots vosaltres, amb el meu president Jaime, i amb la meua estimada família, viurem unes Falles inoblidables, on cada dia serà una nova oportunitat de celebrar la nostra identitat, la nostra festa, i tot allò que ens fa únics com a malvers.

En ma casa es viu la Malva de manera inusual, res es concep sense esta paraula...

A LA CORT D'HONOR

Bullir de la festa,
goig del casal,
alegria incessant,
desig de primavera.
Llum i color
en la nit de foc
que ompli els cors
de flames i passió.

Les falleres dansen
en un somni encantat,
mentre la pólvora brama
en un món il·luminat.
Sou ames del carrer
i comboi de la falla,

Per vosaltres, els tarongers
ompliran l'aire suau,
i l'esperit faller
romandrà etern i brau,
i quan l'alba desperte
entre cendres i plors,
la ciutat es revifarà
amb nous somnis i sons.

Cada espurna és vida,
cada flama, un crit
de l'esperit que brilla,
en la nit que no té fi.
I al final, la cremà,
amb el foc purificador,
renovem la promesa,
de tornar amb més amor.

Miguel Ángel
Martínez Tortosa

Sara Alemany Botella

Rosa Alemany Botella

Andrea María Arocas Timor

María Amparo Arocas Timor

Núria Blay Sayol

María José Bohigues Agustí

Arantxa Bohigues Parra

Inés Brines Pellicer

María Amparo Buendía Pau

Blanca Caballero Ortiz

Clara Caballero Ortiz

Susi Caballero Pellicer

APARTAT FALLER

Paula Domínguez Pous

Chelo Expósito Rodríguez

Begoña García Albelda

Carmen Castillo Peris

Mari Ángeles Castillo Peris

Ruth Camarena Peris

Deseada Cantos Ribes

Andrea Carrió Llorens

Ariadna Cáceres Castillo

Yaiza Cáceres Castillo

Cristina Calvo Llorens

Tamara Hernando Montalvá

Sofía González Sangil

Lorena Giménez Serrano

Sandra García Albelda

Lotes Iborra Ballester

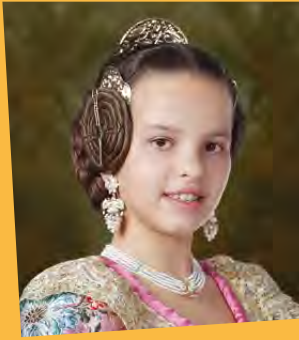
Alba Guillem Martí

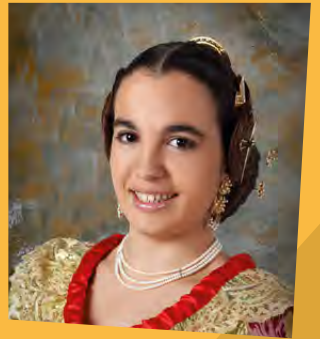
Nerea González Caballero

Carla García García

Blanca Gurrea Arocas

Paula González Caballero

Elisabet García García

Pilar Mesto Lirio

Sofía Martínez Miralles

Belén Marchesi Sanchis

Claudia Llorca Rodríguez

Triana Miquel Llopis

Marta Mena Gallach

Sara Marchesi Sanchis

Cristina Llorens Furió

María Mesto Lirio

Mari Ángeles Martín Ugarte

María José Llorens Furió

Isabel Pellicer Rubio

María Ortiz Sánchez

Ana Montalvá Monsalve

Patricia Mira Blanquer

Laura Pérez Artés

María Amparo Parada Buendía

Roxana Oliver Hernández

Mari Lluç Ramírez Puerto

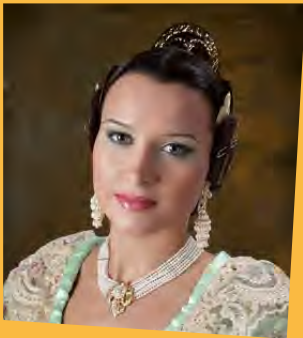
Ruth Pellicer González

Ángela Mondéjar Pérez

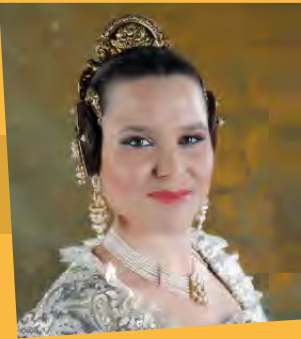
Carla Sanchis Castillo

Marta Sanchis Castillo

Carmen María Sanchis Castillo

Irene Roses Escandell

Aroa Rosell García

Pilar Ramos García

Laura Roca Ibáñez

Alejandra Sanchis Fuster

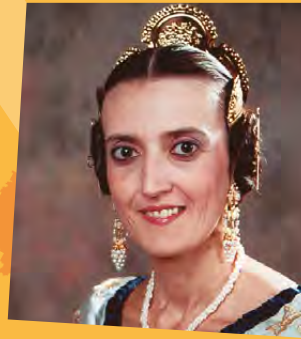
Marina Sampedro Spitz

Aina Romera Castillo

Silvia Valls Julio

María Sanchis Fuster

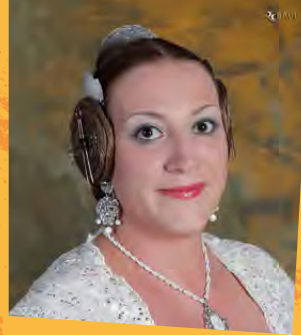
Natalia Verdú Garés

Carmen Valverde Albelda

Carolina Sotos Quirce

Inma Soler Iborra

Noelia Varela Ferrer

Mercedes Valls Julio

Mar Soler Iborra

PRESIDENT

Jaime Bohigues Valls

FALLERA MAJOR

Sílvia Martínez Valls

VICEPRESIDENT PRIMER I DE FESTES

Alejandro Iñigo Vila

VICEPRESIDENTA DE CULTURA

Paula González Caballero

VICEPRESIDENT ECONÒMIC

Daniel Lencina Calatayud

VICEPRESIDENT DE MONUMENT

José Carlos Giménez Gromaz

VICEPRESIDENTA DE PROTOCOL

Mercedes Valls Julio

VICEPRESIDENT DE CASAL

Àlex Vidal Bosch

SECRETÀRIA

Claudia Llorca Rodríguez

VICESECRETÀRIA

Noelia Varela Ferrer

DIRECTIU DE JUNTA LOCAL FALLERA

María Amparo Arocas Timor

DELEGADA DE JUNTA LOCAL FALLERA

Andrea Mª Arocas Timor

DELEGADA DE RECOMPENSES

Ana María Montalvá Monsalve

DELEGADA DE FALLERES

María Amparo Buendía Pau

DELEGAT D'ESPORTS

Salvador Osca de la Merced

DELEGADES I CAPITANES DEL RAL·LI HUMORÍSTIC

Alejandra Sanchis Fuster

Cristina Calvo Llorens

DELEGAT DE XARANGA

Miguel Ángel Martínez Valls

DELEGADES D'INFANTILS

Marta Hernández Año

Núria Blay Sayol

DELEGADA DE CAVALCADA I PASDOBLE

Marta Moya Calero

DELEGATS DE FESTES

Rafa Landete Montalvá

Hugo Cano Casas

Núria Carrió Llorens

Alejandra Sánchez Dalmau

DELEGATS D'ACTIVITATS DIVERSES

Marc Molina Camarena

Iñaki Arano Escudero

Alejandro Boix Juan

Belén Ballester Martínez

DELEGATS DE CASAL

Carlos González Martínez

Francisco Javier Lázaro Ortiz

DELEGAT DE PIROTÈCNICA

Adrián Molina Sansaloni

DELEGATS DE DESPERTADES

Adrián Molina Sansaloni

Nerea González Caballero

DELEGATS DE CREMÀ

Adrián Molina Sansaloni

Carlos González Martínez

Salvador Caballero Pellicer

Sergio Parada Buendía

Francisco Javier Lázaro Ortiz

Francisco Rosell Sanchis

José Pastor Martínez

DELEGATS D'OFICINA

Andrea Mª Arocas timor

Noelia De La Concepción Bodí

Mónica Soria Calvet

Daniel Giménez Bohigues

TRESORERA

María Amparo Arocas Timor

DELEGADES DE XARXES SOCIALS

Nerea González Caballero

Ángela Mondéjar Pérez

Laura Ull Tudela

Belén Ballester Martínez

DELEGATS DE CULTURA I LLIBRET

José Manuel Rubio Albentosa

Miguel Ángel Martínez Tortosa

Ángela Mondéjar Pérez

María Isabel Pellicer Rubio

DELEGATS DE TEATRE

Andrea Carrió Llorens

Daniel Giménez Bohigues

DELEGATS DE TÚNEL DEL TERROR

María Amparo Parada Buendía

Francisco Javier Lázaro Ortiz

María Amparo Buendía Pau

DELEGATS DE MONUMENT

Carlos González Martínez

David Pau Monleon

José Vicente Ripoll Molero

JURATS DE MONUMENTS

José Luís Bono Blay

Carlos González Martínez

José Manuel Rubio Albentosa

Yasmina Alabadí Pereperez

Alicia Albelda Pérez

Mercedes Albelda Talens

Martina Albelda Zanón

Miquel Albelda Zanón

Juan Carlos Alegre Blesa

Rosa Alemany Botella

Sara Alemany Botella

María Dolores Aliño Fontana

Lorena Andres Serrano

Francisco Andújar Vélez

Aitor Antón Fernandez De

Gorostiza

Esther Artal Garrigues

Susana Ávila Martín

Carla Baldoví Crespo

Nerea Baldoví Crespo

Ana Ballester Martínez

Cristina Ballester Peris

Carlos Berenguer Doblas

Carla Bernabeu Moll

Genaro Bixquert Santos

Antonio Blasco Calafat

Marta Blasco Espí

Arantxa Bohigues Parra

Mercedes Bohigues Valls

Ricardo Boluda Sarrión

Ximo Borràs Sanchis

Alexandra Bría España

Inês Brines Pellicer

Blanca María Caballero Ortiz

Clara Caballero Ortiz

Ylenia Cabrerizo Dalmau

Ariadna Cáceres Castillo

Yaiza Cáceres Castillo

Raúl Calabuig Suñer

Pau Calafat Castera

Ricard Calvo Llorens

Ricardo Calvo Palomares

Ruth Camarena Peris

Zaira Cano Ull

Deseada Cantos Ribes

Pilar Cárcel Clari

José Manuel Cardona Aviñó

Marina Carmona Casado

Justo Carrió Badenes

Albert Carrión Ferragud

Núria Casasús Torremocha

Nadia Castillo Alberola

Arnau Castillo González

Pau Castillo González

Carmen Castillo Peris

Mª Ángeles Castillo Peris

Raúl Castillo Peris

Pablo Chorques Conca

Mª Pilar Clari Hernandiz

Miguel Clari March

María Clari Marzal

Salvador Cogollos Chordá

Álvaro Damián Colman Da Silva

Maykel Colom Osés

Aitana Cortabarra Dalmau

Borja Cortabarra Dalmau

Fernando Cortabarra Fernández

Francisco Cuenca Pons

Montse Dalmau Pérez

Sílvia Dalmau Pérez

Paula Domínguez Pous

Francisco José Domínguez

Utrero

Agustín España Barbera

Sergio Esquer Marcilla

BUNYOLERES

Antonia Bohigues Peris

María Ángeles Pla García

María José Bohigues Agustí

María Asunción Caballero Pellicer

Mercedes Valls Julio

Sílvia Valls Julio

DELEGADA DE "CEPILLO"

Nerea González Caballero

Chelo Expósito Rodríguez

Sandra Fábregues Roses

Jorge Fernández Blesa

Ariana Fiarni Requena

David Fisac Monje

Juan Fito Santamaría

Enrique Furió Orba

Eva Fuster Albentosa

Ana Mª Gandía Domínguez

Noelia Gandía Martín

Begoña García Albelda

Sandra García Albelda

Jorge García Calatayud

Sisenando García Fernández

Carla García García

Elisabeth García García

Luís García Mollar

Víctor Javier García Muñoz

Mª Ángeles García Pérez

José Vicente García Sanchis

Héctor Garrido Viton

Pablo Garrigós Jordán

Carlos Giménez Bohigues

Jorge Giménez Nadón

Lorena Giménez Serrano

Lorena Gimeno Almiñana

Rafael Gómez González

Carlos Gómez Lorente

Alicia María González Barbera

Ángel González Jiménez

Oscar González Pérez

Sofía González Sangil

Samuel Gouillon

José Antonio Gracia González

Alba Guillem Martín

Pedro Guillem Piera

GUARDONATS MAJORS 2025

Blanca Gurrea Arocas
Sergio Heredia Arredondo
Paula Hernández Castillo
Luis Manuel Hernando Carrasco
Tamara Hernando Montalvá
Pau Huerta Martínez
Pedro Huerta Martínez
Antonio Huertas Soler
Borja Huertas Soler
Loles Iborra Ballester
Enrique Juan Aguilar
Salvador Juan Mira
Adrián Juan Molina
Jorge Justo Molina
Ladislao Lancero Soler
Mª Lluch Laudes Alfonso
Teresa Layunta González
Juan José Lázaro Ortiz
María Dolores Lázaro Ortiz
Francisco Javier Lázaro Parada
Marc Llacer Terol
David Llorca Ríos
Cristina Llorens Furió
Mª José Llorens Furió
Isaac López Granero
Pedro Javier López Llopis
Hugo López Mira
José Antonio López Valverde
Sheila Madrid Expósito
Tessa Magraner Bella
Olga Magraner Marrades
Héctor Máñez Ribes
Ignacio Marchesi Alcober
Belén Marchesi Sanchís
Sara Marchesi Sanchís
Enrique Marcos Cuartero
Marina Marín Prats
Teresa Mariner Vidal
Mª Ángeles Martín Ugarte
Susana Martín Ugarte
Héctor Martínez De La
Concepción
Bernardo Martínez Llombart
Gloria Martínez Llombart
Sofía Martínez Miralles
Salvador Martínez Palomino
Lydia Martínez Ribes
Raúl Juan Maseres Martí
Marta Mena Gallach
María Mesto Lirio
Pilar Mesto Lirio

Rafa Micó Hernández
Triana Miquel Llopis
Patricia Mira Blanquer
Pilar Molina Pérez
Cintia Montalvá Arribas
Javier Monzó Giménez
Antonio Moreno Durá
Roxana Oliver Hernández
David Ortega Carrasco
Rubén Ortega Llorens
Salvador Ortiz Mira
María Ortiz Sánchez
Ángela María Palomares Vivar
Isabel Palop Martí
Sergio Parada Buendía
José Parada Martínez
Virginia Pardo Ortega
Claudia Parra Mondéjar
Ruth Pellicer González
David Perales Ferrer
Mireia Perelló Estrelles
Laura Pérez Artés
Lucia Pérez Llopis
Carmen Peris Ferrús
José Francisco Peris Presencia
Andrea Piera Albuixech
Christian Piera Albuixech
Mª Ángeles Pla García
Soraya Pous Albelda
Yolimar Prats Peña
Mª Lluch Ramírez Puerto
Sofía Ramón Alcolea
Pilar Ramos García
Enrique Remon Valls
Alba Resa Añó
Carlos Resa Carmona
Aida Ribera Bou
Tamara Ribero Balaguer
José Vicente Ripoll Molero
Laura Roca Ibáñez
Sara Roig Cerveró
Alba Román Ventura
Aina Romera Castillo
Andreu Romera Castillo
Ana Romero Giménez
Blanca Romero Rocafort
Aroa Rosell García
Francisco José Rosell García
Nuria Rosell Montagud
Francisco Rosell Sanchis
Irene Roses Escandell

Vicente Roses Fayos
Marta Roses Serra
Ana Ruano Serna
Mª Isabel Rubio Albentosa
Andreu Ruiz Boscà
Enrique Ruiz Valenciano
Guillem Sala Olcina
Ana Salcedo Borque
Marina Sampietro Spitz
Rubén Sánchez García
Beatriz Sanchis Aguilar
Carla Sanchis Castillo
Carmen Sanchis Castillo
Marta Sanchis Castillo
Carlos Sanchis Domenech
María Sanchis Fuster
Marcelo Santacreu Ruiz
Belén Santandreu Linares
Celeste Sario Boluda
Andrea Sifres Arribas
Sandra Silván Torrentera
Elisa Simó Carrasco
Julio Soler Albert
Inma Soler Iborra
Mar Soler Iborra
Pablo Soler Iborra
Josep Soler Masip
Bernardo Soler Monerri
José Manuel Soler Torro
Mónica Soria Calvet
Bernardo Soriano Lozano
Carolina Soto Quirce
Anastasya Sovgan
Ángel Tello Casterá
Wendy Silvia Tudela Alberola
Ricardo Ull Martí
Mª Ángeles Valiente Enguix
Pilar Vallés Chornet
Francisco Javier Valls Julio
Silvia Valls Julio
Joan Valls Roses
Carmen Valverde Albelda
Jorge Valverde Albelda
Jorge Valverde Soler
Jesús Velarde Matoses
Jerónimo Vélez Algaba
Natalia Verdú Garés
Guadalupe Vidal Melendo
Eleuterio Viñes Cañes
Isabel Zanón Hernández

FLAMA DE COURE

Martina Albelda Zanón
Francisco Andújar Vélez
Marina Carmona Casado
Noelia Gandia Martín
Samuel Gouillon
Juan José Lázaro Ortiz
Hugo López Mira
Lydia Martínez Ribes
Raul Juan Maseres Martí
Hilaria Matamoros Perera
Salva Osca de la Merce
Christian Piera Albuixech
Carlos Resa Carmona
Aida Ribera Bou
Alejandra Sánchez Dalmau
Josep Soler Masip
Joan Valls Roses
Jesús Velarde Matoses
Eleuterio Viñes Cañes

FLAMA D'ARGENT

Andrea Maria Arocas Timor
Alejandro Boix Juan
Blanca Caballero Ortix
Deseada Cantos Ribes
Anastasya Dovgan
Jorge Fernández Blesa
Alejandro Iñigo Vila
Jorge Justo Molina
Rafa Landete Montalva
Sofía Martínez Miralles
Isabel Palop Martí
Alba Resa Añó
Elisa Simó Carrasco

FLAMA D'OR I MURTA

Yaiza Cáceres Castillo
Cristina Llorens Furió
Pedro Javier López Llopis
Francisco Sanchis Rosell

FLAMA D'ARGENT I MURTA

Aitor Antón Fernández de Gorostiza
Belén Ballester Martínez
Chelo Expósito Rodríguez
Enrique Furió Orba
Paula González Caballero
Borja Huertas Soler
Ladislao Lancero Soler
Salvador Martínez Palomino
Ángela Mondéjar Pérez
Cintia Montalva Arribas
Laura Roca Ibáñez
Pilar Vallés Chornet
Noelia Varela Ferrer
Natalia Verdú Garés
Isabel Zanón Hernández

FLAMA D'OR

Jaime Javier Bohigues Valls
Zaira Cano Ull
Miguel Clari March
Montse Dalmau Pérez
Salvador Juan Mira
María José Llorens Furió
Patricia Mira Blanquer
Pilar Molina Pérez
David Pau Monleón
José Vicente Ripoll Molero
Laura Roca Ibáñez
Beatriz Sanchis Aguilar
Carmen Sanchis Castillo
Yaiza Cáceres Castillo
Cristina Llorens Furió
Pedro Javier López Llopis
Francisco Sanchis Rosell

dinARs al CaSAL

Al casal, els dinars tenien bons aliments,
l'alegria es va viure entre tots els presents.
A la cadira vam pujar i n'érem conscients
que el 'tobogan' sonaria entre crits i riures plaents.

caVALCada

La cavalcada va omplir el carrer
amb disfresses bones, com ha de ser.
Els colors van dansar al seu haver,
i la festa va brillar en gran poder.

SALUDA DEL PRESIDENT

Jesús Brines Pellicer

INFANTIL

Quan l'orgull i la satisfacció es tornen en realitat, és el moment de viure amb intensitat el present de la teua vida. Ser el president de la comissió infantil de la Falla Plaça Malva, per descomptat, és un fet que sabia que més prompte o tard arribaria. Dirigir-me a tots vosaltres en una salutació des del sempre benvolgut i estimat *Tro d'Avís*, no us podeu imaginar el goig que em fa.

He esperat, sí, però ara, em toca a mi. En ma casa, he après de la meua germana i els meus pares, la responsabilitat que tens quan has d'exercir un càrrec amb la dignitat que pertoca, i com no, del meu iaio Enrique, el que significa ser de la Malva.

He apartat un poc enguany la música, que tant estime, per dedicar-me en cor i ànima a la falla. Però vos dic que les melodies i els passa carrers correran a parts iguals per les meues venes.

APARTAT FALLER

199

2025 / trencant barreres

Quan llegiu estes lletres, les falles estaran ja en la recta final. Presentació, Crida, paelles i, sobretot, el comboi de viure a peu de casal uns dies que sempre es tornen màgics.

Desitge de tot cor que tots, grans i menuts, passem un gran exercici faller, on l'alegria i les ganes de festa inunden cada racó de les nostres cases.

Espere amb els braços oberts la cavalcada, les despertades, els passa carrers, les mascletades del migdia, l'Ofrena o el Pasdoble. Tot açò corre de pressa i se'ns fugirà de les mans en un tres i no res, però sempre quedaran els records i les vivències acumulades en un any, que serà el de Marina i el meu. Però este any no només serà el de Marina i el meu, també el de tots vosaltres. Cadascú posarà el seu granet d'arena perquè tot siga possible. No puc més que sentir-me agraït i afortunat de formar part d'esta gran família fallera, de tindre-vos al meu costat en cada pas que he donat.

Amb una mirada plena d'il·lusió, vull animar-vos a tots a viure estes falles amb la mateixa passió que jo sent en este moment. És cert que cada any té la seua màgia, però este serà especial, perquè tots junts farem que cada activitat, cada moment compartit, es convertisca en un record inesborrable.

Vull donar les gràcies a tots els membres de la comissió per la confiança dipositada en mi i per l'esforç que cadascú de vosaltres fa perquè tot això siga possible. Sense vosaltres, res d'això tindria sentit. Som una gran família, i és precisament esta unió la que fa que la nostra falla siga única.

**vos dic que les
melodies i els passa
carrers correran a
parts iguals per les
meues venes**

Aprofitem cada instant, cada somriure, cada nota de música, perquè són estos moments els que ens fan sentir més vius que mai.

Que la flama de la Malva creme amb força, que les nostres veus s'unisquen en un únic crit de festa i que, quan tot això acabe, puguem mirar enrere amb satisfacció, sabent que hem fet d'este any un dels millors de les nostres vides.

Que la força de la tradició i l'energia de la renovació ens acompanyen sempre.

Endavant, fallers i falleres! Fem d'estes Festes un any inoblidable!

Visca la Falla Plaça Malva!

MARINA SOLER PEREZ

FALLERA MAJOR INFANTIL FALLA PLAÇA MALVA

La Malva està ja a punt,
tan sols espera un senyal,
un somriure, un bes, un esclat,
i tot s'encendrà com una traca.

Amb mans d'artista modeles
somnia de paper i cartó,
creant figures que dansen
amb la llum dels teus ulls.

Cada nit un somni nou,
cada dia una il·lusió
que en la plaça batega
amb foc, color i passió.

Veus com el cel es vist
amb milers d'estels brillants,
mentre el so dels masclets
ressona entre els cors vibrants.

Esclaten les flors del foc
en un cel de seda i or,
i en l'aire queda el rastre
d'un somriure encantador.

Quan arribe la cremà,
amb la flama que tot purifica,
s'alçarà un crit d'esperança
que en la nit es multiplicarà.

A la matinada quieta,
quan les cendres es gelen,
quedarà l'essència viva
del teu somni que no s'acaba.

I així, en este cicle etern,
tornarà la primavera,
amb figures, llums i festa,
i tu, regina de la Malva,
tornaràs a brillar sencera.

Miguel Ángel
Martínez Tortosa

digital FLASH
Estudi Fotogràfic

SALUTACIÓ de la fallera major infantil

MARINA SOLER PÉREZ

M'HA ARRIBAT EL MOMENT.

Diu en que els menuts vivim la festa de les falles intensament, d'una manera diferent de com ho fan els majors. Jo, de sempre, volia ser la Fallera Major, la qui va al mig, però sabia que cada cosa al seu temps i el temps posa les coses en el seu lloc.

Per fi arribà el moment i ara, em trobe ací, dirigint unes paraules de salutació com a la vostra Fallera Major Infantil, la qual cosa m'ompli de satisfacció i molta alegria.

Jo sempre he sigut callada, amant dels dies de casal, però també de disfrutar cada desfilada, cada ofrena o cada passacarrer. Però evidentment he anat creixent i ara sé cert que significa representar a la meua falla.

Cada acte, des de la plantà fins a la cremà, serà una experiència que guardaré al cor. Sempre he sentit que les falles són com una gran família, i enguany tindrè l'oportunitat de veure-ho encara més clar. Els dies de preparatius, les rialles amb els companys, i els moments més solemnes de la festa em fan sentir molt afortunada. Espere que tots vosaltres, des dels més menuts fins als més grans, visqueu les falles amb la mateixa il·l·lusió que jo, i que recordeu que junts som més forts. Finalment, vull desitjar-vos a tots, unes falles plenes de moments màgics, de diversió i d'emocions que duren amb nosaltres per sempre.

Visca la Falla Plaça Malva!

Des de ben menuda, cada any esperava amb impaciència l'arribada de les falles. Recorde, amb un somriure d'orella a orella, quan em posava el meu primer vestit de fallera, sentint-me com si ja formara part d'alguna cosa molt gran. Encara puc recordar el so de les bandes de música, els colors vius de les nostres falles i l'olor de pólvora que sempre em feia somiar amb el moment en què jo podria representar la nostra falla com a Fallera Major Infantil.

Ara, aquell somni s'ha fet realitat, i sé que enguany serà encara més especial, perquè estaré envoltada de persones que estime. Junt amb Jesús, tinc la responsabilitat de mantindre alt el prestigi de la nostra comissió. Ell és un gran faller i sé que, junts, farem un equip perfecte per a representar la nostra falla com es mereix. Cada acte serà únic, cada passacarrer una nova aventura, i cada dia al casal una festa amb els nostres companys i amics.

També vull aprofitar per a agrair l'esforç de tots els membres de la comissió, que any rere any, fan possible que les falles siguin tan especials. A tots ells, gràcies per fer que estes festes siguin inoblidables per a mi. I, per descomptat, a la meua família, als meus pares, que sempre estan al meu costat, donant-me suport en tot. Sense ells, este somni no seria possible, i per això vull compartir amb ells cada instant d'alegria que viuré enguany.

...puc recordar el so de les bandes de música, els colors vius de les nostres falles...

ALS XIQUETS I XIQUETES DE LA FALLA PLAÇA MALVA

Innocència neta i pura,
dolçor sense mesura,
candor i ingenuïtat,
i gràcia, en teniu un grapat.

Sempre l'espurna encesa,
sou el goig de cada casa,
l'alegria de la falla
mostrant la felicitat.

Rebombori constant,
sempre comboi que no para
amb somriures escampats,
i crits incessants al vent.

Sou per a nosaltres el millor,
el nostre gran i únic voler,
la nostra guia per on seguir,
i l'orgull de la nostra comissió.

Sou la màgia que no es veu,
els colors que omplin l'aire clar
amb les vostres veus i rialles,
i ho convertiu tot en un joc familiar.

I, amb cada somriure,
ompliu de llum i vida el carrer,
fent que la flama mai no s'apague
amb l'alegria que ens feu veure.

I així, xiquets i xiquetes,
amb tot el cor, ho celebrem,
perquè amb vosaltres la festa brilla,
i al vostre costat tots creixem.

Des de la primera alba,
fins al darrer foc que crema,
sou el futur que ens il·lusiona,
l'esperança de la Falla Malva.

Miguel Ángel
Martínez Tortosa

Marc Andújar Vélez

Dídac Arto Soriano

Álvaro Domínguez Pous

Daira Fisac Cáceres

Aitana García Castillo

Julia García Sanchis

Carles Huertas Sanchis

Quique Amargós Antón

María López Pérez

Sergio Lázaro Parada

Bernat Llopis Rubio

Clara Parada Blay

Laia Parada Blay

Claudia Pastor Vélez

Iago Pastor Vélez

Andrés Marchesi Sanchis

Marcos Marchesi Sanchis

Darío Perales Bohigues

Emma Rubio Lis

Almudena Soriano Teruel

Lucía Molina Arocas

Ana Palau Vélez

Neus Valls Roses

COMI

PRESIDENT INFANTIL
Jesús Brines Pellicer

FALLERA MAJOR INFANTIL
Marina Soler Pérez

DELEGAT INFANTIL DE JUNTA LOCAL FALLERA
Sergio Lázaro Parada

Marc Andújar Vélez
Quique Amargós Antón
Dídac Arto Soriano
Júlia Borràs Valera
Rodrigo Benavent Sifres
Manel Cano Nagel
Elena Clari Pardo
Lucía Cogollos Hernando
Álvaro Domínguez Pous
Chloé Esquer Alabadí
Clara Esquer Alabadí
Oliver Esquer Alabadí
Joan Estarlich De La Concepción
Daira Fisac Cáceres
Aitana García Sanchis
Júlia García Sanchis
Lola Gómez Artal
Marina Heredia Aliño
Carles Huertas Sanchis
Gerard Huertas Sarió
Guillem Huertas Sarió
Mara Juan Magraner
Martín Landete Martínez
Bernat Llopis Rubio
Blanca Llorca Blasco
Leire López Martínez

Valeria López Mira
María López Pérez
Andrés Marchesi Sanchís
Marcos Marchesi Sanchís
Leyre Martínez De La Concepción
Joel Micó Mira
Leo Mico Mira
Lucía Molina Arocas
Arnau Monzó Laudes
Ainhoa Naval Giménez
Carmen Ouro García
Álvaro Palacios Roca
Ana Palau Vélez
Clara Parada Blay
Laia Parada Blay
Claudia Pastor Vélez
Iago Pastor Vélez
Darío Perales Bohigues
Emma Rubio Lis
Izan Soler Gandía
Noe Soler Gandía
Jara Soriano Romero
Almudena Soriano Teruel
Ainhoa María Tudela Alberola
Neus Vallis Roses

GUARDONATS 2025 IN FANTILS

COET DE COURE

Lucía Cogollos Hernando
Carmen Ouro García
Almudena Soriano Teruel

COET D'ARGENT

Marina Heredia Aliño
Carles Huertas Sanchis
Jara Soriano Romero

COET D'OR

Marc Andújar Vélez
Daira Fisac Cáceres
Claudia Pastor Vélez

diEs de FaLLLES

Els dies de Falles a la Malva brillen.
Les llums i els focs els carrers acullen.
La festa s'enlaira, els cors ballen,
I, entre risses i focs, els minuts bullen.

caLAIX dE SasTRE

Al calaix de sastre es guarden records,
fotos de Falles, somriures i acords.
Amb actes diversos, festes i molt d'esforç,
un mosaic de moments viscuts en els cors.

RECOMPENSES FLAMA D'OR, MURTA I BRILLANTS

FALLA PLAÇA MALVA 2025

MARÍA ASUNCIÓN CABALLERO PELLICER

Fallera fundadora de la falla. Dona de president i mare de Falleres Majors. La seua família ha estat molt vinculada sempre a la Malva. Fallera entregada, treballadora i sobretot és d'eixa classe de gent que du la falla al cor. Habitual al casal, la seua presència sempre és necessària.

RAÚL CALABUIG SUÑER

Raúl va ser president de la comissió des de 1999 fins al 2002. Ell va destacar creant el grup Malva Teatre, guanyador de diversos premis de teatre en valencià i sobretot, en alguna obra escrita per ell mateix. Home de criteri i molt de seny precís en qualsevol comissió.

CARMEN CASTILLO PERIS

El cognom Castillo en la Malva és sinònim de sentiment de pertinença a la comissió. Fallera Major en 1992, les seues tres filles van ser Falleres Majors Infants i després Majors. En l'actualitat, la família Castillo creix amb netes i nets i ella se sent orgullosa d'ells i de la seua falla.

MARÍA AMPARO BUENDÍA PAU

Ella va ser dona de president i la seua filla va ser Fallera Major Infantil en 1990 i Fallera Major en 2009. El seu net President Infantil en 2023.

Dona treballadora del casal, sempre callada.

Això sí, ella és la responsable de les bruses i dels brodats de la falla.

MARI LLUCH RAMÍREZ PUERTO

Mari Lluç va ser Fallera Major de la Malva en 1989, en companyia del seu home José Manuel, que va ser president huit anys més. El seu fill va ser President Infantil en 1992. Ella continua venint a la falla als sopars del divendres i disfrutant dels seus amics i de la família.

LUIS GARCÍA MOLLAR

Luis és un faller d'eixos que són necessaris en la falla. La seua filla va ser Fallera Major Infantil en 2013. Sense càrrecs, però que quan arriba la festa mai falla. En companyia de la seua dona i la seua filla viuen la falla des de fa molts anys. Això sí, on sí que el veuran és fet la partideta de truc.

JERÓNIMO VÉLEZ ALGABA

Ell és dels qui no falla a la reunió dels divendres al casal, ha sigut molts anys casaler.

Inseparable de la seua dona Maria Ángeles en la falla. Disfruta de la gent de la seua edat en la falla. Això sí, té l'orgull, de com a faller més veterà, pujar cada any l'estendard en la presentació.

VICENT ROSES FAYOS

Vicent és un dels fallers fundadors de la falla que queden en actiu. Va impulsar en els anys 90 la confecció dels decorats en suro blanc, per la qual cosa la falla va destacar. Inseparable de la seua dona en el casal, li agrada la festa més que a ningú, ballar i jugar al xamelo. En una paraula; insubstituïble.

CARLOS SANCHIS DOMÉNECH

Ell, en companyia de la seua dona i les filles, són història viva de la falla. Casat en Carmen Castillo, que va ser la Fallera Major de 1992, les seues tres filles van ser Falleres Majors Infants i després Majors. Home que disfruta de la família, la conversa l'ambient del casal i com no, de la festa.

APARTAT FALLER

VALERIA LÓPEZ MIRA...

i per què no puc ser la fallera major infantil d'Alzira?

Miguel Ángel Martínez Tortosa

La falla va complint anys i, amb el pas de tot este temps, ja són sis les falleres de la Malva que han accedit al càrrec més alt que una dona pot aconseguir en la festa fallera a Alzira.

Si fem memòria, la primera va ser Rebeca Casterá Cuenca, que allà pel 1996 va ser elegida Fallera Major Infantil d'Alzira.

En l'exercici 2011-2012, una menudeta Maria Sanchis Fuster tocava el cel de la festa, ja que va ser elegida també Fallera Major Infantil d'Alzira.

Més tard, i a la vegada, en l'exercici 2018-2019, Inés Brines Pellicer i Mer Bohigues Valls van ser les Falleres Majors d'Alzira, infantil i major, respectivament.

L'exercici passat, tocà celebrar que la Malva tenia una altra Fallera Major d'Alzira, en este cas és Zaira Cano Ull.

I com no, continuem d'enhorabona enguany. Valeria López Mira serà la Fallera Major Infantil Alzira, la qual cosa ens ompli d'orgull i satisfacció a la comissió.

Valeria és una fallera de raça, la van apuntar a la comissió des del seu naixement. Ve

d'una família molt fallera, per tant, du en els gens la festa de les falles.

L'any passat, Valeria va ser la Dama Major de la Verge del Lluch, fet que fa que, en totes les xiquetes que passen per este càrrec, adquireixen una responsabilitat i un saber estar davant d'actes d'importància.

Valeria es una doneta, molt callada i responsable, i estem segurs que deixarà en bon lloc a Alzira.

Valeria volia ser Fallera Major de la Malva, però les regles i l'antiguitat li van impossibilitar poder-ho fer. Valeria li va proposar als seus pares que, ja que en la falla no podia, perquè no intentar-ho en Alzira. Dit i fet, comença una carrera desenfrenada amb candidates, presa de contacte i elecció fins que un bon dia, en el Gran Teatre, la persona encarregada va obrir el sobre de la persona elegida i esta no era altra que Valeria López Mira.

La Falla Plaça Malva s'enorgullix d'este fet, de comptar de bell nou en una Fallera Major Infantil d'Alzira, a la que des de la seua falla li desitgem un gran any faller i que tinga sort en el temps i en totes eixes coses que comporta la festa. Nosaltres estarem sempre al seu costat.

JAVI SANCHIS,

el mestre de la traca,
s'ha amagat darrere
d'un núvol blanc

Miguel Ángel Martínez Tortosa

Les carcasses i els coets, en esclatar, llancen un núvol blanc que ràpid i fugisser intenta aconseguir un espai menut el cel. Bé, no haguera volgut mai escriure estes paraules en el Tro d'Avís, però Javi Sanchis Domènech, envoltat en eixe fumet de pólvora s'ha enlairat cap a eixe espai blau que costa tant imaginar.

Amb cada esclat de pólvora, el record de Javi ressorgirà entre nosaltres, com una espurna que mai s'apaga. La seua presència, viva com el soroll

dels coets i càlida com el fum que s'enfila, queda gravada en el cor de la nostra comissió. Javi, que va viure les Falles amb passió i entrega, és ara part de l'essència mateixa d'esta festa. Aquell fum que ens embolcalla en cada cremà de falla i cada castell ens el recorda, com un fil invisible que ens connecta amb ell en cada acte, en cada celebració.

Javi ens ha deixat una petjada que no es perdrà amb el temps, perquè, com el fum de la pólvora que s'enlaira, la seua empremta queda per sempre en la memòria de tots els qui el vam conèixer i estimar. Ara, des d'aquell espai blau que imaginem ple de llum, estarà celebrant al nostre costat, amb un somriure i la força dels qui saben que la festa és una part fonamental de la vida.

Per això, en cada despertà o cremà, el recordarem. I quan els nostres xiquets llancen el seu primer coet o admiren les llums de la nit de la cremà, sabran que hi ha un esperit més que ens acompanya, un homenatge etern a Javi Sanchis Domènech, que és part d'esta festa i de tots nosaltres, ara i sempre.

REBUDA CELESTIAL

Quan Javi Sanchis va arribar a les portes del cel, el val rebre amistosament Sant Pere i en veure la vestimenta tan rara, brusa negra i mocador morat al coll li va preguntar:

—De què vens disfressat?

I ell li va contestar:

—Pere, deixem-nos de formulismes, sembla mentira, soc de la Malva.

Pere li va contestar:

—Ah eixa falla de la cultureta i del llibret.

Javi, amb un somriure entreobert li va contestar a Pere:

—No et confongues en mi, jo era l'amo de la traca, qui preparava la falla per a pegar-li foc, qui estenia la traca a la porta de cada Fallera Major, la cultura i el llibret són importants, però esta tasca per a mi era la més important.

Sant Pere, sorprés i amb una mitja rialla, va assentir mentre feia un

pas al costat per deixar-lo passar, comprenent de seguida que aquell home no era qualsevol. Era un malver, i no un qualsevol, sinó un dels que sabien que la traca i el foc són part de l'ànima d'esta festa. Amb la seua brusa negra, com un símbol de devoció fallera, Javi no necessitava cap carta de presentació ni explicacions. Perquè allà on va, les olors de pólvora i els sons dels coets ja parlen per ell.

Sant Pere, captivat pel caràcter de Javi, va preguntar amb curiositat:

—I què era això tan especial de posar la traca a cada porta?

Javi, amb els ulls brillants i el mateix somriure sincer, li va contestar:

—Era molt més que una tasca; era el meu homenatge. En cada petard encés, en cada explosió, celebrava l'orgull de ser de la Malva. Era la meua manera de dir a cada Fallera Major que era especial, que la nostra festa començava amb

aquell primer soroll. Per a alguns, la festa és cultura i llibret; per a mi, és esta espurna que ens unix i ens fa vibrar.

Amb una reverència de complicitat, Sant Pere va mirar al cel i va fer un gest, com qui diu: "Benvingut, Javi. La festa també et necessita ací dalt." I així, entre rialles i fum, Javi Sanchis Domènech es va unir a la festa eterna, en el seu paper de mestre de la traca, amb l'orgull d'un malver que mai deixarà de fer ressonar el cel.

Un **DEJAVÚ** **SUPONIDO** o **és** **que la Malva** **és aixina?**¹

Ricardo Calvo

Espai reservat per la
dedicatòria d'Ortífus

Com bé sabeu, les tertúlies falleres a la Malva donen per a molt, de fet sempre han donat molt de sí i esperem que ens donen per a molt en un futur... De moment, donarà per a un article més per al llibret... això sí, no oblideu que són tertúlies per a comentar, no per a criticar, que a la Malva no se critica, sols se comenta, això sí, se comenta tot... o pràcticament tot.

Enguany, com diu el títol de l'article va de "dejavú de suponido i de si la Malva és aixina". Vos ho conte a poc a poc. Respecte del primer, sí, *dejavú* és això que te passa quan tens la sensació de: açò ja m'ha passat abans, veritat? (veritat que vos ha passat?), doncs a nosaltres ens passa quasi sempre que l'atzar faller fa que caiguem prop del raconet de la barra.

En un d'eixos moments... deia la fallera consorte: "¿no os da la sensación de que todos los años las fallas son iguales?...", per a mí, no, cada any és diferent, deia un altre... en això passà Javi el forner (un dels Valls)... i va dir algo (no

¹ Som conscients que el text no compleix amb requisits de normalització lingüística, donat que reproduïx gran quantitat d'expressions populars tal i com tingueren lloc.

ens pregunteu què)... ens miràrem els tertulians... i *dejavú*... igual que tots els anys!!!, Toniquín, des del fondo, organitzant i cridant a algú... de nou, miradeta... igual que tots els anys!!!, les paelles ja estan, a la taula!!!!... ens miràrem... igual que tots els anys. Si al final tindrà raó la consorte, mira que ve poc, però quan ve... per al poc que ve, ve poc, però ve bé... o algo aixina (açò també podria ser un *dejavú*...)

Com que este no va ser l'únic *dejavú*, de fet, en tinguérem per a donar i vendre, vos els conte a poc a poc i amb calma... per a que aneu imaginant-se'ls...

El sentiment faller de cadascú és un *dejavú* dels que apareixen sempre, ja que, ni tots tenim el mateix sentiment faller ni tots vivim igual allò que passa a la falla... *No es pot aplaudir a l'ofrena quan sona un passodoble* —feia el referit algú—, *l'any passat ja no se podia, no ho recordes??...* pues no... la veritat, no ho recorde, la meua memòria fallera és prou...

La meua dona vol que me canvie el xaleco, però com vaig a canviar-me'l, si és *vintage*? *Vintage* no ho sé, però que té més de vint-anys, segur... Parlant de *vintage*, un *dejavú vintage* que se repeteix també tots els anys des que el Nostre Senyor va fer que la Malva tinguera llibret... són totes aquelles reaccions, opinions, cabrejos, urticàries, acalorades, comentaris (que no crítiques) que suscita el llibret, cada vegada que el repartixen...

La realitat és que el llibret no deixa indiferent a ningú, sembla que o estàs a favor o totalment en contra... clar com que ja no està Ciudadanos per a fer de *visagra*!!! Bueno, a l'Ajuntament d'Alzira sí, encara que no de *visagra*, fa de titora!! Sembla que la paraula de l'any 2023 "polarització" s'aplica a la perfecció al llibret, o eres d'uns o eres dels altres, o estàs conmigo o estàs contra mí, pues no!!! Se pot estar d'acord amb algunes coses i altres que no te pareguen bé... sobretot si no estan ben fetes!!!

El llibret és un *dejavú* de passat (del llibret que s'acaba de repartir), de present (del que passa ara i que tal vegada s'apunte i llisca a l'any que ve) i de futur (sobre el que passarà al proper llibret...). Del passat... *Com s'anava a guanyar premi a València si estava ple de forats??* El llibre suscità el debat —imagine que era un dels seus objectius— de la necessitat de tancar forats (de tot tipus, colors i tamany), de moment els del mateix llibre, a més com podeu vore, forats molt variats de tots els tamany i colors... forats apart... però mira si els tapàrem...

Podríem fer 8 xupitos vascos o 8 pulseres vasques, lo únic que tindríem que deixar clar, és per a què serviren... ha, ha, ha... (recordeu que enguany tinguérem polseres per tots els dies, unes per als matins, unes per a les vesprades, altres inclús si volies per a les nits... podries fer col·lecció col·lorida).

Per a que vegeu que la gent sí llig el llibret (i no sols mira les fotos a vore si ixen en alguna o en quantes). Els Castillo empoderats, els Valls enfadats perquè devien haver eixit més... i els Lázaro de Parada, creixent com la maramunta...

Del present... anota això que és graciós!!! (bueno, graciós, graciós... caldrà fer-li una pensadeta per valorar-ho)... Açò eixirà a l'article de l'any que ve???... *Dejavú* de la meua cunyada per eixir al llibret!!! Este any... i mira que me diu coses, tots els anys ho ha intentat de valent, entre les dos més destacades... *anem a la masclèta, que no a la masclètà, que ara se diu aixina, i... açò per a les Cròniques de la Malvia... va la fiquem...*

I del futur... *dejavú* sobre el llibret (aportacions per a l'article de l'any que ve, vamos, este...)... *dejavú*, el que li passà al meu amic Xavi... si divendres repartien el llibret i parlàvem a la barra amb una cerveseta del meu article i de com en el seu dia vaig aconseguir que entrara al llibret, a l'endemà, ho proposà ell... i mateixa resposta: *si l'article encaixa amb la temàtica del llibret sí, però si no...* que no!!! Que encaixa segur!!! I si no se busca que encaixe!!! Que ha d'aprofitar-se al personal que sap, que pot i que vol que tenim a la falla!!! I també l'article de l'any vinent sempre genera un *dejavú* de frases recurrents. En saber que la temàtica del proper article seria el *dejavú* a la falla, idees i propostes no me faltaren, les frases recurrents també són un *dejavú*: *"sempre s'ha fet aixina o mai s'ha fet aixina, tens les dos versions"*, a vore quina de les dos és més *dejavú*!!! (Ari, la de Naro... ha, ha, ha...).

I un altre *dejavú*, a vore, si vos pareix prou *dejavú* o no... migdia al casal. Acaben de portar-te el plat de dinar (ja hi ha dos queixant-se...), i, de sobte,: po, po, po, po... ¡¡¡el tobogan!!!... i ja sabeu, cada vegada que sona el tobogan al casal, el protocol (*dejavú*) és el mateix:

Un primer sentiment de ohhh... ahí està!!!

Un segon, d'alçar-se de la cadira d'immediat.

Un tercer de moure el cos a ritme, del po, po, po, po...

Un quart de cantar en veu alta com si s'acabara el món.

Un quint de saludar als de les taules d'enfront.

Ho heu viscut ja, veritat???... aixina i tot... jo vull un tobogan per a cada dia de falles!!!

Altre espai generador de *dejavús* és la *cavalgata*, encara que cada any disfressats diferents, este any va haver comentaris per a tots els gustos: "La *cavalgata* del genís d'Aladino", "Ingeni (un-geni) i gràcia en estat pur!!!", "Genio i figura...", el que està molt clar, és que La Malva no havia seguit mai tant blavera mai (un blau, blau... un blau Pp), com canvien els temps... i això que continuen dient que som una falla de rojos...

Menció especial el dia de la *cavalgata* la té Ripoll, que després de la *cavalgata* aparegué al casal, i tots li s'empenyaven en recordar-li que s'havia enganyat de falla, que ara era de Germanies... però ell no s'enganyà, ell va fer el que tots els anys després de la *cavalgata*, on ha anat sempre??? Al casal de la Malva, i enguany, *pues* també, al casal de la Malva... Jose Carlos I de la Malva va dir, tindre'm que fer com en el futbol, fer un mercat de cessions entre falles, aixina ens podrien cedir a Ripoll fins a final de la temporada fallera...

En una despertà, el dia de Sant Josep, un Jose —encara que de nom compost— se veu vindre cap a ell per a felicitar-lo a una persona amb un filet de xocolata caient-li per la ranura dels llavis... uff!!!, fiquen-se en situació, què haguéreu fet? Vos done opcions per a que tingueu el *dejavú*:

- Opció a: La besa amb el consegüent risc de....
- Opció b: Li fa la cobra.
- Opció c: Demanar el comodí del públic.
- Opció d: Cap de les anteriors.

Optà per quedar-se immòbil... i... puff... finalment no el besà (ell ho va agrair).

I un detall que afegeix emoció al tema, la persona no era qualsevol, és una persona molt especial... com que açò encara no havia passat, és un *dejavú* de futur??? (esperem que no se torne a repetir...), no siga cosa que torne a passar i sí hi haja bes... Cal reconèixer, que tot açò amb un GH gran *hermano malvero* s'arreglaria... el somni de qualsevol persona fallera... vore el que passa al casal des de casa, en directe i sempre que u vulga... poder enterar-se de tot... això sí ha de ser amb àudio, no tant sols amb imatges...

Altre *dejavú* clàssic és el dinar de malva2, més encara si se fa al Casino Carreters, no falla... en el transcurs del dinar, Pedro —el de Gloria— se n'anà, imaginem a pixar, deixant-se eixe telèfon que tants secrets guarda i que tant de joc ha donat fins ara... i sonà... ficava a la pantalla “el tito colombiano”, i... un ditet d'enfront despenjà com qui no vol la cosa, i se va sentir: *¿me puedes echar una mano?* (sonava a *túrbio*, de Vodafone o Movistar no pareixia i *parcero* tampoc...), sorpresos, penjàrem de seguida... quan Pedro tornà a la taula i li diguérem que havia cridat el tito colombiano, li va canviar el semblant de la cara... i ningú li va preguntar més... (no sabem si el clavàrem en un *lio*, si és aixina et demanem disculpes, però també és cert que ja era hora de que el seu mòbil el ficarà nerviós a ell i no sols als demés...)

Dejavú menció especial, per a un dels millors personatges que té la falla hui per hui, i sense

que la falla, no seria igual, sense dubte... Javi Lázaro... que este any, li pegà pel “suponido”... sí, sí a tots anava dient-los: “*he supenido que... ???*”, la gent li responia, *Javi, se dice «supuesto»*... i ell responia: *pues cómete esto!!!* (que viene de Murcia), és sense dubte la millor cantera de la falla, Javi Lázaro de Parada, encara que ara que estan quasi tots els germans allí, caldrà valorar si comença a considerar-se un dels 8 cognoms del futur de la Malva...

I... per a tancar, el que no pot negar ningú que no és un *dejavú*... mireu el nostre Capità València...

Que sí, que ens penalitzaren als passadobles i ens desqualificaren, sí, però ho val, açò serà història que se recorda a La Malva fa molt de temps un dia de Sant Josep... jo crec que des que Javi el Forner passejava a Sandokan la nit de la cremà, no havíem tingut aspectes tant bons...

Molts anys que duren estes situacions i que les pugem contar!!!

TERRORÍFIC CAMENT MALVAT

María Amparo Parada Buendía

Tot començà en l'exercici de l'any 2012. Acabàvem de signar el contracte per a la nau nova. Estàvem eufòrics ja que era un pas molt important per a una comissió de 400 fallers. La proposta va nèixer de Sergio Parada. Per aquell temps, ell col·laborava amb el grup teatral "La Tarumba", i tenia moltes idees de com dur a terme un esdeveniment que en Alzira encara no es coneixia: un **TÚNEL DEL TERROR**.

Any 2013

Any 2015

La idea va caure molt bé al grup, i sense dubtar-ho, tot l'equip es va posar en marxa. José Miguel Carreres, el president d'aquell exercici facilitava totes les teles per a cobrir el túnel, Sergio es feia càrrec de la il·luminació, so i estructura, i la resta anava a càrrec del grup: M. Amparo Parada, Sandra Escudero, Bernardo, Ricardo Borrull, Fco Javier Lázaro, Patricia Zanón, Isabel Zanón i Pepe Parada, este últim, responsable des del primer any fins al dia de hui de guiar a tots els valents i valentes que s'atrevien a endinsar-se en la nostra aventura. L'èxit fou rotund, no perquè vinguera molta gent, sinó perquè va nèixer una nova tradició a la Falla Plaça Malva.

Any 2014

Arribà el 2013 i ací canvià un poc la cosa, ja que la falla passava per un trànsit de presidents (no hi havia un president elegit) i ens proposaren la idea de poder muntar novament el túnel, però en esta ocasió en l'Associació La Calle d'Alzira. El nostre principal motiu era recaptar diners per a ajudar a una fallera veterana de la nostra comissió que passava per un moment molt difícil.

Del 2014 al 2016, gràcies al fet que la falla continuava deixant-nos l'oportunitat de poder seguir amb la tradició del túnel, nosaltres anàrem

Any 2016

Any 2017

Any 2018

millorant i creant noves idees. Entrà gent nova a col·laborar, tant fallers de la comissió, com gent externa que ens deixaven material a canvi de res, com foren: Antonio Díaz Rosell (tio d'una fallera), Ricardo Borrull i José Cameo. També es van afegir nous participants per a gaudir amb tots nosaltres del que ja començava a ser una tradició: Xema Frutos, Yasmina Crespo, Carolina Sotos, Carolina Escudero, Carlos González, Nuria Blay, Marta Blasco, David Llorca i Salva Caballero.

En el 2017 pensàrem donar un temps de reflexió al grup. No sabíem quina magnitud estava agafant i molta gent nova que s'havia incorporat no podia ajudar-nos este any.

Any 2019

Però en el 2018 l'equip va ressorgir, amb més força encara si cap que els darrers anys. Ja no era el xicotet túnel de 5 sales i un corredor, sinó que agafàrem tota la part interior del casal, i es convertí en un gran cau del terror... sales, corredors, jardins, cambres, habitacions, ermites, passadissos fins al mateix cementeri... La motivació era tal que no hi havia qui ens parara...

Per descomptat la colla augmentà, i també ho feren les idees... Javi Lázaro i José Pastor (Pepiol) foren els qui tornaren a donar vida al grup, juntament amb la motivació d'un any de reflexió. Com no podia ser menys, les seues idees i mà d'obra animaren a incorporar a Sonia Ramón, Àngel Tello, Àngela Mondéjar, Manu Cardona, Paco Rosell, Eli García, M. Amparo Buendía i Ángeles Hermita. Com no, un túnel més gran, necessitava més artefactes, ferros, estructures, il·luminació... Però tot va ser possible gràcies a la col·laboració desinteressada de la falla Les Basses, Francisco Rubio Soria i Antonio Díaz.

El 2018 ens donà una alegria, i va ser l'afluència de gent i la repercussió que estava tenint en tota la ciutat. Això ens motivà a obrir de nou dos dies després.

Any 2022

Però clar, res és possible sense ajuda, i ací entraren a formar part del nostre grup Merche Albelda, Jorge Valverde, Dani Lencina, Raúl Castillo i Bernardo Soler. I com no, els peques més terrorífics: Javi Lázaro, Sergio Lázaro, Martina Albelda, Miquel Albelda, Fran Rosell i Aroa Rosell.

Tota esta trajectòria ens ha portat al que hui en dia és muntar un túnel: dos mesos de treball intens al casal, més de quatre hores de caracterització, vint-i-quatre personatges terrorífics, huit sales caracteritzades, cinc hores de passes ininterrompudes i dos dies d'apertura de túnel.

Els anys 2020 i 2021 no es va poder fer túnel per la pandèmia. Però als anys 2022 i 2023 va ressorgir amb unes ganes immenses de tornar a ficar en marxà el nostre túnel del terror després d'estar dos anys tancats per la pandèmia. Estos anys també tinguérem noves incorporacions com Clàudia, Jose Gràcia, Maria Ortiz, Mari Lázaro i Pau Tello.

2024, un any esperat per tots els components del túnel perquè celebrem el nostre 10 aniversari. També tornaren a incorporar-se a nosaltres Sergio Parada,

Any 2023

Nuria Blay, Carlos González i Fco. Jose Rosell i, per descomptat, hem tingut una incorporació Clara Parada la més xicoteta del nostre grup tan terrorífic. Hem treballat de valent durant un mes fent tot el decorat nou per a poder obrir el dia 31 d'octubre i el dia 1 de novembre i que tots gaudireu d'ell, però el dia 29 d'octubre es va truncar la nostra il·l·lusió aplega la Dana i arrasa en tot en els nostres pobles veïns també es va emportar moltes vides al davant aleshores decidirem ajornar l'obertura al dia 9 de desembre i convertir-lo en el **TÚNEL TERRORÍFICAMENT SOLIDARI** per ajudar als nostres pobles veïns que tant ho necessitaven.

També m'agradaria mencionar a la botiga d'electrodomèstics Moreto que de forma desinteressada ens ha donat totes les caixes de cartó per a poder realitzar el decorat. Vull aprofitar este moment per a donar les gràcies, en nom de tot el grup de Halloween, per totes les aportacions rebudes en la nostra comissió. GRÀCIES DE TOT COR. Ara com ara podem dir que el que va nàixer d'una xicoteta idea d'un grup de fallers s'ha convertit en una autèntica i perversa tradició. Donem les gràcies a la nostra comissió per facilitar-nos les instal·lacions i donar-nos el suport necessari perquè açò no s'acabe. Pensant ja en el següent any que esperem poder gaudir d'ell com cal.

Any 2024

Trencant barreres: **PAQUI VALLÉS,**

Miguel Ángel Martínez Tortosa

primera dona presidenta
de la Junta Local Fallera
d'Alzira

Des de la seua creació en 1944, la Junta Local Fallera d'Alzira ha estat un reflex de la societat i les seues transformacions. Al llarg de més de 80 anys, este organisme que coordina la gran festa de les Falles a la nostra ciutat ha estat presidit exclusivament per homes. No obstant això, enguany Paqui Vallés ha fet història en convertir-se en la primera dona que ostenta la presidència, un fet que marca un abans i un després en la igualtat de gènere dins del món faller alzireny.

El camí per arribar fins ací no ha sigut senzill. Durant dècades, el paper de les dones en les Falles es va associar principalment amb el regnat com a Falleres Majors o amb funcions més secundàries dins de les comissions. Però amb el pas dels anys, i gràcies a l'esforç de moltes pioneres, les dones han anat adquirint protagonisme en les estructures de poder de la festa. Paqui Vallés no només representa este avanç, sinó que encarna el resultat de dècades de lluita per la inclusió i el reconeixement de les dones en un món tradicionalment dominat per homes.

El seu nomenament ha generat expectatives i esperança. Paqui arriba a la presidència amb una àmplia trajectòria dins de les Falles, coneixent-ne les dinàmiques i amb una visió clara d'innovar i modernitzar. Ella va ser una de les dones pioneres en Alzira en presidir una comissió, concretament la seua benvolguda Falla l'Alquerieta.

Esta presidència no només obri la porta a noves perspectives, sinó que també simbolitza el canvi cap a una festa més inclusiva i representativa. Vallés s'unix a una llista encara curta, però cada vegada més notable de dones que han ocupat càrrecs de lideratge dins del món faller, com les presidentes i directives de comissions o les delegades en la Junta Local.

La presidència de Paqui Vallés també convida a reflexionar sobre el paper transformador de les dones en les Falles i com estes aporten noves idees i enfocaments en la gestió de la festa.

Amb este pas històric, les Falles d'Alzira demostren que la tradició i la modernitat poden anar agafats de la mà. Paqui Vallés no només trenca una barrera, sinó que obri un camí per a les generacions futures, perquè la festa gran siga un veritable reflex de la diversitat i el talent que conforma la societat alzirenya.

El futur de les Falles d'Alzira, amb Paqui al capdavant, es presenta més inclusiu, dinàmic i compromés que mai.

Este moment històric marca el començament d'una nova etapa on, sens dubte, el protagonisme de les dones serà cada vegada més determinant per construir unes Falles on tots i totes tinguen un lloc, no només per participar, sinó també per liderar.

CULTURA

En la Malva, la cultura és vida,
l'art i la festa caminen unides.
Falles que parlen amb veu compartida,
crítiques vives, flames ben vestides.

**mOMents
d'aQUEST any**

**La Malva, en flames, viu l'any amb passió,
cada moment deixa dolça emoció.
Somiant en la festa amb gran devoció,
l'any 2025, serà tot cor i il·lusió.**

Activitats culturals

**Un any més farem un bon repàs,
en les activitats de la cultura,
actes fets amb estima i cura,
que un exercici més posem al cabàs.**

**Concurs de Poesia i Satírica,
una bona Setmana Cultural,
fets de manera molt plural,
i que guanya qui més s'aplica.**

**Ja van més de trenta anys,
hem creat l'estendard de la comissió,
per això seguim amb molta il·lusió,
per a sorpresa de propis i estranys.**

MIGUEL ÁNGEL MARTÍNEZ TORTOSA

La Federació de Lletres Falleres estrenava nou president, Miguel Ángel Martínez Tortosa, faller de la nostra comissió.

LA PRESENTACIÓ DELS PREMIS DE LES LLETRES FALLERES 2024

(21 de novembre) va tindre lloc en l'Arxiu Municipal d'Alzira.

Signes amb "Emprentes" tota una mostra d'art comissariada per Sales Prats. Per altra banda, les Coves de Requena on ens van fer gaudir d'un tast de vi i cava per acompanyar el nostre vi d'honor comissariat per Fernando Cortabarra. Èxit d'assistents en la inauguració amb un final per part de la Colla Les Rabosses.

INAUGURACIÓ DE LA SETMANA CULTURAL I EXPOSICIONS

(17 de gener) Tutu de Karma va ser la mostra de com la costura evoluciona i pot crear peces tan meravelloses, comissariada per M. Amparo Lloret i Pura Santacreu. Carmen

EL CACAU LECTOR

(23 de gener), tot un clàssic de les setmanes culturals. De la mà, les paraules, la música i els jocs de Josep Antoni Fluixà, Bea Martínez i Fèlix Cortés, un centenar de xiquetes, xiquets i

pares van assistir a una nova edició del Cacau Lector, on vam tindre el plaer de comptar amb la Fallera Major Infantil 2024, Ana Albelda; i la seua cort d'honor, així com de la Dama Major de la Verge del Lluch; Valeria López i les seues dametes.

PRESENTACIÓ DELS POEMARIS

(26 de gener), "Nàixer tantes vegades" de Vicent Camps i "Teatre d'impostures" de David Vidal, els autors, poetes i rapsodes ens presentaren els seus llibres i ens oferiren un recital de poesia escènica.

VERSOS A L'ILLA

(30 de gener). Recital poètic dut a terme per Alba Fluixà Pelufo participant poetes com Robert Cortell, Josep A. Fluixà, Marisol Moll, Macarena Tabacco i Cristina Soler i amb l'acompanyament a la guitarra del cantautor Enric Casado un recital poètic en homenatge a Vicent Andrés Estellés en el cent d'Estellés.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

"Obrint els ulls" d'Antoni Prats (1 de febrer), Premi de Narrativa Ciutat de Carlet 2023, publicat per Neopàtria. Presentació a càrrec de Josep Antoni Fluixà.

Presentació de la **GUIA DIDÀCTICA UNA HISTÒRIA OCULTA**

i XVI Premi Malva Alzira Poesia Infantil i Juvenil (7 de febrer). Acte realitzat al MUMA presentat per Marta Moya. La Guia Didàctica elaborada per Josep A. Fluixà i Pura Santacreu amb la col·laboració en les il·lustracions de Lucia Boscà "Espagueti con salsa" i Àngela Mondéjar.

En el mateix acte es va lliurar els

GUARDONS DEL PREMI MALVA ALZIRA DE POESIA INFANTIL I JUVENIL,

atorgats per la regidoria d'Educació i Infància de l'Ajuntament d'Alzira amb la presència del regidor de cultura, Israel Pérez. Tot amenitzat per l'actuació de Rosana Mira i el seu germà.

PROJECCIÓ DOCUMENTAL

(13 de febrer)
"Responsabilidad en llamas" un treball que ens va oferir una perspectiva vital: el recorregut per un cycle complet de set anys en la trajectòria de Raúl Martínez, i com aquell acte

d'innovació i quasi provocació, com va ser la falla Memorandus en 2015, no va quedar en una fita aïllada sinó en tota una declaració d'intencions de com utilitzar un monument faller, el múscul humà de les comissions i un missatge clar com a eina de transformació social, difusió i crida solidària de la directora Stella Blasco Berlanga i l'artista Raúl Martínez "Chuky".

PRESENTACIÓ DEL TRO D'AVÍS I CLAUSURA DE LA XXXII SETMANA CULTURAL

(14 de febrer). L'acte central de la Setmana Cultural de la Falla Plaça Malva fou la presentació del nostre Tro d'Avís 2024 "Forats" i la distinció del Guardó d'Or de la falla que va recaure en Carles Alberola, actor, director i dramaturg valencià.

LLIURAMENT DELS PREMIS DE LA GENERALITAT VALENCIANA.

El Tro d'avis va obtenir un 6é premi per la promoció de l'ús del valencià

La Falla Plaça Malva va obtenir el tercer premi al concurs de llibrets de la Junta Local Fallera. L'estendard va ser arreplegat en la **GALA DE LA CULTURA** (1 de març).

La Malva, un any més, va estar present en la **FESTA DE LES LLETRES FALLERES** (9 de maig). En esta ocasió, l'Auditori Municipal de Cullera va ser la seu. El Premi Malva va ser entregat al seu guanyador, Salvador Bolufer.

El presentador presentat.

CARLOS GALIANA VA PRESENTAR

el seu primer llibre "Génesis" de la mà de la seua inseparable Ángeles Hernández. Ens va amenaçar amb una trilogia (21 de maig).

Presentació del llibre col·lectiu que **ELS ESCRITORS JOSEP LOZANO I SALVADOR VENDRELL**

coordinaren en homenatge al poeta Vicent Andrés Estellés, titulat "Un ram convuls de síl·labes de vidre" (3 d'octubre). En l'acte van participar Josep Antoni Fluixà que va presentar als coautors, a Magda Añon que va recitar uns poemes i a l'editor, Jesús Figuerola.

LLIBRE INFANTIL

**TRO DE
BAC**

2025

INTRODUCCIÓ

al Llibre Infantil

ENGUANY, hem optat per incloure en un mateix volum el llibre de la falla Plaça Malva, conegut en els últims anys per *Tro d'avís* i el llibre infantil de la falla que a partir d'enguany rebra el nom de *Tro de bac*. L'Associació Cultural de la falla i l'equip de redacció i elaboració del llibre anual sempre li han prestat molta atenció als continguts infantils, perquè els xiquets i les xiquetes són un col·lectiu molt important i imprescindible per al futur de la nostra festa valenciana per antonomàsia.

EN ANYS ANTERIORS, hem fet llibres infantils editats per separat que complementaven l'oferta literària del llibre de la nostra falla Plaça Malva. Però enguany hem fet un canvi i s'ha fet, lògicament, perquè l'objectiu és canviar per a millorar. Volem que els nostres fallers i les nostres falleres infantils se senten també representades en el llibre de la nostra falla i, a més, que el contingut que li oferim li siga també atractiu i interessant.

PER AIXÒ, a partir d'esta introducció, els lectors i les lectores del nostre *Tro de bac 2025* trobaran una sèrie de textos i d'activitats destinades directament als xiquets i les xiquetes. En primer lloc, hi trobaran una narració, *L'aniversari d'Anna*, escrita per l'escriptor d'Alzira i col·laborador cultural de la nostra falla, Josep Antoni Fluixà. Es tracta d'una narració feta exclusivament per a ser publicada en nostre llibre infantil faller d'enguany.

COM QUE EL LEMA PRINCIPAL del *Tro d'avís 2025* és «trencant barreres», la narració de Josep Antoni Fluixà desenvolupa, amb un exemple, com es la vida d'algunes de les persones que tenen una diversitat funcional que dificulta la seua mobilitat o integració en la societat. La intenció és que tots fem una reflexió sobre la necessitat d'empatitzar amb els altres i, sobretot, sobre l'obligació, per justícia social, de solidaritzar-nos amb les persones que tenen més dificultats per a conviure en la nostra societat. Per això, la protagonista principal de la narració té una diversitat funcional, ja que ha estat diagnosticada amb la síndrome de l'autista.

PENSEM QUE LA LECTURA del conte pot provocar un diàleg intern que li faça a cadascú reflexionar sobre quina és la seua reacció davant les persones que tenen una diversitat funcionals que li dificulta la vida quotidiana. Som capaços de posar-nos en la pell dels altres o no? Com ens podem solidaritzar? Com hem de tractar a les persones amb diversitat funcional? Etc.

ALGUNES DE LES QÜESTIONS ANTERIORS, els lectors i les lectores del nostre llibre infantil les podran resoldre si són capaços de pensar i contestar a moltes de les preguntes que hi trobem en l'apartat de les activitats. Activitats que, per altra banda, tenen un marcat caràcter lúdic i que estan fetes pensant perquè els lectors i les lectores s'ho passen bé i, alhora, aprenen un poc més sobre com son les persones autistes i sobre quins són els diferents tipus de diversitat funcional.

FINALMENT, al llibre infantil, el nostre *Tro de Bac 2025*, podem llegir també les obres premiades en el Premi de Poesia Infantil i Juvenil de 2024 convocat anualment per la nostra associació cultural. És a dir, les poesies guanyadores del primer i del segon premi de les tres categories convocades. Es tracta d'una lectura que pot estimular la creativitat als lectors i a les lectores. Si sabem estimular la capacitat dels infants, amb tota seguretat, aconseguirem que els xiquets i les xiquetes de hui tinguen en un futur una facilitat millor per a esdevenir persones amb una bona creativitat.

A MÉS, la proposta s'enriqueix també amb les il·lustracions de Rubén Barriga i Lucia Bosca, “espagueti con salsa”, aquesta última una jove artista d'Alzira que, des de fa ja uns quants anys, col·labora amb entusiasme en l'elaboració d'esta guia i el llibre de la falla.

L'aniversari d'Anna

Text: Josep Antoni Fluixà

Il·lustracions: Rubén Barriga Molero

A Anna no li agraden les festes sorpresa. De fet no li agraden gens les sorpreses. Per això, sa mare l'ha avisada durant els últims quatre dies.

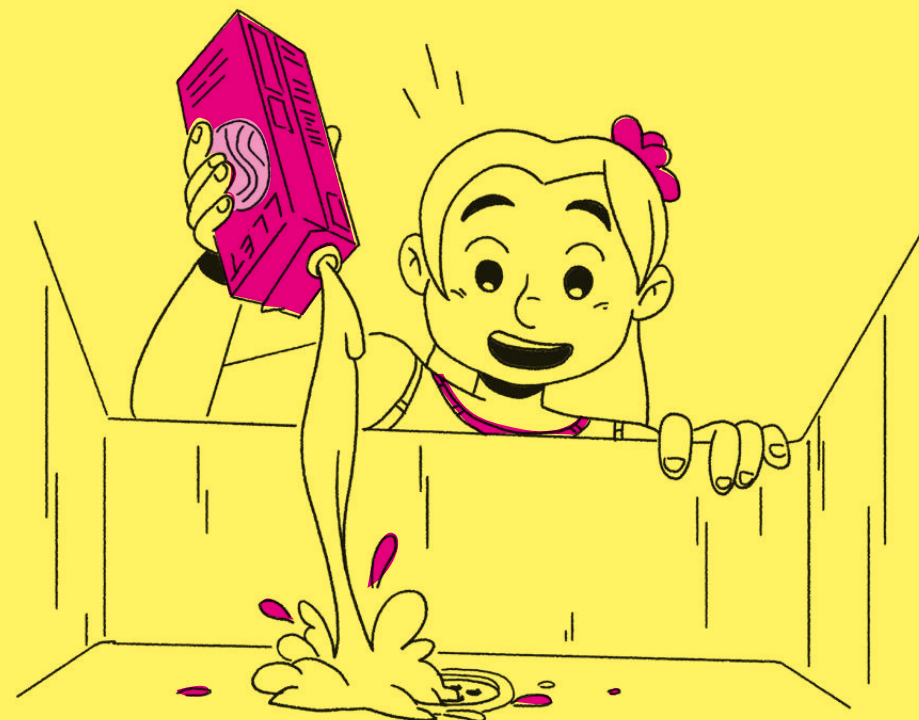
- El pròxim dissabte, les teues amigues vindran a casa.
- A casa?
- Sí.
- Les amigues?
- Sí. Les que anaven amb tu a l'escola.

Com cada any, a pesar del pas del temps, les companyes d'Anna la visiten per celebrar juntes el seu aniversari. Sa mare compra sempre un bon pastís de xocolata i trufa, perquè és el que més li agrada i perquè a Anna els canvis l'alteren. Quan, per alguna circumstància, no li posen a la taula el menjar previst, Anna el rebutja, encara que li agrade i costa molt fer-la canviar d'idea.

Per això, sa mare l'ha estat preparant tota la setmana. Li ha explicat com anava a ser la festa d'aniversari.

- Com l'any passat?
- Sí, com la de l'any passat. Vindran Sara, Elena, Fàtima, Roser i Lorena. Per cert, Lorena ha tingut un xiquet i el portarà. Així el coneixerem tots.
- Un bebé?
- Sí, un bebé.

Anna comença a moure tot el cos i canta molt fluixet una cançó que sa mare no identifica. Sa mare comprén que la notícia del xiquet l'ha alterada un poc i tracta de calmar-la. Li parla de nou de les amigues i de quines coses feien juntes quan anaven a l'escola. Això fa que Anna deixi de moure's sense sentit i que, a poc a poc, escolte més a sa mare.

- I un dia vau anar a escola totes amb un jersei verd!

Anna riu. Li agrada molt que sa mare li conte sempre les mateixes anècdotes, encara que, de vegades, les coses que feia de menuda li donen vergonya.

- Soc major! —exclama.

I té raó. De fet el dimarts passat ha complit vint-i-tres anys i li van fer també una festa a casa amb la família. S'ho va passar molt bé amb sa tia i els dos cosins. Anna, a les festes, sempre s'ho passa bé i li agraden.

Per això, hui dissabte, quan s'ha alçat, no ha donat malany. Un raig de sol l'ha despertada i, de seguida, ha cridat sa mare.

- Hui amigues!
- Sí, carinyo, sí. Hui vindran les amigues. A la vesprada farem la festa.

Anna s'ha alçat del llit i ha anat al bany. Sa mare, mentrestant, li ha preparat el desdijuni. Els dissabtes pren sempre llet amb cacau en pols i galetes.

A la mare d'Anna li ve a la memòria, mentre agafa el bric de la llet, la mania que va tindre la filla durant una llarga temporada. Els envasos de llet no es

podien deixar mai encetats a la vista d'Anna, ni tampoc al seu abast a la nevera. En veure'n un, Anna l'agafava i se n'anava a la pica on el buidava. Li encantava veure com la llet eixia xorrant tota blanca pel forat del bric o de la botella.

Aquella era una mania, naturalment, que li van haver d'ensenyar a no fer. Si es descuidaven, es quedaven sense llet a casa. Costà moltes converses i molts raonaments per traure-li-la del cap. Per sort, Anna, a pesar de les seues dificultats, és capaç d'aprendre i amb els anys ha après hàbits de conducta necessaris per a una bona convivència.

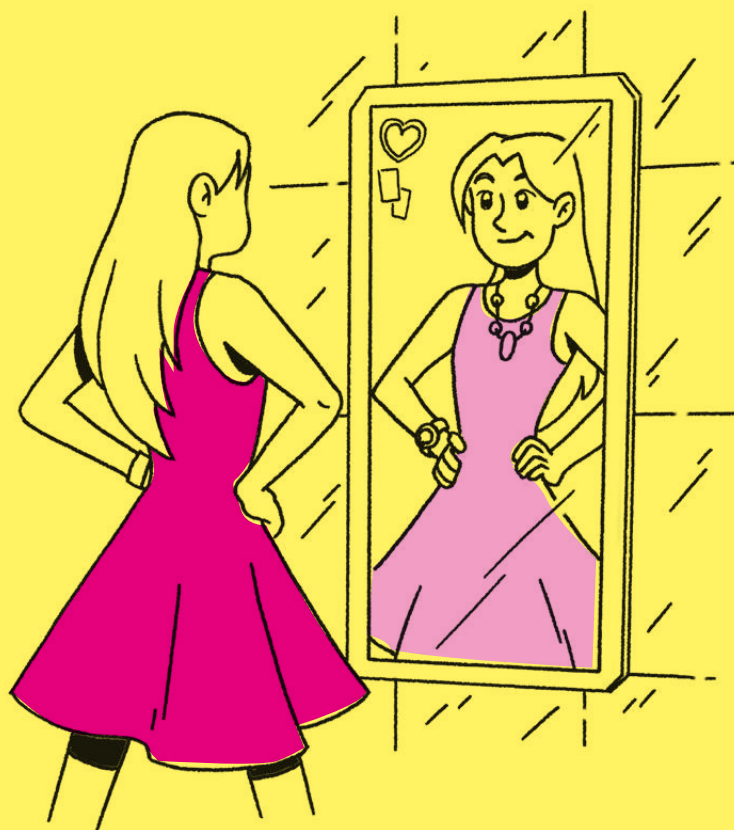
Però no ha sigut fàcil. De vegades, una mania se li n'ha anat substituïda per una altra, però la nova no ha millorat en res l'anterior. De fet, quan deixà de buidar els envasos de llet, començà a buidar les botelles d'oli que trobava encetades i això encara era pitjor, perquè, sovint, li queia l'oli al damunt i es tacava tota.

Ara ja, per sort, no fa malifetes de xiqueta.

—Ja soc major!

—Sí, amor, ja eres major!

No obstant això, a pesar que ha après a vestir-se sola, encara no és autònoma per a dutxar-se. No sap ensabonar-se bé i fregar un poc més on hi ha més brutícia. Per contra, una vegada ensabonada i neta, sa mare la deixa perquè es rente sola. A Anna li encisa molt que li caiga l'aigua al damunt. De fet, quan plou li agrada també banyar-se i costa fer-li entendre que no és bo que es xoï, perquè es pot refredar.

A la piscina, per sort per a Anna, sí que es pot banyar fins que se li arruga la pell dels dits. Li encanta nadar. De menuda no en sabia, però la mare d'Anna l'apuntà a classes de natació i ara ja sap flotar i moure els braços i les cames per avançar dins de l'aigua. No obstant això, dutxar-se és una altra cosa i, per regla general, remoleja sempre un poc amb una excusa o una altra per no anar de seguida al bany.

Però hui, com que sap que és el dia de la festa del seu aniversari amb les amigues, després del desdijuni, li ha demanat a sa mare que la netejara. S'ha alçat contenta i espera amb il·lusió l'arribada anunciada de les amigues.

—El vestit! —reclama Anna quan sa mare l'ha eixugada bé amb la tovallola.

—Vols vestir-te ja? —li pregunta la mare.

—Sí, vestit ja!

—No t'embrutaràs d'ací a la vesprada?

—No. Jo fadrina ja.

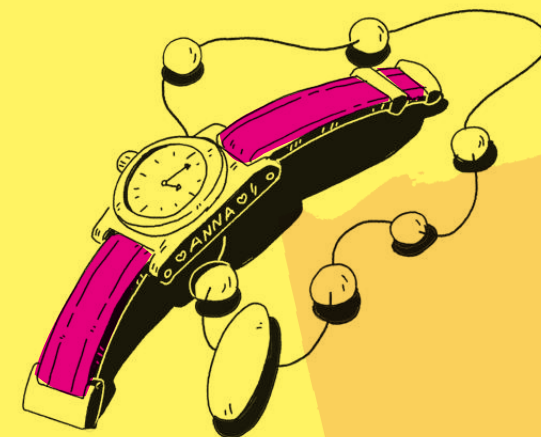
La mare d'Anna no n'està molt convençuda, però, per no contradir la filla, accepta la demanda i se'n va a buscar el vestit de mudar d'Anna.

Mentre es vist, Anna es mira satisfeta a l'espill del quarto de bany.

—El rellotge!

—També vols posar-te ja el rellotge?

—Sí, el rellotge jove — especifica Anna.

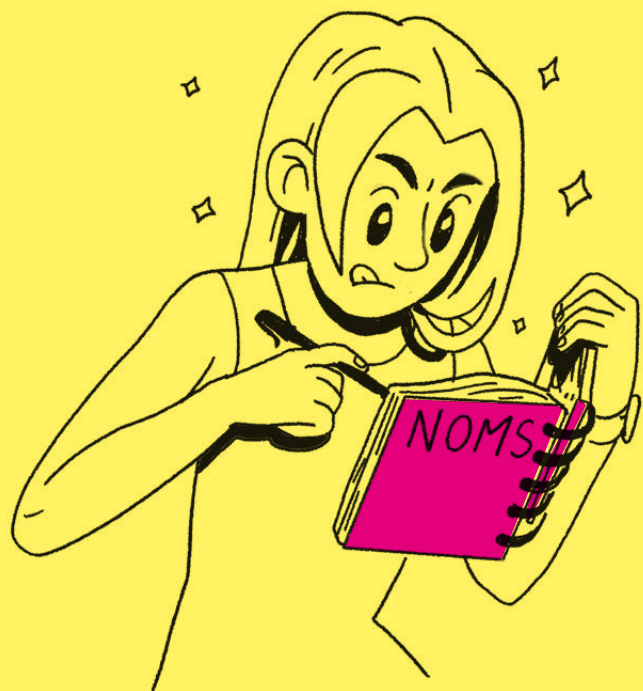
Perquè, com que és conscient que ja no és una xiqueta, ja no vol el vell rellotge de coloretos que li regalaren quan tenia deu anys. Vol el rellotge de joves de color rosa que li va regalar la seua tia Nela quan va complir els vint anys. El rellotge que ella sempre es posa quan se'n va de viatge o de festa. I també vol el collar que es posa sempre els dies més assenyalats de l'any.

Però encara falten unes quantes hores perquè siga l'hora de la festa d'aniversari i la mare d'Anna vol que la seua filla no es pose massa nerviosa amb l'espera. Per això, li proposa que mire la tele mentre ella se'n va a la cuina a preparar el dinar.

—Vols que et pose una sèrie divertida?

—Sí —contesta Anna mentre s'asseu al sofà.

Sa mare li posa un capítol d'una de les sèries televisives que més li agrada a Anna.

Des de la cuina, la mare sent com la filla pronuncia en veu alta el nom real dels actors i de les actrius a mesura que van apareixent en cada escena. Se sap no només el nom fictici dels personatges de les sèries i de les pel·lícules que veu més habitualment, sinó també el nom real de cada actor i actriu.

Conèixer noms i identificar-los amb les persones és una de les seues habilitats. Des de ben xicoteta començà a aprendre de memòria tots els noms que escoltava. Sempre li han agradat, sobretot, els més estranys o inhabituals. Ara, com que ha après

ja a escriure, quan en sent un de desconegut, corre prompte cap a la llibreta dels noms i l'anota abans que se li oblide.

De tots els noms que coneix i que escolta, els que més li agraden són els dels cantants, sobretot si són dones. Lògicament, això és així perquè li atrau molt la música, principalment la música que es canta i, si és moderna, millor encara.

Anna té una gran memòria i li agrada aprendre aquelles coses que més li interessien. Quan van de passeig, sa mare i ella, o quan va amb la seua tia, la primera cosa que fa quan sa mare o la tia es paren a parlar amb alguna persona que no coneix és dir-li el seu nom.

—Jo soc Anna!

I ho fa perquè vol que la persona desconeguda li diga el seu nom.

—Jo, Josep!

—Josep, Josep!

Anna s'alegra quan li fan cas, però, si parlen molta estona amb la persona desconeguda, s'inquieta i reclama que la conversa s'acabe.

—A casa! A casa!

—Sí, sí, a casa. Ja anem!

La majoria de les persones amb què es paren pel carrer entenen les circumstàncies i s'acomiaden ràpidament, però, de vegades, hi ha gent que no ho comprén i tracta de convèncer a Anna que ha de deixar parlar a les persones majors. Aleshores, Anna s'enfada més i, si no se li fa cas, és capaç de posar-se a xillar.

La mare d'Anna, de tant en tant, aguaita i veu la filla mirant la tele. Afortunadament, hui Anna està tranquil·la i contenta.

Després de dinar, se n'ha anat a la seua habitació i ha passat una estona davant l'ordinador. Li encanta buscar informació de pobles. Després s'ha posat a mirar els llibres que té i ha tornat a llegir fragments dels que més li agraden fins que ha sonat el timbre. Aleshores, s'ha alçat del llit i corrent ha anat a veure qui era.

A Anna li costa molt mostrar les emocions i, sobretot, li desagrada qualsevol contacte físic. Per això, només li diu «hola» a sa tia. I ella, com ho sap, li contesta de la mateixa manera. No es besen, ni es toquen, però això no vol dir que Anna no se n'alegre. Les ninetes dels ulls li fan un ball a penes perceptible, conegut per les persones que la tracten més habitualment. És la seua forma de mostrar l'estima que sent cap als altres.

Immediatament, sa mare i la tia se'n baixen a la planta baixa de la casa, on hi ha el corral i el garatge on guarden el cotxe. Anna també baixa amb elles. Hi ha parada ja una taula gran amb un llarg tapet de paper.

Anna ho observa tot amb molta atenció. Hi ha gots, botelles de refrescos i d'aigua, frivolitats salades, coques de pimentó, pizzes, papes i també cuquets de formatge.

—Cuquets! —cria i fa una cara de desig irrefrenable.

—Agafa'n un grapaet i prou —li diu sa mare—, ja en menjaràs més quan vinguen les teues amigues.

A Anna li agraden molt els cuquets, però, com que tenen moltes calories, l'han ensenyat a menjar-ne només els caps de setmana.

Per fi ha arribat l'hora de la festa i, en pocs minuts de diferència, ha sonat el timbre reiteradament i han anat apareixent d'una en una les amigues invitades. Totes s'han alegrat molt de veure's. De fet, hi ha unes quantes que només es veuen una vegada a l'any: quan venen a casa d'Anna pel seu aniversari. Després de l'època escolar, els estudis a l'institut, la faena o la universitat i, posteriorment, la vida de cada una les ha anat allunyant. Però totes tornen amb una fidelitat admirable per a compartir amb Anna el seu dia més important, potser, de cada any.

Anna les observa a totes i no para de dir els seus noms. Escolta amb atenció tot el que li diuen, però, enguany, hi ha una cosa que la distrau i la fa sentir-se un poc neguitosa. Sa tia, com la coneix, sap què és el que li passa i, per això, fa que s'arrimen les dos al cotxe de bebé a veure el xiquet de Lorena.

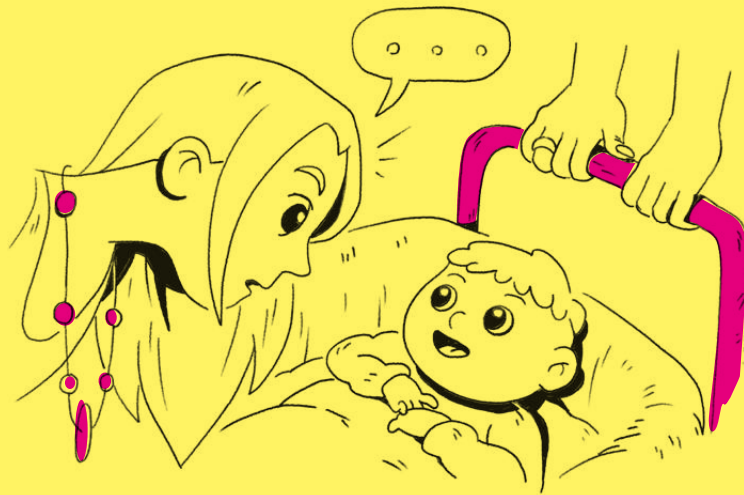
Anna es queda un poc paralitzada davant de la criatura fins que mirant-lo fixament li diu:

—Jo soc Anna!

I Anna es calla per uns segons a l'espera, segurament, d'una contestació per part del xiquet. Afortunadament, el silenci no es fa llarg, perquè Lorena ha estat atenta i, de seguida, intervé:

—A ell li diuen Bernat i encara és molt menut. No sap parlar.

Feta la presentació la festa continua amb total normalitat, tal com transcorre la festa tots els anys. Les amigues d'Anna i ella mengen i xarren. També la mare i la tia estan presents i fan d'amfitriones.

L'alegria va en augment i, sobretot, el bon ambient esclata en un fort aplaudiment quan la tia d'Anna trau el pastís d'aniversari de xocolata i trufa. Un esclat sorollós que desperta Bernat del seu son plàcid. Com a conseqüència de l'ensurt el bebé es posa a plorar.

I aleshores, Anna, es posa a cantar alçant cada vegada més la veu. Sa mara tracta de calmar-la, però no pot. Les amigues callen i es miren les unes a les altres. Coneixen Anna i saben que si entra en crisi nerviosa és millor que hi haja el menor soroll possible al voltant.

Anna segueix cantant, com si estiguera totalment sola. Lorena, reaccionant amb rapidesa, agafa el xiquet i l'abraça. Comprén de seguida que té fam i s'asseu per donar-li de mamar. Es desbotona la camisa i destapa la copa del sostenidor deixant un mugró a l'aire. Amb gest amorós, apropa el xiquet al seu pit i el bebé obri amb avidesa la boca i comença a xuclar.

La fi immediata del plor del menut fa que Anna també deixi de cantar i que s'hi aproxime a contemplar l'escena amb els ulls oberts. Sense ser-ne conscient del tot, Anna viu una nova experiència per a ella desconeguda.

La festa continua després del parèntesi provocat pel cant d'Anna i ho fa d'una manera distesa. Les amigues de la infància d'Anna, la mare i la tia intercanvien notícies i informacions sobre com els ha anat la vida en els últims mesos. Anna les escolta. La mare, com fa tots els anys, no sap com agrair la presència de les cinc. A totes les ha vist créixer amb estima i amb admiració. I també amb un poc d'enveja. No ho pot negar. Han fet un camí laboral i personal que la seua filla no podrà recórrer mai. I això ho sap des de fa ja molts anys.

Pràcticament des que va nàixer o, si més no, des que va començar a observar els primers símptomes d'una actitud estranya que, al cap d'uns anys, quan ja anava a escola i era alumna d'infantil, els metges i especialistes li diagnosticaren com a autista. L'impacte inicial suposà un colp molt fort per a les expectatives que la família havia depositat en la primera neta. Però de seguida l'estima i l'amor per Anna superà qualsevol decepció.

Des d'aleshores, Anna ha sigut la joia més preuada de la casa i ella s'ha guanyat també el respecte i l'admiració de la família i de les companyes fidels, per cada pas endavant que ha donat, per cada barrera que ha superat o per cada nou aprenentatge. Per això, un any més, Anna ha celebrat la festa del seu aniversari com qualsevol altra persona, envoltada pels qui la volen.

Ara la mare i la tia s'acomiaten de les amigues d'Anna.

—Fins l'any que ve.

Unes paraules que, sens dubte, tenen un missatge d'esperança i de solidaritat digne d'admiració. No obstant això, la mare d'Anna i també la tia no poden evitar el pensament d'un núvol fosc aguantant per l'horitzó d'un futur incert: «Què serà d'Anna quan jo siga molt vella o quan ja no estiga en este món?», «Qui tindrà cura de la meua filla?».

PROPOSTA didàctica

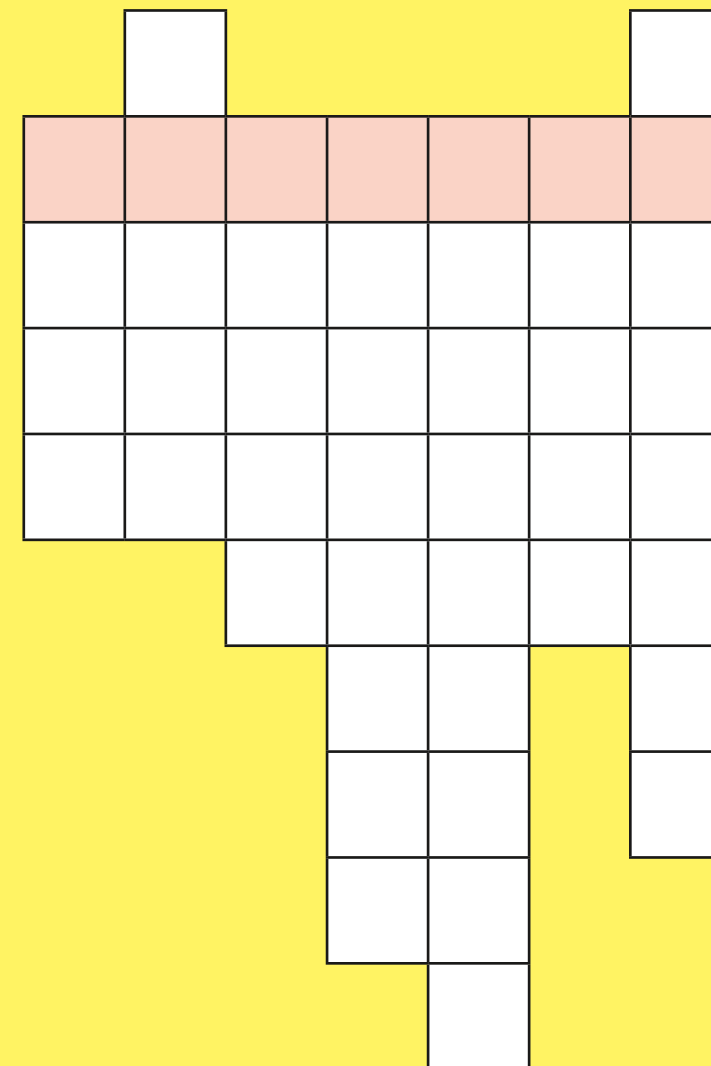
Josep Antoni Fluixà

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ I DE REFLEXIÓ SOBRE EL CONTE

- 1 Llig atentament el conte «L'aniversari d'Anna» de Josep Antoni Fluixà.
- 2 Si contestes a les preguntes següents, relacionades amb el conte que has llegit, amb una sola paraula i la col·loques correctament en la taula o perxa de les paraules que hi ha a continuació, descobriràs una paraula oculta.

- A) *Escriu el nom de la protagonista.*
- B) *Mentre Anna mira la tele, on va la mare?*
- C) *Quin és el segon ingredient dl pastís d'aniversari que li compra sempre sa mare?*
- D) *Com espera Anna l'arribada de les amigues?*
- E) *Que és el que no agrada gens a la protagonista? Les...*
- F) *Com se sent ja la protagonista de la història*
- G) *Què es posa sempre quan se'n va de viatge o de festa?*

A B C D E F G

Escriu quina és la paraula oculta:

3 Busca informació sobre la paraula oculta que has descobert i explica amb les teues paraules què significa i com afecta a la vida de les persones.

4 Digues si són vertaderes (V) o falses (F) les frases següents segons la història de la narració que has llegit.

- ☐ *Les companyes d'escola visiten una vegada a l'any a Anna per celebrar el seu aniversari.*
- ☐ *A Anna li encanta que li oferisquen un menjar que no s'hi esperava.*
- ☐ *Una de les amigues ha tingut un xiquet.*
- ☐ *A Anna li agrada molt que sa mare li conte anècdotes de quan anava a l'escola.*
- ☐ *Anna és una xica que no ha tingut mai manies.*
- ☐ *A la protagonista li costa molt d'esforç aprendre hàbits i conceptes, sobretot, quan no li interessen.*
- ☐ *Anna és autònoma i és capaç de fer tot el que necessita per a viure sense companyia.*
- ☐ *A Anna no li agraden ja les coses de xiqueta. Sap que s'ha fet major i vol coses de joves.*
- ☐ *Anna no té cap habilitat especial.*
- ☐ *Anna és pacient i és capaç d'esperar en silenci quan algú pel carrer es posa a xarrar amb sa mare o la seua tia.*
- ☐ *A la protagonista li agraden les sèries televisives.*

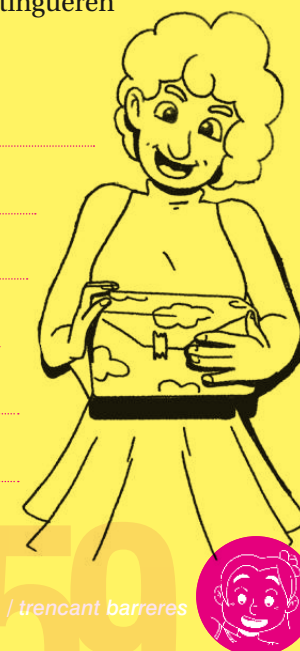
☐ *Anna es posa molt nerviosa quan el bebé de Lorena esclata a plorar.*

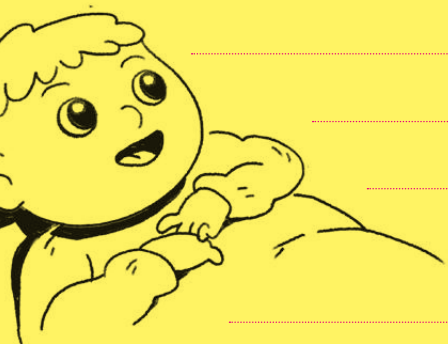
☐ *La mare d'Anna i la tia no estan preocupades pel futur d'Anna.*

5 Busca en la sopa de lletres següent sis noms de dona que apareixen a la narració.

L	O	R	E	N	A	T	P	N	E
O	U	E	I	E	S	E	U	U	M
R	Z	N	E	L	E	N	A	O	S
M	S	I	A	A	R	R	A	F	O
I	A	K	A	T	J	O	R	O	L
R	R	U	E	A	R	S	A	D	C
F	A	T	I	M	A	E	E	L	A
O	E	S	D	G	H	R	L	R	R
V	I	S	I	T	A	R	E	L	O

6 Reflexiona sobre el tema expressat a les dues frases finals de la narració. Què en penses? Tenen raó la mare i la tia d'Anna en preocupar-se pel futur de la protagonista? Què s'hauria de fer perquè persones com Anna tingueren assegurada una vida digna?

9 La protagonista de la història té una diversitat funcional que afecta a la seua capacitat intel·lectual per a aprendre al mateix ritme que ho fan habitualment la resta de les persones. Diem diversitat funcional per no parlar negativament de discapacitat, perquè, en realitat, totes les persones tenim capacitats diferents.

Relaciona el títol de cada tipus de diversitat funcional següent amb els casos que es descriuen en la columna de la dreta

VISUAL Una persona celíaca que no pot menjar aliments que tinguen gluten com, per exemple, el blat, la farina i el pa.

AUDITIVA

Una persona amb una malaltia mental que li dificulta relacionar-se amb els altres.

FÍSICA	afectant relatiu al so amb els altres.
ALIMENTÀRIA	Una persona que ha nascut cega o que ha perdut molta visió per causa d'una malaltia.

PSICOSOCIAL *Una persona que naix amb símptomes que dificulten el seu aprenentatge per causes diverses.*

10 Tria una de les diversitat funcionals descrites en l'exercici anterior i fes una breu redacció que aporte idees sobre què podem fer en la nostra societat per a ajudar a les persones que la tenen. Com podem facilitar la seua integració a la vida social de la majoria de la societat? Com fer-los fàcil l'accessibilitat a edificis i el pas pels carrers? Etc.

11 Busca informació sobre l'autor de la narració i escriu una nota breu biobibliogràfica: lloc de naixement, estudis, ofici, llibres que ha publicat i gèneres que ha conreat, premis rebuts, etc.

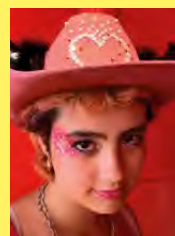
12 Tant important com els autors dels textos, en els llibres infantils i juvenils és també molt important la persona que fa les il·lustracions. En el cas d'aquesta guia didàctica hem comptat amb la col·laboració de dos artistes plàstics molt joves, un home i una dona.

A) *Llig a continuació un breu currículum de les dos persones que han fet les il·lustracions.*

Rubén Barriga Molero, nascut a Càceres en 1999, és un artista especialitzat en concepte art, dibuix, disseny i il·lustració. En 2021, va presentar el seu projecte "Història Il·lustrada: L'Illa de Nidhogg" com a Treball de Fi de Grau en la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Salamanca. Aquesta obra, composta per 26 pàgines en format A5, simula un diari il·lustrat per la protagonista, Sigrid, qui narra els seus descobriments en una illa misteriosa. El projecte reflecteix la fascinació de Rubén per la mitologia nòrdica i la seua influència en la literatura fantàstica.

A més, Rubén Barriga manté un portafolis en ArtStation sota el pseudònim "rubrrig_art", on exhibeix el seu treball com a artista conceptual i il·lustrador. La seua obra destaca per la integració d'elements de ciència-ficció, mitologia i fantasia, evidenciant el seu interès en la narrativa visual i la creació de mons imaginaris.

Lucía Bosca (Alzira, 2008) dibuixa des de molt menuda. Solia portar sempre una llibreta per a dibuixar en qualsevol lloc. Li encanta llegir Manga, la música dels 80, veure pelis i sèries, Dream SMP, jugar Minecraft, Valorant, Dungeons & Dragons i fer Rolplay. En un futur li agradaria formar-me com a animadora o il·lustradora i fer d'això la meua professió, però, en l'actualitat, estudia batxillerat artístic a l'IES Josep Maria Parra d'Alzira. És alumna de l'Escola de Teatre "La Tarumba Jove" i ha participat

en les Jornades d'Il·lustració d'Alzira 2021, en les de Castelló de 2022 i en l'última edició de la Fira del Llibre de Nadal d'Alzira. Signa les seues il·lustracions amb el nom artístic d'«Espaguetis en salsa».

B) *Imagina que Rubén Barriga o Lucía Bosca visiten el teu centre. Tenint en compte la informació que tens, quines preguntes li faries? Fes d'entrevistador o d'entrevistadora.*

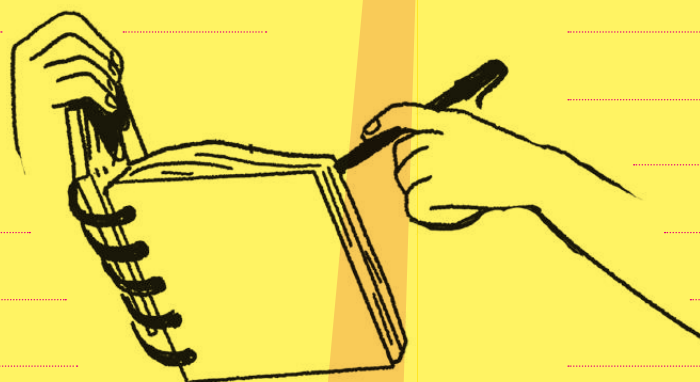

Entrevista a

Preguntes:

ACTIVITATS PER A SER CREATIUS

13 Escriu en un full una narració protagonitzada per alguna persona que tinga una diversitat funcional.

15 Tria un dels poemes, el que més t'agrade, i fes un dibuix que tinga relació amb el que diu el poema.

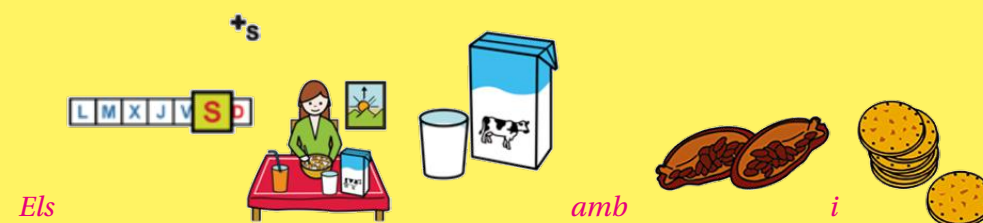
Escriu un poema que tinga com a tema la necessitat de solidaritzar-se i d'ajudar a les persones amb diversitat funcional.

A cartoon illustration of a young girl with blonde hair tied in a ponytail. She has large, expressive eyes and a wide, happy smile. She is wearing a blue collared shirt. The background is a solid light blue.

17 Saps què són els pictogrames? Són dibuixos i símbols que representen objectes, accions i ordres senzilles. Són molt útils per a comunicar-se amb persones que tenen una diversitat intel·lectual. Fixa't en els següents pictogrames i escriu el que poden significar.

18 Ara és moment de què tu pugues escriure la frase, fixa't en els pictogrames i substitueix per la paraula correcta.

XVI PREMI MALVA ALZIRA de Poesia Infantil i Juvenil

ACTA DEL LLIURAMENT I POESIES PREMIADES

Reunit a la Casa de la Cultura d'Alzira el jurat encarregat de seleccionar les obres guanyadores del XVI Premi Malva Alzira de Poesia Infantil i Juvenil 2024, format per les següents persones:

- Adelina España Albelda, mestra.
- Eugenia Pelufo Collado, mestra.
- Paloma Vicente Martí, mestra.
- M. Teresa Vives Pascual, tècnica de joventut de l'Ajuntament d'Alzira.

L'acte es va desenvolupar entre les 18 i les 19.30 hores del dia 5 de febrer, i va concloure amb el veredict següent:

3a categoria. Per a l'alumnat de 3r i 4t de Primària

- **Finalista:** poema *La natura*, de Cloe Llopis Aranda, del CEIP Alborxí.
- **Finalista:** poema *Muntanyes no disfrutades*, de Sira Valiente Masiá, del CEIP Alborxí.
- **2n Premi,** poema *Un hort, un món*, de Roser Sala Escrihuela, del CEIP Alborxí.
- **1r Premi,** poema *Alzira ulls verds*, de Martina Climent Estarlich, del CEIP Alborxí.

2a categoria. Per a l'alumnat de 5é i 6é de Primària

- **Finalista:** poema *La Vall de la Murta*, de Rafa Carlos Sanz, de Xúquer Centre Educatiu.
- **Finalista:** poema *Naturalesa innocent*, de Daniela Bixquert Fraile, del Col·legi Sants Patrons.
- **2n Premi:** poema *La natura sempre ens acompanya*, d'Estela Correal Bañón, del CEIP Alborxí.
- **1r Premi,** poema *La Murta*, d'Érika Gómez Sanmartí, del CEIP Ausias March.

1a categoria. Per a l'alumnat de 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO

- **Finalista:** poema *L'anatomia de la Ribera*, de Cristina Calvo Llorens, de Xúquer Centre Educatiu.
- **Finalista:** poema *Encants de la nostra ciutat*, d'Hugo Tomás Aranda, de Xúquer Centre Educatiu.
- **2n Premi:** poema *Simfonia silvestre: majestuositat de la naturalesa*, de Sara Suñer Soriano, de Xúquer Centre Educatiu.
- **1r Premi:** poema *El nostre llegat*, de Pau Huerta Martínez, de l'IES La Murta.

Premi especial a l'escola amb el nombre proporcional més elevat de treballs presentats a Xúquer Centre Educatiu i al CEIP Alborxí.

De la qual cosa emeten acta les sotasignades, a Alzira, 5 de febrer de 2024.
Adelina España Albelda, Eugènia Pelufo Collado, Paloma Vicente Martí i M. Teresa Pascual.

Pau Huerta Martínez

Sara Suñer Soriano

Érika Gómez Sanmartín

Estela Correal Bañón

Martina Climent Estarlich

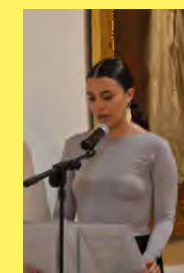
Roser Sala

Actuació de Rosa Mira

Guanyadors i finalistes del concurs

Presentadora de la Guia Didàctica, Marta Moya

Alzira ulls verds
MARTINA CLIMENT ESTARLICH
CEIP Alborxí

Primer Premi
Tercera Categoria
Alumnat de 3r i 4t de Primària

La gran bellesa d'Alzira,
Ens plena d'alegria
I ens ompli de vida.

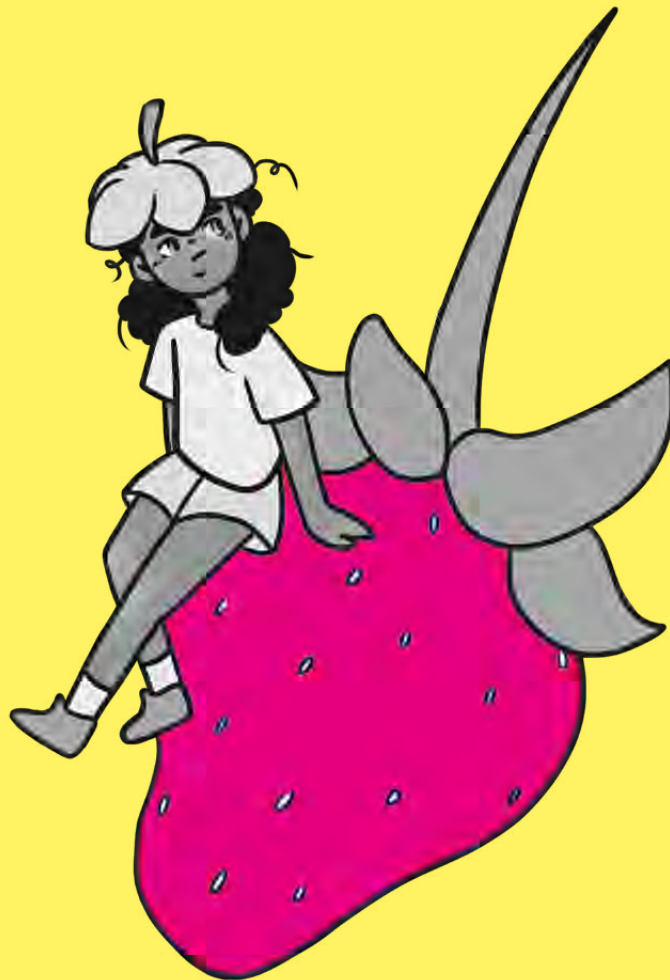
El color verd de les muntanyes
I el blau del seu riu,
Formen un conte viu.

Alzira té els ulls verds,
La Murta i la Casella.
Quina meravella!

Plena de flors i arbres
Que cuiden el nostre planeta
Quanta riquesa!

Els colors dansen a l'aire
I els ocells canten sonates.
La màgia ompli cada racó
D'un somni ple d'il·lusió.
Tothom tenim una missió,
Hem de cuidar el nostre tresor.

Alzira té els ulls verds,
Plens d'harmonia i vida.
Alzira ens mira amb tendresa
I amb esperança plena.

Un hort, un món

ROSER SALA ESCRIBUELA
CEIP Alborxí

Segon Premi
Tercera Categoria
Alumnat de 3r i 4t de Primària

Quan jo era xicoteta,
El meu iaio tenia un hortet.
Diuen que només eren quatre plantetes
I que era ben menudet.

Com jo era xicoteta,
Aquell hort el veia molt gran.
Tenia verdures, flors i fruites
I estava al terrat.

Cada dia regàvem
Les freses, albergínies i carabassetes.
Posàvem aigua als cossiols
O, com ell deia, a les "macetes".

Quan jo era xicoteta
Pujava amb les meues tisoletes.
I amb l'ajuda del meu iaio
Collia les freses més rogetes.

A l'hort del iaio
També hi havien rosers.
I a la iaia quan pujàvem
Li agafàvem un ramell.

Els dies de calor
Agafàvem la manguereta
I, a més de regar les verdures,
Ens pegàvem una ruixadeta.

Ara ja no soc xicoteta,
Però recorde aquell hortet,
Al meu iaio al terrat
I el temps que passàvem juntets.

Per als altres eren quatre plantes,
Allò que per a mi era un bosc.
Per als altres no és res
Allò que per a mi és un bon record.

La Murta

ÉRIKA GÓMEZ SANMARTÍN

CEIP Ausias March

Primer Premi

Segona Categoria

Alumnat de 5é i 6é de Primària

La Murta, terra de la llum suau,
on l'aire balla amb melodia
en cada racó.

Paratge que abraça amb amor sincer,
la natura canta en cada arbre, en cada xiprer.

Entre ruïnes que parlen de
temps passats, la Murta et convida a caminar, a
descobrir misteris guardats.

Dos basses d'aigua donen vida a peixets,
on, qualsevol dia del any,
podem anar a passar un ratet.

Des d'altres llocs venen viatgers a vore
el Monestir de segles passats, que amb
bellesa i esplendor renaix des d'un racó.

La natura sempre ens acompanya

ESTELA CORREAL BAÑÓN

CEIP Alborxí

Segon Premi

Segona Categoria

Alumnat de 5é i 6é de Primària

Passa l'aigua del Xúquer
valenta i enjogassada,
serpenteja amb el corrent
tot el dia en moviment.
Sembla neta, però no ho és!

Els dies de tempesta,
en Alzira s'acaba la festa,
els veïns no deixen de mirar
si el Xúquer es va a desbordar.
Les seues aigües mai van a oblidar!

Banyar-se en el Xúquer,
mirant el pont i les canyes,
però si esta ple de deixalles,
tot oblidat, això sí que és complicat.

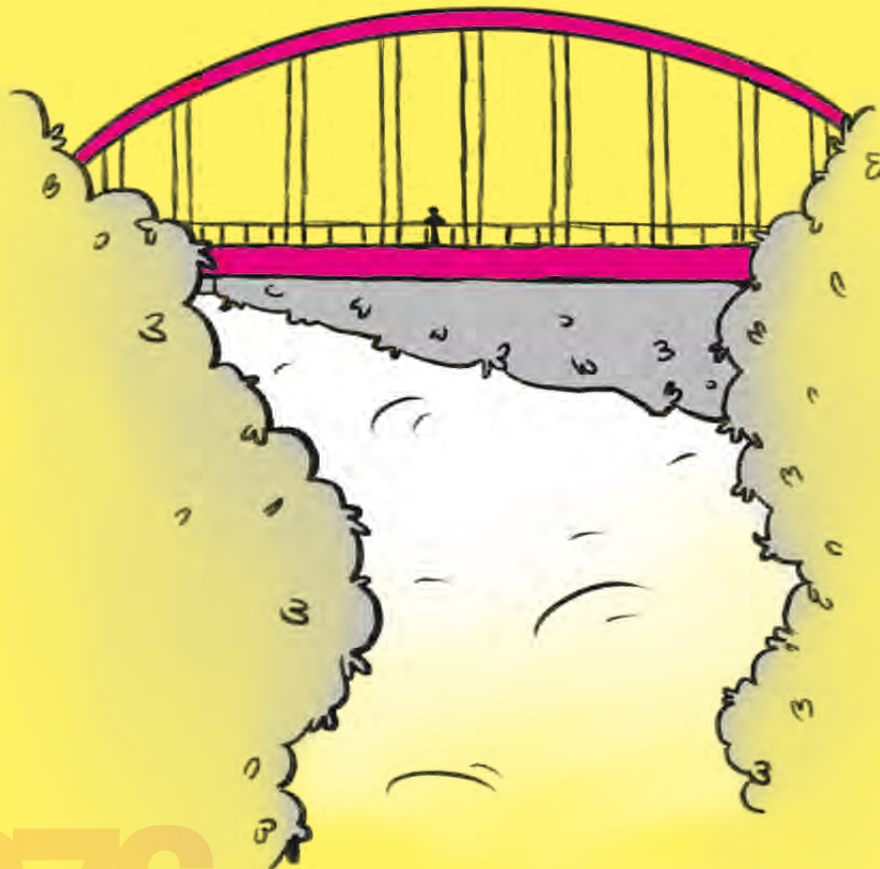
Al voltant del Xúquer
unes muralles velles trobem
que fortes resisteixen el pas del temps.
Estes velles muralles
abans li plantaven cara a l'enemic més valent.
Hui, dins d'un gran anell verd les trobem
i des d'un gran mirador les observem.

La Casella, en primavera,
llueix verda en la Ribera,
amb un vestit fet de verdor
i amb un estampat multicolor.

Un camí en la natura,
un camí en zig-zag,
costerut i juganer,
que arriba fins a una preciositat,
que encantada m'ha deixat.
Només entrar a la vall
es veu un castell, vell i enrajolat
que dins de la Murta s'ha quedat.
Pareix un miratge
aquest gran paisatge,
ple d'ombra, d'aigua i de verdor
que a tots ens ompli d'amor.
Sembla un quadre però no ho és!

Cada vegada que arribe a Alzira
veig a l'horitzó unes imatges conegudes i familiars:
el Santuari, la Murta i la Casella
quines preciositats!
Sé que estic ja prop de casa
sent l'olor de la flor del taronger.

Allà l'horitzó es desplega la mare natura
Amb la seua grandesa i bravesa.
Amb el riuriu de les fulles,
El cant de les aus i els colors amb desmesura.

El sol trau el cap entre els núvols,
Banyant la terra amb la lluïda resplendor.
No pot haver-hi res més entenedridor.

El nostre llegat

PAU HUERTA MARTÍNEZ

IES La Murta

Primer Premi

Primera Categoria

Alumnat de 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO

Al cim d'un somni preat.
S'alça majestuós "El cavall Bernat",
Amb el seu pic acaricia els núvols.
Els seus vessants fan tremolar l'ànima.

A dalt, en horitzó imponent,
La vista s'estén fins a l'infinit.
Una simfonia de muntanyes i valls,
On el temps sembla haver estat detingut.

Vall de la Murta,
On la tristesa és curta.
Vall de la Casella,
Mai ens allunyarem d'ella.
Pic de la ratlla,
Al seu cim tot el món calla.

Paisatges amb muntanyes.
Inspiració sobrada, testimonis
Muts d'històries i llegendes,
Guardians de secrets i emocions,
Que, a qui saben mirar,
Sempre sorprenen.

Simfonia silvestre: majestuositat de la naturalesa

SARA SUÑER SORIANO

Xúquer Centre Educatiu

Segon Premi

Primera Categoria

Alumnat de 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO

A la part alta d'eix imponent penyal,
on el vent murmura amb dolor,
es troba la muntanya,
majestuosa i plena d'aventura.

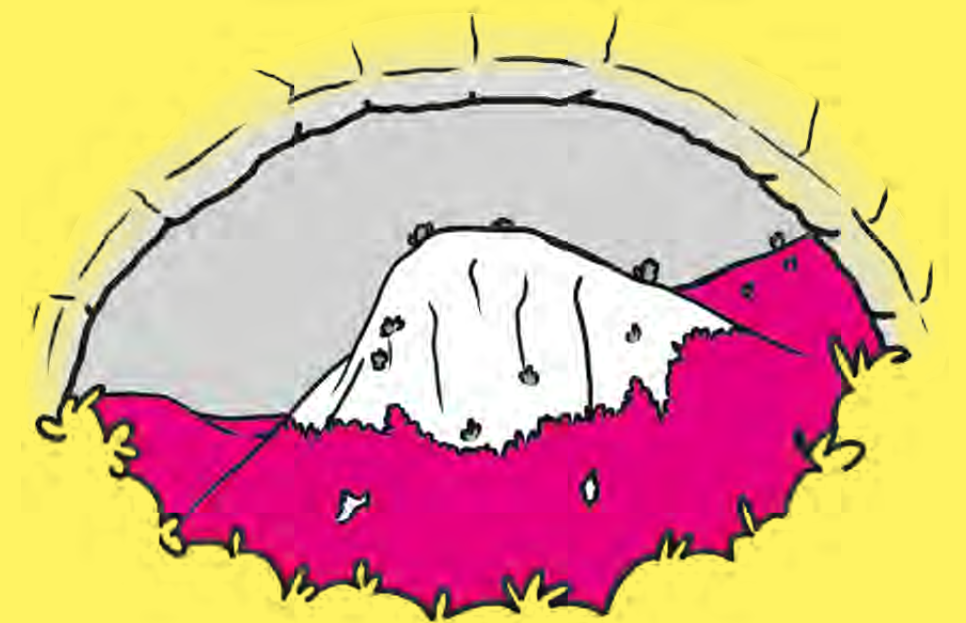
Les seues altures desafien el cel,
els seus pics aconseguixen els núvols,
i en els seus vessants embullats de flors,
s'amaguen secrets que el temps acumula.

Al seu davant, em sent xicotet i humil,
davant la seua grandesa em rendisc en admiració,
perquè m'ensenya la importància de la paciència,
la calma i la serenitat en el meu cor.

En el seu interior, els boscos s'estenen,
amb arbres de mil colors i grandàries,
on les aus troben refugi,
i els murmuris del vent són com a estranys.

Travessar les seues senderes és endinsar-se,
en un món ple de màgia i misteri,
on el palpit de la natura,
es mescla amb el meu propi batec sincer.

En cada pas que hi done, sent la vida,
bategant en cada racó del meu ser.
Respire l'aire pur que m'embolica,
i les meues preocupacions queden a un costat sense voler.

El murmuri del rierol m'embolcalla,
el seu corrent clar m'amanyaga com una melodia,
i entre cascades i salts d'aigua,
el meu esperit s'ompli d'alegria.

A la muntanya i als boscos trobe pau,
trobe refugi i consol en moments difícils,
sent que soc part d'una cosa més gran,
d'una cosa eterna i ple d'inexplicables milers.

Les muntanyes m'ensenyen a ser forta,
a suportar els desafiaments de la vida,
i els boscos m'inspiren a prosperar,
a ser resilient i trobar la meua eixida.

Així que em quede ací, abraçat a la muntanya,
i deixant que els boscos em guien en el meu camí,
perquè en aquesta trobada amb la natura,
descobris l'essència del diví.

La muntanya i els boscos són la meua llar,
són el ressò dels meus més profunds sentiments,
i en cada batec del meu cor,
ressona l'amor etern cap a aquests monuments.

Que mai desaparega la seua esplendor,
que sempre puguen ser admirats i valorats,
perquè a la muntanya i els boscos,
la meua ànima troba la llibertat i el sentit enyorat.

GUIA COMERCIAL

*"La meua riquesa són els meus amics"
William Shakespeare*

LA RIQUESA D'UNA FALLA
SÓN ELS SEUS AMICS,
PATROCINADORS,
COL·LABORADORS, EMPRESARIS,
FALLERS D'HONOR, VEÏNAT,
FALLERS I FALLERES...

VOLEM AGRAIR L'ESTIMADA COL·LABORACIÓ
DE TOTES LES EMPRESES QUE FORMEN
ESTA GUIA COMERCIAL
I A TOTS ELS QUE HAN FET POSSIBLE
L'EDICIÓ D'AQUEST LLIBRE DE FALLES.

Guia comercial en valencià i en àudio

“La meua riquesa són els meus amics”
William Shakespeare.

La riquesa d'una falla són els seus amics,
patrocinadors, col·laboradors, empresaris,
veïnat, falleres i fallers...

REVERT JOYERAS

Des de 1946. Major Santa Caterina, 5, Alzira.
Telèfon 96 241 11 65.

CONSUM

Junts és cooperativa.
Viu les falles amb nosaltres.
T'esperem en el supermercat Consum més
pròxim i en consum.es

ATENEA

Servici de càtering i esdeveniments.
Especialistes en l'organització
d'esdeveniments, bodes, celebracions
privades i d'empresa.
Siga el que siga que necessites ho trobaràs en
ATENEA Càtering i Eventos.
Demana'ns pressupost sense compromís.
Ens trobaràs en info@ateneacatering.com, en
www.ateneacatering.com
o en els telèfons 677 440 347 i en el 679 825
940

TANATORIO CIUTAT D'ALZIRA

Font de Musa - Tanatori - Crematori. Benifaió.
Germans Martí Dasí S. L. Serveis Funeraris.
Avinguda Drets Humans, 7, Alzira.
Carrer Sueca, 20, Albalat de la Ribera.
I carrer Campellos-Gamasseta, 36, Benifaió.
Atenció 24 hores: 96 249 21 66.
Més informació en www.tanatorifontdemusa.com

NATURA VETERINARIS

Campanyes animals amb descompte al gener,
febrer i març. Neteja bucal a l'abril, maig i
juny. Analítica malalties infeccioses al juliol,
agost i setembre. Geriàtrics a l'octubre,
novembre i desembre.
A més, castració/esterilització. Descompte per
a família nombrosa, criadors i protectores.
Natura Veterinaris, al carrer Colón 22, Alzira.
Telèfon 96 241 83 52. Urgències 661 832
348.
Horari de 9 a 21 hores de dilluns a divendres i
els dissabtes de 9 a 14 hores.

AUTOESCUELAS RICARDO

Ens veiem en Instagram.

BENNIZAA INDUMENTÀRIA VALENCIANA

Ens trobaràs en la nostra web
bennizaaindumentaria.es o si ho preferixes
escriu-nos un correu electrònic a bennizaa@beninzaaaindumentaria.es o visita la nostra
botiga del Carrer Tetuan 28, Alzira.
Contacta amb nosaltres en els telèfons 96 244
89 96 o 660 36 86 82
Segueix-nos si el preferixes en Facebook,
Instagram o X.

FLORISTERIA CAROL

Pere Esplugues, 147, Alzira Telèfon 240 44 05
Més informació en floristeriacarolalzira@gmail.com

LLOPIS

Donem vida al teu somni, el teu projecte.
Desenrotllem projectes i obres de gran
qualitat que garantixen la satisfacció total dels
nostres clients. construir és una motivació
humana.
Renovació, manteniment, rehabilitació. T'ho
posem fàcil.
LLOPIS, Carrer Xúquer 54, Telèfon 962 410
387 o si ho preferixes visita la nostra web
www.grupollopis.com

LA BÈSTIA ESPECTACLES

Víctor Tomás. Telèfon 600 71 66 83
o escriu-nos un correu electrònic a
labestiaespectacles@gmail.com

CARPINTERIA METÀLICA - CRISTALERIA CRISTANLUX CRISTALERIA RUIZ

Pol. Ind Tisneres. Avinguda Dret de
Manifestació 3, Alzira.
Telèfons 96 241 88 02 - 626 58 96 36 i 647
52 62 85 o pots contactar en el correu info@cristanlux.com
Disposen d'una gran varietat de mampares,
tendals, persianes, finestres i cortines de
cristall.

BELSA I BELSA SUBMINISTRES INDUSTRIALS

Vos desitja unes Bones Festes Falleres!
Tornilleria - Compressors - Ferramentes -
Hidràulica - Motors - Pneumàtica - Epi's.
Pol. Ind. Tisneres. Avinguda Dret de Reunió,
34 i 36, Alzira
Telèfon 96 245 5630 - WhatsApp 663 43 70
70 o visita la nostra web
www.belsaibelsa.com

GRUAS ALCARRIA, ALZIRA

Telèfon 661 28 78 68.
Elevació de materials - Manmarge S. L.
contacta'ns també en el correu manmargesl@gmail.com

WILD SOUND ESPECTACLES - GALA ANIMACIONS

Disc mòbils - Fotomaton - Karaokes - Bodes
- Tallers - Escoles vacacionals - Conciliació -
Animació infantil.
Telèfon 744 70 74 74 Estem també en
Instagram i Facebook en
[@WILD SOUND ESPECTACLES i @](https://www.instagram.com/wildsoundespectacles)
GALAANIMACIONS

ALZICASA AGÈNCIA IMMOBILIÀRIA

Estem en Alzira a l'avinguda Sant Patrons, 2
baix.
Telèfon 96 241 90 64
I a Carcaixent en trobaràs al carrer Sant
Francesc d'Assís 20, baix.
Telèfon 96 394 87 78. Visita la nostra web
www.alzicasa.com

GRÁFICAS SAN BERNARDO

Impremta, papereria i llibreria des de 1889.
Impressió digital. Subministrament a oficines,
servici a domicili.
Fotocòpies, segells de cautxú,
enquadernacions, plastificat de documents,
cartelleria gran format, lonetes per a exteriors.
Carrer Major Sant Agustí, 46, Alzira Telèfon 96
240 12 08.
Visita la nostra web www.imprimo.org o
escriu-nos al correu papeleria@imprimo.org

TODO MOVIL

Exposició i venda - Reparació i servici.
Mitsubishi - multimarques i vehicles d'ocasió.
Servici tècnic oficial i recanvis originals Kia
Motors.
Carrer Gandia, 20, Alzira.
Telèfon vendes: 96 241 10 76, Telèfon
recanvis: 96 241 45 70
Telèfon taller: 96 241 45 92, Visita'ns en la
nostra web www.todomovilalzira.es Segueix-
nos en Facebook

FLEX CONCEPT ALZIRA

José María Salas Vilches.
Plaza de la Generalitat, 14 baix.
Tel. 611 168 172
Visita la nostra web: flexconceptalzira.es
o envia'ns un correu electrònic a
flexconceptalzira@gmail.com

AMMAR VETERINÀRIA

Carrer Pere Esplugues, 27, Alzira.
Telèfon 96 201 68 36 Urgències 627 393 415
El nostre horari és de dilluns a divendres
de 10 a 13.30 hores i de 17 a 20.30 hores.
Dissabtes de 10 a 13.30 hores.
Contacta amb nosaltres en el correu:
veterinaria.ammargmail.com

MIGUEL ELECTRODOMÉSTICOS

T'esperem al carrer Simat, 7, d'Alzira.
El nostre telèfon és 96 241 56 79
Pots contactar per correu en: miguel.electrodomesticos@gmail.com

RECAMBIOS CYM

Verge de la Murta, 8, Alzira. Telèfon: 96 241
35 13
Pots contactar en correu en cym@cymauto.com

ADESLAS SEGUR CAIXA

Adesalzi. Avinguda de la Hispanitat, 3, baix.
Telèfon: 96 241 64 11 Mòbil de Silvia: 678 619 589 Mòbil de Delia: 678 619 590

CONSTRUCCIONS ELISEO PLA

Construcció, promoció, immobiliària.
Avinguda de l'Estació, 4. Vilanova de Castelló.
Telèfons 96 245 0471 - 96 245 26 22.
Contacta'ns al correu cep@cepsl.com

OFITEC

Organització Financera i Tècnica d'Empreses.
Consultoria tributària, econòmica i laboral.
Av. Luis Suñer, 15 - Entresol. Alzira. Telèfon 96 245 50 84
o contacta'ns en el correu ofitec@grupofitec.com

LA BOTIGA DEL RANDERO

Fernández & Martí.
Merceria - Especialitat en randes d'alta qualitat.
Carrer Hort dels Frares, 29, Alzira. Telèfon: 96 240 07 45

LA CAMBRA

Roba interior - Llar - Uniformes escolars.
Colón, 32, Alzira.

RESA

Multiservicis i reformes.
Juan Miguel Resa.
Telèfon 616 657 872
Alzira. Correu: juanmiguelresa@gmail.com

CÓNDOR BABIDU

Botiga de moda infantil i juvenil a Alzira.
Moda xiquets des de talles 0 a 16.
Carrer Curtidors, 9 a Alzira.
Telèfon: 960 041 483, WhatsApp: 681092194
Segueix-nos també en Facebook i Instagram.

EDICIONS BROMERA, ALZIRA

Polígon Industrial, el Pla, Avinguda dels Areners, 25, Alzira.
Telèfon: 96 240 22 54

GESTEC CONSULTORES

Consultoria d'empreses. Fiscal - Laboral i Comptable.
Carrer Rosendo Pastor, 1, Carcaixent.
Telèfon: 96 243 12 66. Mòbil 617 315 290

ENRIQUE FURIÓ ORBA

Advocat especialista en Dret Laboral i Seguretat Social.
Carrer Julián Ribera, 18, baix, Carcaixent.
Telèfon: 675 608 726
Contacta si ho preferixes per correu en: enrique@furioorbalaboralista.com

PELUQUERÍA MARÍA TERESA OLMOS

Carrer Sagunt, 8, Alzira.
Telèfon: 96 241 28 62

KUMON ENGLISH

Learning Time!
Descobrix tots els beneficis del mètode Kumon, ara en anglès. Amb Kumon English, el teu fill parlarà, pensarà i aprendrà anglès des del primer dia. A partir dels 2 anys!
Ara també Kumon Matemàtiques i Kumon Lectura.
Centre Kumon Alzira. Carrer Major Sant Agustí, 27.
Telèfon 627 595 442
Kumon, descobrix el seu potencial en la nostra web: www.kumon.es

ROSELL ELEVADORES

Ascensors, cadires-salva escales, ascensor velocitat reduïda, salva escales, elevadors industrials.
Carrer Salvador Santamaria, 31, Alzira.
Telèfon; 698 279 678 o contacta'ns en: elevacionesrosell@gmail.com

LAIA JOIES

Venda i reparació.
Carrer Tetuán, 58. Telèfon 96 241 94 52 - Alzira.

FOOTUP CLÍNICA ALZIRA

Clínica podològica des de 1986. Podòlegs col·legiats: Alejandro Tarazona Muñoz i Francisco Tarazona García.
Especialistes en quiropodia, ortopèdia exploració de la trepitjada i cirurgia.
Avinguda Sants Patrons, 8, entresol esquerra - Alzira.
Cita prèvia: 96 240 17 25

PINTURA SAYOL

Pintura en general.
Pintura i decoració, allisat de gotelès, impermeabilització de façanes i penals, rehabilitació de façanes, col·locació de papers pintats.

Carrer Esperanza, 3 - pis 5é - porta 18 - Alzira.
Telèfon: 96 240 51 67 - Mòbil: 639 12 20 32

BLAS METAL ALUMINIOS S. L.

Baranes, finestres amb forma, finestres i persianes, tancaments, portes d'alumini, mallorquines, reixes de ferro, portes de ferro, mampares, portes garatge, porta gran corredissa o batent.
Avinguda Carcaixent, 51 o carretera de Vilella 10, Alzira.
Telèfon; 96 240 22 41 i el nostre correu: blasmetalsl@movistar.es

CARNICERÍA REINO

Carrer Bandera Valenciana, s/n. Alzira - Telèfon 96 201 36 73
Horaris de dilluns a dissabte de 9 a 13.30h. i de 17 a 20.30h.
Dilluns dimarts i dissabte de vesprada, tancat.

ALZILEX ASESORES

Fiscal, laboral i comptable.
Carrer Major Sant Agustí 33, Alzira.
Telèfon: 96 240 10 72- Correu: info@alzilex.com

CAFÉ FORO

El teu punt de trobada.
Plaza Societat Musical, 3. Alzira.

EL CORAZÓN DEL YOGA

Toni Bono.
Carrer Santa Teresa, 19, segon, porta 4. Alzira.
Telèfon: 645 94 82 57

ENRIQUE SALOM

Fotografia i vídeo.
Telèfon: 661 557 434 - Alzira.

ACADÈMIA ATENEA

Preparadors oficials Cambridge.
Preparadors A2, B1 i B3 for schools.
A partir de 12 anys, els teus fills poden obtenir un certificat oficial Cambridge.
Forma't amb els millors en anglès o valencià.
Carrer Major Sant Catalina, 11, Alzira.
Telèfon: 96 240 50 50
Informa't en la nostra web: www.academia-atenea.net

RESTAURANTE TASTY FOOD NOU FESTER

Tot tipus de celebracions: comunions, bodes, batejos o aniversaris.

Polígon Industrial Tisneres, avinguda dels Drets Humans, 24 (Al costat de la Clínica Tecma). Alzira.

Telèfon: 667 66 93 44. Comptem amb el certificat ISO 9001
Informa't en les nostres webs: www.casalfester.com o www.restaurantesenalzira.com
Segueix-nos també en Facebook.

PIROTECNIA CRESPO SL

Ctra. Alzira a Tavernes, Km 20, Pol. 60, Parc. 132
Alzira. Telèfons: 962 401 529 i 605 095 808
contacta'ns en el correu: pirocrespo@hotmail.com

FARINETES

Pans especials estirats a mà.
Avinguda Dret d'Associació, 7 - Alzira.
Telèfons: 963 211 993 i 901 70 74 11
Més informació en la nostra web: farinetes.es
i si ho preferixes contacta per correu en: farinetes@farinetes.es

LA PELUQUERIA BY AMPARO CARRÍO

El teu saló sostenible.
Ens trobaràs és el Carrer Frai Pere Vives 2, a València.
Telèfon: 96 193 44 50
i al Carrer major Sant Agustí, 9 a Alzira.
Telèfon: 96 240 44 50

LA MURADA RESTAURANT, CERVESERIA

Especialitat en entrepans i tapes.
Plaça de Mercat, 5 - Alzira.
Telèfon de reserves: 96 240 32 29

ÓPTICA SANTOS PATRONOS

Centre de teràpia visual, audiòfons i control de miopia.
La bona audició no és un luxe: M'agrada cuidar-me i el meu benestar auditiu és una prioritat 'Juan González, arquitecte'.
Ofereix estudi auditiu gratuït. Prova d'audiòfons gratis i sense compromís durant 15 dies a casa.
Visita'ns en l'avinguda Sants Patrons, 18 d'Alzira. Telèfons 96 241 48 23 i 635 02 78 35.
Més informació en la web: www.opticasantospatronos.com
Ens pots seguir també en Instagram @opticasantospatronos.

REVERT

JOYERAS

Desde 1946

Mayor Santa Catalina, 5 ALZIRA 96 241 11 65

Viu les Falles
amb nosaltres

consum

Junts és
cooperativa

T'esperem en el supermercat Consum
més pròxim i en consum.es

ESPECIALISTAS EN LA ORGANIZACIÓN DE EVENTOS
BODAS CELEBRACIONES PRIVADAS Y EVENTOS DE EMPRESA

CATERING

EVENTOS

Sea lo que sea que necesites o desees, lo encontrarás en ATENEA Catering & Eventos.
Pídenos presupuesto sin compromiso.

info@ateneacatering.com | www.ateneacatering.com
677 440 347 | 679 825 940

L'Hort^{de} la Vila
EVENTS

24 H 656 965 639

TANATORIO

CIUDAD DE ALZIRA

Funeraria Hnos. Martí Dasí
Av. Drets Humans, 7 (Alzira)

AVDA. DELS DRETS HUMANS Nº 24
(JUNTO A CLINICA TECMA)

96 241 3271 667 66 93 44

 noufester

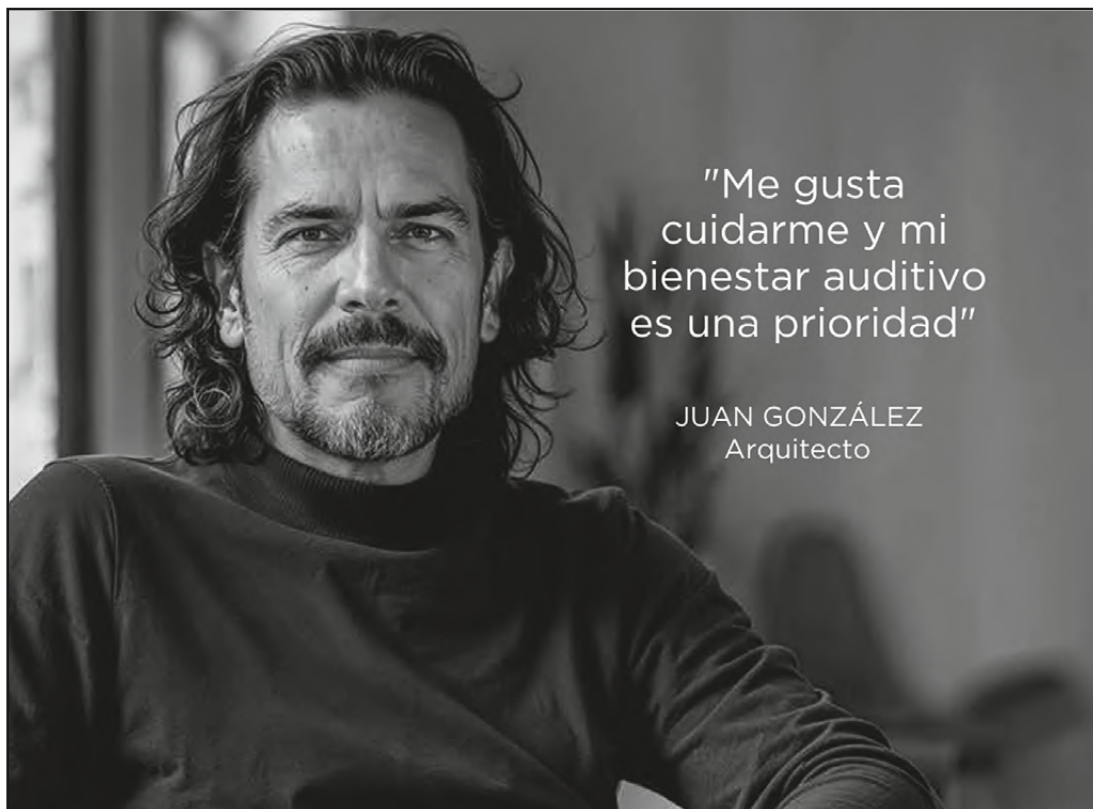
www.casalfester.com www.restaurantesenalzira.com Síguenos en

Todo tipo de
Eventos
Comuniones
Bodas
Bautizos
Cumpleaños

Pol. Ind. Tisneres - Avda. Derechos Humanos 24 - Alzira (Valencia) - Tel. 667 669 344

"Me gusta cuidarme y mi bienestar auditivo es una prioridad"

JUAN GONZÁLEZ
Arquitecto

**ESTUDIO
AUDITIVO
GRATUITO**

**PRUEBA
de audífonos**

gratis y sin compromiso
durante 15 días en casa

Avda. Santos Patronos 18
46600 Alzira

962414823-635027835

www.opticasantospatronos.com

 @opticasantospatronos

ACADEMIA ATENEA ALZIRA
96 240 50 50
www.academia-atenea.net

Preparadores oficiales Cambridge
Preparación de A2, B1 y B2 for Schools

A partir de 12 años, tus hijos pueden obtener
un certificado oficial de Cambridge.
Haz que destaquen en inglés

Cotonera Events

www.cotonera.com 609.647.474 / 962.416.437 cotonera@cotonera.com

CARPINTERÍA METÁLICA - CRISTALERÍA

cristanlux

Cristalería Ruiz

Pol. Ind. Tisneres
Avgda. Dret de Manifestació, 3
46600 ALZIRA (Valencia)
Tels.: 96 241 88 02
626 58 96 36
647 52 62 85
info@cristanlux.com

GRAN VARIEDAD EN
MAMPARAS
TOLDOS
PERSIANAS
VENTANAS
CORTINAS DE CRISTAL

labestiaespectacles@gmail.com

LA BÈSTIA ESPECTACLES

Víctor Tomàs
600 71 66 83

ESPECTACLES	INFANTIL	SERVEIS
Orquestra La Bèstia	Inflables aquàtics i normals	Pantalles led
Orquestres	Simuladors de Fórmula 1	Taules i cadires
Duets, trios, quartets	Espectacles d'infantil	Escenaris
Discomòbils i macros	Concerts d'infantil	Decorats i presentacions
Humoristes, mentalistes, mags i altres artistes	Contacontes	Generadors elèctrics
	Màgia infantil	WC Portàtils
		Carpes i haimes
		Barres
		Tanques
		Vestidors
		Càtering
		Serveis de premsa

ALCARRÍA
ALZIRA
GRUAS
661 28 78 68

**Elevación de materiales
Manmarge, S.L.**

manmargesl@gmail.com

FLORISTERIA
CAROL

Pere Esplugues, 147 · ALZIRA
96 240 44 05
floristeriacarolalzira@gmail.com

sma Salvador Montagud Alberola
a b o g a d o

**ESPECIALISTAS EN
RESPONSABILIDAD CIVIL**

ACCIDENTES DE TRÁFICO

ACCIDENTES LABORALES

MALA PRAXIS MÉDICA

RECLAMACIONES A LA
ADMINISTRACIÓN

PIDE TU CITA EN:

96 240 05 58

salvador@salvadmontagud.com
Avenida Luis Suñer, 10 bajo (Alzira)

HORARIO DE ATENCIÓN AL PÚBLICO

Mañanas: Lunes a jueves de 11 a 13 horas.

Tardes: Lunes y martes de 16 a 19 horas.

sma
Salvador Montagud Alberola
a b o g a d o

Bennizaa
Indumentària Valenciana

Visita nuestra nueva tienda en:
Calle Tetià 28
(Antiguamente, Casa Emilio)

y en nuestra web:
bennizaaindumentaria.es

Belsa i Belsa

suministres industrials

VOS DESITJA UNES BONES FESTES FALLERES !

TORNILLERIA COMPRESSORS FERRAMENTES HIDRAÛLICA MOTORS PNEUMÀTICA EPI'S

Pol. ind . Tisneres, Avinguda del Dret de Reunió, 34,
46600 Alzira, (València)

☎ TLF: 96 245 56 30
📞 Whatsapp: 663 43 70 70

WWW.BELSAIBELSA.COM

La Peluquería

Tu salón sostenible

by AMPARO (ARRIO)

C/ de Fray Pere Vives, 2 · 46009 Valencia · Tel. 96 193 16 41
C/ Major Sant Agustí, 9 · 46600 Alzira · Tel. 96 240 44 50

**WILD SOUND
ESPECTÁCULOS**

**GALA
ANIMACIONES**

DISCOMÒBILS

TALLERS

FOTOMATÓN

ESCOLES VACACIONALS

KARAOKE

CONCILIACIÓ

BODES

ANIMACIÓ INFANTIL

☎ **744 70 74 74**

@WILDSOUNDESPECTACULOS
@GALAANIMACIONES

Nos satisfice comunicar, que inauguramos las nuevas instalaciones de la Clínica Natura Veterinària en **C/ Colón nº 22 de Alzira**. Ampliamos horarios, introducimos especialidades: servicio de peluquería y visitas a domicilio y a chalets, una nueva consulta exclusiva para gatos, la posibilidad de elección de veterinario y hora de visita, campañas preventivas todo el año para que aprovechéis sus descuentos, facilidades de pago, radiología digitaly un largo etcétera que os invitamos a conocer.

CAMPAÑAS ANUALES CON DESCUENTO EN FEB/MARZO: LIMPIEZA BUICAL - ABR/MAYO/JUN: ANALÍTICA ENFERMEDADES INFECCIOSAS
JUL/AO/SEPT: GERIÁTRICOS OCT/NOV/DIC: CASTRACIÓN/ESTERILIZACIÓN - DESCUENTO PARA FAMILIA NUMEROSA, CRIADORES Y PROTECTORAS

NATURA VETERINARIAS Tel. 96 241 83 52 - URGENCIAS: 661 832 348 HORARIO: 9:00-21:00 h - SÁBADO: 9:30-14:00 h

NOS VEMOS EN INSTAGRAM

AUTOESCUELAS_RICARDO

CEP S.L. Eliseo Pla Construccions

construcció
promoció
inmobiliària
manteniment integral

cep@cepsl.com
Tel. 96 245 04 71 - 96 245 26 22
Avda. de l'Estació, nº 4
46270 - VILLANUEVA DE CASTELLÓN

Llopis
Damos vida a tu sueño, tu proyecto

RENOVACIÓN | MANTENIMIENTO | HABILITACIÓN

En Grupo Llopis renovamos, mantenemos y habilitamos cualquier espacio dando vida a tu sueño para convertirlo en un proyecto hecho realidad. Rapidez, eficacia y economía nuestro estilo de trabajo. Somos una red de profesionales donde encontrarás un proyecto completo para tu negocio, desde la apertura, la inauguración a todos los detalles que necesitas para un buen comienzo. Nuestro valor, la fiabilidad y la confianza de un trabajo bien hecho, somos profesionales.

Tè lo ponemos muy fácil

C/ Jucari, 54, Entlo, Dcha. - 46600 Alzira - Valencia - T 96 241 03 87 - www.grupolllopis.com

OFITEC

ORGANIZACIÓN FINANCIERA Y TÉCNICA DE EMPRESAS, S.A.
CONSULTORÍA TRIBUTARIA, ECONÓMICA Y LABORAL

Avda. Luis Suñer, 15 entresuelo · 46600 ALZIRA
Tel. 96 245 50 84 Fax 96 240 21 34 e-mail: ofitec@grupofitec.com

Alzicasa
AGÈNCIA IMMOBILIÀRIA

Av. Santos Patronos, 2 bajo | C/ San Francisco de Asís, 20 bajo
46600 **ALZIRA** (Valencia) | 46740 **CARCAIXENT** (Valencia)
Tel. 96 241 90 64 | Tel. 96 394 87 78

www.alzicasa.com

GESTEC
CONSULTORES

**CONSULTORIA
DE EMPRESAS**

**FISCAL
LABORAL
CONTABLE**

C/ Rosendo Pastor, 1 bajo - 46740 Carcaixent (Valencia)
Tel. 96 243 44 32 - Tel./Fax 96 243 12 66 - Móvil 617 315 290

PAPER PLEGAT
INDÚSTRIA GRÀFICA - IMPREMTA

ENRIQUE FURIÓ ORBA
Abogado especialista en
Derecho Laboral y Seguridad Social

Tel.: 675 608 726 - enrique@furioorbalaboralista.com
CARCAIXENT: C/ Julián Ribera, nº 18, bj

**SAN GRAFICAS
BERNARDO**

IMPRESA
PAPELERÍA
LIBRERÍA
desde 1889

www.imprimo.org

IMPRESIÓN INTEGRAL

SUMINISTROS A OFICINAS
SERVICIO A DOMICILIO

FOTOCOPIAS • SELLOS de CAUCHO • ENCUADERNACIONES
PLASTIFICADO de DOCUMENTOS
CARTELERÍA GRAN FORMATO • LONETAS PARA EXTERIORES

Mayor San Agustín, 46 • Tel./Fax 96 240 12 08
papeleria@imprimo.org • **ALZIRA**

digital FLASH

Estudi Fotogràfic

digital-flash.es

Tel: 6 16 16 70 75

Farinetes®

**Panes especiales
estirados a mano.**

Av. del dret d'associació, 37
46600 Alzira
Valencia (España)

T. 963 21 19 93 - F. 901 70 74 11
farinetes@farinetes.es
farinetes.es

TODO MOVIL

— EXPOSICIÓN Y VENTA - REPARACIÓN Y SERVICIO —

MITSUBISHI

MULTIMARCAS Y VEHÍCULOS DE OCASIÓN

servicio técnico oficial
RECAMBIOS ORIGINALES

C/ Gandía, 20

☎ Ventas: 96 241 10 76

☎ Recambios: 96 241 45 70

☎ Taller: 96 241 45 92

46600 ALZIRA (Valencia)

Visítanos en: www.todomovilalzira.es

Síguenos en: facebook

CLIMATIZACIONES
J.Che

TELÉFON: 678 667 467

José María Salas Vilches

T. 611 168 172

flexconceptalzira@gmail.com

www.flexconceptalzira.com

Plaça Generalitat 14 - Bajo
46600 Alzira

SZ SIFRE Y
ASOCIADOS

ADMINISTRACIÓN FINCAS

Administradora Colegiada 2.585 Colegio
Administradores de Fincas
Valencia - Castellón

672 229 375

sifreyasociados@gmail.com

c/ Vicente Olmos, 2 Alzira (Valencia)

ammar

VETERINARIA

Tlf. **96 201 68 36** - Urgencia. **627 393 415**
 veterinaria.ammar@gmail.com
 C/ Pere Esplugues 27, Alzira

Horario: L-V (10:00h - 13:30h;
 17:00h - 20:30h)
 S (10:00h - 13:30h)

MIGUE

electrodomésticos

C/ Simat, 7 - 46600 ALZIRA Valencia
 Tel. **962 415 679**
 miguel.electrodomesticos@gmail.com
MIGUelectrodomésticos#

Te esperamos en
 C/ SIMAT, 7 - ALZIRA
96 241 56 79

RECAMBIOS

CYM

Verge de la Murta 8 · ALZIRA · 96 241 35 13 · cym@cymauto.com

Adeslas

SegurCaixa

ADESALZI
 Avda. Hispanidad 3, bajo
 46600 ALZIRA Valencia
 Tel. 96 241 64 11
 M. 678 619 589 (Silvia)
 M. 678 619 590 (Delia)

CAFE

TU PUNTO
DE
ENCUENTRO

**F
O
R
O**

www.huewo.com

Pza. Sociedad Musical, 3 - ALZIRA

TONI BONO

**EL CORAZÓN
DEL YOGA**

CENTRO DE YOGA
C/ Santa Teresa, 19, 2, pta4. Alzira
Tel. 645948257

peluqueria/
maria teresa olmos

sagunto, 8 alzira
96 241 28 62

Kumon English

Learning time!

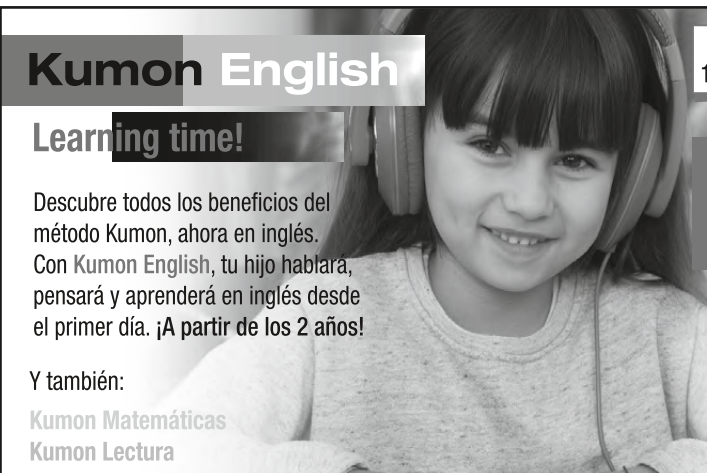
Descubre todos los beneficios del método Kumon, ahora en inglés. Con Kumon English, tu hijo hablará, pensará y aprenderá en inglés desde el primer día. ¡A partir de los 2 años!

Y también:
Kumon Matemáticas
Kumon Lectura

En Kumon English,
15 días de prueba gratis sin compromiso.*
*Hasta el 30 de junio del 2019.

Kumon Alzira - Centro
C/ Mayor San Agustín, 27
627 595 442

KUMON
Descubre su potencial.
www.kumon.es

ROSELL
ELEVADORES

**ASCENSORES
SILLAS SALVA-ESCALERAS
ASCENSOR VELOCIDAD REDUCIDA
SALVAESCALERAS
ELEVADORES INDUSTRIALES**

C/ Salvador Santamaría, 31 - 46600 ALZIRA
elevacionesrosell@gmail.com
Telf. 698 279 678

happyweddings.spain

ENRIQUE SALOM
FOTOGRAFÍA & VIDEO
C/ CAMILO DOLZ 65 B
enriquesalomfotografo@gmail.com
TFNO. 661557434
ALZIRA

Laia Joies
VENDA I REPARACIÓ

ADOLFO DOMÍNGUEZ LARRÉ Liska MAREA vidal Vidal GO
antonelli RADIANT CITIZEN DUWARD CASIO FILA

Tetuán, 58 - Tel. 96 241 94 52 - Alzira

Blasmetal
Aluminis, s.l.

Av. Carcaixent, 51 • Ctra. Vilella, 10
Tel.: 96 240 22 41 • Fax: 241 60 50
46600 Alzira (València)
blasmetalsl@movistar.es

BARANDILLA VENTANAS CON FORMA VENTANAS Y PERSIANAS CERRAMIENTOS
PUERTAS DE ALUMINIO MALLORQUINA REJAS DE HIERRO PUERTAS HIERRO
MÁMPARAS PUERTA GARAJE PORTÓN CORREDERA/BATIENTE

FOOTUP CLINIC ALZIRA
clínica podológica desde 1986

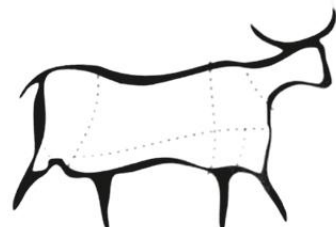
Podólogos Colegiados:
Alejandro Tarazón Muñoz y Francisco Tarazón García

Especialistas en: quiropodia, ortopedia,
exploración de la pisada y cirugía

Av. Santos Patronos, 8, Entresuelo Izq. - Cita Previa 962 401 725

CARNICERÍA
CHARCUTERÍA

REINO

C/ Bandera Valenciana, s/n - Tel. 96 201 36 73
Horario: Lunes a sábado.
Mañanas: 9 - 13:30 h. · Tardes: 17 - 20:30 h. · Lunes, Martes y Sábado tarde cerrado

PINTURA SAYOL
PINTURA EN GENERAL

PINTURA Y DECORACIÓN - ALISADOS DE GOTELÉS
IMPERMEABILIZACIÓN DE FACHADAS Y PENALES
REHABILITACIÓN DE FACHADAS
COLOCACIÓN DE PAPELES PINTADOS

C/ Esperanza, 3 5º-18ª
46600 Alzira (Valencia)

T- 96 240 51 67
M- 639 12 20 32

asesores
alzilex
fiscal laboral y contable

C/ Mayor San Agustín, nº 33
46600 ALZIRA - VALENCIA
Tel.: 96 240 10 72
Fax: 96 240 05 73
info@alzilex.com

BOTIGA PIROGRESPO

venda al públic

LA BOTIGA DEL RANDERO

FERNÁNDEZ & MARTÍ

Merceria - Especialitats en "randes" d'alta qualitat

c/ Hort dels Frares, 29 - Tel. 96 240 07 45 - 46600 ALZIRA (València)

MURADO

restaurant

CERVESERIA BOCATERIA TAPERIA

Plaça del Mercat, 5 · 46600 ALZIRA · València
Telèfon de Reserves 96 240 32 29

JUAN MIGUEL RESA

multiservicios y reformas

e-mail: juanmiguelresa@gmail.com

616 657 872

Alzira (Valencia)

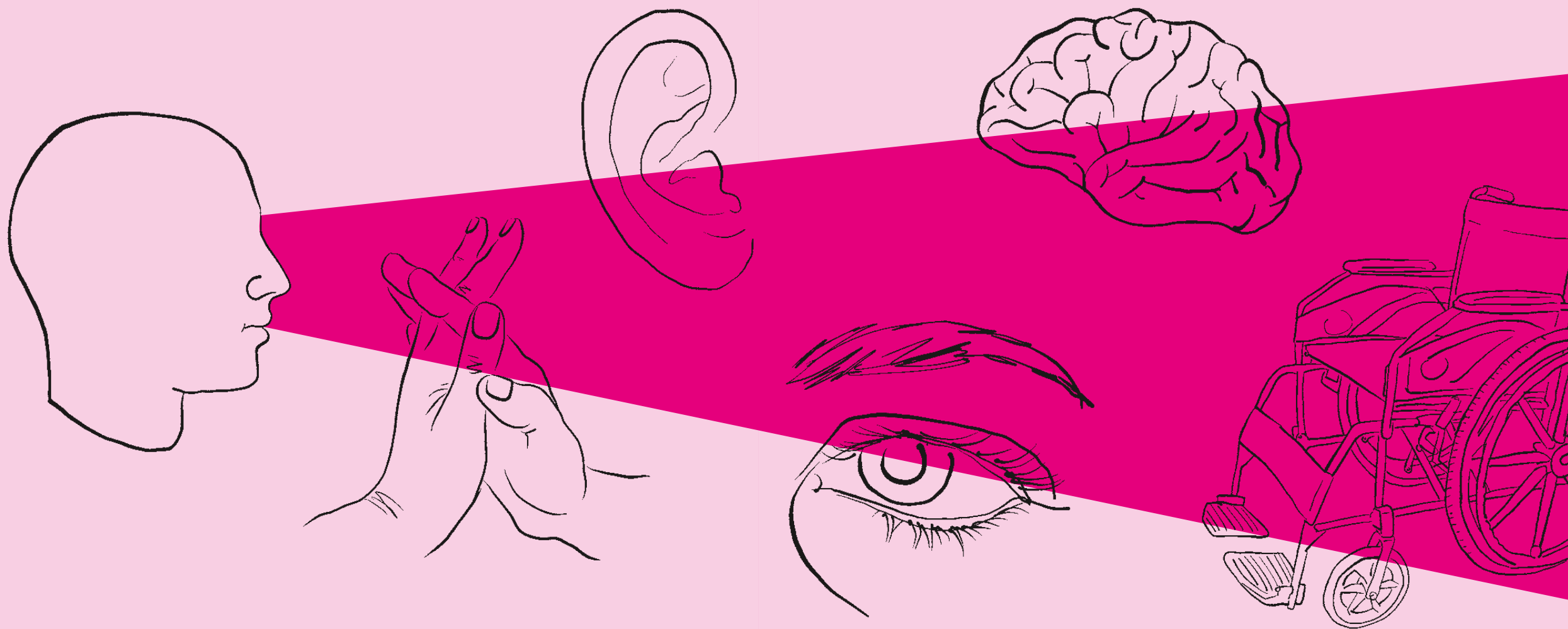

La Cambra

Ropa interior - hogar - uniformes escolares

Colón N° 32 · Alzira · Valencia

POSTULAT

final

A l'atac en el llibre hem anat,
i ara per fi ja està acabat.

A l'atac per mostrar la diversitat,
i a tota una gent amb personalitat.

El llibret a l'últim full ha aplegat.
Com sempre la gent ha col·laborat,
bons articles amb seny i trellat,
persones a les qui agrair la bondat,
de fer una tasca i no haver cobrat.

Ara teniu una gran oportunitat,
i després d'haver-lo fullejat,
fer conclusions finals al postulat.
Si arribeu al final i vos ha agradat,
gràcies, i si no dieu la pura veritat.

Un any més el *Tro d'Avís* està editat.
L'esforç de l'equip l'ha fet realitat,
fa uns mesos era un somni somniat,
i ara d'eixe somni hem despertat
en un tema que és molt complicat.

Este llibre que torna a ser molt Malvat,
s'acabà de gestar en esta la nostra ciutat,
poble que té per patró a Sant Bernat,
un 17 de gener, festa de Sant Antoni Abat,
sants a quin ens aclamem en este postulat,
i també per si de cas, a algun que altre beat,
perquè siga a Alzira i València, ben puntuat.

MIGUEL ÁNGEL MARTÍNEZ TORTOSA

